

AJÁNLÁS ÉS KÖSZÖNET

Ajánlom e könyvemet elsősorban szeretett feleségemnek, Ankának, akinek volt hite és bátorsága ezelőtt 45 évvel az ismeretlenbe velem elindulni. Köszönöm Neki azt is, hogy szolgálatomban hűséges segítőtársam volt és mindenben támogató.

Külön szeretném Neki megköszönni, hogy az elmúlt hónapokban eltúrta a számítógép mellett eltöltött sok-sok órát, amit e könyv megírására szenteltem.

Ajánlom e könyvemet gyermekeimnek, akikért Istennek feleségemmel együtt nagyon hálásak vagyunk, és kívánom Nekik, hogy Életük, Családjuk és Isten országa ügyéért végzett szolgálatuk az Úrtól gazdagon megáldott legyen.

Kívánom, hogy ebben legyen nekik is segítségükre és áldásukra ez a könyv is. Imádkozom értük, hogy úgy éljenek és szolgáljanak, úgy hasogassák az igazságnak beszédét, hogy szolgálatuknak maradandó gyümölcse legyen Jézus Krisztus dicsőségére, és hogy életük minden napján hálával tudják megvallani, mint Józsué: „ÉN ÉS AZ ÉN HÁZAM AZ ÚRNAK SZOLGÁLUNK!” – szentségben és igazságban!

Szeretettel ajánlom e könyvet drága, szeretett Feri öcsémnek és Családjának, akik elfogadták meghívásunkat a 75. születésnapom családias megünneplésére.

Valahogy úgy alakult, hogy ez éppen egybe esik e könyv elkészültével.

Kívánom, hogy Nekik is szolgáljon áldásukra!

Végül szeretném ajánlani könyvemet minden Kedves Olvasónak, aki éhezi és szomjúhozza az igazságot és keresi az Élet értelmét. De azoknak is, akik talán eddig még nem keresték, de a Jó Pásztor őket is keresi és hívja magához:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én nyugalmat adok Tinéktek!” (Máté evangéliuma 11:28).

Elnézést kérek a bizonyára sok helyesírási és fogalmazási hibáért. A közeledő 75. éves születésnapomra való tekintettel nem volt lehetőség a szöveget lektoráltatni. Akik ismernek tudják, hogy már 45 éve Szlovákiában élek. A szlovák mondatszerkesztés a magyartól nagyon eltérő, és mivel a mindennapi életben többnyire szlovákul beszélek, a szlovák nyelv nagy befolyással van gondolkodásomra, amit a magyar fül bizonyára hamar észrevesz. A számítógép pedig nem képes minden hibát kijavítani. Ennek ellenére könyvem bizonyára könnyen olvasható és érthető lesz, és bizonyára a Kedves Olvasó számára Isten áldását közvetíti, amit szívemből kívánok.

Érsekújvár, 2017. június 1.-én

Megjegyzés: A bibliai idézetek a Károli fordítású Bibliából valók.

ELŐSZÓ

A múlt év augusztusában indíttatást éreztem szívemben arra, hogy a Facebookon kezdjek el egy sorozatos elmélkedést az élet értelméről. Először magyarul kezdtem el írni, majd néhány szlovák ismerősöm megkért, hogy fordítsak le azokból valamit szlovákra is. Ugyanis a Google fordító-programmal megpróbálták lefordítani, de nem tudták kellőképpen megérteni. Amit viszont megértettek, az nagyon érdekelte őket. Úgyhogy, ettől kezdve két nyelven jelentek meg írásaim na FB-on. Ezek folytatódtak kb. karácsonyig és eljutottunk a 24. részig, ami e könyv első 10 fejezetének felel meg. Mivel ezekre az elmélkedésekre sok pozitív visszajelzést kaptam (sok „lájkot”), úgy döntöttem, hogy megpróbálom azokat összeállítani könyv formájában is. Nyomtatott formában csak közvetlen rokonaimnak tudok adni egy-egy példányt, de interneten hozzáférhetővé teszem gyülekezetünk honlapján: <http://www.acnesvady.sk/kazen/160> Ez tehát könyvemnek története, amelyik voltaképpen sok éves elmélkedéseimnek gyűjteménye. Tudom, hogy nem tökéletes, nem állítom magamról, hogy tévedhetetlen vagyok, és minden igazság ismeretével rendelkezek. De azt, amire csaknem fél évszázados hívő életem alatt Isten Szent Lelke elvezetett és megtanított, szeretném ebben a könyvben szeretettel közre adni.

Lehet, hogy észreveszitek, hogy nem minden témának szentelek egyforma teret, és azt is, hogy némelyik gondolat többször is ismétlődik. Ennek oka az, hogy gyakran idézek már eddigi (szlovák nyelvű) elmélkedéseimből és könyveimből.

A könyv tartalma többnyire saját átéléseimből származik, prédikációkra vagy biblia órákra való készülés, illetve álmatlan hajnalokon való elmélkedések alatt született, amikor Isten Szent Lelke tanítgatott és vezetett bizonyos igazságokra. Beismerem azonban, hogy a könyv cca. 10 %-a különböző internetes oldalról (főleg a Wikipédiából) válogatva származik. Mivel nem szándékozom nyomtatott könyv formájában kiadni, ezeket az internetes forrásokat lábjegyzetként nem jelöltem meg.

Be kell ismernem, hogy van egy – no, nemcsak egy – hiányosságom, amivel biztosan nem vagyok egyedül. Amikor kezembe veszek egy új könyvet, bele nézek az elejébe, majd a végéhez lapozok, és kíváncsi vagyok, hogy mi lesz a vége. Esetleg talán itt-ott még beleolvasok, de nem mindig olvasom át a könyvet.

Kedves Olvasó! Meg szeretnék kérni, hogy Te ezt most ne tedd! Kérlek, kezd el olvasni a könyvet elejétől, sorról sorra. Ugyanis a könyv vége felé már – hogy is mondjam? – „kemény az eledel”. Ha elejétől kezded az olvasást, megérted, hogy miért. Az Úr Jézus Krisztust nagy tömegek követték. Különösen akkor, amikor beteget gyógyított, csodákat tett, megsokasította a kenyeret stb. Ekkor nagyon népszerű volt. Egy alkalommal azonban valami olyat mondott, ami a nagy sokaságnak és sok Őt követő tanítványnak nem tetszett, nem is értették, miről beszél. Ezért megbotránkoztak Benne, mondván: *„Kemény beszéd ez, kicsoda hallgathatja őt?”* Ettől fogva sokan elhagyták Őt tanítványai közül is, és nem jártak többé Vele. Lehetne mondani, hogy „beletört a foguk” a kemény eledelbe. Ő megkérdezte a tizenkét tanítványtól is: *„Vajon ti is el akartok menni?”* Ekkor Péter előállt, mondván: *„Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.”* (János ev. 6:60-69).

Tehát, ha előlről olvasod, biztosan nem lesz „fogytörés”, hanem az életnek beszéde!

I. Fejezet - AZ EMBERI ÉLET ÉRTELME – AZ IGAZSÁG KERESÉSE

„Mi jár a fejedben?” – kérdezi a Facebook.

Minden alkalommal, amikor kinyitom a FB-ot, ez a kérdés tárul szemeim elé. S ahogy „belelapozok” különböző hozzászólásokba, az jár a fejemben, hogy egy olyan szinkretista világban élünk, amelyikben MINDENKINEK IGAZA VAN! Az egyesített ellentétek világában, ahol mindenki igyekszik az ellentéteket egységesíteni. Igazuk van a politikusoknak, a jobboldalnak és a baloldalnak, a kormánypártiaknak és az ellenzéknek, s mind ezek szimpatizánsainak, igazuk van a szabadgondolkodóknak, az ateistáknak, az istenhívőknek, igazuk van a névleges „keresztényeknek” és az újjászületett bibliai keresztyéneknek, az élvezeteket habzsoló hedonistáknak, igazuk van az ezoterikusoknak, a humanistáknak, az anarchistáknak... - s lehetne folytatni tovább. MINDENKINEK IGAZA VAN! Mindenki van valamilyen „alibije” a maga igazságának megvédésére és igazolására.

Ez azonban fordítva is igaz. Sokan – lehet, hogy éppen a fenti „mindenkinek igaza van” vitákba belefáradva – apatikusakká váltak, és közömbösek akármilyen igazsággal szemben: „Kit érdekel ma, hogy valamilyen igazság létezik-e vagy nem!” – „Egy igazság van, hogy mindenkinek egyszer meg kell halnia!” – Ezzel mindenki egyet ért!

Az egyik görög bölcs filozófus egyszer fényes nappal olajmécsessel, lámpával a kezében járkált a városban és mintha keresett volna valamit. Sokan bolondnak tartották és kinevették. Amikor megkérdezték tőle, hogy mit keres, azt válaszolta, hogy az igazságot. Ilyen abszurd módon akarta felívni az emberek figyelmét arra, hogy mennyire közömbösek, érzéktelenek az igazság iránt. Egyúttal így szemléltette az ő igazság iránti olthatatlan szomjúságát, keresését. Vannak, akik úgy gondolták, vagy gondolják, és ezt az esetet is úgy magyarázzák, hogy az igazság keresése olyan ostobaság, mint fényes nappal lámpával keresni valamit, mert igazság nem is létezik.

Ma én is sajnálattal figyelem az emberek közömbösségét az igazsághoz való viszonyulásukat illetően. Először is, az emberek nagy részét sok esetben teljes közömbösség, apátia, nihilizmus jellemzi. Mintha nem is létezne örökérvényű igazság, vagy mintha az igazság keresése, megismerése nem lenne életbevágóan fontos, avagy mintha az igazságot nem is lehetne megismerni, megtalálni. Másrészt, paradox módon az emberek nagyon hiszékenyek. De sok mindent igazságnak tartanak! De sok dologban hisznek! Hisznek a szerencsét hozó talizmánokban, a horoszkópokban, a legendákban, a babonákban, hisznek mindenben, amit a TV-ben láttak, vagy amit a jósnő mondott. Sokan görcsösen ragaszkodnak olyan vallásos hagyományokhoz, amelyekről már ezerszer bebizonyosodott, hogy messze állnak az igazságtól.

Husz Jánosnak, a nagy cseh mártír reformátornak az utókorra fennmaradt jelszava ez volt: „Keress az igazságot, hallgass az igazságra, tanulj/tanítsd az igazságot, szeresd az igazságot, hirdesd/szöld az igazságot, tartsd meg/kövesd az igazságot, védj az igazságot halálodig!” Bár érezte a nagy kockázatot, meggyőződése mellett végig kitartva semmit sem vont vissza abból, amit a Szentírás alapján igazságnak tartott. Inkább vállalta a mártírhalált, a máglyán való tűzhalált (1415. július 6-án). Még a halál küszöbén is kifejezte meggyőződését, hogy az igazság, amit hirdetett, és amiért kész volt meghalni, egy nap majd diadalt arat.

Felmerül a kérdés: Létezik, léteznek egyáltalán valamilyen örökérvényű igazság, igazságok? Biztosan léteznek, csak lehet, hogy mi még azokat nem fedeztük fel. Lehet, hogy némelyeket már valaki felfedezte, Te is hallottál már róla, de nem hiszel benne, és ignorárod az igazságot!? Például, a gravitáció igazsága létezett a világ fennállása óta, de csak Newton fizikus fedezte fel a 17. században. Kérlek, soha ne próbáld meg ezt az igazságot ignorálni! ☺

Gondolatfuttatásomban nem a természettudomány felfedezett vagy fel nem fedezett törvényszerűségeire, titkaira, igazságaira szándékozom irányítani a figyelmet, hanem néhány sokkal fontosabb dologra. Olyan igazságokra, amelyek minden ember lelkének örök sorsát közvetlenül érintik. Előre bocsátom, hogy nem rendelkezek minden igazság ismeretével, hiszen akkor Isten lennék!

Tudom, hogy ezekkel az igazságokkal nem mindenki fog egyetérteni. Sok embernek más a véleménye. Az igazság azonban igazság marad az emberek véleményétől függetlenül. Emberi vélemények, tagadás, hitetlenség semmit nem változtat a valóságon, az igazságon. Az igazság a hitetlenség ellenére is igazság marad. Az igazság sokaknak néha fájni szokott, hallatára sokan haragra gerjednek, mások örömmel fogadják, az igazság sokaknak megnyitja a szemét és sokakat megszabadít. Melyik kategóriába tartozol Te?

Az Úr Jézus Krisztus mondja: „*Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot: mert ők megelégtetnek.*” (Máté ev. 5:6). Akik ismernek, tudják, hogy én Isten kegyelméből, ezekhez a boldog emberekhez tartozom. Éhezem és szomjúhozom az igazságot. És az elmúlt majdnem fél évszázad alatt, amikor egy temetésen hallott igazság szívembe hatolt, ez az igazság megelégtetett, sok mindenre megtanított, szabaddá tett. A tudatlanság, az igazság ismeretének hiánya, a hamis ismeret az, ami az embert rabságban tartja. Szintén Jézus Krisztus mondja: „*És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.*” (János ev. 8:32). Az igazság ismerete felszabadít. Az igazság ismeretének hiányában az ember tévelyeg. Az Úr Jézus a zsidó nép vallásos vezetőinek mondta: „*Nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek sem az Írásokat, sem Isten erejét?*” (Márk ev. 12:24). A tudatlanság, az igazság ismeretének hiánya olyan, mint a vakság, bizonytalanná teszi az embert. Az igazság megismerése azonban megnyitja az ember szemét.

Sokan, helytelenül, olyan véleménnyel vannak, és azzal vádolják Istent, hogy Ő nem akarja, sőt az ember számára tiltja az ismeretet, a tudást. Szerintük ezért tiltotta meg Isten az embernek (Ádámnak és Évának) a Paradicsomban, hogy egyenek a tudásnak a fájáról. Ez azonban nem így van megírva a Bibliában. A Bibliában az áll, hogy ne egyenek a jó és a gonosz tudásának/ismeretének fájáról (1M 2:17). Az Édenkertben az ember nem ismerte a rosszat, csak a jót. Nem ismerte a szegénységet, éhséget, betegséget, fájdalmat, halált, szomorúságot, gyűlöletet..., nem tudta, mit jelentenek ezek a fogalmak – ott csak csupa jó dolgok voltak. Mindezt csak akkor ismerte, tapasztalta meg, amikor evett a tiltott fa gyümölcséből, és megszakadt az élő Istennel való eddigi szeretetkapcsolata (1M 3. rész).

Sokak számára ez a bibliai történet csak legenda, erről most nem akarok vitatkozni, én meg vagyok győződve, hogy igaz történet. Előlegezzétek meg most nekem ezt a bizalmat! Sőt ez mindegyikünk története, tragédiája! Mi mindnyájan Ádámban elszakadtunk Istentől. Ez a szellemi halál állapota. De erről később majd még bővebben.

Lehet, hogy itt most némelyekben felmerül a kérdés: „*Miért tiltotta meg Isten annak a fának a gyümölcsét? Egy gyümölcs miatt ilyen súlyos következményekkel járó büntetés?*”

Isten az embert szabad akarattal teremtette. Bár nem abszolút, korlátlan szabad akarattal, mert az egyedüli, aki korlátlan szabad akarattal rendelkezik, az Isten. Az ember pedig nem Isten! A szabad akarat óriási lehetőségeket nyújt az embernek, de mégis vannak korlátai, amelyeknek átlépése számára veszélyes, mint egy aláaknázott terület. Isten nem teremtett beprogramozott robotokat, hanem olyan lényeket, akik egyrészt Isten szeretetének a tárgyai, másrészt, akik képesek dönteni ezt a szeretetet viszonzni vagy elutasítani. A szeretet nem alkalmaz kényszert, erőszakot, nem zsarnokoskodik, nem követel feltétlen engedelmességet, hanem megfelelő előzetes felvilágosítás és figyelmeztetés után meghagyja az embernek a szabad döntés lehetőségét és jogát. A szabad akaratnak azonban nem lenne jelentősége próbakő nélkül. Ez volt a tiltott fa gyümölcse. Az ember ebben a próbában elbukott, mert Isten akaratával ellenkezően döntött, és ez a döntése végzetes volt.

Milyen csodálatos szabadság volt az Édenkertben! Az ember szíve szabad volt Isten dicsőítésére, az Istennel való közösségre, egy szabad szívvel való életre. Az ember tudott szabadon lélegezni. Engedd meg, hogy mondjam, Te ezt nagyon jól tudod, Isten nélkül nem tudsz szabadon lélegezni! Lidércnyomásként ott ül a mellkasodon a nyugtalanság, bizonytalanság, szorongás és a félelem. Az Édenben az embernek minden meg volt engedve. Csak egyetlen tiltott fa volt, a jó és rossz ismeretének fája. Miért? Szeretéből! Azért, mert Isten tudta, hogy e fának a gyümölcse ártalmas az embernek! Ez az egyetlen tilalom „aranycsatorna” volt az élet és az áldások forrásához, az Istennel való élő közösséghez. A tilalom megszegése viszont halálhoz és átokhoz, azaz az „aranycsatorna” összezúzásához vezetett! Isten ezt a tilalmat nem azért adta az embernek, hogy őt önkényeskedve gyötörje, lezsarolja. Nem azért adta a tilalmat, mert sajnálta az embertől a tiltott fa élvezetét. Isten tilalmai nem olyanok, mint egy börtönrács, amin nem lehetséges áttörni. Inkább a szerpentin utak védőkoriátjaihoz hasonlóak, amelyek vezetnek és védnek, de nem gátolják meg annak átlépését. Ha az ember a figyelmeztetést ignorálja, és szándékosan veszélynek akarja magát kitenni, vagy a szakadékba akar zuhanni, szabad döntési lehetősége van a korlát átlépéséhez, az őt ebben meg nem akadályozza. Nézz vissza, nem zuhantál már így elmúlt életed során néhányszor a szakadékba?

Az ősi lázadó és lázító, a sátán, aki tolvaj és emberölő volt kezdettől fogva, a kísértő és a hazugság atyja, nem elégedett meg azzal, hogy ő maga angyalfejedelemeként elbukott, hanem kígyó formájában megcsalta az embert is, és rávette arra, hogy önállósodjon, „szabaduljon fel” az Istentől való függőség alól, és lázadjon fel szerető Teremtője ellen, lerázva magáról ezt az egyetlen tilalmat azzal a hazug ígérettel, hogy: *„olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói.”* (1M 3:5). Sikerült elérnie azt, hogy az ember elhiggye neki, hogy számára Isten tilalma nehéz teher és ő az, aki az embernek az igazi szabadságot kínálja. Így az ember a „csak relatív”, de reális, valós szabadság helyett a sátán totális rabságába jutott. Igaz, hogy a sátán ezt valódi szabadságnak nevezi, de ez csak látszólagos, formális „szabadság”. Látszólag mindent szabad, mindent megtehetsz, de nem beszél a következményekről. Olyan, mint egy hajóskapitány, aki tudja, hogy hajója léket kapott, és csak idő kérdése, hogy elsüllyed, ezért mindent megenged: *„Mindent megtehettek, amit csak akartok. Tomboljátok ki magatokat! Ha az étteremben futballozni akartok, szabad. Az se baj, ha összetöritek a csillárt, sőt ihattok is annyit, amennyit akartok, ingyen! Szabad szex? Ám legyen! Jó bulit!”* Az emberek őt dicsérik: *„Milyen jó kapitányunk van! Mindent megenged nekünk!”* De azt nem árulja el nekik, hogy rövid időn belül, mindnyájan menthetetlenül elvesznek. Gondolja: *„Legalább nem veszek el egyedül!”*

Isten Igéjének erre ez a véleménye: *„Ne tévelyegjetelek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt aratja is”*. (Gal 6:7). S mit arat az ember? Káoszt és erkölcsi romlást. Hogy csak egyet említsek, pld. az emberiség nem ismerné ezt a négy rettenetes betűt: AIDS, ha respektálná Isten erkölcsi törvényeit: *„Ne paráználkodj!”*

Szeretnék most visszatérni az eredeti témához, ami az igazság megismerése.

Nem tudom, hogy van-e a kedves Olvasók között olyan ember, aki szándékosan a hamis vagy téves életutat választaná, amiről előre tudja, hogy katasztrófával végződik. Hiszem, hogy minden józan gondolkodású, önmagához őszinte ember a helyes utat akarja választani. Arra kérdésre azonban, hogy mi a helyes és mi nem helyes, megoszlanak a vélemények. Napjainkban az értékrend kérdése nagy krízisen megy át, főleg, ami az erkölcsi értékek normáját, a jó és a rossz, ill. a szép és a csúnya fogalmát illeti. A szavak, mint „helyes”, „jó” vagy „szép” ma nagyon relatív, viszonylagos fogalmak, és egyénileg, szubjektíven (mindenkinek személyes véleménye szerint) mást és mást jelentenek. Nincs egy elismert abszolút tekintéllyel rendelkező norma, amit az emberek elismernének. Ki határozza meg, hogy mi a helyes és mi a helytelen? Ki határozza meg, hogy mi a jó és mi a rossz, mi az igazság, melyik az igaz út és melyik a hamis? Létezik egyáltalán valamilyen mérce, norma a helyes út felismeréséhez? Ez az individuális szubjektív életvitel olyan, mint egy játékszabályok és döntőbírók nélküli játék. Mivelhogy nincs semmilyen objektív szabály, amelyik mindenkire egyaránt érvényes lenne, ez már nem is nevezhető játéknak. Mindenki azt csinál, amit akar, mindenki saját magának a döntőbírója. Ha pedig nincs semmilyen erkölcsi törvény, amelyik szabályozná az emberek kölcsönös viszonyát, viselkedésmódját, nincs semmilyen mód a konfliktusok és problémák megoldására sem. Ez pedig káoszhoz, zűrzavarhoz és anarchiához vezet.

Olyan időben élünk, amelyekre jellemzőek Pál apostol szavai: *„Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak”*. (2Tim 4:3-4). Az igazság sok ember számára kellemetlen, ezért sokan szívesebben hallgatják a megnyugtató hazugságokat.

Feltételezem azonban, hogy a kedves Olvasó józan gondolkodású és önmagához őszinte ember, aki a helyes utat akarja választani. A helyes út választásához azonban szükség van megbízható alagra, normára. Ismét kérem, előlegezzetek nekem most is bizalmat ahhoz, hogy azt állítsam – saját magam tapasztalatai alapján is – hogy ez a megbízható alap, alap, norma és tekintély egyedül Isten Igéje, a Biblia. (Ha nem hiszed, tudsz ajánlani valami jobbat, megbízhatóbbat?) Ezt szükséges elfogadni, mert ellenkező esetben életedet hamis igazságokra, homoktalajra építed, ami előbb-utóbb összeomlik. Ezért amikor itt igazságról, örök érvényű igazságokról beszélek, nem saját magam igazságát akarom képviselni vagy érvényre juttatni, se valamelyik egyház igazságát, nézeteit. Itt nincs szó katolikus vagy protestáns igazságokról, hanem nézzük meg együtt, mit mond a Biblia.

A Biblia először is azt mondja, hogy szóljuk az igazságot szeretetben, szeretettől indítva, szeretetbe csomagolva (Ef 4:15). Ez az én szándékom is. Mert a „faragatlan” igazság nagy károkat tud okozni. Az Igazság és a Szeretet azonban kéz a kézben együtt jár. Nem szabad azokat egymástól elválasztani. A szeretet nélkül közölt igazság ítélkezés, farizeusi képmutatóskodás. A farizeusoknak elméletileg a Törvény szerint igazuk volt, de szeretet nélkül követ emeltek a házasságtörő nőre (Jn 8:1-11). Én ezt nem akarom tenni. Fordítva pedig, az igazság nélküli szeretet hamis „majomszeretet”, amelyik mindig csak dicsér és simogat. Az igazi szeretet ezzel szemben nem mindig kellemes, de miközben az az igazságot szólja, szeretettől motiválva, a szerint is cselekszik.

Egy híres festő az egyik bazilika kupoláján dolgozott. A festmény már majdnem készen volt, amikor – hogy jobban lássa a kép együttes összhangját – az állványon egyre hátrább és hátrább húzódott. Egyszer csak a mellette levő inasa hirtelen oda ugrott a majdnem kész festményhez, és ecsettel az egészet áthúzta. A festő mester felugrott és rátámadt inasára: *„Mit csinálsz, te örült? Tönkretetted életművemet!”* Az inas alázatosan csak ennyit válaszolt: *„Mester, megmentettem az életét! Nézzen csak hátra!”* Ugyanis ahogyan a mester gyönyörködött életművében, és ahogy egyre hátrább lépett az állványon, annak egészen a szélére került. Már csak egy lépés hiányzott ahhoz, hogy a mélységbe zuhanjon. Az inasának ahhoz, hogy őt megmentse, nem volt más lehetősége, minthogy a festményt ecsettel „összefirkálja”.

Vagy másik példát mondok. Mit tennél abban az esetben, ha látnád, hogy a barátodnak ég a háza, és tudod, hogy ő ott benn alszik? Felébresztenéd? Nem volna ez kegyetlenség tőled? Felébreszteni? Ki szereti az ébresztőt? Nem kellene-e inkább megsimogatnod: *„Csak aludd ki magad!”* – és gyorsan tovább menni? Mit gondolnátok rólam, ha én így tennék? Ha azt mondanám, hogy mi közöm hozzá? Természetesen azt, hogy nincs bennem szeretet. És joggal! Ha lenne bennem szeretet, reszkíroznám életemet, bemennék az égő házba és felébreszteném a barátomat.

Ezért hát, kérlek, ne haragudjatok, hogy ha most szeretetből egy kis „ébresztőt” csinállok. Mert némelyeteknek ég a háza, és Ti nem is tudjátok. Az igazság ismerete nélkül az ember vagy tévelyeg a vallások, filozófiák, okkult „tudományok” útvesztőiben, vagy „ég a háza” azokban a bűnökben, amikben benne él.

Ha rajtam múlna, én nem törődnék velem, hogy ki hogyan él. Éljen mindenki a saját tetszése szerint! Kinek mi köze hozzá?! Szabad szerelem, ilyen vagy olyan orientáció, alkohol, orgiák, drogok, erőszak, bérgyilkosságok, istenfélő vagy istentelen élet... stb., kinek mi köze hozzá?! Semmi közöm hozzá, hogy ki kivel él, vagy hogyan végzik a gyakorlatban a homoszexuálisok nemi életüket! Hadd tegyék, hiszen nem ártanak azzal senkinek! – mondhatnám, és valóban legjobb lenne nem törődni vele. Kinek mi köze hozzá?!

Sokan valóban úgy is élnek: kinek mi köze hozzá?! Úgy élnek, mintha nem lenne semmiféle abszolút Igazság, Tekintély, Életszabály, Erkölcs, mintha valóban nem lenne semmilyen felelősségre vonás, ítélet, mintha nem lenne Isten. Ezért megértem azokat, akik nem hisznek Isten létezésében, amikor úgy gondolkoznak, hogy kinek mi köze hozzá! Bár, meg vagyok győződve arról, hogy lelkük mélyén éppen azért tagadják, vagy tudatosan ki akarják „radírozni” Isten létezését, hogy élhessék életüket úgy, hogy *„kinek mi köze hozzá!”*

Persze a tagadás semmit nem változtat az igazságon és a valóságon! Törvényszerűség, hogy mindenki valamit vet, és valamit aratni fog. Természetesen, azt, amit vetett! (Gal 6:7). Isten létezik, Ő az Abszolút Tekintély, Igazság és Ő az, Aki megszabja a „játékszabályokat”, az Életszabályt. Ő az ember Teremtője és legjobb ismerője, Aki a boldog emberi élethez használati utasítást adott Igéjében, a Bibliában.

A legnagyobb probléma az, hogy az emberek ezt a „használati utasítást” nem ismerik, vagy szándékosan ignorálják. Sajnos, sok esetben azok sem, akik magukat keresztényeknek tartják. Nem ismerik hitük alapját képező Isten Igéjét, a Bibliát és annak tanítását. Mit gondolnátok az olyan emberről, aki így gondolkodik: *„Vettem egy mosógépet, a használati utasítást nem muszáj elolvasnom, már elég okos vagyok, nem töltöm azzal a drága időt. A mosópor túl drága, itt a homok, beleszórok egy mércével.”* Így is lehetne tenni? Miért ne? Azonban az első ilyen „mosás” után a mosógép elromolna. Légy őszinte, nem cselekedtél-e az életben Te is sokszor hasonló módon? Nem így romlott-e el a Te életed? Van azonban Számodra egy jó hírem: Jöjj a Mesterhez, valld be, hogy oktalanul cselekedtél! Ő mindent meg tud javítani, még elrontott emberi életeket is! Ingyen! Kegyelemből!

Ahogy mondtam, hogy ha rajtam múlna, nem törődnek velem, ki hogyan él, de nem rajtam múlik. Mondhatnám: *„Mi közöm hozzá?”* Mondhatnám, ha nem ismernék bizonyos felsőbb rendű értékeket, mint pld. Isten előtti felelősségtudat és a mentő szeretet. *„Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket...”* (2Kor 5:14), hogy hirdessük az evangéliumot... - mondja Pál apostol. Most, amikor már lassan közeledik életem vége, hiszen 75. életévemet taposom (soha nem gondoltam volna!), egyre inkább erősödik bennem az az érzés, hogy abból a sok ismeretből és tapasztalatból, amire Isten engem az elmúlt csaknem fél évszázad alatt megtanított, valamit adjak át mások hasznára. Mit szólnátok hozzá, hogyha pld. feltaláltam volna a rák biztos ellenszerét, de azt elhallgatnám és magammal vinném a sírba? Biztos vagyok benne, hogy itt sokkal nagyobb jelentőségű dologról van szó, mint a rákból való gyógyulás! Ezért merészkedem bemenni az „égő házba”, hogy ha lehet, némelyeket kimentsek. Lehet, hogy közben magam is „megperzselődök”, azaz némelyek megharagszanak rám ☺. **Ugye, Te nem?** ☺. Ezért halld meg az ébresztőt: *„Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyogott tenéked a Krisztus.”* (Ef 5:14).

Az igazság megismerésének alapfeltétele az őszinte, elfogulatlan, nyitott szív, amelyik a kijelentett igazságot kész követni és annak engedelmeskedni. A mai vallásos világban nagy a zűrzavar. Az egész egy nagy Babilon, amelyiknek útvesztőiben nagyon nehéz tájékozódni. Ugyanakkor hiszem, hogy azokat, akik az igazságot szeretik, akik azt előítélet és elfogultság nélkül meg akarják ismerni és követni, Isten – Aki minden szívet tökéletesen ismer – megőrzi, és nem engedi meg, hogy az őszinte ember ebben a labirintusban eltévedjen. Az Úr Jézus Krisztus mondja: *„Ha valaki cselekedni akarja az Ő (az Atya) akaratát, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok (mint ember)?”* (Jn 7:17). Mondhatjuk, hogy az őszinteség itt kezdődik: Készségesnek lenni Isten kijelentett akaratát cselekedni.

II. Fejezet - AZ EMBERI ÉLET ÉRTELME – A BOLDOGSÁG KERESÉSE

Elmélkedéseim eredeti központi témája AZ ÉLET ÉRTELME. Mi az emberi élet értelme? Mit gondoltok, hogyan válaszolnának az emberek erre a kérdésre, ha közvéleménykutatást tartanánk? Hogyan válaszolnál Te? Gondolom, hogy az emberek túlnyomó többsége ezt válaszolná: A boldogság.

50 évvel ezelőtt egy miskolci étteremben minden este énekeltem ezt az akkori slágert: „Mert minden ember boldog akar lenni...” A másik meg ez volt: „Mindenkinek van egy álma...”. Minden embernek a vágya, álma az, hogy boldog, gazdag és sikeres legyen. Ez nem rossz vágy. Szerintem Istennek is ez az akarata. Ez egy nagyon jó kívánság. De ha körül nézünk magunk körül a világban, miért van mégis sok boldogtalan ember? Miért bolyong – vagy lótt-fut – oly sok ember céltalanul a világban?

Minden ember szeretne boldog lenni. Az a kérdés, hogy ki mit tart boldogságnak, és ki milyen utat választ a vélt boldogsághoz? A szlovák köznyelv a „boldogság” szó helyett is a „szerencse” szót használja. Holott az nem mindegy! Viszont jellemző arra, hogy mindenki a szerencsét hajszolja és nem ismeri a boldogságot! Ezért fűződik ehhez a szóhoz sok babona: „Fekete macskát láttam, nem lesz szerencsém!” Főleg pénteken, jaj, ha 13.-ra esik! A lópatkó, négylevelű lóhere vagy kéményseprő viszont szerencsét hoz... stb. Sok ember komolyan hisz ezekben. A babonaság a félelem pórázán tartja az embereket, és diktálja, mikor mit kell tenniük. Mert, ha nem, akkor valami szerencsétlenség éri őket! Pld.: Ha jó hírt hallanak: „Hálistennek! Gyorsan le kell kopognom!” – és gyorsan keresik a helyet, legjobb fán és bal kézzel, alulról felfelé..., és értelmetlenül elkezdnek kopogni. Ha nincs fa a közelben, kopognak saját fejükön. Mert, ha nem, akkor elszalad a szerencse! Babonaság? Balgatagság! De hihetetlenül sokan – intelligens, magasvégzettségű emberek is! – komolyan hisznek benne! Mintha ettől a kopogástól függene a szerencse!

Hoz tehát a szerencse boldogságot?

Mi a boldogság? Hogyan képzeltek el egy boldog embert? Te boldog vagy?

Sok ember keresi a boldogságot, ami azt jelenti, hogy még nem találta meg. „Akkor lennék boldog, ha..., akkor leszek boldog, ha...” – és kergetik a szerencsét, mint a délibábot. S ha úgy látszik, hogy elérik, hogy már-már a markukban van, egy pillanatban minden szertefoszlik. A boldogsághoz még mindig valami hiányzik!

A boldogság azt jelenti, hogy beteljesülve vannak szükségleteim. Az emberek azért nem boldogok, mert nem szükségleteik, hanem vágyaik, álmaik beteljesedését keresik.

Egy tanulságos mese egy boldogtalan királyról szól, aki azt gondolta, hogy ha magára veszi egy boldog embernek az ingét, akkor boldog lesz. A szolgák elmentek egy boldog embert keresni, de az egész tartományban nem találtak. Mikor végre ráakadtak valakire, aki azt mondta, hogy boldog, kiderült, hogy még inge sincs. Nem volt inge sem, de boldog volt.

Sok ember a gazdagságban, a vagyonban keresi a boldogságot.

Egy multimilliomost megkérdeztek, hogy mennyi pénzre lenne még szüksége ahhoz, hogy boldog legyen. Tudjátok mit válaszolt? *„Mindig egy kevéssel többre!”*

Egy másik milliomos dollár bankjegyekből ruhát varratott magának. Felöltözött, és föbe lötte magát. Egy papíron üzenetet hagyott: *„Megölt az arany!”* A Biblia azt mondja, hogy minden rossznak gyökere a pénznek a szeretete (1Tim 6:10) – és viszont, *„Az Úrnak áldása az, ami meggazdagít, de nem szerez győtreelmet.”* (Péld 10:22).

A világon az első dollármilliomos egy fiatalember volt, aki már 23 évesen milliomos, és 50 évesen milliárdos lett. Csakhogy 53 évesen megbetegedett. Elveszítetté erejét, teljesen kihullt a haja, úgy nézett ki, mint egy múmia. Állandóan rettegésben élt, éjjeli szekrényén mindig ott volt a megtöltött revolver. Nem tudott aludni, nem tudott mosolyogni, és az, aki bármit megvehetett volna a világon, csak tejet és kekszet tudott enni. Orvosa azt mondta, hogy egy éve van még hátra. Az év lassan eltelt, amikor egy álmatlan éjszakán ráébredt, hogy földi sikereit és vagyonát nem tudja magával vinni a másvilágra, és egy döntést hozott. Összehívta ügyvédeit, pénzügyi tanácsadóit, és ismertette elhatározását, hogy pénzének nagy részét kórházak fejlesztésére, orvostudományi kutatásokra és evangéliumi misszióra akarja fordítani. Ez az elhatározása vezetett többek között a penicillin feltalálására, a malária és a TBC gyógyíthatóságának felfedezésére. És amint elkezdte az összegyűjtött vagyonát jó célra felhasználni, egészsége is kezdett helyreállni. Végül, az az ember, akinek az orvosok szerint 54 évesen meg kellett volna halnia, 98 évet élt. A neve John Rockefeller.

Sokan a boldogságot *„Terülj-terülj asztalkám!”* - módra képzelik el. Olyan időkben élünk, amikor kitartó és fárasztó munka helyett mindent felgyorsított tempóban, azonnal szeretnénk megkapni. Van instant kávé, instant leves, instant borpor 8,2 %-os alkohol tartalommal (két perc alatt kész, csak némi hideg víz szükséges ☺). Sokan ezt az „instant” módszert akarják alkalmazni a boldogság (szerelem, meggazdagodás) területén is. Gombnyomásra! Mindent azonnal: *„Terülj-terülj asztalkám!”*

Sokan azt gondolják, hogy azok a boldog emberek, akik mindig vidámaknak látszanak, nevetnek, mosolyognak, és utánozni akarják őket. Az egész világ egy nagy színház vagy álarcosbál. Sokan egy széles mosoly mögé rejtőznek, vagy viccek mesélésével álcázzák a valóságot, amit a Biblia így állapít meg: *„Nevetés közben is fáj a szív!”* Egy szlovák közmondás így hangzik: *„Ha nevetesz, az egész világ együtt nevet veled, de ha sírni fogsz, egyedül fogsz sírni!”*

Egy ember felkeresett egy pszichiátert és depresszióra panaszkodott: *„Mindig szomorú vagyok, depresszióm van!”* A pszichiáter azt tanácsolta neki, hogy: *„Éppen a városunkban van egy cirkusz. Menjen el, van ott egy bohóc, aki mindenkit meg tud nevetetni!”* – Az ember szomorúan válaszolt: *„Doktor úr, én vagyok az a bohóc!”*

Mások azt gondolják, hogy a híres emberek a boldogok, a népszerű „celebek”, színészek, filmsztárok, énekesek, zenészek. Legtöbbjük életéhez azonban mindenféle skandál, összekuszált szerelmi viszony kötődik. A képernyőn vagy filmvásznon a nők kisminkelve nagyon szépek, vonzók, a férfiak szupermanok, de ha ismernéd életüket...! Ha tudnád, mi van a kulisszák mögött! Milyen sok híres, sikeres ember lett az alkohol és a kábítószer rabja, akik pszichiátriai kezelésre szorultak, vagy végül is az öngyilkosságban találták meg a kiutat, mert összeroppantak a terhek alatt! Azt gondolták, hogy majd a halál megoldja problémáikat. Ez az ördög legnagyobb hazugsága!

Sokak szerint boldogok a menő sportolók, az olimpiai bajnokok, akik dicsőséget szereznek az országnak és saját maguknak. Ez valóban egy boldog érzés! Eufória. De meddig tart? A kisportolt vagy túlsportolt test milyen lesz húsz év múlva? Meddig fog tartani ez a boldogság? Nem beszélve arról, hogy az ő életükbe is jönnek körülmények, amik ezt a boldogságot kicsorbítják. Ez a gondolkodás veszélyes is lehet, mert azt is jelentheti, hogy aki esetleg testi fogyatékos, az nem is lehet boldog?! Lassan oda jutunk, mint a görög mítosz szerinti spártai társadalomban, ahol a katonai életre alkalmatlan fogyatékos vagy gyenge spártai gyermekeket és harcképtelen időseket kiszuperálták, és a Taigetosz hegyről ledobálták, mint akik nem voltak méltók az életre. Igaz, hogy a kutatások ennek valódiságát megcáfolták, és megállapították, hogy az egész legendát maguk a spártaiak terjesztették el, hogy még félelmetesebbnek tűnjenek ellenségeik számára.

Van egy ausztráliai fiatalember, Nick Vujacic, aki kezek és lábak nélkül született. Bal lába helyén csupán két lábujj van, amelyek segítségével ma már tud boldogulni a mindennapokban. Sok gyakorlással és akaraterővel megpróbálta leküzdeni a mindennap előtte tornyosuló akadályokat. Két lábujjának segítségével megtanult írni, a számítógépet használni, úszni, fésülni, fogat mosni és borotválkozni. 17 éves korában előadásokat kezdett tartani iskolákban és egyházi rendezvényeken az élet értelméről. Nemzetközi hírű motivációs szónok lett belőle. Életének célja és értelme az lett, hogy beszéljen embertársainak Isten szeretetéről, és megerősítse őket abban, hogy életüknek van értelme. 2012-ben megnősült és már két szép egészséges gyermekük született.

Sokan a bűnös szenvedélyekben, kívánságokban keresik a boldogságot. Boldog volt Dávid, amikor vétkezett Betsabéval? Vagy amikor Dávid fia Amnon megerőszkolta saját húgát, féltestvérét, ún. „szeretete” azon nyomban gyűlöletté változott.

Nem hiszem, hogy a házasságon kívüli szexuális kapcsolatok boldoggá tennék az embert. Lehet, hogy ideig-óráig. De hosszú távon hamarosan felüti a fejét a biztonságérzet hiánya, a gyanú és a bizonytalanság. A gyönyör keserűvé válik!

Sokan az alkoholban, kábítószerekben látják a boldogsághoz vezető utat. Amikor azonban jön a kijózanodás, a problémák megoldatlanul sokszorososan tornyosulnak. Hallottam, hogy egy 23 éves fiatalember mondta egyszer a rádióban: „*Mindent kipróbáltam! Eleget éltem ahhoz, hogy túl öregnek érezzem magam. Elegem van az életből!*”

Végül itt vannak azok, akik az okkultizmusban vagy keleti vallásokban keresik a boldogságot. Ezek a keleti vallások a reinkarnáció többszörös újraszületési folyamatában kínálják a nirvánát. A Biblia azt mondja, hogy „*Elrendelt dolog Istennél, hogy az emberek egyszer meghalnak, és utána lesz az ítélet!*” Valaki azt mondta: „*Bár lehetne két életünk! Ha az első elrontanánk, a másodikban okulhatnánk hibáinkból, és helyrehozhatnánk azokat!*” Az élet azonban nem olyan, mint egy színház, ahol van főpróba és utána jön a bemutató. Ezt az életet mindnyájan csak egyszer, és „élesre” éljük. Főpróba nélkül!

Sokan mondják: „*Bárcsak még egyszer tiszta lappal újra kezdhethném az életemet, sok mindent másképp csinálnék! Bárcsak helyrehozhatnám elrontott életemet!*” Az evangélium öröme az, hogy ez lehetséges! Nem reinkarnációval, hanem a Jézus Krisztusban való hit általi bibliai újjászületéssel. „*Ha valaki Krisztusban van új teremtés az!*” (2Kor 5:17). Ahogy már mondtam, nagy kegyelmi lehetőség, hogy az elrontott mosógépet, életet is oda lehet vinni a Mesterhez! Ezért hiszem, hogy nem a gazdag, sikeres, egészséges emberek lehetnek igazán boldogok, hanem azok, akik szeretik az Úr Jézus Krisztust, és Benne találták meg életük értelmét!

III. Fejezet - AZ EMBERI ÉLET ÉRTELME – MIÉRT SZÜLETTEM ERRE A VILÁGRA?

Legutoljára szóltam a boldogságról, mint az élet értelméről. Ahogy mondtam, minden ember szeretne boldog lenni, mégis sokan boldogtalanok, és mondhatjuk, hogy minden földi boldogság időleges, múlandó, viszonylagos és sokszor csalódással végződik. Beszéltünk arról, hogy nagyon sok a boldogtalan ember, aminek fő oka az, hogy az emberek nem szükségleteik, hanem – sokszor önző – vágyaik beteljesedését keresik.

Az igazi boldogság azt jelenti, hogy megtaláltam életem értelmét. Erre egy egész földi élet adatik mindenkinek.

Nincs olyan ember, akinek életében legalább egyszer ne jutna eszébe a kérdés: *„Miért születtem erre a világra? Honnan jöttünk, hová megyünk? Mi lesz velem e földi élet után?”* Ősidőktől fogva foglalkoztatja az embereket ez a kérdés: *„Mi az emberi élet értelme? Megszülettünk, leéltünk néhány évtizedet, sok szenvedés, betegség, fáradtság és munka között. Egyszer csak pont kerül mindennek a végére. Mindennek vége! Valóban vége? Csak ennyi értelme lenne a földi életnek?”*

Sajnos, a mai modern ember struccpolitikát folytatva, az igazság őszinte keresésével mit se törődve, el akar menni e kérdések megválaszolása mellett. Mindaddig, amíg egyszer majd személyesen nem áll szemtől szembe a halállal – sokszor készületlenül. És életének igazi értelmét még mindig nem találta meg!

Salamon, Izrael királya, korának legbölcsebb embere volt. Bölcsessége és dicsősége híres volt messze földön, mivelhogy fiatal korában Isten félelmében élt, és csak egy kérése volt Istentől, hogy adjon néki bölcsességet az uralkodáshoz. A „Prédikátor könyve” c. bibliai könyv első 3 fejezetében leírja, hogyan kereste az élet értelmét a gazdagságban, élvezetekben, fárasztó munkában. Házakat épített, szőlőt ültetett, sok szolgát tartott, aranyat, ezüstöt, barmokat szerzett, könyveknek nagy sokaságát tanulmányozta, nem tagadott meg magától semmit, amit csak szeme megkívánt. Sőt sok (700) felesége és háreme volt (300 ágyassal). Mégis élete üres maradt. Ehhez hozzá járult az is, hogy pogány feleségei befolyására szíve elfordult az élő Istentől a pogány bálványok felé. Sok keresés, fáradtság és gyötrelme után arra az álláspontra jut, hogy minden hiábavalóság a nap alatt. Úgy, ahogy meghal a bölcs, meghal az együgyű is, ahogy meghal a gazdag, úgy meghal a szegény is. Az ember fiainak vége hasonló az oktalan állathoz. Vajon ki tudja, hogy az ember lelke hová megy és hová megy az állatok lelke? Mi az élet értelme?

Jó, hogy a Prédikátor könyve nem végződik a 3. fejezetnél, Salamon letargiájánál. A tovább kereső bölcs Salamon további felismerésre, és a 11. és 12. fejezetben erre a végső következtetésre jut: Nem mindegy ó, ember, hogyan élsz, mert Isten minden cselekedetet ítéletre előhoz! *„Örvendezz a te ifjúságodban, és vidámítsd meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útjaiban, és szemeidnek látásiban; de megtudd, hogy mindezekért az Isten téged ítéletre von! És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendő, melyekről azt mondod: nem szeretem ezeket!”* - ... *„Minekelőtte elszakadna az ezüst kötél és megromolna az arany palackocska, és a veder eltörnék a forrásnál, és beletörnék a kerék a kútba, és a por földdé lenne, mint azelőtt volt; a lélek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt.”* - ... *„A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Isten féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd; mert ez az embernek fő dolga! Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.”*

Salamonnak igaza volt: Minden hiábavalóság. Csak egy a fontos dolog: Istent félni, szeretni, keresni az Ő orcáját és megtartani parancsolatait, mert nem mindegy! Isten mindent annak érdekében cselekszik, hogy az emberek felébredjenek a bűn álmából az igazságra, keressék Őt és üdvözüljenek. Ő nincs messze tőlünk.

Ha kimégy a temetőbe, minden sírkövön látni két évszámot (született – meghalt) és közöttük egy gondolatjelet. Ez a gondolatjel a rövid földi élet. Ugye, milyen rövid? A legfőbb kérdés: milyen tartalommal töltöm meg ezt a rövid földi életet.

Azokon kívül, akik a földi élvezetek kiélésében keresik életük értelmét, bizonyára van sok ember, aki nemesebb életcélokat tűz ki magának, és ezek elérésében, mások javának keresésében látja életének értelmét. Biztosan boldog az, akinek szép, rendezett családja van, az idős emberek, akik tudnak gyönyörködni gyermekeikben, unokáikban. Vannak sokan, akik egész életüket karitatív célokra, a társadalom javára áldozták. Igazán, egy tartalommal teljes életet élnek. Mégis lehetséges, hogy a legfőbb dolgot elmulasztják?

Egy éppen érettségizett fiatalember friss oklevelével felkereste nagyapját, és boldogan újságolta, hogy kitűnően érettségizett. Nagyapja megdicsérte, adott neki jutalmul 50 eurót, majd megkérdezte: *„No, jól van, és mi lesz most ezután?”*

A fiatalember válaszolt: *„Beadtam a felvételi kérelmemet az egyetemre, ilyen jó eredménnyel biztosan felvesznek.”*

- *„No, rendben van! És mi lesz azután?”* – kérdezősködött tovább a nagyapa.

- *„Fogok szorgalmasan tanulni, remélem sikerül jó eredménnyel végezni. Mémők akarok lenni.”*

- *„És azután?”*

- *„Tanulmányaim mellett szeretnék egy jó csapatban kosárlabdázni.”*

- *„És azután?”*

- *„Ha elvégzem az egyetemet, szeretnék megnősülni, családot alapítani.”*

- *„Ez mind szép. És azután?”*

- *„Remélem, sikerül jól jövedelmező állást kapnom!”*

- *„És azután?”*

- *„Szeretnék autót venni és házat építeni.*

- *„És azután?”*

- *„Családommal szeretnék sokat utazni, világot látni.”*

- *„És azután?”*

A fiatalembert már kezdte nyugtalanítani a sok „és azután”.

- *„És azután, és azután! Ha megöregszem, nyugdíjba megyek!”*

- *„És azután?”*

- *„Remélem jó nyugdíjam lesz, és feleségemmel tovább fogjuk járni a világot. Azon kívül, fogunk gyönyörködni unokáinkban. Úgy, mint te!”*

- *„És azután?”*

- *„Hát egyszer eljön az idő, hogy meg kell halni!”*

- *„És azután?”*

- *„Nagyapa, én erre még nem gondoltam! De még fiatal vagyok!”*

Valóban, mi lesz azután? Te már gondoltál erre?

Illusztrációként még egy kis történet: Volt egy király, aki kedvenc szórakoztató udvari bolondjának egyszer egy csörgős botot ajándékozott azzal, hogy azt tartsa meg magának mindaddig, amíg magánál nagyobb bolonddal nem találkozik. Eljött az idő, hogy a király halálosan megbetegedett. Halálos ágyához eljött búcsúzni udvari bolondja is, és megkérdezte: *„Hová vezet most az utad, király uram?”*

- *„Messze, nagyon messze!”* – nyögte a király.
- *„Mikor jössz vissza, egy hónap múlva?”*
- *„Nem!”*
- *„Egy év múlva?”*
- *„Nem!”*
- *„Hát mikor?”*
- *„Soha!”*
- *„Fel vagy-e készülve a nagy útra, király uram?”*
- *„Nem vagyok.”* – hangzott a válasz.
- *„Mindörökre eltávozol teljesen készületlenül? Hát akkor itt a botod, visszaadom, mert még ilyen nagy bolonddal, mint te, nem találkoztam.”*

Egy másik fontos kérdés: Mi az ember értéke? Ma mindenki kalkulál: megéri, nem éri meg? Mennyit ér ez, az, amaz..., autó, családi ház...? Értékelik, mérlegelik, veszik, eladják. Ki lehet pénzben fejezni, hogy mennyit ér az ember? Teste talán néhány eurót, mint az ócskavas. Egy kevés foszfor, vas, kalcium stb. – néhány euró! Csak ennyi értéke lenne az embernek? Az embernek azonban nemcsak teste van, hanem lelke is! Az emberi léleknek Isten szemében nagy értéke van. Isten szemében a Te lelked is nagy érték. Olyan nagy, hogy Szent Fiát, Jézus Krisztust adta érted. Isten odaadta Szent Fiát a golgotai kereszthalálra, hogy az ember lelkét megváltsa az örök kárhozattól, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkét örökre elveszti! Olyan jó tudni, hogy Isten szemében értékes vagyok. Olyan jó tudni, hogy nem véletlenül születtem erre a világra. Olyan jó tudni, hogy nem vagyok játékszer a véletlen sors kezében, hanem életem egy szerető Isten kezében van. Olyan jó tudni, hogy Neki terve van az életemmel. És olyan jó tudni azt is, hogy Ő ott lesz utolsó lehetetmenél is.

Kedves Olvasóm! Lehet, hogy Te nem hiszel Istenben, és ezért ezeket a kérdéseket magadtól elutasítod. Kérlek ne tedd! Erről még fogunk beszélni legközelebb.

Amit eddig elmondtam, bevezetés volt, amelynek során beszéltünk az igazság keresésének és a földi élet értelme felfedezésének fontosságáról. A továbbiakban meghívlak Benneteket egy kalandos kutatásra. Már előbb is kértem, hogy előlegezzetek nekem bizalmat néhány kérdésben /Isten létezése, a Biblia Isten Igéje, a földi élet utáni lét valósága/, amiket majd később sorban megtárgyalunk. Most szeretném, ha együtt ezeket az életbevágóan fontos kérdéseket őszintén megvizsgálánánk:

- Mi az igazság Istenről? Létezik egyáltalán ISTEN?
- Valóban Isten Igéje /szava/ a Biblia?
- Mi az igazság a halálon túli létről?
- Mi lesz ezzel a világgal?
- Melyik egyház az „igazi”?
- Miért éppen Krisztus? Minden út Istenhez vezet?
- További aktuális kérdések ...

IV. Fejezet - MI AZ IGAZSÁG ISTENRŐL? LÉTEZIK EGYÁLTALÁN?

Az emberiség istenhívőkre (teistákra) és istentagadókra (ateistákra) oszlik.
TEOS - görög szó, jelentése ISTEN.

Az ATEIZMUS filozófia, helyesebben mondva hit, amelyik tagadja akármilyen Isten vagy istenek létezését. Az ateisták maguk is megoszlanak. Vannak olyanok, akik nem zárják ki teljesen Isten létezését, de ők maguk nem hisznek benne, míg mások Isten létezésének lehetőségét teljesen kizárják. Sőt, vannak, akik még tovább mennek, az antiteisták, akik akármilyen istenhitben, vallásban ellenséget látnak. Az ateisták általában materialisták, akik a világ keletkezésének ős okát és forrását az öröktől fogva létező őanyagban látják, ellentétben a kreacionistákkal, akik a világ keletkezésének forrását az öröktől fogva létező személyes Istenben látják.

TEIZMUS valamilyen Isten vagy istenek létezésében való hit. Ez is megoszlik:

- MONOTEIZMUS egy Isten létezésében való hitet jelent. Ilyen a zsidó vallás, a kereszténység és az iszlám.
- DEIZMUS vallásfilozófia, amely tagadja a világot kormányzó, gondoskodó személyes Isten létezését, őt csak a világ ős okaként ismeri el.
- POLITEIZMUS sok isten létezésében való hitet jelent, mint pld. a hinduizmus, az egyiptomi, mezopotámiai vallás, az ógörög és a római mitológia.
- BUDDHIZMUS, TAOIZMUS ÉS A KONFUCIANIZMUS tulajdonképpen nem istenhit, hanem csak filozófia.
- PANTEIZMUS a teremtett világnak Istennel való azonosítását, az egész természet istenségében való hitet jelenti. Ezen belül az ANIMIZMUS azt hiszi, hogy különböző dolgok, élők és élettelenek is, megelevenítő lélekkel, szellemmel rendelkeznek. Azt állítják, hogy minden természeti tárgynak, köveknek, fáknak, a természet erőinek megvan a saját szelleme. Ezt leggyakrabban a sámánista vallásokban találhatjuk meg.

Az utóbbi időben megfigyelésem szerint egyre kevesebb ember ateista, és egyre több azoknak a száma, akik hisznek valamilyen természetfelettiben. *„Valaminek lenni kell az ég és a Föld között!”* – mondják. Sajnos, ez az irányzat nem az egyedüli élő Isten felé irányul, hanem a panteizmus, a misztika, az ezotéria, a pogány és keleti vallások szinkretista keveréke, amelyet a NEW AGE foglal egybe.

Ez csak egy rövid, tömör áttekintés volt a vallások labirintusának főbb irányzatairól. Természetesen, mindenkinek nem lehet igaza! MELYIK A HELYES ÚT? TUDSZ VÁLASZTANI, TUDSZ KÜLÖNBÉGET TENNI? Te melyikben hiszel?

Az egyetlen személyes Isten létezésében való hit a kereszténység alappillére.

Ha ugyanis Isten nem létezik, úgy nincs semmilyen erkölcsi norma, amely ellen vétkezni lehetne, így az üdvösség és a megváltás szükségességéről szóló keresztény tanítás is teljesen felesleges, sőt az egész keresztény hit nem más, mint öncsalás és mások ámítása. Ezért az Isten létezéséről szóló kérdés nem lehet közömbös egyetlen értelmes, becsületos, őszinte ember számára sem.

Amikor Isten létezéséről beszélünk, először is tisztáznunk kell, hogy ki az, akit keresünk, milyen Istennek a létezéséről van itt szó? Milyen az az Isten, akinek a létezését igazolni vagy cáfolni akarjuk?

Mi rejlik e szó mögött: ISTEN? Gondolunk valamire vagy valakire, amikor e szót halljuk vagy kiejtjük? Kire? Mire?

Kicsoda ISTEN? Isten lényének meghatározására minden emberi szó kevés. Mégis én a következőképpen próbálnám meghatározni, hogy mi keresztyének mit értünk e szó alatt: Isten egy öröktől fogva örökkön-örökké létező, abszolút szentséggel, tökéletességgel, bölcsességgel és hatalommal rendelkező, szerető de igazságos, szent és dicsőséges személyes szellemi lény, Aki az egész világmindenség Teremtője és szuverén Ura.

Ő nem létezik úgy, mint egy tárgy, amit leltárba lehetne venni, mint egy szuvenir a vitrinben, mint valami érdekesség a lexikonban, vagy mint valami kísérleti, vizsgálati tárgy a mikroszkóp alatt, radarernyő vagy távcső előtt. Az az Isten, akiben mi hiszünk, nem valami a világmindenségben, még csak nem is a világűr legnagyobb lakója, hanem betöltője és mindenek felett álló Ura. Az embernek egyszerűen nincsenek megfelelő eszközei sem módszerei Isten felkutatására. Már csak azért sem, mert Isten szellemi lény, Akit nem lehet földi kutatási eszközökkel és módszerekkel felfedezni.

Mi hiszünk egy Istenben, Aki a Biblia Istene és Jézus Krisztusnak Atyja. Hisszük Őt olyannak, mint ahogy Ő önmagát a Bibliában, Jézus Krisztusban és a Szent Lélek által kijelentette és kijelenti. Megjegyzésként mondom, hogy a Biblia Istene nem azonos Allahal a Korán és az Iszlám istenével. Ahhoz, hogy hitünk helyessége felől szilárd meggyőződésünk legyen, az Istenben, mint Teremtőben való hiten kívül, szükségünk van bizonyosságra afelől is, hogy a Biblia megbízhatóan, valóban Isten Igéje és Jézus Krisztus valóban Isten egyszülött Fia.

Isten létezése számomra sohasem volt kérdéses. Nemcsak azért, mert gyermekkorom óta keresztyén környezetben nevelkedtem, hanem azért sem, mert szívemben én magam is gyakran kutattam a kérdést: Mi az igazság? Hogy lehet az, hogy némelyik ember hisz Isten létezésében, mások pedig nem hisznek? Kinek van igaza? Utóvégre MINDENKINEK IGAZA NEM LEHET! Igazság csak egy van: vagy van Isten, vagy nincs. A hitetlenség és tagadás semmit nem változtat a valóságon. Sőt, az igazság ignorálása nagyon veszélyes és végzetes következményekkel járhat.

Nem vagyok tudományos szakember, aki magas tudományos szinten próbálná bizonyítani Isten létezését. Vannak ugyan Istenhívő tudósok, akik a tudomány nyelvén tudnak érvelni Isten létezése mellett. De én úgy gondolom, hogy az Isten létezése vagy a világ keletkezése körüli tudományos viták az egyszerű ember számára nehezen érthetők, és nehezen követhetők. Én szeretném ismereteimet Veletek megosztani olyan egyszerű módon, hogy azt mindenki megérthesse. Wliver Smith brit természettudós egyik könyvének címe: Aki gondolkodik, annak hinnie kell. Én egy kicsit változtatnék rajta ily módon: aki őszintén és elfogultság nélkül gondolkodik, annak hinnie kell!

Miért nem hisznek a hitetlenek?

Némelyek hivatkoznak arra, hogy nem tudnak hinni. Ez nem áll meg, mert sokan még talán sohasem vettek annyi őszinteséget és fáradságot, hogy igazán keresnék az igazságot. Sokkal kényelmesebbnek látszik Isten egyszerű tagadása és kifogásoknak a keresése, mint egyszer őszintén szembenézni a kérdéssel: „**Mi az igazság?**” Egyszerűen azért, mert nagyon jól tudják, hogy Isten létezésének elismerése életmódjuk gyökeres megváltozását követelné. Azt pedig nem akarják, mert jobban szeretik megszokott életstílusukat, mint az igazságot, a világosságot.

Sokaknak jelszava: „*Én csak azt hiszem el, amit látok, és amit megfoghatok!*” Mégis hisznek olyan dolgokban, amit nem látnak, pld. az elektromosságban. Meg szoktam kérdezni: „*Te már láttad az eszedet? Van eszed? Vagy láttad már a szívedet? Vagy te egy szív nélküli ember vagy? Nem láttad! Mégis érzed, és ha elcsendesedsz, hallod, minden szívdobbanásod arról tesz bizonyosságot, hogy van szíved!*” Ugyanígy Isten is ilyen közel van hozzánk, de hogy megtapasztalhassuk, ahhoz el kell csendesednünk. Sajnos, csak nagyon kevesen szeretik a csendességet. Ezért hallani mindenfelé olyan sok zajt, lármát, hangos zenét. Az emberek nem szeretik a csendet, mert a csendben megszólal a szív, megszólal a múlt, a lelkiismeret, megszólal Isten. Ő pedig megtérésre, életmódunk gyökeres megváltoztatására akar minket felhívni, hogy Vele, az Élet forrásával közösségünk legyen. Ez pedig az élvezeteket szerető ember számára nem kívánatos, és sokkal kényelmesebb megmaradni ebben a lármában és zűrzavarban, mint megalázkodni Őelőtte, elismerni létezését, és teljes szívből megtérni Őhozá.

Az élet rohanó forgatagában, ebben az örült, pénzt, boldogságot, délibábot, élvezeteket kergető hajszában szívünk létezéséről, szívdobogásunk meghallásáról sokszor csak akkor akarunk tudomást venni, amikor már muszáj, mert baj van, amikor Isten talán egy szívinfarktus által megállít bennünket. Adja Isten, hogy sokaknak, akik e sorokat olvassák, ne legyen késő Isten szerető szívének hangját meghallani!

Egyébként megdöbbenő, hogy a magukat materialistáknak, ateistáknak valló emberek, akik számára Isten létezése és a Biblia bolondság, mégis mennyire hisznek a természetfeletti és láthatatlan dolgokban. Megdöbbenő, hogy a 21. század technikájával rendelkező, magát tudományosnak tartó modern ember milyen balgán és hiszékenyen viseli az autóján a szerencsét hozó lópatkót. Négylevelű lóherét keres, hordja nyakán a szerencsét és gyógyulást ígérő amuletteket, böngészi a kiadóknak busás hasznát (az olvasóknak pedig depressziót!) okozó horoszkópokat, fél a fekete macskától és a pénteki napot rettegéssel várja, különösen, ha az 13.-ra esik. Miért van az, hogy még modern államférfiak is sokszor okkult praktikák és spiritiszta médiumok, jósnők által akarják irányítani világ sorsát? Miért? Tulajdonképpen azért, mert az ateisták, a hitetlenek nagyon is hiszékenyek. Mindent elhisznek, ami nincs benne, illetve amíg ki nem derül, hogy az benne van a Bibliában! Mert a Biblia megtérésre, életrendezésre szólít fel: „*Ha valaki nem születik újjá, nem mehet be Isten országába!*” (Jn 3:3-8). Az okkult és keleti vallásoknak, és a formális „keresztény” vallásoskodásnak nincs ilyen követelménye.

Mások azzal érvelnek, hogy a keresztények nem úgy élnek, mint ahogy beszélnek. A papok vizet prédikálnak és bort isznak. A kereszténységnek sok szégyenfoltja volt a történelem során (inkvizíció, kereszties háborúk, a pápaság pénzéhes hatalomra törése, sok papnak perverz szexuális élete stb.). Ismét mások kérdezik: „*Ha van Isten, miért engedi meg a sok háborút, vérontást, igazságtalanságot, ártatlan gyermekek halálát?*” Nehéz ezekre a kérdésekre válaszolni. Sajnos, az ú.n. „kereszténység” nem volt mindig bibliai kereszténység. Nem minden „keresztény” „keresztény”. Az igazi keresztények soha nem támogatnák a háborúkat, még a kereszt jegyében sem! Jézus Krisztus Egyházának rendeltetése a földön nem a meggazdagodás és az uralkodás, hanem a szeretetszolgálat.

A háborúkért és a sok nyomorúságért senki sem vádolhatja Istent. Ezeknek ősi fő oka az, hogy az emberiség Istent kiutasította életéből, és Isten ellenségének, a sátánnak adott teret életében, aki „emberölő volt kezdettől fogva”. A sok igazságtalanság, a sátán csalása, kísértése és uszítása, az emberek (keresztények, papok) és az „egyház” hűtlensége és csődje nem cáfolják Isten létezését, és nem teszik kétségessé az Ő hűségét. Eljön az idő, amikor Isten igazságosan fog ítélni mindenkit, a sátánt, az embereket és a papokat is. Amikor mindenki előtt nyilvánvalóvá lesz, hogy ki kicsoda és ki kinek szolgált.

A hit dolga tehát elsősorban nem az értelem, hanem a jellem, a karakter kérdése. Ha valaki őszinteség hiányában tudatosan elutasítja Isten dolgait, azt nem tudják meggyőzni a kézzel fogható bizonyítékok sem. A Biblia nyíltan beszél az olyan emberekről, akik azt mondják, hogy nincs Isten, és bolondoknak nevezi őket. De Jézus Krisztus az olyan névleges keresztyéneket, akik ugyan mondják, hogy hisznek, de nem cselekszik az Ő akaratát, hanem szégyent hoznak nevére, szintén a bolond emberhez hasonlítja (Zsolt 53:2, Mt 7:26).

V. Fejezet - ISTEN LÉTEZÉSE - ARGUMENTUMOK

Miért hiszünk mi?

A Biblia sehol sem foglalkozik Isten létezésének bizonyításával. Egyszerűen abból a valóságból indul ki, hogy Isten létezik, és felhívja az embert a Vele való szeretetközösségre, megtérésre, hogy az ember higgyen Őbenne, engedelmeskedjen Neki és bízva Rá az életét. Mint a szőlővessző elszárad, ha lemetszik a tőkéről, úgy az ember is szellemileg halott, ha az Élet forrásától - Istentől - függetleníti magát.

Annak ellenére, hogy a Biblia nem foglalkozik Isten létezésének bizonyításával, hitünk megerősítésére és az igazságot kereső lelkek útbaigazítására szeretnék néhány Isten létezését igazoló érvet megemlíteni.

Ezek az érvek nem matematikai bizonyítékok, melyek hitre és térdre kényszerítenék a megrögzött istentagadókat, hanem csak egyszerűen Isten kinyilatkoztatása Önmagáról, amelyet láthatunk és olvashatunk:

- a teremtett világ, a természet könyvében,
- az emberiség történelmének könyvében,
- az emberi lélek könyvében

és a Könyvek Könyvében, a Bibliában.

Ezek az érvek az őszinte, pártatlan, érdektelen, egyszerű, egészséges józanész logikus gondolkodása a minket körülvevő világmindenség és élettapasztalatok alapján, melyek arról tanúskodnak, hogy valamilyen Isten kell, hogy létezzen. Aki őszintén gondolkodik, annak – legalábbis Isten létezésében – hinnie kell!

1.) ŐSKINYILATKOZTATÁS

Az istenhit olyan régi, mint maga az emberiség. Nincs olyan nemzet, faj, vagy primitív, elszigetelt néptörzs, melynek hitében, kultúrájában ne élne az istenhit valamilyen – leggyakrabban igen eltorzult – formában. Ez az eltorzult istenképzet az ember bűnesete miatt van. A bűneset miatt az ember elveszítette a helyes Isten-ismeretet, és a Teremtő helyett a teremtményt, a természetet, sőt szellemeket, démonokat, angyalokat kezdte imádni, isteníteni. Ezen kívül minden emberi lélek mélyén is ott vannak az elveszített paradicsom, az elveszített Istennel való közösség nyomai. Ezért tátong az emberi lélek mélyén az az állandó hiányérzet, üresség, vákuum, a boldogság, beteljesedés, kielégülés utáni szomjúság, állandó nyugtalanság, valami elveszettnek állandó keresése, olthatatlan vágy valami – vagy Valaki ?! – természetfeletti után.

2.) ISTEN LÉTEZÉSET NEM LEHET KIZÁRNI

Azaz Isten nemlétesését az ateisták sem tudják bizonyítani. Még a legönteltebb istentagadónak is el kell ismernie, hogy – bár az emberi tudomány és a technika a kutatás terén széleskörű ismeretekre tett szert – mégsem tud mindent. Azzal érvelnek, hogy: „Átkutattuk a világot, Istennel nem találkoztunk, tehát Isten nincs!” Ó, milyen felületos kijelentés! Amint már említettem, Isten szellemi lény, és ezért az embernek egyszerűen nincsenek megfelelő eszközei sem módszerei Isten felkutatására. Ha valaki be akarná bizonyítani Isten nemlétét, annak át kellene kutatnia a világot minden pontját, felmérni, kiértékelni, megvizsgálni és elemezni minden jelenséget, minden energiát, minden fizikai, biológiai és szellemi erőhatást, s e kutatás eredményét mindenki előtt kétséget kizáróan elismertetni. Ez gyakorlatilag teljesen lehetetlen, mert egyedül csak a mindenható és mindentudó Isten rendelkezik mindent átható és vizsgáló képességgel, Akinek tekintete és szelleme áthat és megítél mindeneket, még az öntelt istentagadók szívét is. Ahhoz, hogy az ember találkozzon Istennel, nem kell a világot bejárni. Istennel itt a földön a golgotai kereszt tövében minden megtört szívű bűnös találkozhat.

Volt ugyan egy híres ember, James Irwin, aki éppen a világűrben „találkozott” Istennel. 1971 júliusában az Apollo-15 űrhajó személyzetének tagjaként leszállt a Holdra, és ő próbálta ki a világ első holdautóját. Ő volt a nyolcadik ember, aki a Hold felszínére léphetett. Összesen 17 napot, 7 órát és 12 percet töltött a világűrben. 1990 májusában volt alkalmam vele Pozsonyban személyesen találkozni, kezet fogni, őt átölelni és meghallgatni élménybeszámolóját. Beszélt arról, hogy mint Isten iránt teljesen közömbös „keresztyén” lépett ki a Holdra. Csak ott ejtette őt ámulatba a világmindenség nagysága. Láta a csodaszép „kék bolygót”, látta ezt a páratlan „gyöngyszemet” a világmindenség határtalan távlatában lebegni. Láta, hogy milyen kis pingpong-labdácska a Föld, és milyen porszem azon az ember, aki azt gondolja magáról, hogy ő a világ ura. Ha ilyen parányi porszem az ember, mennyire parányi az emberi értelem ahhoz, hogy megérthesse a Teremtő Isten dolgait. Mindez csak akkor vált számára személyes tapasztalattá, és csak akkor tudatosította, hogy Istent érdekli a mi személyes életünk, amikor valamilyen műszaki hiba történt az űrhajóval és reménytelen volt számukra a Földre való visszatérés. Akkor ő ott a Holdon térdre borult, bocsánatot kért Istentől, hogy Őt eddig ignorálta, és kérte Tőle a segítséget. S egyszerre rájöttek a hibára és minden megoldódott. Ez a tapasztalat olyan hatással volt rá, hogy hamarosan teljesen Isten szolgálatába állt, járta a világot és hirdette az evangéliumot. Így jutott el a rendszerváltás után hozzánk is Csehszlovákiába. Szlovákul egy könyvecske is megjelent tőle (Több, mint földi lény). Egy híres mondása megmaradt bennem: *„Az a tény, hogy Isten Jézus Krisztus személyében a Földön járt, sokkal fontosabb, mint az, hogy az ember a Holdra lépett.”*

ISTEN LÉTEZÉSET tehát NEM LEHET KIZÁRNI! Ez az érvelés azt igazolja, hogy még a legönteltebb ateista sem zárhatja ki Isten létezését, ezért azt el kell, hogy ismerje, jóllehet az eddig általa ismeretlen területen.

3.) AZ OK ÉS AZ OKOZAT TÖRVÉNYE

A világmindenség ős-oka ISTEN vagy az ŐSANYAG?

Az egészséges, egyszerű józanész, a logikus gondolkodás megkívánja, hogy minden okozat megfelelő okkal magyaráztassék. Például, azt állítani, hogy egy szék képes alkotni egy másik széket, vagy, hogy egy luxusautó vagy szintetizátor csak úgy magától állott elő, nem elégíti ki a józan emberi ész gondolkodását. Ez se nem tudományos, se nem logikus állítás, amelyhez hasonlót csak egy nem normális, beteg elme, vagy valamilyen ideológiával befolyásolt, kimosott agyú, illetve ördögtől inspirált szélhámos tud kigondolni, és azt komolyan a tudomány nevében kijelenteni. Kielégítő magyarázatként szolgálhat, hogy a széket, luxusautót vagy szintetizátort egy élettelen, intelligenciával, szaktudással, ügyességgel, képességekkel rendelkező mesterember, élő emberi lény készítette. Szintén kielégítő a magyarázat, hogy egy automata gépsor, vagy robot készítette azt. Sőt az a magyarázat is kielégítő, hogy ezt a gépsort talán egy másik robot vagy gépsor készítette. Azonban ezen ok és okozatsor-lánc végén ott áll az ember, aki tervezte és megalkotta az automata gépsorokat és robotokat vagy komputereket, melyek aztán képesek voltak legyártani a székeket, autót vagy szintetizátort. Kielégítő ez a magyarázat? Minden dolognak kell, hogy legyen egy ős oka, és ez nem lehet az élettelen anyag, mert ez nem elégíti ki a józan emberi ész gondolkodásának követelményeit.

Az egyszerű józanész és logikus gondolkodás megkívánja a világmindenség létezésének okának szükségességét is. A világmindenség itt van. Honnan, miből, hogyan keletkezett? Mi vagy Ki áll az ok és okozatsor-lánc végén?

A materialisták azt állítják, hogy mindennek az ősz oka az élet és intelligencia nélküli őszanyag. Feltételezésük szerint ebből az eredeti őszanyagból egy véletlen „őszrobbanás” által valamikor nagyon régen, csak úgy magától kirepült a világűr minden bolygója és csillaga, és így keletkezett a Föld a Napból, a Nap a galaxisokból, a galaxisok pedig az őszanyagból. Minden csak úgy magától, véletlenül?! És olyan csodálatos rendben? Kielégíti ez a józanész logikus gondolatmenetét? Vagy pedig ez az állítás, ez a tudomány álarca alatti kijelentés csak egy beteges elme fantáziája, ill. ideológiával befolyásolt, kimosott agyú, démoni szellemmel inspirált csaló képzeletének szüleménye? Úgy, mint a szék, luxusautó, vagy szintetizátor esetében?

De honnan, miből, hogyan keletkezett az őszanyag? És az őszanyagból az élet? A bölcsesség? A szeretetnek hol van a forrása? A materialistáknak mindegyikre egyszerűen nincs válaszuk. Tehát a világmindenség ősz-okaként nem tulajdonítható az élettelen anyag, sem a véletlen, sem egy véletlen fejlődési folyamat, mert ez a magyarázat nem elégíti ki a józan emberi ész gondolkodásának követelményeit. Kielégítő viszont a magyarázat, hogy a világmindenség keletkezését illetően az ok és az okozatsor végén kell, hogy legyen Valaki, Aki rendelkezik élettellel, akarattal, intelligenciával, bölcsességgel és hatalommal. Mi ezt a személyes, élő, szellemi ősz okot nevezzük Teremtő Istennek. Kielégítő ez a magyarázat a józanész számára?

Ez az argumentum nem igazolja Istent a keresztyén hit teljessége szerint, hanem csak, mint a világ ősz okát, alkotóját, és ezzel szabad teret hagy különböző „izmusok” számára (deizmus, politeizmus...).

4.) A VILÁGMINDENSÉGBEN URALKODÓ REND, SZÉPSÉG ÉS CÉLTUDATOSSÁG

Már fiatalkoromban gyakran elgondolkodtam azon, hogy ez a világ olyan csodálatosan lett megalkotva, hogy az nem lehet a véletlen dolga. Az egész természet arról tanúskodik, hogy a világmindenségben, a makro- és mikrokozmoszban, azaz a világűrben és az élő, élettelen anyagok belső struktúrájában csodálatos harmónia, rend, szépség, céltudatosság és szervezettség uralkodik. Ahol pedig szervezettség és rend van, ott kell lennie Szervezőnek, Alkotónak is. Tudománytalan és logikátlan a véletlen művének tulajdonítani az atomok, vagy kromoszómák struktúráját, a csillagos ég szépségét, az égitestek pontos pályáját és csodálatos rendjét, a lepkék, madarak, virágok sokféle tarkaságát, a madarak szárnyának felépítését, a tenger mélységének csodálatos titkait, az emberi szervezet csodáit (agyvelő, idegrendszer, szemgolyó, csontvelő, a fogamzás titka stb.). Természet tudósok, csillagászok, botanikusok, fizikusok, kémikusok és biológusok ámulattal és csodálattal szemléltek a Teremtő Isten csodálatos bölcsességét és hatalmát.

Tudománytalan dolog azt állítani, hogy a világ az atomok véletlen csoportosulásának a műve. A véletlen sohasem szül rendet, hanem csak káoszt. Logikátlan dolog azt feltételezni, hogy az élettelen anyag élő és gondolkodó lényeket tudna létrehozni, vagy, hogy a világ a vak energiának és a véletlennek fejlődési folyamata lenne.

Szerintem sokkal nagyobb hit, helyesebben hiszékenység, kell az ateisták eme „tudományos” fantáziájának, meséjének elhívéséhez, mint egyszerűen elfogadni a Bibliának azt az állítását, hogy a világot Isten teremtette.

Még ha az Alkotó szemmel láthatatlan, kézzel kitapinthatatlan, érzékszerveink számára kifürkészhetetlen is, arra a végkövetkeztetésre jutunk, hogy minden, ami a világban – a makrokozmoszban, a világűrben, ill. a mikrokozmoszban, az élő (szerves) vagy élettelen (szervetlen) anyagok belső struktúrájában – van, az egy bölcs és hatalmas Istennek a céltudatos műve.

Meg szokták kérdezni: „*No, de ki teremtette az Istent? Ő hogyan keletkezett?*” Ha Istent valaki teremtette volna, ha Neki lenne kezdete és vége, akkor Ő nem lenne Isten, hanem az a valaki lenne az Isten, aki Őt teremtette vagy alkotta. Mert Isten fogalmához hozzá tartozik, hogy Ő öröktől fogva örökké létező szent szellemi lény. Teremtő és nem teremtmény! Sok ember nem tudja megérteni és elfogadni Isten öröktől fogva mindörökké való létezésének valóságát. Az anyag öröktől való létét azonban igen?! A végtelen fogalma pedig nem tudománytalan és nem logikátlan. Időben, térben, a matematikában ($+\infty$, $-\infty$), geometriában, fizikában találkozunk a végtelen fogalmával. Miért ne fogadhatnánk el a kifürkészhetetlen nagy Isten létezésével kapcsolatban is? Az ideológiától mentes, pártatlan tudomány sohasem volt ellentétben a tiszta bibliai hittel. Sőt, komoly világhírű tudósok többsége Istenben hívő volt.

Az egyik ilyen pld. John C. Lennox (MA., PhD., DPhil., DSc.) az Oxfordi Egyetem matematikaprofesszora, akinek meghallgattam a beszercebányai egyetemen tartott előadását (A tudomány valóban eltemette Istent?). Könyve ezzel a címmel Magyarországon is megjelent. Ez a tudós nem akar ki. Ismerete, tudása, bölcsessége magasan felülmúlja az átlagemberét. A világ számos egyetemén tart előadásokat Isten létezéséről. Ezen kívül több nyilvános vitát nyert olyan neves ateistákkal, mint pld. Stephen Hawking vagy Richard Dawkins.

Ahogy már említettem, nem vagyok természettudós. Sőt teológiai végzettségem sincs. Egyszerű gépész-lakatos ember voltam mindaddig, amíg Isten 32 évvel ezelőtt el nem hívott „laikus prédikátornak”. Ezért nem merészkedem tudományos vitákat folytatni senkivel. Ezek az elmékedések, amiket Veletek ezeken az oldalakon megosztok, azoknak a kereséseknek az eredménye, amikre az élet iskolájában, a „térd-teológián” az elmúlt majdcsak 50 év óta Isten engem Szent Lelke által megtanított. Persze, néhány elolvasott könyv is segítségemre volt ebben. Ezért ismereteimet nem tudományos szinten, hanem mindenki számára jól érthető módon szeretném közölni, hogy azt – ahogy szokták mondani: „józan paraszttésszel” – mindenki, aki akarja, megérthesse.

5.) TEREMTÉS VAGY ŐSROBBANÁS?

Ahogy az előző részben említettem, a materialisták azt állítják, hogy mindennek az ős oka az élet és intelligencia nélküli ős-anyag, és ebből egy véletlen „ősrobbanás” – (angolul: Big Bang) által valamikor nagyon régen, csak úgy magától, véletlenül kirepült a világűr minden alkotórésze. Minden csak úgy magától, véletlenül? És olyan csodálatos rendben? Vizsgáljuk ezt meg!

Biztosan néztél már fel szép nyári éjszakán a csillagos égboltra. Nem jutott eszedbe a kérdés: Ki alkotta mindezt, és mi van a csillagvilágon túl? Emlékszem, középiskolában idős földrajztanárunk a bolygók működését úgy próbálta szemléltetni, hogy előre hívott három diákot: „*Fiam, te leszel a Nap, te leszel a Föld, te pedig a Hold*”. És megmagyarázta, hogyan kell keringeniük ezeknek az „égitesteknek” önmaguk tengelye körül és a maguk pályáján, egymás körül. Micsoda káosz volt ott! Pedig csak három „égitest volt az úrben”. Felmerül a kérdés: Ki szabta meg a csillagok, bolygók, égitestek milliárdjainak pályáját? Micsoda rend uralkodik a makrokozmoszban! És ha belenézel egy elektronikus mikroszkópba, micsoda rend uralkodik a mikrokozmoszban úgy a szerves, mint a szervetlen anyagok világában! Micsoda intelligencia volt szükséges a világegyetem ily csodálatos megtervezéséhez?

Igaz, hogy még nem foglalkoztunk a Biblia hitelességével, megbízhatóságával, mégis a Bibliára szeretnék hivatkozni. A Biblia ugyan nem természettudományos szakkönyv, mégis tartalmaz olyan kijelentéseket, amiket a modern atomfizika csaknem 2000 évvel később a mi napjainkban fedezett fel. Ez is a Biblia isteni ihletett voltát bizonyítja. Két bibliai verset szeretnék idézni, amelyek abból az időből származnak, amikor az emberek még semmit nem tudtak az atomfizikáról, az atomhasadásról, sem az atom szerkezetéről.

A Biblia egyik tudományos kijelentése, hogy: „*Hit által értjük meg, hogy ... a látható a láthatatlanból állott elő*” (Zsid 11:3). A modern atomfizika felismerte, hogy az anyag atomjainak összetevői – elektronok, protonok és neutronok – láthatatlan elektromos töltések, ami tulajdonképpen már nem is anyag, hanem láthatatlan energia. A köztük levő térbeli távolság viszonylagosan körülbelül akkora, mint a csillagok és az égitestek között a világűrben. Az atom láthatóvá csak az atommag – protonok és neutronok – körül óriási sebességgel keringő elektronok által kiképzett „hártya” által válik (mint pld. néhány porszem egy szappanbuborék közepében), és ez által alakul ki az atom „szilárd kérge”. Összehasonlítás végett képzelj el egy kb. 10 m-es átmérőjű szappanbuborék-lakásokból álló „panelházat”, amelyben minden buborék közepében van egynéhány gombostűfej nagyságú atommag. Az elektronok, protonok és neutronok számbeli összetétele, kombinációja határozza meg az illető kémiai elem fajtáját, és az atomok egymáshoz való tapadása által alakul ki az anyag molekulája. Az anyag belső struktúrájában – a mikrokozmoszban – viszonylagosan ugyanolyan „óriási” távolságok vannak és ugyanolyan „légüres tér” uralkodik, mint a világűrben, a makrokozmoszban. Ez az a nagyra becsült anyag (matéria) a materialista világ, a materialista filozófia alapja, amely szappanbuborékként, vagy ha tetszik, kártyavárként egyszer összeomlik. A Szent Lélek a Bibliában majdcsak 2000 évvel ezelőtt kijelentette, hogy eljön az idő, amikor „*az elemek megégyve felbomlanak*” (1Pt 3:10). Péter apostol idejében még senki semmit nem tudott a kémiai elemekről és azok felbonthatóságáról. A kémiai elemek rendjét csak Mendelejev ismerte fel, felbonthatóságukat pedig csak a modern atomfizika.

Ahogy azt megtárgyaltuk, a Szent Lélek a Bibliában majdcsak 2000 évvel ezelőtt kijelentette azt is, hogy: „*...hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtett, és hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő*” (Zsid 11:3). Ezt valóban csak hit által lehet megérteni, de igaz! Hitünk szerint Isten szava, mint energia az a teremtő erő, amely ezt a csodálatos világmindenséget létrehozta. Micsoda intelligencia és mily hatalom, erő, energia volt szükséges ahhoz, hogy az univerzum ilyen csodálatos módon előálljon?! Mindez nem lehet a véletlen műve! Ő szólt – kieresztette teremtő szavát – és meglett!

6.) TEREMTÉS VAGY KÉMIAI EVOLÚCIÓ?

AZ ÉLET KELETKEZÉSE – AZ ÉLETTELENBŐL?

Ha a materialista elmélet szerint mindennek ős oka az öröktől fogva örökké létező, élettelen és intelligencia nélküli anyag, felmerül a kérdés, hogy mikor, hogyan keletkezett az intelligencia és az élettelen (feltehetően szervetlen) anyagból mikor, hogyan keletkezett az ÉLET?

Az első kérdés: Mi az élet? Biológiai értelemben az élet a szerves anyag létezésnek azon formája, melyet legalább három tényező: az anyagcsere, a növekedés és a szaporodás jellemez.

A materialisták által feltételezett ősanyag feltehetően szervetlen lehetett, mivel az égitestek alapanyaga szervetlen ásványok. A kémia törvényszerűsége szerint szervetlen anyagból szerves anyagot nem lehetséges előállítani. Az ásványok szigorú értelemben vett szervetlen vegyületek, melyeket nem jellemez se anyagcsere, se növekedés, se szaporodás. Hogyan jöhetett akkor létre az élettelen, szervetlen anyagból a szerves anyag és az élet?

A materialista elmélet védelmezőinek többféle elképzelésük is van az élet keletkezéséről, amelyek összefüggésben vannak az evolúciós elmélettel. Azt a folyamatot, amelynek során az élettelenből élő anyag keletkezik, a kémiai evolúciónak nevezik. Ellentétben a biológiai (darwini) evolúcióval, amelynek során az egyszerűbb élő anyag tovább fejlődik magasabb rendű élőlényekké.

Nem tudom, hogy van-e értelme ezekről beszélni, mert szerintem, MINDEN ILYEN ELKÉPZELÉS EGY CÉLT AKAR SZOLGÁLNI, ÉSPEDIG, HOGY MEGCÁFOLJA AZ ISTENI TEREMTÉST.

A szakirodalomban ill. a Wikipédiában ezek a mesébe illő elméletek olyan bonyolult módon vannak leírva, hogy én azt képtelen vagyok követni és megérteni. Ezért azokat csak tömören megemlítem.

Az egyik elmélet szerint az élet a világűrben valahol máshol alakulhatott ki és ide a Földre csak valamilyen módon „importálódott”. Szerintük a kialakuló Föld életképes primitív szervezetek záporába került, és amint a felszíne eléggé lehűlt, azok „megfertőzték” Földet. Mások szerint meteoritok hozták a Földre az életet. Ebben az esetben is felmerül a kérdés, hogy ott, ahonnan az első élő molekulák jöttek, hogyan keletkeztek a nem élő anyagból?

Egy másik mese az „őslevesről” szól. Ezen elmélet szerint az élőlények a Földön valamikor nem élő anyagokból bizonyos folyamatok véletlenszerű történései következtében keletkeztek. Egy kis szemléltető idézet: „A korai Föld légköre hidrogént, metánt, szénmonoxidot, széndioxidot, ammóniát és nitrogént tartalmazott. Reaktív jellege a szerves vegyületek számára igen kedvező volt. A Földet különféle energiaformák érték, (villámlás, geotermikus hő, a Nap ibolyántúli sugárzása stb.) és ezek olyan reakciókat indítottak el a légkörben, amelyek során különféle egyszerű szerves molekulák nagy számban keletkeztek. A sugárzás nyomán aminosavak, formaldehid, hidrogén-cianid és számos egyéb vegyület keletkezett. A légkörben keletkezett egyszerű vegyületeket az esők az ósóceánokba mosták, és itt a keletkező reakciótermékekkel keveredve a szerves molekulák mind nagyobb mennyiségben halmozódtak fel. A későbbi reakciók is ebben a közegben zajlottak le, és az összetett szerves vegyületek előfutárai végül elérték a "forró, híg ősleves" sűrűségét.

Megfelelő körülmények alakultak ki ahhoz, hogy az elősejtek létrejöhessenek. Ezek a képződmények még nem voltak valódi sejtek, de mint membránok által határolt összefüggő rendszerek átmeneti időszakokra megfelelő túlélési képességgel rendelkeztek. Ebben a fejlődési szakaszban belső összetettségük fokozódott és a kellőképpen specifikus fehérjékből létrejöhettek az enzimek. Az élő sejtek egyéb tulajdonságai is kifejlődtek. Amikor a nukleinsavak – az élet örökítő molekulái – elérték a kellő fejlettségi fokot, átvették az említett életfolyamatok irányítását. Végül az élet megvethette a lábát.”

Ennek az elméletnek fő feltevése, hogy természeti erők önmagukban hozták létre az életet a Földön. Ha ez ennyire egyszerű, miért nem csinálják meg most is, vagy miért nem állítanak elő folyamatosan élő anyagot? A villámcsapás, mint életet elindító impulzus? A villámcsapás kis területen ad át nagyon nagy energiát, ami minden meglévő anyagot szétzúzna, megégetne.

A harmadik ilyen elképzelés az ősnemzés tana, amely szerint bizonyos élettelen (nedves, „piszkos”, bomló, korhadó) anyagokból akár ma is képződhetnek élő szervezetek. Pld. ha egy szalmaszálat a vízbe dobunk, körülötte a víz hamarosan pezsegni fog, majd habzani a mikroszkopikusan kicsiny lényektől. Ennek alapján levonják (és tanítják) a következtetést, hogy „*az élet egy zöld habcsomóban keletkezett*”. Persze elfelejtik – vagy nem akarják tudni – hogy már a szalmaszál is szerves eredetű, és a vízben levő mikroszkopikus spórák hatására a kis életcsírák növekedni és szaporodni kezdenek. Louis Pasteur francia bakteriológus az 1860-as években mindent megtett, amit az evolucionisták mondtak, lombikba helyezett vizet és szerves anyagokat stb., de nem sikerült élő anyag előállítása. Kijelentette: „*Élő csak élőből keletkezhet!*” Ezzel az ősnemzés elképzelését végleg elvetette.

Meg kell jegyezni, hogy Louis Pasteur kijelentése – „*élő csak élőből keletkezhet*” – óta az ateista tudósok nem szüntek meg azon fáradozni, hogy bebizonyítsák az élet előállításának lehetőségét szintetikus úton. Stanley Miller amerikai kémikus 1953-ban egy zárt rendszerben, egyszerű gázokból, hidrogénből (H₂), ammóniából (NH₃), metánból (CH₄) és vízből (H₂O) hő és elektromos kisülés hatására aminosavakat hozott létre. Optikai kinézetre kétféle aminosav van: jobbra- és balraforgató. A kísérlet során jobbra- és balraforgató aminosavak 50-50%-ban jöttek létre, az élőlények pedig kizárólag balra-forgató aminosavat tartalmaznak. A különbséget nagy. Műszaki embernek elég annyit mondani, csavarjon rá egy balmenetes csavarra egy jobb menetes anyát. Ez lehetetlen. Az aminosav előállításával még nem jutunk előbbre, az élet létrejöttéhez ennek kevés köze van. A molekuláris szint és a sejtek szintje között hatalmas szakadék tátong. Ezek még mindig olyan messze vannak egy élő sejtől, mint egy marék csavar egy utasszállító repülőgéptől.

További kísérletek eredményeként állítólag sikerült már mesterséges úton szintetikus fehérjét, sejteket előállítani, illetve baktériumokat genetikailag módosítani. Ebben a géntechnológia, ill. a génmanipuláció tudományága az úttörő, amelyikhez társul a klónozás és a kibernetika. Ezeknek közös céljuk egy mesterséges intelligencia kifejlesztése. Mindez abból a célból, hogy megcáfolják az isteni teremtést. Pál apostol 2Tes 2:8-10-ben ír az utolsó időkről, amikor majd „*megjelenik a törvénytaposó (antikrisztus),... akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával...*” Akit végül is a visszatérő Jézus Krisztus „*megemészti az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével.*”

Az ember nem tanult Lucifer példájából, aki hatalomban, dicsőségben Isten fölé akart kerekedni, és az embernek is ezt ígérte: „*Olyanok lesztek, mint az Isten!*” (1M 3:5). Ezek a kísérletezések nagyon veszélyesek lehetnek, mert a készülő „mesterséges intelligencia” könnyen az emberiség elpusztítójává válhat. Isten azt mondta: „*Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom!*” (Ézs 42:8).

Mindezek után térjünk vissza az eredeti kérdéshez: Mikor és hogyan keletkezett az intelligencia, és mikor, hogyan keletkezett az élettelen anyagból az ÉLET? Az egész dolog tulajdonképpen hit kérdése.

Van egy közismerten klasszikus filozófiai kérdés: „*Mi volt először, a tyúk vagy a tojás?*” Mi, Isten-hívő emberek hisszük, hogy a tyúk volt először, mert Isten a tyúkot teremtette, és nem a tojást. Nekem sokkal könnyebb elhinni ezt az állítást, mint azt a mesét, hogy a tojás valamikor véletlenül keletkezett, csak úgy magától, amelyikből aztán egyszercsak kikelt egy kiscsirke. Jelen esetben a kérdést fel lehetne tenni így is, hogy: „*Mi volt először, az anyag vagy az intelligencia és az élet?*” Bár ez is csak hit kérdése, de a fenti következtetés alapján szerintem tudománytalan és logikátlan azt állítani, hogy az élettelen anyag hozta volna létre az intelligenciát, és nem fordítva. A mai természettudósok túlnyomó többsége – még ha tagadja is a személyes Isten létezését – de elismeri azt, hogy a világmindenség keletkezéséhez szükség volt egy Tervezőre, Intelligens Dizájnérre (angolul: Intelligent Design).

Összegezve az egészet: Mint ahogy a szervetlen anyag nem változhat át szervessé, külső behatás nélkül nem szaporodhat, nem hozhat létre szerves „utódokat”, az élettelen sem változhat át élővé, ill. külső behatás nélkül nem szaporodhat, nem hozhat létre élő „utódokat”, logikusan következik, hogy az élettelen és intelligencia nélküli Anyag a világmindenség kezdetekor nem állíthatott elő Intelligenciát és Életet. Tehát az Élet és az Intelligencia (Isten) szükségszerűen előbb volt, mint az Anyag.

Egyik magát ateistának és materialistának tartó barátom így írta nekem: „*Sem az Anyagnak, sem az Életnek, sem a léleknek-szellemnek (azaz Intelligenciának) soha nem volt kezdete, nem is lesz vége. Egyiket sem lehet sem megsemmisíteni, sem teremteni. Persze mondhatjuk azt, hogy minden összessége: Isten. Legyen. De akkor Ő Földönkívüli!*”

Ilyen frappánsan, egyszerűen nem hallottam senkitől ezt megfogalmazni, mint éppen egy ateistától. Ezt, hogy mindennek az összessége: ISTEN, szerintem azt jelenti, hogy Ő örökkévaló, tehát nincs kezdete, sem vége. Ő (az Intelligenciával rendelkező személyes Isten) nemcsak Földönkívüli, hanem az Univerzumon kívüli, afelett álló, Akitől származik az Anyag, az Élet és a lélek-szellem. Ő mindennek, az Anyagnak, az Életnek, és a léleknek-szellemnek is ős oka és ősforrása. Ugye, az ateisták nem is annyira hitetlenek?! Ez az ateista barátom is hisz egy Földönkívüli Istenben! ☺

7.) TEREMTÉS VAGY BIOLÓGIAI EVOLÚCIÓ?

AMIT DARWIN NEM TUDHATOTT!

Az előző részben beszéltünk a materialista elmélet szerinti kémiai evolúcióról, amelynek során a materialisták szerint az élettelenből élő anyag keletkezett.

Most szeretnék néhány szót szólni a biológiai (darwini) evolúcióról, amelynek során, a materialisták szerint, a kémiai reakció által keletkezett legegyszerűbb élő anyag tovább fejlődik magasabb rendű élőlényekké. Ez az ú.n. evolúciós fejlődési elmélet, amely szerint minden élőlény egy közös egysejtű őstől ered, és az évek milliói során az élőlények a primitívebbtől a fejlettebb formába változtak, amely folyamatnak végén megjelent az ember. Darwin szerint ez az evolúció természetes kiválasztódás által ment végbe. Ez azt jelenti, hogy az erős és egészséges egyedek fennmaradtak, míg a gyengék elpusztultak.

A természetes kiválasztódás ugyan a természetben működik, a torz, gyenge vagy életképtelen egyedek eltűnnek egy adott fajból, de ez nem jelent magasabb rendű fajba való átmenetet. A természetes kiválasztódás nem képes új fajt létrehozni, vagyis nem viszi előre a fejlődést. Ezért volt szükség arra, hogy a neo-darwinizmus a mutációt tegye meg a természetes kiválasztódás mellett az evolúció másik fő előmozdítójának. A mutáció viszont csak egyes fajokon belüli genetikai változás. A fajok közti genetikai változás olyan próbálkozás, amelynek nyomán keresztezett egyedek (hibridek) jönnek létre, de ezek terméketlenek. Ilyen például a ló és a szamár kereszteződéséből származó öszvér, amely egyesíti magában a ló és szamár szülők tulajdonságait: kiváló munkabírás és igénytelenség. Az öszvér azonban már nem képes tovább szaporodni, nem képes fenntartani saját „faját” sem, nemhogy felsőbb rendű fajokat előállítani. A mutáció tehát csak káros változásoknak, visszafejlődésnek lehet az okozója.

Meg kell állapítanunk, hogy amikor Darwin elképzeléseit előterjesztette, a tudományos világ akkoriban még csak nagyon alapszinten és nagy vonalakban értette a sejt felépítését és működését. Ha Darwin csak egyetlen pillantást is vethetett volna elektronmikroszkóppal egy sejtire, láthatta volna a sejt hihetetlen bonyolultságát és szerkezetét. A saját szemével győződhetett volna meg arról, hogy ilyen kifinomult és bonyolult rendszer nem jöhetett létre véletlenszerű változásokon keresztül. Úgyszintén DARWIN NEM TUDHATOTT SEMMIT a kromoszómákról, a génekről, sem a DNS-ről. Az ő idejében a genetika, mikrobiológia és a biokémia tudománya még nem létezett. Ha ezeket a tudományokat már Darwin előtt is felfedezték volna, akkor ő maga is könnyedén beláthatta volna, hogy elmélete teljesen tudománytalan, és meg sem kísérelt volna ilyen alaptalan kijelentésekkel előállni.

Én sohasem tudtam egyesülni Darwin evolúciós elméletével, nem tudtam elfogadni azt a teóriát, hogy őseim a majomtól származtak volna. Mindig hittem abban, amit a Biblia tanít, hogy: *„Minden élő állatot Isten teremtett nemük (fajaik) szerint”* (1M 1:25). Már, mint hívő ember, igaz, hogy laikusként, hallottam a modern biokémia néhány tudományos felfedezéséről, a kromoszóma szám törvényszerűségéről, a DNS-ről, amelyek megerősítettek hitemben. Ezek a modern felfedezések igazolják, hogy Isten áthághatatlan határt szabott az egyes fajoknak, és soha nem létezett, mert nem is létezhetett semmilyen átmenet egyik fajból a másikba. Tehát az ember mindig ember volt!

A modern biokémia felfedezése szerint minden élő organizmus minden egyes sejtje bizonyos számú kromoszómát tartalmaz. A kromoszómák bizonyos genetikai tulajdonságok (DNS) hordozói. A tudomány felfedezése, illetve megállapítása szerint természeti törvényszerűség a sejtben levő kromoszómák számának törvénye, amely szerint minden egyes faj minden egyes sejtjében levő kromoszómák száma állandó és jellemző arra a fajra, amelyből származik. Az ember kromoszóma-száma 46. Ez azt jelenti, hogy az emberi test minden sejtje 23 pár, azaz 46 kromoszómát tartalmaz, az ivarsejtek pedig csak 23 kromoszómát. Amikor egyesül a két ivarsejt (a petesejt és a hímivarsejt), akkor az abból keletkezett új élet minden sejtje 23 pár, azaz 46 kromoszómát tartalmaz. És mivel ez a szám állandó, mindig is 46 kromoszómát tartalmazott. KI SZABTA MEG EZT A TÖRVÉNYSZERŰSÉGET? Más a majom és minden faj kromoszóma száma, melyek változatlanok, állandók, ezért átmenet az egyikből a másikba nincs, soha nem is volt, nem is lehetett. És ez törvény! Ugyanolyan természeti törvény, mint a gravitáció törvénye, amely alól nincs kivétel!

Ha előfordul is valamilyen kromoszóma rendellenesség, az nem fejlődéshez (evolúcióhoz) vezet, hanem beteges deformációhoz. Tehát az ember mindig is ember volt és minden egyes élőlény-faj külön, egymástól függetlenül keletkezett úgy, ahogyan a Biblia írja, Isten minden élőlényt az ő neme szerint teremtett (1Móz 1:12,21,25). A kromoszóma törvény kizárja a fajok egymásból való kifejlődésének lehetőségét, a Darwin féle evolúciós elméletet.

Az evolucionisták szerint az ember és a majom egy közös őstől származik. Bár előfordul, hogy különböző élőlényeknek azonos a kromoszóma száma, pld. a mezei nyúlnek is 46 kromoszómája van. Azt azonban senki nem állítja, hogy az ember a mezei nyúlból fejlődött volna ki. Azt viszont igen, hogy a majomból! Az „emberszabású” majmok (csimpánz, orangután, gorilla) kromoszóma száma 48. Az evolucionisták szerint a csimpánz és az ember ősei kereszteződhetek egymással. Ebben az esetben a mai ember keresztezett hibrid lenne? Ahogyan azt már említettem az öszvér példáján, a hibridek terméketlenek, nem képesek szaporodni, és fentartani önmagukat sem, nemhogy felsőbb rendű fajokat előállítani.

Ezt az elméletet, amelyet sok esetben hamisított, gipszelt csont „leletekkel” próbálnak igazolni, állítólag maga Darwin is visszavonta halála előtt. HA DARWIN TUDOTT VOLNA a kromoszómákról és a DNS-ről, bizonyára elméletét meg se alkotta volna! Mégis megdöbbentő, hogy még ma is sok iskola, sőt főiskola tantervében szerepel, mint egyedüli elismert tudományos szemlélet. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy a Teremtő Isten létezését MINDEN ÁRON tagadni kell!

8.) PSZICHOLÓGIAI ARGUMENTUM

Van néhány pszichikai jelenség és törvényszerűség, amelyek minden ember lelki világában jelen vannak. Gondolom, hogy az eddigi elméletek elég nyomós érveket szolgáltatnak ahhoz, hogy elismerjük, hogy a véletlen evolúció ezeket a pszichikai jelenségeket és törvényszerűségeket nem produkálhatta, hanem ezek a Törvényalkotótól, az ember Teremtőjétől származnak.

A. AZ EMBER STRUKTÚRÁJA

Az ember és a még legértelmesebb állat között is óriási szakadék, lényeges különbség van. Az embernek nemcsak teste és ösztöne van, hanem lelke és szelleme is. A lélek az „én” tudat, az értelem, az érzelem és az akarat területe. Az ember felelős és döntésekre, tervezésre képes teremtmény. Biztosan többeteknek van kedvenc háziállata (kutyus, macska), amik nagyon kedveseknek és értelmeseknek látszanak. De vannak még értelmesebb lények is (pld. a delfinek). Sőt még a vadállatokat is meg lehet szelídíteni és sok mindenre meg lehet azokat tanítani. Mégis az állatok nem képesek felelősségük tudatában való döntésre, tervezésre, csak ösztöneik által irányítva cselekszenek. Nem érznek lelkiismeret furdalást, felelősséget tetteikért, mint az ember. Az ember felelős erkölcsi lény. Tudattalanul is felelősségérzetet hordoz magában valamilyen Felsőbb Tekintéllyel szemben. Ez a legfelsőbb autoritással rendelkező tekintély Isten.

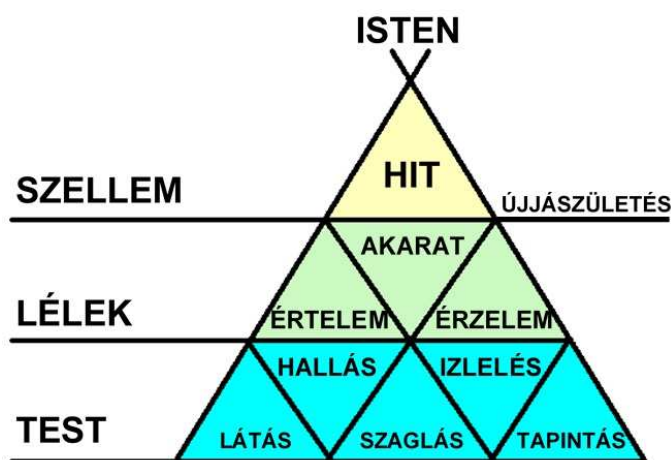
Mi is az ember? Ismered saját magadat? Mi vagy TE? Ki vagy TE?

Az ember Isten mesterműve, a teremtés koronája! Vagy az evolúció terméke? Az evolúció „koronája”? A csimpánz és az ember őseinek hibridje, amelyik már nem képes tovább fejlődni? Ha így lenne, akkor szaporodni sem lenne képes, mert a keresztezett hibridek nem szaporodnak! Márpedig az emberiség szaporodik.

Én már csak maradok annál, hogy AZ EMBER ISTEN CSODÁLATOS MESTERMŰVE. Az emberi test felépítéséről, az egyes szervek célszerű megszerkesztéséről, működéséről külön tanulmányt lehetne írni, erre én most nem vállalkozok.

Inkább szeretnék írni arról, hogy Isten már a teremtésnél megkülönböztetett szeretettel hajolt le az emberhez. Míg a többi élőlény teremtésénél a földet és a vizeket hívja fel „együtműködésre”: „Hajtson a föld fűvet, gyümölcsfát az ő neme szerint,... Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett... És látta Isten, hogy jó... Hozzon a föld élő állatokat nemük szerint... És látta Isten, hogy jó... És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.... És látta Isten, hogy minden, amit teremtett, íme, igen jó.” (1M 1:11-31). Az ember teremtésénél egészen másként járt el: „Isten az embert formálta a földnek porából, és lehelte az ő orrába az életnek leheletét (szellemét). Így lett az ember élő lélekké.” (1M 2:7). Innen ered az ember struktúrája. Isten a föld porából megformálta a testet (Ne felejtsetd: „Porból vétettél, porrá leszel!”) – szeretettel lehajolt a porhüvelyhez, belelehelte az életnek leheletét (szellemét) – mondhatnánk: szeretettel „megcsókolta” – és így lett az ember élő lélekké.

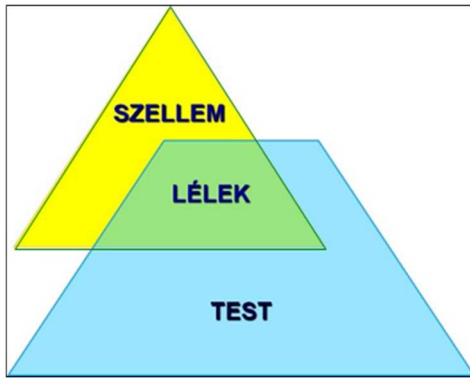
Gondolom, hogy mindenki előtt világos, hogy mi a testünk. Az, amit látunk magunkon és más személyeken. A fizikai test: a fej, törzs, végtagok, a haj, a bőr és mindaz, amit a bőr eltakar. Az, aminek a nagyságát, súlyát lehet mérni és laboratóriumban vizsgálni. A test területéhez tartoznak a fizikai érzékszervek: látás, hallás, szaglás, ízlelés és tapintás.

Ebbe a porhüvelybe lehelte bele Isten az Ő szellemét (görögül „pneuma”), és így lett az ember élő lélekké (gör.: „psziché”). Ez a megelevenítő isteni lehelet adta az embernek az életet. A szellem területe az ember azon láthatatlan és anyagtalan alkotórésze, amely által az ember érzékeli Istent, Aki maga is Szellem. Az embernek szelleme által lehetett (és lehet) közössége Istennel.

Az ember bűnesete miatt azonban ez a közösség, az Élet forrásával való szeretetkapcsolat megszakadt, és az ember az Istentől való szellemi elszakítottság (szellemi halál) állapotába került. Ezért nem érzékeli Istent, az Ő létezését és szeretetét. Ugyanakkor szelleme nyitott a tisztátalan, démoni szellemvilág (babonák, jóslás, okultizmus, ezotéria ...) előtt. Az ember szellemileg csak a Jézus Krisztusban való hit általi újjászületés által nyerheti vissza az élő Istennel való kapcsolatot. De erről részletesen majd később.

Sajnos, a magyar (Károli) Biblia – sok más pozitív értéke mellett – nem különbözteti meg a szellem és a lélek fogalmát. (A szlovák Biblia igen.) Az olvastuk, hogy Isten a portestbe bele lehelte szellemét, és így lett az ember élő lélekké. Ebből, a test és szellem áthatásából, átfedéséből keletkezett a lélek. (Mint a sárga és kék szín átfedéséből a zöld).

Amikor a testből Isten elszólítja az ember szellemét, beáll a test halála, a fizikai halál, az ember megszűnik „élő lélekként” létezni. Prédikátor könyve 12:9 *„Minek előtte ... a por(test) földdé lenne, mint azelőtt volt; a lélek (szellem) pedig megtérne Istenhez, aki adta azt”.* (Prédikátor könyve 12:9 – Károli ford.). A teste ott van, de már nem „élő lélek”. A léleknek (psziché) területei: az érzelem, értelem és az akarat, valamint az „én” tudat.

Az ember pszichikai lényegével kapcsolatos néhány további jelenség:

B. PSZICHIKAI JELENSÉG: ÉN-TUDAT

Amikor magunkról beszélünk, mindnyájan tudjuk, hogy nemcsak kezünk, lábunk, testünk létezik, hanem ott benn, valahol a szív mélyén létezik valami, amiről érezzük, tudjuk, hogy „ez vagyok én”. Mindenkinek van egy benső lelkivilága (psziché, pszichika), amit nem ismer és nem ért meg senki.

C. PSZICHIKAI JELENSÉG: FELELŐSSÉGÉRZET

Egy másik ilyen törvényszerűség az, hogy az ember olyan lény, aki felelősségérzettel rendelkezik – legalábbis addig, amíg ez a felelősségérzet el nem tompul. Az ember felelősséget érez döntéseiért, cselekedeteiért, családjáért, munkájáért stb., végső fokon egész életéért – talán tudattalanul is, egy felsőbb tekintély előtt, Akit mi Istennek nevezünk.

D. PSZICHIKAI JELENSÉG: IGAZSÁGÉRZET

Minden erkölcsileg egészséges, becsületesen gondolkodó ember hisz az igazságszolgáltatás szükségességében. Minden társadalmi rendnek az erkölcsi alapja az igazságszolgáltatás. Ez az igazságérzet és a felelősségtudat bele van kódolva minden ember pszichéjébe, lelkivilágába.

Az igazságérzet és igazságszolgáltatás szükségessége az emberi társadalom fenntartásának előfeltétele. Emberi kultúrák, civilizációk pusztultak ki, amikor az erkölcstelenség és az igazságtalanság elhatalmasodott. A lelkiismeret, igazságérzet és a felelősségtudat egy emberiséget védelmező mechanizmus, legalábbis addig, amíg az a társadalomban és az egyes emberekben el nem tompul.

E. PSZICHIKAI JELENSÉG: A LELKIISMERET

Az ember erkölcsi lény. Van benső érzéke, képessége a jó és a rossz közti különbségtételre. Van képessége arra, hogy ragaszkodjon a jóhoz és benső figyelmeztetés-érzéke ahhoz, hogy távol tartsa magát a rossztól. Ez az embert felelősségteljes teremtménnyé teszi, és ezzel megkülönbözteti az állatoktól. Az embernek ezt a képességét a Biblia lelkiismeretnek nevezi. A lelkiismeret Istenről tesz bizonyosságot. Isten az, aki minden emberbe beoltotta a lelkiismeret törvényét, olyan alapvető erkölcsi normáknak ismeretét, amelyek megegyeznek Isten írott törvényével és parancsolataival. Lelkiismeretünk írott törvény nélkül is bizonyosságot tesz afelől, hogy mi a helyes és mi nem (Róm 2:14-15). Minden ember lelkiismerete tudja, hogy pld. ölni, lopni, csalni, részegeskedni, paráználkodni, rágalmozni, gyűlölködni ... stb. – bűn. Persze, ez az érzékeny lelkiismeret eltompul, ha hangját az ember sorozatosan figyelmen kívül hagyva megszokja a bűnt.

A lelkiismeret egy benső vészjelző, mint pld. a tűzveszélyt jelző félrevert harang. Isten ezt arra használja, hogy az embert felébressze, hogy az ember tudatosíthassa, hogy valami nincs rendben. Ha hangjának nem engedelmessé válnak, büntudat, szégyenérzés, sajnálkozás, bánat, a büntetéstől és a következményektől való félelem, kudarc érzése vesz erőt rajtuk. Megpróbálhatunk mentegetőzni, magyarázkodni, tagadni, megpróbálhatjuk lelkiismeretünket megnyugtatni, meggyőzni, „lefizetni“. Ő azonban gentleman. Nem lehet „lefizetni“, és ha sorozatosan ignorálsz, nem tolakszik, hanem félreáll. Ezzel azonban a feszültség bensőnkben csak növekszik. Ezt egy időre álcázhatjuk, végül mégiscsak felszínre kerül – sokszor keserűség, depresszió vagy betegség formájában. Ha valaki szándékosan figyelmen kívül hagyja lelkiismeretének hangját és hozzá szokik a bűnhöz, a lelkiismeret kezd megkeményedni, eltompulni, majd megszűnik beszélni. Érzéktelenné válik, és így képtelen lesz betölteni eredeti küldetését, funkcióját. Lelkiismeretünket ignorálni ugyanolyan veszélyes, mint a fájdalmat. A fájdalom a szervezet valamilyen károsodásának a szignálja. A fájdalom figyelmen kívül hagyása általában romláshoz vezet.

F. PSZICHIKAI JELENSÉG: KOMPLEXUSOK

Ahogy említettem, a lelkiismeret hangjának ignorálása benső feszültségekhez, pszichikai komplexusokhoz és pszichoszomatikus megbetegedésekhez, sőt ezeken túl, fizikai vagy szervi megbetegedésekhez is vezet. Ezért van az, hogy sok betegségnek az orvosok nem találják az okát, vagy egyszerűen ráfognak, hogy „idegalapon” van. Ezért van ma sok lelkibeteg, ezért szenvednek ma sokan depresszióban, akiken sokszor még a pszichiátriai kezelések sem segítenek. Ezeket a lelki komplexusokat nem lehet tablettákkal kigyógyítani, csak elfojtani. A gyógyszeres kezelés olyan, mintha az elterjedt gyomot egyszerűen lekasználánk. A problémák gyökere ott marad. A megoldást a gyökeres életrendezés hozza: bűnbánattal kérni és elfogadni Isten bűnbocsánatát, megbocsátani másoknak és keresni az Isten szerinti életvitelt. (Emlékezz vissza az elromlott mosógépre!). Ezzel szemben a ma divatos pszicho-higiénia a lelkiismeret hangjának és a büntudatnak tudatos elfojtását, elutasítását javasolja. Szerintük (az ateisták szerint) bűn nem létezik, a pszichikai komplexusokat nem a bűn, hanem a büntudat okozza. Ezért meg kell tanulni nemet mondani a büntudatra. Ily módon a bűn, amely olyan sok pszichikai problémának az okozója, lassan eltűnik. De nem a szívből, nem az emberek életéből és kapcsolatából, hanem csak a tudatából.

Egyébként mi az oka annak, hogy mindig a tiltott gyümölcs a csábító? Miért van az, hogy a gyermeket is a tiltott „szekrényfiók” érdekli? Az Édenkertben sok-sok gyönyörű gyümölcsfa volt, jobbnál jobb gyümölcsökkel. Miért forgolódott Éva a tiltott fa körül? Itt van a lelki komplexusok gyökere. Miért mindig a tiltott gyümölcs csiklandozza, izgatja leginkább az ember fantáziáját? Amikor beleharapsz, édes, de azon nyomban keserűvé válik a szádban! Így volt ez Éva esetében is. De, sajnos ezt ismerem saját tapasztalatomból is.

G. PSZICHIKAI JELENSÉG: ÜRESSÉG A SZÍVBEN

Az Isten létezéséről való elmélkedéseim kezdetén említettem, hogy Isten magát kijelentette többek között az őskinyilatkoztatásban is. Ami azt jelenti, hogy minden nép, faj, néptörzs hitében, kultúrájában jelen van az istenhit valamilyen – leggyakrabban nagyon eltorzult – formában (mitológia, mondák, legendák, népi hiedelmek, babonák, hagyományok, sámánizmus, animizmus...). Ezek a vallások! (Megjegyzés: az ú.n. „keresztyén vallás” is a maga, ma leginkább ismert, formájában eltorzult vallás. A bibliai keresztyénség nem vallás, hanem életvitel, az élő Istennel való személyes kapcsolat a Jézus Krisztusban való hit által.)

Ez az eltorzult istenkép az ember bűnesete miatt van. Ezen kívül a bűneset következményeként (Ádám és Éva kiűzetése a Paradicsomból) minden emberi lélek mélyén (tudattalanul is!) ott vannak az Istennel való elveszített kapcsolat nyomai.

Ezért tátong az emberi lélek mélyén egy üresség, vákuum, állandó hiányérzet, a boldogság, beteljesedés, kielégülés utáni szomjúság, állandó nyugtalanság, bizonytalanság, valami elveszettnek állandó keresése, olthatatlan vágy valami – vagy Valaki?! – természetfeletti után. Az ember ezt az ürességet próbálja különböző élvezetekkel, szórakozásokkal kielégíteni, de minden ilyen pillanatnyi „élvezet” után a hiányérzet továbbra is megmarad. Ez a természetfeletti utáni vágy az oka pld. a babonában vagy ezotériában, spiritizmusban, az okkultizmusban való hitnek is. Kevés olyan ember van, aki komolyan hiszi, hogy természetfeletti szellemvilág nem létezik. De ezeknek nagy része is szívük mélyében mégiscsak valamennyire tudja, érzi, hogy nincs igaza. Sok ember – ilyen voltam én is – ezt a lelke mélyén tátongó ürességet és hiányérzetet alkohollal, szórakozással, sőt ma már kábítószerrel is, próbálja kitölteni. Most már tudom, hogy az emberi léleknek ezt az olthatatlan szomjúságát, békesség utáni vágyát senki és semmi sem tudja kielégíteni és az ürességet betölteni, csak Jézus Krisztus. Ő mondja: *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én nyugalmat adok tinétek.”* (Mt 11:28). Az ember az Istennel levő szeretetközösségre lett teremtve, és ezt semmi más nem helyettesítheti. Ugyanúgy, mint a hal arra lett teremtve, hogy a vízben éljen, és e közeg nélkül sokáig nem bírná ki még akkor sem, ha az akvárium színaranyból lenne. A vizet semmi más nem pótolhatja, még az arany akvárium sem. Így az emberi lélek ürességét sem elégíthetik ki anyagi értékek, pillanatnyi élvezetek, csak az, ha az ember visszatalál az élet forrásához, az élő Istenhez. Nélküle az élet csak létezés, tengődés. Jézus Krisztus, a Jó Pásztor azért jött, hogy az Ő juhainak életük legyen és bővelkedjenek (Jn 10:10).

9.) SZEMÉLYES ARGUMENTUM

Az eddigi érvelésekben láthattuk, hogy Isten különböző módon nyilatkoztatja ki létezését az emberiség számára: a teremtett világmindenségben, a természetben és az emberi lélekben. Ezeken kívül a Bibliában, a történelemben és Fiában, Jézus Krisztusban (ezekről majd még később). Ezekre a logikus argumentumokra szükség van, de Isten létezését végső soron értelemmel nem lehet bizonyítani. A hívő ember azonban a megfigyelések és tapasztalatok alapján igyekszik összegyűjteni és levonni bizonyos értelmi következtetéseket is, és így a hit meggyőződéssé válik.

Akár mennyi is legyen azonban a logikus érvelés, kevés ahhoz, hogy az emberi lélek számára Isten létezése valósággá váljon. Isten létezése az emberi lélek számára csak akkor válik valósággá, ha az Istenről való elképzelés Istennel való élő megtapasztalásokhoz vezet, amelyek változást váltanak ki az ember életében. Isten kinyilatkoztatásainak értelme és célja az, hogy az ember eljusson az élő Isten ismeretére és üdvözüljön. Az ember a bűn miatti megromlott természetétől fogva képtelen Istent megismerni. Ezért Isten saját kezdeményezéséből, kegyelemből, szeretetből lehajolt az emberhez és Jézus Krisztusban kinyilatkoztatta magát. Az üdvösséghez nem elégséges csupán az Isten létezésében való hit. Az ember az élő Istent személyesen csak Jézus Krisztusban való hit által ismerheti meg. És ez az örök élet, ez az üdvösség. Isten megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik és hajlandók akaratait teljesíteni (Zsid 11:6, Jn 7:17). Istent igazán csak a bűnbánó bűnös ismerheti meg a golgotai kereszt tövében. Ez az a hely, ahol a megtérő, megtört szívű bűnös Istennel találkozhat. Ez a hely lehet éppen ott, ahol most vagy!

Kedves Olvasóm! Neked is szükséged van az Istennel való személyesen találkozásra! Adj Néki erre alkalmat, lehetőséget! Próbáld ki, hívd Őt segítségül! Jöjj, higgy és lásd! Imádkozz! *„Istenem, ha létezel, jelentsd ki nekem magad, és én kész vagyok Neked mindenben engedelmeskedni, és akaratodat teljesíteni. Hiszem, hogy Te vagy a szeretet és az én életem számára legjobb a Te akaratod. Beismerem és megbánom bűneimet. Bocsásd meg, hogy eddig nem törődtem létezéseddel és szereteteddel, de most elhiszem és köszönöm, hogy Fiad, Jézus Krisztus az én bűneim büntetését is elszenvedte a golgotai kereszten. Befogadom Őt szívembe Megváltómnak és életem Urának. Ámen.”*

Ha ezt őszintén gondolod, átéled az Istennel való személyes találkozást és neked is lesz személyes argumentumod, bizonyosságod, az az értékes drága hit, amire már nagyon vágytál, és amit sokaktól irigyeltél, az Isten létezéséről és üdvösséged felől való meggyőződés. Áldjon meg Téged Isten győzedelmes örvendező hittel!

AZ ÉN SZEMÉLYES MEGTAPASZTALÁSOM

Ahogy azt az előző részben mondtam, minden emberi lélek mélyén ott vannak az Istennel való elveszített szeretetkapcsolat nyomai egy állandó hiányérzet, üresség, kielégülés utáni szomjúság, keresés formájában. Sok ember ezt a tátongó ürességet és hiányérzetet alkohollal, szórakozással próbálja kitölteni. Ahogy mondtam, ilyen voltam én is. Isten létezésében ugyan gyerekkoromtól hittem, de Vele közösségem nem volt. A szívemben levő ürességet azzal akartam kitölteni, hogy féktelenül akartam élvezni a világ gyönyöreit. Éreztem azonban, hogy szívemben van egy fék, az a csepp hit és az istenfélelem foszlányos maradéka. Ezt a féket erőszakkal fel akartam oldani, ami benső feszültségekhez, szorongáshoz, nyugtalansághoz vezetett, amivel orvoshoz fordultam. Ő adott valamilyen nyugtatót, amitől sokszor olyan kábult és álmos voltam, hogy munkahelyemen nem tudtam kibírni anélkül, hogy valahova elrejtőzve naponta egy-két órát ne szunyókáltam volna. A tánczene fiatal koromtól csábított, hamarosan vettem magamnak szaxofont és klarinétot, zenekart alapítottunk, és játszani kezdtünk. Előbb alkalmilag különböző klubokban, falusi bálokban és lagzikban, majd 1967. elejétől főfoglalkozásom mellett az egyik miskolci étteremben minden este zenéltünk. A vendégek szerettek minket, tudtunk jó hangulatot csinálni, de a „műszak” előtt mindig fel kellett hajtanom legalább egy-két féldecit. Így komplexusaimat kezdtem belefojtani az alkoholba, erőszakot vettem lelkiismeretemen, amely megszűnt hatni rám. Meg kell, hogy valljam, az alkohol nagy hatással volt életemre, és nem egyszer megszégyenített. Ez annál inkább bántott, mivelhogy szívemben mindig hittem Istenben, és azt is tudtam, hogy ez az életmód Isten előtt nem kedves. Fokozatosan egyre inkább kezdtem ettől az életmódtól és önmagamtól undorodni, de nem volt erőm az alkoholnak ellenállni, és más életet kezdeni. Azt gondoltam, hogy más életmód talán nem is létezik, hiszen körülöttem mindenki hasonló életmódot folytatott. Megtörtént, hogy éjjel vagy hajnalban gyalogolnom kellett haza végig a városon 3-4 kilométert, reggel pedig munkába menni! Egyszer egy ilyen éjszakai „kényszerséta” alkalmával, amikor már mindentől undorodtam, szívemből feltört egy erős kiáltás. Felnéztem a tiszta, szép csillagos égre, és kétségbeesetten felkiáltottam a csendes éjszakába: *„Istenem, segíts nekem egy Teelőtted kedves életet élni! Mutasd meg az ehhez vezető utat, mert én nem találom!”* Isten meghallgatta kétségbeesett kiáltásomat, és hamarosan különös és nem várt módon válaszolt.

Történt, hogy egyik nagybátyám, aki hozzám hasonlóan szerette az italt, járt a templomba, de a kocsmába is, hirtelen egy júliusi vasárnap agyvérzést kapott, fél oldala megbénult, és bevitték a kórházba. A kórházban még két hétig élt. Halálának körülményei, és az, amit a halálos ágyán átélt, amiről bizonyosságot tett – ezt hosszú lenne mind elmondani – valamint a temetésen hallott prédikáció olyan hatással voltak rám, hogy rövidesen szakítva eddigi életmódommal, Isten segítségével egy teljesen új életet kezdtem.

Tudjátok, úgy gondolom, hogy a halálos ágyán már senki sem viccelődik, ha van az embernek egyáltalán ideje. A halálos ágyon már minden ember tudja, hogy az élet nem játék, és mindenki – még egy ateista is – belekapaszkodna minden szalmaszálba, csak hogy életét az orvosok még valamivel meghosszabbítsák. Éspedig azért, hogy életét még valahogyan rendezze. Miért kiált fel sok ateista is a szenvedésben: „*Jaj, Istenem! Segíts!*” Az esetek többségében már késő, a kegyelem ideje lejárt, és nincs is mindenkinek „halálos ágya”! Mert sokan mennek el e földi életből hirtelen és készületlenül!

Nagybátyámnak megadatott az a kegyelem, hogy amikor halálos ágyán kereste Isten orcáját és a Vele való megbékélést, kérte Isten bűnbocsánatát, és szívébe befogadta az Úr Jézust személyes Megváltójául, csodálatos isteni békesség töltötte be szívét.

A temetésén hirdetett prédikáció Ámós próféta könyve 4. rész 12. verse alapján hangzott: „*Azért hát ekképpen cselekszem veled Izrael! Minthogy pedig ekképpen cselekszem veled, készülj Istened elé, oh Izrael!*”

„*Így cselekszem veled, ó ember! Porból vétettél, porrá leszel! Mindnyájunknak meg kell jelennünk Isten ítélőszéke előtt! Erre a találkozásra pedig készülni kell! Lehet, hogy még ma! Nincs mindenkinek halálos ágya! Mi az ember élete! Gyakran fiatal és egészséges emberek is hirtelenül meghalnak! Mint egy titkos kéz érintésére összecsucsklanak, mint a colostok! Úgy mennek el, hogy nincsenek Istennel megbékélve! Siess, mentsd meg a te lelkedet még ma, lehet, hogy holnap késő lesz!*”

Ma már nem tudom pontosan, hogy mindezt mondta-e a temetésen a prédikátor, de azt tudom, hogy szívemben én mindezt hallottam, és bensőmben mindezt átéltem, mindez ott rezonált bennem az elkövetkező napokban is. A Szent Lélek meggyőződött, hogy így tovább nem élhetek. Új életet kell kezdenem! Elhatároztam, hogy vasárnap mindenáron elmegyek abba a gyülekezetbe, ahol mint 10-11 éves gyermek, édesanyámmal néhányszor voltam. Úgy történt, hogy remegő szívvel 1968. augusztus 11.-én – 15 év után először – átléptem az imaház küszöbét. Az istentisztelet már javában tartott, és amikor beléptem, egyenesen a szószék előtt találtam magamat. Minden szem rám szegeződött: „*Kicsoda ez az idegen fiatalember? Mit keres itt, és hogy került ide?*” Amikor leültem, feszültségem feloldódott, és mint egy kisgyerek, elkezdtem keservesen sírni. Főleg a gyerekkoromból ismert énekek érintettek meg, és szívemben ott zengett: „*Ez az, ami után vágyakozom, ez az, amit keresek, amire szükségem van! Itt van az én helyem!*”

Ezzel a vasárnapal nagy harc kezdődött el szívemben. Egyre jobban meg voltam győződve arról, hogy Isten megszólított, Ő hív és nyújtja segítő és megmentő kezét. Úgy, ahogy azt kétségbeesett kiáltásomban Tőle kértem, meg akarja mutatni a „Néki tetsző” más élethez vezető utat. Így teltek a napok. Jártam munkába, és jártam az esti „műszakokra” az étterembe zenélni. Közben elkezdtem – sokszor könnyek között – olvasni a Bibliát. Kikotortam a szekrény aljából a sok elfelejtett limlom közül.

De jött a kísértés is, és megpróbáltam Istennel alkudni: „*El fogok járni gyülekezetbe, de elkötelezett hívő nem leszek! Kevesebbet fogok inni, a zene nem bűn, fiatal vagyok, pénzre szükségem van!*” Isten Igéje azonban élő és ható. Amikor a Bibliát olvastam, mindig olyan helyen nyílt ki, ahol az adott dilemmára világos és radikális választ kaptam. Isten így a sarokba szorított. Ezt olvastam: „*Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.*” (Mt 6:24). De én érveltem: „*Uram, de pénzre szükségem van!*” Újból kinyitottam Bibliámat és ezt olvastam: „*Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?*” (Mt 16:24-26).

Megértettem, hogy az Úr Jézus senkit sem kényszerít arra, hogy Őt kövesse. Ez az én választásom, az én szabad döntésem. Üdvösség, örök élet viszont csak az Ő követésének útján van. Ő szabja meg a feltételeket. Ha valaki Őt követni akarja, meg kell tagadnia önmagát. Most már tudom, hogy az Úr Jézus követésének útja a szoros kapunál kezdődik, bűnbánattal és önmegtagadással, később azonban csodálatos szabadsághoz vezet.

Így Isten engem a „sarokba szorított” (de jól tette!), és tudomásomra adta, hogy komolyan gondolja velem. Szívemben már döntöttem, és csak egy kedvező alkalomra vártam. Már nem éreztem magam jól az étteremben sem. Magamba fojtottam harcaimat, és más arcot kellett mutatnom. Színészkednem kellett, bohóckodni és az embereket szórakoztatni, amikor én már legszívesebben sírtam volna bűneim miatt a golgotai kereszt alatt. Úgy éreztem, mintha égett volna a talaj a talpaim alatt. Ezt a skizofréniás állapotot, ezt a benső meghasonlást sokáig nem tudtam kibírni, és Isten gondoskodott egy megfelelő alkalomról.

1968. augusztus 20.-án történt, hogy mint mindig, mentünk játszani az étterembe. Az étterem vezetője azzal fogadott: „*Fiúk, ma ünnep van, jó idő van, mindenki kint van a természetben, bezárjuk az üzletet, úgysem lesz bevétel, menjetek haza!*” Én fogtam a szaxofont – máskor nem hordtam haza – és elmentünk. A fiúk megkérdezték: „*Viszed haza a szaxit?*” Gondolták, hogy hazaviszem kitisztítani. Nem volt bátorságom megvallani döntésemet, de bensőmben ott zengett: „*Én már ide többet nem jövök!*” Másnap a zongoristát felkerestem a munkahelyén, és neki megmagyaráztam döntésem okát.

Azóta 49 év telt el, de soha egy percre sem bántam meg ezt a döntésemet. A csaknem fél évszázad alatt nagyon sok módon tapasztaltam meg Isten létezését, szeretetét, segítségét és gondviselését. Nagyon sok igazságra kioktatott, (sokszor álmatlan éjszakákon tanított) Szent Lelke által, amiket ezekben az elmélkedésekben közzé teszek. Életem legfontosabb döntéseinél mindig számíthattam vezetésére. Az egyik legfontosabb döntésem volt a házasság, a párválasztás kérdése. Hiszen nem mindegy, hogy kivel élem le életemet!

Megtérésem után intenzíven imádkozni kezdtem, hogy Isten rendeljen ki nekem feleséget, akivel együtt fogunk az Ő útjain járni és fogjuk Őt szolgálni. Kértem Őt, hogy vezesse lépéseimet ebben a fontos döntésben. Mintegy 3 év telt el, amikor szívemben megszületett egy felismerés, hogy „*Isten akarata, hogy a kassai gyülekezet prédikátorának a lánya legyen a feleségem!*” Ugyanis a kassai gyülekezettel jó kapcsolatunk volt.

Néhányszor már találkoztunk, de beszélgetni nem tudtunk. Én semmit nem tudtam szlovákul, Anka se tudott magyarul. 1971 decemberében levélben előadtam szándékomat, karácsonykor családi körben tolmácson keresztül volt a lánykérés, és 1972. február 19.-én házasságot kötöttünk. Átköltöztem Kassára, házasságunkból négy gyermekünk született, és van kilenc unokánk. Isten iránti hálával mondhatjuk, mint Józsué, hogy az Ő kegyelméből *„én és az én házam az Úrnak szolgálunk!”* Kassáról Isten bennünket 1985 nyarán elhívott Naszvadra a gyülekezet pásztorának. Ennek már 32 éve. A stafétabotot a múlt év szeptemberében átadtam egy fiatal pásztornak. De szeretném még a számomra hátralevő időt, talán éppen írásos formában, hasznos szolgálatban, mások áldására eltölteni.

Ez a fejezet, mint SZEMÉLYES ARGUMENTUM az Istennel való élet megtapasztalásáról, három legnagyobb, legfontosabb hit általi döntésemről szól. Minden ember életében van legalább három ilyen sorsdöntő készítő kihívás: Az első fontos döntés a pályaválasztás. Nem mindegy ugyanis, hogy milyen tevékenységgel töltöd el ezt a földi életet. A másik fontos döntés a párválasztás, egy egész életre szóló házasság. Nem mindegy ugyanis, hogy kivel éled le ezt a földi életet. A legfontosabb döntés azonban az üdvösségedről való döntés kérdése, Jézus Krisztusnak személyes Megváltóul és életed Urául való elfogadása. Ettől a döntéstől függ ugyanis örök sorsodnak, üdvösségednek vagy örök kárhozatodnak kérdése. Erről Te döntesz! Nem mindegy ugyanis, hogy hol fogod eltölteni az örökkévalóságot! Segítsen Isten Neked is Kedves Olvasóm, életedben helyes döntéseket hozni!

VI. Fejezet - A BIBLIA MEGBÍZHATÓSÁGA ÉS JÉZUS KRISZTUS ISTENSÉGE

Eddigi elmélkedéseim folyamán már néhányszor hivatkoztam a Bibliára, azzal a megjegyzéssel, hogy „előlegezzétek meg nekem ezt a bizalmat”. Előlegezzétek meg nekem a bizalmat, hogy a Bibliáról úgy beszéljek, mint Isten Igéjéről, amit majd később megtárgyalunk. Most erre szeretnék rátérni.

Az eddigi érvelések arról tanúskodtak, hogy valamilyen Istennek léteznie kell. Ez az első alapvetően fontos kérdés. Az egyetlen személyes Isten létezésében való hit a keresztyénség alappillére. Ha ugyanis Isten nem létezik, úgy nincs semmilyen erkölcsi norma, amely ellen vétkezni lehetne, nincs bűn, és így az üdvösség és a megváltás szükségességéről szóló keresztyén tanítás is teljesen felesleges. Úgy gondolom, hogy ha nem is matematikai bizonyítgatásokkal, de az értelmes, becsületes ember számára eléggé nyomós érvek alapján, megbízhatóan megállapíthatjuk, hogy aki őszintén és elfogultság nélkül gondolkodik, annak Isten létezésében, legalábbis, mint Teremtőben, hinnie kell.

A keresztyén hit, a bibliai argumentum ennél tovább megy, és azt igyekszik igazolni, hogy ez a „valamilyen” Isten a Biblia Istene és Jézus Krisztus Atyja. Ebből a szempontból szükséges még megvizsgálnunk:

- először: a Biblia megbízhatóságát, mint Isten Igéjét
- és Jézus Krisztus istenfiúságát, istenségét.

10.) A BIBLIA MEGBÍZHATÓSÁGA

Valóban Isten Igéje /szava/ a Biblia?

A legtöbb ember számára a Biblia nem jelent semmit. Sokak számára valamilyen vallásos könyv, legfeljebb a zsidó nép irodalmi öröksége, történelmi érdekesség, irodalmi érték, múzeumba való régiség, emléktárgy. Mások számára mitológiai legendák és régi vallásfilozófusok nézeteinek gyűjteménye. Megint mások számára erkölcsi kódex, parancsolatok és tilalmak gyűjteménye, de vannak, akik jóskönyvnek tartják, mint Szibilla vagy Nostradamus írásait.

Az élőhitű keresztyének hiszik, hogy a Biblia a keresztyén hit egyedüli alapokmánya.

A Biblia görög szó, jelentése: könyvek. A Biblia 66 kanonikus könyve (az apokrif iratok kivételével!) az Ószövetség 39 és az Újszövetség 27 kánoni iratának gyűjteménye, az egyetlen hitelesen megírt Isten Igéje. Az Ószövetség magába foglalja az emberiség történelmét a világ teremtésétől kezdve, azon belül Izrael népének kialakulását, történelmét Krisztus előtt cca. 5. századig. Az Újszövetség leírja Jézus Krisztus születését, életét, tanítását és golgotai váltságahalálát, azonkívül az első századbeli keresztyének hit- és életgyakorlatát, valamint az apostolok tanítását.

Hiszünk a Biblia Istentől való ihletettségében, teljes megbízhatóságában és a keresztyén hit, valamint életgyakorlat minden területére érvényes legfelsőbb tekintélyében. A Biblia Isten beszéde, Isten szava. Amit a Biblia mond, azt Isten mondja. Ami a Biblia véleménye, az Isten véleménye. Amire a Biblia tanít, arra Isten akar minket tanítani. A Biblia iránti tudatos engedetlenség Isten iránti engedetlenség.

A Biblia Isten csalhatatlan, abszolút tekintélyű, teljes és elégséges kinyilatkoztatása az ember számára az üdvösség, a keresztyén hit, életgyakorlat, hitnézeti és erkölcsi tanítás területén. Hisszük, hogy a Biblia nemcsak tartalmazza Isten beszédét, hanem úgy, ahogy van, Isteni kijelentés, Istennek a Szent Lélek által ihletett beszéde. Hisszük, hogy Isten soha nem ad semmilyen újabb kijelentést, amely ellentétben lenne a Bibliával.

Sokszor lehet hallani: „A Bibliát is csak emberek írták!” Vagy pedig: „Azt csak a papok találták ki.” Naiv tudatlanság! Igen, a Biblia szerzőisége csodálatos. Emberek írták, de Istentől megszentelt életű, Szent Lélekkel teljes, Szent Lélek által vezérelt és ihletett emberek, akik Istent ismerték és Vele jártak. 40 különböző foglalkozású és képzettségű író (pásztorok, királyok, vámszedő, halász, orvos, pap) írta 1600 év alatt, mégis az egészet összeköti az isteni egység és harmónia. Próbáld meg összehasonlítani az utolsó évszázad 40 filozófusának, fizikusának vagy orvosának írásait. Vagy pedig a jelenkor 40 tudósának 66 könyvét. Milyen lenne az egység, a harmónia? Mit gondolsz, lehetne-e „egy csokorba kötni” pld. az utóbbi 30 év keleteurópai történészeinek könyveit, vagy 40 jelenlegi orvosprofesszor 66 könyvét?

A Bibliában uralkodó egység és harmónia egyetlen forrásra, a Szent Lélekre utal, és egy irányba mutat: Jézus Krisztusra, Isten Bárányára, a zsidók Messiására és a világ Megváltójára. A Biblia központi témája Jézus Krisztus személye. Az Ószövetség Órá mutat előre az áldozati rendszer, a szimbolikus előképek, cselekedetek és történetek, valamint a próféciaák által. Az Újszövetség viszont a próféciaák beteljesedéséről szól a názáreti Jézus személyében.

A Biblia leírja Isten cselekedeteit, csodáit, ígéreteit, Isten követelményeit, parancsolatait és a keresztyén életre vonatkozó erkölcsi normáit. Megbízható recepteket, tanácsokat ad az élet terheinek, problémáinak megoldására, sok esetben azok elkerülésére (depresszió, félelem, aggodalmaskodás, bizonytalanság, gyűlölet, házassági konfliktusok, testi egészség és gyógyulás... stb.). Isten az ember Alkotója, Teremtője és legjobb ismerője, Aki a boldog emberi élethez használati utasítást adott Igéjében, a Bibliában. A legnagyobb probléma az, hogy az emberek ezt a „használati utasítást” nem ismerik, vagy szándékosan ignorálják. Sajnos, sok esetben azok sem, akik magukat keresztyéneknek tartják. Nem ismerik hitük alapját képező Isten Igéjét, a Bibliát és annak tanítását.

A Biblia fő célja az embert Istennek és az Ő útjának, akaratának megismerésére, illetve a Jézus Krisztusban való hit által az üdvösség útjára elvezetni. A Biblia nem történelemkönyv, mégis tartalmaz történelmi feljegyzéseket, amelyek hitelességét a történelemtudomány és a régészet igazolja. Ugyanúgy, a Biblia nem természettudományos szakkönyv. Mégis tartalmaz néhány csodálatos természettudományos kijelentést, amelynek megértésére csak a modern kor természettudósai tudtak eljutni, titkaikat felfedezni, és helyességüket igazolni.

A BIBLIA MEGBÍZHATÓSÁGÁT igazolja:

A. A TÖRTÉNELEMTUDOMÁNY ÉS A RÉGÉSZET (ARCHEOLÓGIA), amelyek gazolják, hogy Isten a világtörténelem Ura.

i.) A történelemtudományi feljegyzések és a régészeti (archeológiai) leletek igazolják a bibliai események valóságát:

- Az ókori Kelet történelme - az emberiség bölcsője: Mezopotámia
- A világbirodalmak története - Egyiptom Babilon, Asszíría, perzsa, görög, római birodalom
- Izrael történelme: néppé válása, egyiptomi elnyomatása, honfoglalás, Dávid, Salamon királyok virágkora, Izrael dicsősége, a babiloni fogság, Jézus és az apostolok kora.
- Az arab népek történelme és Izraelhez való viszonya.
- Jézus Krisztus történelmi valósága.
- Régészeti leletek: az egész Palesztina élő múzeum. Sírok, kegyhelyek, régi városok maradványai (Jerikó falai, Sodoma és Gomora helyén van a Holt tenger), holt tengeri (kumráni) tekercsek stb.

- Megemlítésre méltó még a bábéli torony maradványa, Noé bárkájának az Ararát hegyén talált konzervált maradványa, foszfilliák, amelyek az özönvíz előtti világ megkövesedett maradványai.

ii.) A történelem a bibliai próféciák beteljesedése. A történelem igazolja a bibliai próféciák valóságát, isteni ihletettségét:

- Izrael – a babiloni fogság és visszatérés, Izrael népének az engedetlenség miatti szétszóratottsága és az idők végén való összegyűjtése. (Csaknem 2000 évi hontalanság és a népek közötti megvetetés, gúny, üldöztetés után – és ezeknek ellenére a próféciák szerint 1948-ban újból megalakult Izrael állama).
- A világbirodalmak egymást váltása Dániel próféciái szerint - Babilon, AsszírIA, perzsa, görög, római birodalom, a római birodalom megújulása.
- A Messiásról szóló próféciák aprólékos beteljesedése Jézus Krisztus személyében (születésének helye, körülményei, munkálkodása, szenvedésének, halálának ideje, részletei, feltámadása stb.)
- Az Egyház történelmére vonatkozó, nagy részben már beteljesedett próféciák a Jelenések könyvének 2., 3. részében, a hét gyülekezethez intézett hét levél képében.
- Az utolsó időkről szóló bibliai próféciák a szemeink előtt teljesednek be.

B. A TERMÉSZETTUDOMÁNY – Erről a témáról részletesen beszéltünk az V. Fejezet 5. – 7. pontjában.

- „Az elemek megégyve felbomlanak” (2Pét 3:10). Péter apostol idejében még senki semmit nem tudott a kémiai elemekről és azok felbonthatóságáról.
- „A látható a láthatatlanból állott elő” (Zsid 11:3). A modern atomfizika felismerte, hogy az anyag legkisebb részecskéinek, az atomoknak összetevői - elektronok, protonok és neutronok - már nem látható anyag, hanem láthatatlan energia. A Szent Lélek a Bibliában majdnem 2000 évvel ezelőtt kijelentette, hogy: „...hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő” (Zsid 11:3).
- Az élet keletkezése. A modern biokémia felfedezése szerint a kromoszómák bizonyos genetikai tulajdonságok hordozói (DNS), ami kizárja a fajok egymásból való kifejlődésének lehetőségét (a Darwin féle evolúciós elméletet). Tehát az ember mindig ember volt és minden egyes élőlény-faj külön, egymástól függetlenül keletkezett úgy, ahogyan a Biblia írja, Isten teremtett minden élőlényt az ő neme szerint (1Móz 1:12,21,25).
- „A testnek élete a vérben van” (3Móz 17:11). A vér az élet hordozója.

C. A BIBLIA ERKÖLCSI HATÁSA ÉS EGYEDÜLÁLLÓSÁGA

- A Biblia évszázadokon keresztül pozitívan befolyásolta a történelmet, a kultúrát, a művészetet, a civilizációt és a társadalmat. A Biblia alapszintű ismerete hozzátartozik az általános műveltséghez.
- A Bibliának van hatalma elrontott emberi életet megváltoztatni (alkoholisták, kriminalisták, az élet hajótöröttjei... stb.).
- Semmilyen más könyv nincs úgy áthatva a szeretet, az isteni szeretet (görögül: agapé) lelkületével, mint a Biblia.

- A Biblia a legrégebbi könyvek egyike. Az idő próbája igazolta, hogy bár sok gyűlölettel teljes kísérletet tettek megsemmisítésére, tartalma és hatalma változatlan, ma is és mindig időszerű. A Biblia megsemmisíthetetlen, mert Isten beszéde! Az idők, támadások, kritikák próbájában beigazolódtak kijelentéseinek igaz volta. Különböző műszaki, orvosi, tudományos és egyéb szakkönyvek, tankönyvek mire megíródnak, már elavultakká is válnak. A Biblia 2000 év óta mindig időszerű!
- A sok megsemmisítési törekvés ellenére is a Biblia a legnépszerűbb könyv ma a világon. A legtöbb nyelvre van lefordítva, és a legtöbb példányszámban van elterjesztve. A Biblia népszerűsége nem abban rejlik, hogy a keresztyének lennének a legügyesebb könyvterjesztők, hanem a Bibliában rejlő isteni erőben. Nem azért van sok Biblia, mert sok keresztyén van, hanem fordítva. Azért vannak keresztyének, mert van Biblia. Ha nem volna Biblia, nem volnának keresztyének sem.
- A Biblia élő könyv. Nem mechanikus, nem gépies, hanem elevenen árad belőle a csodálatos, beigazolódtak bölcsesség, igazság és az isteni erő, amely mélyen érinti az emberi lelkiismeretet és képes formálni az ember jellemét. Sok ember elkezd olvasni a Bibliát, majd rövid idő után félreteszi (sokszor „mindörökre”) azzal az indokkal, hogy sok olyan dolog van benne, amit nem értenek. Ez a kifogás nem áll meg. A Bibliában sok olyan dolog van, amit mindenki nagyon jól megérthet. Sokan azért nem olvassák a Bibliát, mert nagyon is értik, de nem akarnak megválni megszokott életmódjuktól és a bűntől. A Biblia szeretete és rendszeres olvasása ugyanis elválaszt a bűntől. Ez azonban fordítva is érvényes: a bűn szeretete elválaszt a Bibliától. A kérdés azonban az, hogy akarunk-e a Biblia szerint élni? Egy idős bácsi olvasni kezdi a Bibliát, egyszer csak megdöbbenve mondja feleségének: *„Asszony, ha ez igaz, ami ebben a könyvben meg van írva, akkor mi mindketten az örök kárhozatba jutunk!”* Sokan itt letennék a Bibliát. A mi bácsikánk azonban folytatta az olvasást, majd újból felkiáltott: *„Asszony, ha igaz, ami ebben a könyvben meg van írva, akkor meg vagyunk mentve! Örök életünk van!”*
- Bár a Biblia erkölcsi követelményei a mai modern szabadgondolkodású korszak emberére számára naivnak és elmaradottnak tűnnek, éppen az ateizmus gyümölcsei – az istenfélelem hiánya, a mai idők erkölcsi züllöttsége, a kriminalitás rendkívüli megnövekedése, családok tömeges szétesése, a gyermekotthonokban felnövő vagy elhagyott gyermekek sokaságának egész életét megpecsételő lelki sebek és sok más társadalmi probléma – igazolják, hogy a Biblia erkölcsi normáinak semmibe vétele megbosszulja magát, és hogy a Bibliának van mondanivalója a mai modern ember és társadalom számára is.

Úgy gondolom, mindez elégséges ahhoz, hogy az őszinte és az igazság megismerése után vágyó, józan logikával rendelkező ember elismerje a Biblia isteni ihletettségét, hitelességét és megbízhatóságát. Biztos, hogy ez a számunkra annyira világos érv sem győz meg mindenkit. Mindig lesznek olyanok, akiknek a bűn, az élvezetek szeretete, a pénz, a büszkeség vagy a világ istene, a hamis vallásos önáltatás, vagy ördögi megkötöttség meghomályosította az értelmét, a szívét, hogy ne higgyenek az igazságnak (Róm 1:18-32, 2Kor 4:3-4, 2Thes 2:9-12).

11.) JÉZUS KRISZTUS ISTENSÉGE

Ahogy az előző részben említettem, a keresztyén hit alapja – a világot teremtő Isten létezésében való hiten kívül – a Biblia megbízhatóságának és a názáreti Jézus Krisztus Isten voltának ténye. A Biblia megbízhatóságát az előző részben megvizsgáltuk. Most foglalkozunk Jézus Krisztus Isten voltával. Ha az előző részben a Biblia megbízhatóságát el tudtuk fogadni, a Jézus Krisztus Isten voltának elfogadása egyszerűbb dolog lesz, mert a Biblia Őrá tesz bizonyosságot. Ha tehát a Biblia bizonyágtétele igaz, Jézus Krisztus Isten volt is igaz!

A magyar nyelv az egyetlen, amelyik ugyanarra a fogalomra kétféle szót használ: „keresztyén” és „keresztény”. A „keresztyén” szó alapja a görög „krisztianosz”, ami Krisztus követőjét, tanítványát jelenti. Ez a görög szó a szláv nyelveken keresztül került a magyarba, pld. szlovákul: kresťan (kresztyan). A „keresztény” változat a kereszt szóból ered. Szerintem a „keresztyén” kifejezés helyesebb, mert a „Krisztus” szóból van leszármaztatva, amelyik a keresztyén hit központi személyére, Jézus Krisztusra utal. Talán még érthetőbb az eszperantó nyelvű kifejezés: Krisztus = Kristo, keresztyén = kristano, ahol az „-an” képző valamihez, valakihez való tartozást, valaminek, valakinek részét fejezi ki. Ezzel szeretném érzékeltetni azt az igazságot, hogy a keresztyén ember a Biblia tanítása szerint Jézus Krisztus testének a tagja, szervesen Hozzá tartozó része. Az Egyház a Test, Ő a Fej, a keresztyének pedig az Ő testének tagjai. Sem a kereszt, sem a keresztség nem tesz senkit keresztyénné, hanem csak a Benne való személyes hit általi újjászületésből származó Hozzá tartozás. Ezért Jézus Krisztus kiléte, Isten volta a keresztyén hit alapköve.

Egy alkalommal Jézus megkérdezte tanítványait: „*Kinek mondanak engem az emberek? ... És Ti kinek mondotok engem?*” (Mt 16:13-16). Simon Péter így válaszolt: „*Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.*” Ez a felismerés és kijelentés a keresztyén hit alappillére. (Nem Péter személye!) Egy másik alkalommal a farizeusokat kérdezte meg: „*Miképpen vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia?*” (Mt 22:41-46). Ez a kérdés ma is időszerű: Kicsoda Jézus Krisztus – a Te számodra?

A. A BIBLIA BIZONYÁGTÉTELE JÉZUS KRISZTUSRÓL

A keresztyén hit központi témája tehát Jézus Krisztus személye, Messiás volta (Messiás=Krisztus=Felkent) és golgotai váltságahalálának, valamint feltámadásának ténye és jelentősége.

Az Ószövetség Messiásra vonatkozó próféciai az Ő személyében teljesedtek be (születésének helye, körülményei, munkálkodása, szenvedésének, halálának ideje, részletei, feltámadása stb.). Őrá előre mutatva prófétáltak a próféták Mózesztől kezdve Malakiáig. Ezekben a próféciaokban csodálatos az egység és a harmónia, közös a mondani való: „*Mindnyájan vétkeztünk, Ő a megígért tökéletes engesztelő áldozat bűneinkért!*”

Az Újszövetség világosan tanítja Jézus Krisztus istenségét, Aki Istennél volt, Istennel egyenlő, Aki testté lett és lakozott közöttünk, és Aki mindörökké áldandó Isten (Jn 1:1-3,14, Róm 9:5, Fil 2:6-8, 1Tim 3:16).

Helyhiány miatt nem írok ki minden bibliai idézetet. Kérlek, egy konkordancia segítségével kutassál utána a Bibliában.

B. JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA – MESSIÁS

- Születését angyalok hirdették: Zakariás papnak, Máriának, Józsefnek, a pásztoroknak.
 - Az első keresztyének bizonyágtétele: Jézus Krisztus ÚR, Isten Fia. Inkább választották az üldözést, szenvedést, fogságot és a mártírhalált, minthogy megtagadták volna Őt.

- Az Atya bizonyágtétele: *„Ez az én szerelmes Fiam...”*.

- Jézus 12 éves volt, amikor Istent Atyjának nevezi /Ő először a történelem során/, és életcéljának tűzi ki, hogy mindenben az Atya dolgait cselekedje. Az Újszövetségben nagyon sok helyen Istenről úgy beszél, mint Atyjáról. Isteni Fiúságát nem tagadta meg közvetlenül elítéltetésekor a főpapok előtt sem.

- Saját magáról úgy beszél, hogy ÉN VAGYOK: *„az élet kenyere”, „az élő kenyér”, „a világ világossága”, „a juhok ajtaja”, „a Jó Pásztor, aki életét adja a juhokért”, „a feltámadás és az élet”, „az út, az igazság és az élet – senki nem mehet az Atyához, csakis én általam”, „az igazi szőlőtő”*. Mit gondolnátok az olyan emberről, aki ilyeneket állítana magáról, aki ilyen igényekkel lép fel?

Az ilyen ember - vagy hazug csaló, szélhámos,

- vagy örült, ördögi megszállott,

- vagypedig valóban az, akinek magát kijelenti.

Kortársai (Jozefus Flavius), még ellenségei is (Pilátus) elismerték, hogy nem volt sem örült, sem csaló, sőt a beszédeiben rejlő bölcsesség és életének erkölcsi tisztasága arról tanúskodnak, hogy valóban az volt, akinek magát állította. Még adáz ellenségei sem tudtak rábizonyítani semmi bűnt. Amit hirdetett, azt élte is.

C. JÉZUS KRISZTUS ISTEN

Az Újszövetség bizonyágtétele szerint

- isteni tulajdonságokkal rendelkezik: pld. örökkévaló, mindenható, szent, büntelen, változatlan.

- isteni cselekedetei vannak: pld. teremtés, üdvösség, örök uralom, bűnbocsánat, halottak feltámasztása, tekintély, hatalom a természeti erők, a betegségek és tisztátalan szellemek felett, hatalom ítélni.

- isteni nevei vannak: pld. Immanuel (Velünk az Isten), mindörökké áldandó Isten (Róm 9:5), Isten Igéje.

- Isten megillető tisztelet jár Neki - imádása nem bálványimádás, hanem Ő méltó erre a tiszteletre! (Fil 2:3-11).

D. JÉZUS KRISZTUS EMBERRÉ LETT ISTEN FIA

- Az Úr Jézus Krisztus isteni természetét bizonyítja az Ő emberi testben való önkéntes Földre jövele. Egyetlen ember sem születik erre a világra saját akaratából, Ő azonban önként, saját döntése alapján jött erre a Földre, annak ellenére, hogy tudta, mi vár Rá. Önként vált emberré, de nem természetes fogantatás által, nem is újból való teremtés által, hanem a Mindenható Isten Szent Szellemének megtermékenyítő ereje és egy asszony engedelmissége által. Az isteni természet belépett az emberi természetbe (Lk 1:35). Asszonyon keresztül jött be a bűn a világba, asszonyon keresztül jött az üdvösség is. Úgy, ahogy azt Isten már az Édenkertben megígérte, az asszony magva megtöri a kígyó hatalmát (1M 3:15),– *„Íme, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek.”* (Ézs 7:14).

Az Ő isteni szuverenitását bizonyítja életének önkéntes feláldozása juhaiért: *„Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt.”* (Jn 10:17). *„Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett; és mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, megalázta magát, engedelmes volt haláláig, még pedig a keresztfának haláláig.”* (Fil 2:6-8).

A pogány mitológiában is előfordul, hogy az istenek a Földre jöttek, és együtt laktak az emberekkel. Velük együtt ettek, ittak, szórakoztak, játszottak és vétkeztek. Jézus Krisztusnak, Isten Fiának Földre jövele azonban egészen más volt, mint a pogány elképzelés. Ő nem jött e Földre játszani, szórakozni, az emberekkel együtt vétkezni, hanem életét engesztelő áldozatul feláldozni a világ bűneiért. Őbenne bűn nem találtatott. Annak ellenére, hogy e Földön úgy élt, mint ember, méltó az isteni tiszteletre és imádatra, mert Ő Isten.

Jézus Krisztus emberré léte nem jelenti isteni természetének megszűnését. Ez a tény isteni titok, amelyről Pál apostol így ír: *„nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben, megigazított lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok közt, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségbe.”* (1Tim 3:16). Ezt a nagy titkot némely teológus úgy próbálta megoldani, hogy olyan mértékben hangsúlyozta Jézus Krisztus ember voltát, hogy gyakorlatilag tagadta istenségét. Mások fordítva, oly mértékben hangsúlyozták Isten voltát, hogy csaknem tagadták emberi természetét. Jézus Krisztus nem olyan Isten, aki csak embernek álcázta magát. Ő valóban emberré lett. Másrészt, Ő nem szűnt meg Isten lenni akkor sem, amikor emberré lett. Ez a kegyességnek nagy titka: Jézus Krisztus 100%-os Isten és 100%-ban ember egy személyben. Emberi értelem ezt a titkot képtelen felfogni, ezt csak hit által lehetséges elfogadni.

Pál apostol a Róm 9:4-5-ben beszél az izraelitákról, *„akiké a szövetség, a törvény, az ígéretek..., és akik közül való test szerint a Krisztus, **Aki mindeneknek felette örökké áldandó Isten. Ámen!**”* Ha Jézus Krisztus Isten voltát illetően semmilyen más vers nem lenne a Bibliában, ez az egy is elegendő lenne ahhoz, hogy elismerjük, hogy Jézus Krisztus nem teremtett lény, hanem MINDENEKNEK FELETT ÖRÖKKÉ ÁLDANDÓ ISTEN. Ámen!

E. NÉHÁNY TOVÁBBI ÉRV JÉZUS KRISZTUS ISTENSÉGÉVEL KAPCSOLATOSAN

- Jézus Krisztus élete történelmileg bizonyított tény, a világtörténelem rendkívüli eseménye (új időszámítás kezdete).

- Életének erkölcsi nagysága. Még ádáz ellenségei sem tudtak rábizonyítani semmi bűnt. Amit hirdetett, azt élte is.

- Tanításának erkölcsi értéke. Jézus Krisztus tanításának erkölcsi színvonala és erkölcsi követelményei a mai modern szabadgondolkodású korszellem embere számára naivnak és elmaradottnak tűnnek ugyan, de éppen a mai idők erkölcsi züllöttsége, a kriminalitás rendkívüli megnövekedése és sok más társadalmi probléma igazolja, hogy Jézus Krisztus tanításának és erkölcsi normáinak figyelmen kívül hagyása, semmibe vétele megbosszulja magát. A hegyi beszédben (Mt 5.,6.,7.) pld.: *„...szeressétek ellenségeiteket!”* - ez a mai ember számára bolondság. Vagypedig: *„aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is!”* - és vége a verekedésnek. Másként kezdődik a háború! Ő nemcsak elméleti tanítást, nemcsak tilalmakat és parancsolatokat adott, hanem személyes példaadásával, a szeretet hatalmával, az újjászületés szükségességével és a Szent Lélek erejének ígéretével megmutatta az utat Isten erkölcsi követelményeinek megvalósításához.

- Egyetlen vallás tanításában sem található az az önzetlen isteni szeretet (agapé), mely Jézus Krisztus életét és az egész Újszövetséget jellemzi és betölti. Az Ő egész élete, tanítása, szolgálata és golgotai váltságghalála Isten irántunk való önzetlen szeretetének a bizonyítéka - agapé.

- Nincs a világon olyan közösség, szervezet, amelyet szeretet tekintetében össze lehetne hasonlítani Isten gyermekeinek, Jézus Krisztus igazi követőinek szeretet-közösségével.

- Jézus Krisztus csodái. Követői inkább választották az üldözést, szenvedést és a mártírhalált, minthogy hallgattak volna arról, amit láttak és átéltek, aminek tanúi voltak. Arról, amit Jézus Krisztus életében cselekedett, arról, hogy halottaiból feltámadt, és hogy mennybemenetele után a Szent Lélek által tovább végezte köztük csodálatos cselekedeteit.

- Jézus Krisztus csodái ma:

➤ csodálatos erkölcsi változások olyan embereknek az életében, akik Őt személyes Megváltójuknak és életük Urának elfogadták. (Volt részegesek, kábítószeresek, paráznák, bűnözők, istentagadók, az életben csalódott szerencsétlen tönkrement hajótöröttek).

➤ csodálatos testi - lelki gyógyulások, csodák Jézus nevében ma is.

- Jézus Krisztus személye és tanítása hosszú évszázadokon át nagy hatással volt az egész történelemre, a társadalomra, kultúrára, zenére, művészetre és civilizációra az egész világon. Az Ő Isten voltáról tett bizonyosságot sok megváltott bűnös, köztük sok híres tudós, elismert közéleti személyiség, akik közül többen azelőtt a keresztyénség ellenségei voltak (Pascal, Newton, Tolsztoj, Comenius, James Irwin amerikai űrhajós stb.), vértanúk (Husz János).

- Jézus Krisztus ma is naponta betölti az Őbenne hívők életét, kielégíti az Őt szeretők lelki szükségleteit, szívükbe, életükbe békességet, örömet, reménységet, vigasztalást, bűnbocsánatot, bizonyosságot ad, életük problémáinak megoldásához megoldást, elhordozásához erőt, életet ad. Követői különböző élethelyzetben ma is imáikra, szükségleteikre rendszeresen és konkrétan tanácsot, választ kapnak.

- A JÉZUS névből csodálatos erő sugárzik. Ő ma is él!

- Az idő bebizonyította és bizonyítja, hogy a Jézus Krisztusban való hitet nem lehet megsemmisíteni. Az igazi bibliai élő hit nem bolondság, hanem nagy jelentősége van a mai modern ember számára is, és a mai modern embernek is szüksége van a Jézus Krisztusban való élő hitre.

VÉGSŐ KÖVETKEZTETÉSKÉNT ÖSSZEFOGLALVA:

A fentiekben több meggyőző érvet és bibliai idézetet soroltam fel, amelyek Jézus Krisztus Isten voltáról, isteni természetéről tesznek bizonyosságot. Hiszem, hogy ezek elégségesek ahhoz, hogy az őszinte, elfogulatlan és az igazság megismerése után vágó, józanul gondolkodó ember, aki a Bibliát Isten Igéjének tartja, elismerje, hogy Jézus Krisztus valóban Isten, Isten Fia, Aki emberré lett, és Aki méltó arra, hogy Előtte térdet hajtva leboruljon, és megvallja, mint Tamás: „*Én Uram és én Istenem!*” (Jn 20:28).

VII. Fejezet - INTERMEZZO

Kedves Olvasó! Köszönöm, hogy eddigi elmélkedéseimben velem tartottál. Meg vagyok győződve, hogy ha hívő vagy, e sorok által Isten megerősített hitedben. Ha pedig eddig nem hittél, bizonyára Isten nem egyszer Szent Lelke által igyekezett Téged is meggyőzni arról, hogy Ő létezik, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, Aki szeretetből Éretted, a Te bűneidért is meghalt a kereszten, és arról, hogy amit a Biblia mond, az igazság.

Lehet, hogy számodra ezek az Istenről való dolgok újak, mert az elmúlt – bár már lassan 30 éve elmúlt – negyven év alatt a társadalom erősen meg volt, de még ma is meg van bélyegezve az ateista nevelés által, az ún. „tudományos” materializmus és a darwini evolúciós elmélet ideológiájával. Az utóbbi majdnem 30 évet viszont a „posztmodernizmus” és az igazi „demokráciának” egyfelől a liberalizmus és anarchizmus, másfelől a totalitás, a diktatúra közötti állandó keresése jellemzi. Amilyen zűrzavar van a politikában, ugyanilyen zűrzavar, káosz van a vallásos világban is, amelynek labirintusában rendkívül nehéz tájékozódni.

A régmúlt időkben az igazság monopóliumára és a vallási, de úgyszintén a politikai irányzat meghatározására is, a tévedhetetlen egyházi hierarchia tartott igényt, amelyik ma nosztalgiával igyekszik ezt az elveszített befolyását és politikai hatalmát visszaszerezni. Ma azonban különösen a különböző keleti vallások, ezoterikus szekták és filozófiák előre nyomulásában nagy konkurenciára talált. Az intézményes, ceremoniális keresztyénség sajnos – az Úr Jézus szavai szerint – olyanná vált, mint a só, amelyik elveszítette ízét, és nem képes a társadalom számára az élet értelmének releváns alternatíváját kínálni, ezért *„nem jó semmire, csak hogy kidobják és eltapossák az emberek.”* (Mt 5:13). Ez viszont nem jelenti azt, hogy már jó só nem is létezik!

Kedves Barátom! Lehet, hogy az életben már sok sebet kaptál, csalódtál azokban, akiket szeretted, akikben bíztál, emberekben s talán az egyházban is, mondván: *„hiszen a papok is vizet prédikálnak, és bort isznak!”* Lehetséges, hogy Istenre is e csalódások és sebek prizmáján keresztül nézel, és mindez eltántorított és elkedvetlenített attól, hogy Isten dolgaival komolyabban foglalkozzál. Szíved mélyén azonban bizonyára te is érzed azt az ürességet, amelyet én is éreztem, és gondolod magadban: *„Mégis kell lenni Valakinek, Aki ezt az ürességet betölti!”* Ahogyan leírtam, az én életemben ez megtörtént, s Ő megteszi a Te életemben is.

Csalódásaid, sebeid, fásultságod és közönyösséged ellenére tudd meg, hogy Isten létezik, és Ő Téged feltétel nélkül szeret. Az egész Biblia üzenetének központi verse a János ev. 3. rész 16. verse: *„Mert úgy szeretette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”*

A Biblia azt tanítja, hogy Isten az embert jónak és bűntelennek teremtette. Mivelhogy az ember önkéntes döntésével megszegte Isten tilalmát, ez számára az Istentől való elszakadást, a szellemi halál állapotát jelentette. Az első emberpár bűnesetének következményei (megromlott, önző, bűnös természet, gyűlölködés, bűnözés, minden nyomorúság, háborúk, betegség, fizikai halál stb.), mint valami átok az egész emberiségre kiterjedt. Ennek az állapotnak a következménye Isten ítélete és rettenetes, mérhetetlen örökké tartó személyes gyötrelme, örök halál, kárhozat, pokol.

Ebből az állapotból az embernek szüksége van szabadulásra, szüksége van üdvösségre és az Istennel való megbékélésre. Saját magát semmiképpen meg nem mentheti. Ez olyan kísérlet, mintha valaki a hajánál fogva akarná magát kihúzni a mocsárból. Az emberi jócselekedetek az üdvösség kiérdemléséhez túl kevesek, az emberi öngazság a szent Isten szemében olyan, mint a szennyes ruha. Ez az ember tragédiája!

Isten azonban elküldte egyszülött Fiát, Aki egyetlen tökéletes engesztelő áldozatával lehetőséget adott az embernek, hogy az első ember bűnesetének következményeitől megszabaduljon, Isten gyermekévé váljon, és üdvössége, örök élete legyen Isten dicsőségében. Isten szeretetének ezt az áldozatát és ezt a szabadulási lehetőséget azonban mindenkinek személyesen kell elfogadnia. Nincs más út Istenhez és az örök élethez. Hitetlenség és e kegyelmi lehetőség megvetése, elutasítása az átok és a szellemi halál állapotában maradást jelenti, amelynek a fizikai halál utáni végső következménye az örök halál, kárhozat.

Sajnos, van egy rossz hírem, amivel nem mindenki ért egyet. Éspedig az, hogy az ember bűnös lény. Nem azért bűnös, mert vétkezik, hanem azért vétkezik, mert bűnös. A BŰN, a megromlott, önző emberi természet ott lakozik az ember szívében. Ahogy említettem, a Biblia azt tanítja, hogy Ádám és Éva engedetlensége által minden ember már megromlott, bűnös természettel jön erre a világra. Én is, Te is! Minden ember Istentől elszakítva, a szellemi halál állapotában van és menthetetlenül az örök kárhozat felé tart. Nem igazságtalanság ez? Bűnhődni mások engedetlenségéért? Ha azonban őszinték vagyunk, be kell ismernünk, hogy mi is naponta sokasítjuk személyes vétkeinket. Azért, mert őszüleinktől generációkon át mindnyájan örököltük ezt a megromlott, bűnös természetet. Mindenki, még a legjobb és legigazságosabb ember is be kell, hogy ismerje, hogy naponta elkövet legalább három kis bűnt. Ha pedig Isten mércéje szerint értékelnénk, ez sokszorosan többet tenne ki. De maradjunk a három kis bűnnél naponta. Mennyi ez egy év alatt? Mennyi ez 50 év alatt? Mennyi ez egy emberélet alatt? És hogy van mindez elrendezve? Az ember saját szemében vagy mások szemében látszódnak jónak, becsületesnek, de hogyan áll meg a szent Isten előtt, akinek létét egész életében ignorálta és tagadta? Hátha mégis igaz lenne? Márpedig igaz! Mit tegyek a sok összegyűlt „kis” bűneim nagy batyujával? Hol tegyem le ezt a terhet? Jó tudnod, hogy mit kell tenned, ha majd egyszer megnyílik a Te szemed és meglátod magad szennyességét, úgy, ahogyan Isten lát téged: *„Hogyan állhatok meg a Szent Isten ítélőszéke előtt?”* A Biblia azt mondja, hogy Isten igazságos ítélete, a bűnnek zsoldja a halál és az örök kárhozat. Isten kegyelmének Jézus Krisztusban felkínált ajándéka viszont a bűnbocsánat és az örök élet. (Róm 6:23).

Egyetlen vallás, egyetlen keleti vagy nyugati filozófia, semmilyen misztikus gyakorlat sem képes megoldást adni az emberiség legnagyobb problémájára, a BŰN és a bűnbocsánat problémájára. Minden vallásban az embernek kell saját magát megmentenie, üdvözítenie, megjobbítania, hogy különböző vallásos előírások és ceremóniák betartásával elnyerje az istenség tetszését, és kiérdemelje a halál utáni boldogság állapotát, ami tulajdonképpen lehetetlen. Más vallások a végtelen reinkarnáció sorozatlánc elméletében próbálnak nyújtani hamis reménységet a bizonytalan „nirvána” eléréséhez. A Biblia azonban minden egyes ember személyes felelősségéről beszél: Istennél *„...elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet”* (Zsid 9:27).

Az üdvösséget, az örök életet senki semmilyen módon nem tudja kiérdemelni. Ez Isten kegyelmének ajándéka, amelyet Isten ad azoknak, akik Jézus Krisztus áldozatának elégséges voltát hit által magukévá teszik, elfogadják. Senki nem képes érdemeinek annyi jó pontját összegyűjteni, hogy az üdvösséget, az Isten dicsőségében való örök életet megérdemelje. Ez Isten ajándéka, amelynek elfogadásának csak két feltétele van: 1) Térj meg, tarts őszinte bűnbánatot! Őszintén bánd meg Isten előtt bűneidet és 2) Higgy Jézus Krisztusban és üdvözülj! Ennyi az egész! Ez ilyen egyszerű! Isten elkészített egy helyet, ahol a bűneit bánó bűnös találkozhat Istennel, és átélheti bűneinek bocsánatát. Ez a hely lélekben a golgotai kereszt tövében van, ahol lehull a teher. Ott Te is leteheted bűneid batyuját, és könnyű szívvel járhatsz tovább az előtted levő keskeny úton. Hidd el, hogy Jézus Krisztus golgotai áldozata a Te bűneid bocsánatára is teljesen elégséges!

Az igazi üdvözítő hit Jézus Krisztus ama nagy SZERETETÉNEK felismerése, amely Őt arra készítette, hogy látva minket, bűnösöket, Téged és engem, önként otthagyja a menny dicsőségét és gazdagságát, tudva azt, mi vár Reá, lejjön a Földre, szegénnyé, emberré legyen, és végül kínos és gyalázatos módon, mint Istennek ártatlan engesztelő áldozati Báránya, helyettem és helyetted elszenvedje bűneink méltó büntetését a golgotai kereszten. Isten igazságos és büngyűlölő, szent Isten. Alapelveéhez tartozik, hogy a bűn meg legyen büntetve. Az igazságosság ugyanis megköveteli az elégtételt. Isten azonban szeretet is, Aki nem akarja, hogy mi, bűnös emberek, örökre elkárhozzunk. Ezért szeretetből feláldozta engesztelő áldozatul saját egyszülött Fiát, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen az örök kárhozatban, hanem örök élete legyen Isten dicsőségében (Jn 3:16). Ez az örömhír sokak számára ugyan bolondság, de a mi számunkra Isten üdvözítő ereje.

Ha ezt Te is valóban elhiszed, ha megismered az Úr Jézus nagy szeretetét, és átéled bűnbocsánatát, szíved hálára gerjed azzal a vágygal, hogy szeretetét viszonzad. Ily módon az Ő Szent Lelke által Tebened, a szívedben munkálkodó szeretete fog Téged tovább vezetni, formálni és segíteni, hogy Isten szerinti életet élj az Ő dicsőségére. Ezért higgy Benne, és fogadd be Őt szívedbe, életedbe, mint Megváltódat és életed Urát!

Ahogyamondtam, az igazság megismerése nagyon fontos dolog. Hiszen mindenkinek nem lehet igaza! Az igazság megismeréséhez teljes, elsősorban önmagunkkal szembeni őszinteségre van szükség. Utóvégre a bölcs ember nem akarja ignorálni az igazságot, és nem akar tovább járni a helytelen, téves vagy hamis úton. Amíg az ember nem ismeri az igazságot, nem képes ebben a világban – főleg szellemi dolgokban – tájékozódni, tévelyeg és tapogatózik, nem tudja, honnan hová megy, miért él e földön, és mi lesz azután... Ez gyakran egy céltalan élet, sokszor értelem és életkedv nélkül. Különösen, amikor közeledik az öregkor és a földi vándorút vége, fokozatosan minden elveszíti fényét és csillogását, értelmét.

Kedves Barátom! Az Úr Jézus most Téged is hív, hogy Őt kövesd. Szeretnék buzdítani, ne tétovázz döntené Jézus mellett, és kilépni Őt követni! Ne szégyellj Őt megvallani barátaid előtt sem, akik szemében talán az istenhit olyan valami, ami nem méltó és nem illő a mai modern kultúrember számára. Nem úgy van! Csak tekints vissza a történelem nagy tudósaira, akik őszinte Krisztus-hívő és Őt követő emberek voltak. Szeretettel szeretnék kérni, légy őszinte önmagadhoz, és fordulj el a sötétségtől a világosság felé, fordulj el a hitetlenségtől a hit felé, fordulj oda szerető Istenedhez, térj meg Hozzá teljes szíveddel és örülj annak az üdvösségnek, amit Ő Jézus Krisztusban a Te számodra is elkészített! Isten áldja meg életedet!

Ha szeretnél reagálni erre a felhívásra, és e szavakkal egyet értesz, mondd el ezt az egyszerű imát:

„Drága Istenem, Tehozzád jövök, mert megbocsátásra van szükségem, és vágyakozom arra, hogy rendezzem a dolgaimat Veled. Megvallom, hogy sokszor vétkeztem Ellened, sokáig elutasítottalak, ignoráltam szeretetedet, de most hiszem, hogy Fiad, Jézus Krisztus értem is meghalt a kereszten, elhordozta bűneim büntetését, és feltámadt a halálból, hogy az Őbenne való hit által megigazulhassak, és új teremtés, Isten gyermeke legyek. Kérlek, bocsásd meg minden bűnömet, és tisztítsd meg szívemet minden tisztátalanságtól! Úr Jézus, köszönöm, hogy meghaltál értem a golgotai kereszten. Köszönöm, hogy a Te áldozatod, a Te kihullott véred teljesen elégséges minden bűnöm eltörlésére. Úgy döntöttem, hogy elfordulok a bűntől, befogadlak Téged szívembe, mint Megváltómat és életem Urát. Formáld életemet Szent Lelked által olyanná, amilyenné Te akarod. Téged akarok követni egész életemben. Megvallom, hogy Te vagy az én Üdvözítőm és Uram. Kérlek, töltsd be szívemet Szent Lelked erejével, és adj erőt, hogy hű legyek! Alávetem magamat uralmadnak. Hit által elfogadom a bűnbocsánatot és az örök élet ajándékát. Köszönöm, Úr Jézus, hogy megmentettél engem, és hogy az életembe jöttél! Most, hogy bűnbánatot tartottam, elhiszem, hogy Te nekem megbocsátottál. Azért, mert te hű és igaz vagy, Aki megtartod ígéreted. Köszönöm, hogy ráállhatok erre a kösziklára. Köszönöm a bűnbocsánatot! Köszönöm a kegyelmet! Köszönöm az örök életet! Köszönöm, hogy mostantól Isten gyermeke lehetek. Ámen!”

Végezetül négy tanács a lelki növekedéshez:

- 1) Olvasd naponta a Bibliát! A Biblia Isten beszéde, lelki táplálék, amelyre naponta szükséged van. A Bibliából ismerheted meg a lelki élet igazságait, Isten útjait és akaratát életed számára.
- 2) Imádkozzál naponta saját szavaiddal, de szüntelen keresd lélekben, gondolatban az Istennel való kapcsolatot. Az imádság a lélek lélegzetvétele. Bátorkodj Istentől kérni. Az imameghallgatás által hited növekedni fog.
- 3) Ne szégyelld megvallani az embereknek, hogy hiszel Jézusban. Ez által megerősödsz hitedben, és másokat is Hozzá vezethetsz. Hitedet azonban legjobban megváltozott új életed bizonyítja.
- 4) Keresd élőhitű keresztyének közösségét, ahol a teljes Bibliát hirdetik. A gyülekezet a te új lelki családot. Egészséges gyülekezeti élet nélkül lelki életed elsorvad.

Áldjon meg Téged Isten győzedelmes, örvendező hittel!

VIII. Fejezet - MI A MEGTÉRÉS? – IRÁNYVÁLTOZTATÁS!

Volt már úgy, hogy vonaton utaztál, és nagyon mélyen elaludtál? S amikor felébredtél, hirtelen nem tudtad, mit is keresel te ezen a vonaton, honnan jössz, hová utazol, hová megy, hová visz téged ez a vonat? Lehet, hogy pillanatnyilag pánikba estél, nem kellett volna már kiszállnod? Nem aludtad át utad célját? Ugye, rémületes lehet egy ilyen utazás, különösen ismeretlen tájakon.

Ez a kép egy kicsit szemlélteti földi élet-utazásunkat. Mi mindnyájan valahogy így születünk ebbe a világba. Mint egy mély rémálomból való ébredés! Nem tudjuk honnan jöttünk, hová megyünk, nem tudjuk, hová visz minket ez a vonat. Ahogy a Biblia mondja, mi mindnyájan, mint tévelygő juhok eltévelyedtünk, és egy olyan vonaton születünk, egy olyan vonaton utazunk, amely a veszedelembé rohan. Bizonyára felfigyeltél már rá, hogy az utazás során különböző ijesztő jelek sejtetni engedik, hogy életednek ez a vonata a személyes örök veszedelembé, az örök kárhozatba rohan. Egyetlen megoldás van: időben kiszállni! Sokan a kiszállást, a problémák elől való menekülést az alkoholban, kábítószerekben vagy az öngyilkosságban látják. De ez nem megoldás, csak az események felgyorsítása. Képletesen mondva olyan, mintha a pokolba vivő személyvonatról egy expresszre szállnál át, amelyről már nincs visszaút, és gyorsabban visz a pokolba.

A világtörténelem vonata szintén a bibliai prófécia beteljesedésének vágányán rohan. Hová? A pusztulásba? Az egész világ szülési fájdalmakban szenvedve, bizonytalanságban kérdezi: Vajon mi jön erre a világra? Isten gyermekeinek azonban van egy áldott reménysége. Nem tudjuk ugyan, hogy mi jön, de tudjuk, hogy Ki jön vissza erre a világra. Mi nem a világ végét várjuk, hanem szeretett drága Megváltónkat, Aki szeretetből életét adta értünk, és Aki megígérte, hogy elmegy helyet készíteni, és újra visszajön az Övéért.

Bár a veszedelembé rohanó vonaton kényelmes luxuskocsikban az emberek esznek, isznak, szórakoznak, dorbézolnak, és úgy, mint Noé idejében, nem vesznek észre semmit, az ördög jól elaltatta, elkábította őket. Ezen a vonaton vannak szép kényelmes vallásos kocsik is, amelyek ugyanabba a végcélba tartanak, mint a többi. Más kocsikban talán üzleti, vagy szerelmi ügyeiket intézik, de van önigazultak luxuskocsija is a kriminálisokkal egy szerelvényen. Te melyik kocsiban utazol? Lehet, hogy már te is kétségbe esve észleled az ijesztően figyelmeztető jeleket, hogy istentelen utazásod rossz végbe vezet. Lehet, hogy érzed, hogy forró a talaj a talpad alatt. Jó lenne már, ideje lenne már kiszállni, de a vonat visz tovább. Hisz mások is utaznak ezen a vonaton! Ez az élet menete! Sokaknak jelszava: „Lopás, csalás, vagy alkohol nélkül nem lehet élni!”

És ekkor megáll a vonat. A peron másik oldalán a szemben levő vágányon, de ellenkező irányban szintén áll egy vonat! Sugárzó arcú, boldog emberek jönnek a másik vonatról, és kérlelve kérnek, Jézus nevében, szálljatok át a másik vonatra, mert ez a veszedelembé visz.

Igen, van itt egy másik vonat is, és ez a vonat a mennybe visz! Ha nem akarsz az örök veszedelembé jutni, szállj át a mennybe vivő vonatra! Igaz, hogy ezen a vonaton nincs luxus, nincs dorbézolás, alkohol, tiltott szex, sem játékautomaták, sem csalás vagy hazudozás. Ez a szentség vonata, de az életre visz!

Ez egy egészen más irány, egy egészen más vonat. Itt nincsenek bűnös élvezetek, de van Szent Lélek általi Jézusban való öröm, biztonság, békesség, szentség és szeretet. Nem könnyű a döntés. Sokan bolondságnak tartják az egészet, és tovább rohannak a veszedelembé. Mások megvetik ennek a vonatnak egyszerűségét, és inkább választják a szórakozást a veszedelembé rohanó luxusvonaton. Mások talán szimpatizálnak a keresztyénséggel, de nem akarják magukat komolyan Jézusnak egy életre elkötelezni. A legtöbben vannak azonban azok, akik mindkét vonaton akarnának utazni. Helyesebben mondva a pokol felé vezető luxusvonaton a mennybe!? Átszállás nélkül - újjászületés nélkül - a mennybe!? Ámde ez lehetetlen! Az Úr Jézus Krisztus mondta, hogy ha valaki nem születik újjá Lélek szerint Istentől, meg sem láthatja Isten országát. Ezt Ő mondta, az, Aki saját életének feláldozása által az üdvösség szerzője, de egyúttal Ő az is, Akinek egyedül van joga megszabni az üdvösség feltételeit. A feltétel pedig az őszinte bűnbánat és a Jézus Krisztusban való hit általi újjászületés.

Hallod az ébresztőt? Hallod a sürgető kiáltást? A Szent Lélek ébresztget. Ébredj fel a bűn álmából, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus. Nem szeretjük az ébresztőóra csörgését. Sokszor legszívesebben a sarokba vágánk. Vagy lenyomjuk és alszunk tovább. Kérlek, ne tedd! Halld meg a Szent Lélek szavát és szállj át a mennybe vivő vonatra. Lehet, hogy ez az utolsó átszálló állomás, az utolsó sürgető felhívás, az utolsó alkalom, hogy átszállj. Ha egy átszálló állomáson a kalauz az állomás nevét kiáltja, mit teszel? Két vonaton egyszerre nem lehet utazni. Ha fel akarsz szállni a mennybe vivő vonatra, a másiktól le kell szállnod! Ez a megtérés! Gyere át a peronon, a másik vágányon ott vár a mennybe vivő vonat. Ott vár Jézus és hív téged!

Ki akar a pokolba jutni? Bizonyára senki!

Ki akar a mennybe jutni? Bizonyára mindenki, aki csak egy kicsit is hisz Isten létezésében. De van-e valaki, aki őszinte bűnbánattal Jézushoz meg akar térni, és át akar szállni a mennybe vivő vonatra?

Ha már meguntad és meggyűlölted a bűnös élvezeteket, megfáradt életeddel jöjj Jézushoz, Ő mindent újjá tesz.

Ezt tette az én életemben is, aki, mint bár vallásos családból származó, de részeges tánczenész, fiatal koromban a kárhozatba rohanó vonaton utaztam. Egyszer azonban 49 évvel ezelőtt egy temetésen engem is megszólított Isten ébresztő szózata: „*Siess, mentsd a te lelkedet! Szállj le a pokolba vivő vonatról, és szállj át a mennyei vonatra!*” Hála legyen Istennek, megtettem, és azóta Őt szolgálom, Őt követem és boldog az életem!

IX. Fejezet - MI VAN A HALÁL UTÁN? (1)

Ezzel a kérdéssel főleg a múlt év októberében foglalkoztam, amikor általában sok ember készül a november eleji halottak napjára, ill. mindenszentekre, hogy felkeressék hozzátartozóik sírját. Nagy a forgalom az üzletekben, a virágárúsok örülnek a várhatóan gazdag bevételnek, fogynak a koszorúk, sírcsokrok, mécsesek és gyertyák, melyek óriási választékban állnak a vásárlók rendelkezésére. De nagy a forgalom az utakon is, megkezdődik a „népvándorlás” keletről nyugatra, nyugatról keletre. Sokan túlszűfolt vonatokon utaznak, amelyekre jó előre meg kell váltani a menetjegyet. Rohannak az emberek, rohannak! De hová? – Az elmúlás felé!

Úgy gondolom, hogy ezekben a napokban talán több ember elgondolkodik az élet múlandóságán, és újból és újból felmerül az kérdés: Hol vannak megholtak lelkei? MI VAN A HALÁL UTÁN?

A legfőbb kérdés azonban így hangzik: *„Hová rohan a Te életed vonata?”*

Az előző részben földi életünk menetét egy vonatutazáshoz hasonlítottam. Ahogyan felvázoltam, életünk vonata két különböző végcélba vihet bennünket, attól függően, hogy melyik vonaton utazunk. A hasonlatban megneveztem ezt a két célállomást: örök élet, menny, illetve örök kárhozat, pokol. Ezek a szavak a mai modern materialista-ateista világ fiai és lányai fülének mesébe illőknek tűnnek, azonban – ahogy azt már elmélkedéseim során többször említettem – az emberek véleménye, hitetlensége, tagadása semmit nem változtat a valóságon. Ezért az őszinte ember számára égetően fontos és időszerű a kérdés megválaszolása: MI VAN A HALÁL UTÁN? Mert nem mindegy!

Mivelhogy az előzőekben már foglalkoztunk a Biblia megbízhatóságával, ebben a kérdésben is támaszkodhatunk a Biblia kijelentéseire.

Fenti példámhoz hasonlóan Jézus Krisztus is beszélt kétféle életútról, amely két különböző célba vezet: *„Menjete be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.”* (Mt 7:13-14). Alapvető igazság, hogy mi mindnyájan a széles úton születtünk, amelyik az örök veszedelemre visz. Az Úr Jézus Krisztus azonban hív mindenkit, aki üdvözülni szeretne, a keskeny útra, amelyik az örök életre visz. De annak át kell mennie a szoros kapun, amelyik a bűnbánat, megtérés és a Jézus Krisztusban való hit általi újjászületés kapuja, amely nélkül senki sem láthatja meg Isten országát (Jn 3:3-7). Jézus azt mondja, hogy kevesen vannak, akik ezt a szoros kaput megtalálják. Te ezekhez a kevesekhez tartozol? Ezek a „kevesek” azok, akik ezt a szoros kaput keresik. *„Mert ... aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitják.”* (Mt 7:8). Ehhez azonban alázatos szív szükséges! Ő sürgetően figyelmeztet: *„Igyekeztek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek (majd) bemenni és nem mehetnek...”* (Lk 13:24), mert ez a kegyelmi lehetőség egyszer lezárul!

Bevezetőben, az első néhány részben már foglalkoztunk olyan életbe vágóan fontos kérdésekkel, amelyek ősidőktől foglalkoztatják az emberiséget: Mi az emberi élet értelme? Miért születtem erre a világra? Honnan jöttünk, hová megyünk? Mi az igazság Isten létezéséről? Most szeretnék részletesebben foglalkozni ezzel a kérdéssel: *„Hol vannak az elhunytak lelkei? Mi van a halál után?”*

A mai modern ember struccpolitikát folytatva el akar menni e kérdések megválaszolása mellett, és bele merül a féktelen szórakozásokba vagy a túlhajszolt munkába, hogy azokat szívében elhallgattassa. Rohanunk, gürcölünk, nincs idő még csak meghalni sem! Az élet egyszerűen kártyavárként összeomlik, és az ember szembe találja magát a halál kegyetlen valóságával – sokszor készületlenül.

Az utóbbi időben mind több ember elismeri, hogy a test halála után a lélek számára van folytatás, mégis a felkészülést nagyon kevesen veszik komolyan. *„Még van idő, majd a halálos ágyon!”* Pedig mindnyájan haldoklunk – születésünktől kezdve! Aki megszületett, máris jelölt a meghalásra. Csak idő kérdése! Az idő pedig könyörtelenül, rohamosan telik. A halálra gondolni azonban nem akarunk. Úgy rendezzük be életünket, mintha itt a földön élnénk örökké, holott nagyon jól tudjuk, hogy ez lehetetlen.

A halálról nem szabad, nem illik beszélni. Még a halálos beteg ágyánál sem. A halál témája TABU. Olyan téma, amelyről társaságban nem illik beszélni. Az utóbbi időben sok minden megszűnt tabu lenni. Az emberek nyíltan, szégyenérzés nélkül beszélnek olyan dolgokról – szexről, az ezotéria, spiritizmus és az okkultizmus különböző válfajairól – amelyekről 30 évvel ezelőtt esetleg csak szűk körben eshetett szó. A halál témája azonban továbbra is TABU maradt!

Pedig a halálra való felkészülés az ember legfontosabb dolga!

Korábban már említettem egy kis történetet egy királyról, aki kedvenc szórakoztató udvari bolondjának egy csörgős botot ajándékozott azzal, hogy azt tartsa meg magának mindaddig, amíg magánál nagyobb bolonddal nem találkozik. Eljött az idő, hogy a király halálosan megbetegedett. Halálos ágyához eljött búcsúzni udvari bolondja is, és megkérdezte: *„Hová vezet most az utad, király uram?”* – *„Messze, nagyon messze!”* – *nyögte a király. „Mikor jössz vissza, egy hónap múlva?”* – *„Nem!”* – *„Egy év múlva?”* – *„Nem!”* – *„Hát mikor?”* – *„Soha!”* – *„Fel vagy-e készülve a nagy útra, király uram?”* – *„Nem vagyok.”* – hangzott a válasz. *„Mindörökre eltávozol teljesen készületlenül? Hát akkor itt a botod, visszaadom, mert még ilyen nagy bolonddal, mint te, nem találkoztam.”*

MI HÁT AZ IGAZSÁG A HALÁL UTÁNI ÁLLAPOTOT ILLETŐEN?

A vélemények megoszlanak, azonban mindenkinek nem lehet igaza! A sok válasz közül csak egy a helyes. De melyik? Az emberek véleménye, hitelensége semmit nem változtat a valóságon. Az igazság nem függ emberi véleményektől, igazság marad akkor is, ha azt némelyik ember (esetleg a többség) nem hiszi.

Az alábbiakban szeretném felsorolni az általam ismert gyakoribb véleményeket, megpróbálom azokat kiértékelni és rájuk ismeretem és meggyőződésem szerint válaszolni.

1.) HELYTELEN VÉLEMÉNYEK

A. A HALÁL A LÉTEZÉS (EGZISZTENCIA) MEGSZÚNÉSE

„A halállal mindennek vége! Az én reménységem 2 m-re a föld alatt!” – mondják sokan.

Ahogy már mondtam, minden erkölcsileg egészséges, becsületesen gondolkodó ember hisz az igazságszolgáltatás szükségességében. Minden társadalmi rendnek az erkölcsi alapja az igazságszolgáltatás. Az igazságérzet és igazságszolgáltatás szükségessége az emberi társadalom fenntartásának előfeltétele. Ez vonatkozik e földi életre.

Ez az igazságérzet és felelősségtudat a lelkiismeret által bele van kódolva minden ember pszichéjébe, lelkvilágába. Minden ember felelősséget érez egy felsőbb Tekintély előtt, Akit mi Istennek nevezünk. Ez a tudat alatti felelősségérzet az emberi lélek létezéséről és halhatatlanságáról tanúskodik, amelyik a test halála után elkíséri az embert az Isten előtti igazságos ítéletére.

Az igazságosság fogalma megköveteli, hogy mind a jó, mind a rossz egyszer elnyerje a maga jutalmát vagy büntetését. Ezért gondolom, hogy ezeket a véleményeket elvethetjük. Tehát a létezés, az ember a felelősségtudata a fizikai halál beálltával nem szűnik meg, hanem úgy, ahogy a Biblia mondja: „és a por földdé lenne, mint azelőtt volt; a lélek pedig megtérne Istenhez, aki adta azt.” (Préd 12:9) – és: „elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.” (Zsid 9:27).

B. MINDENKI ÜDVÖZÜL

„Ott a fényességben mindnyájan találkozunk!” (Dr. Moody könyve alapján, amit a klinikai halált átélt személyek halálközeli beszámolóí alapján írt.)

Ezekben a beszámolókból közös, hogy mindnyájan bementek egy „alagútba”, amelynek túlsó végén állítólag mindenkit várt a fényesség. Ezek a személyek azonban mindnyájan az „alagútból” vissza is jöttek az életbe. Nem maradtak véglegesen az „alagút” másik végén, ahol az út ketté válik, és két irányba vezet tovább: az örök üdvösségre vagy az örök kárhozatra.

Egy ember azt álmodta, hogy meghalt, és volt lehetősége, hogy válasszon, hol akarja eltölteni az örökkévalóságot, hová akar menni, a mennybe vagy a pokolba. Ő előbb meg akarta nézni a mennyet és a poklot is. Előbb megmutatták neki a poklot, ahol nagy mulatozás, vidámság, jó buli volt, alkohol, nők stb. Utána megmutatták neki a mennyet is, ami ugyan szép volt, de túlságosan unalmasnak tűnt neki. Úgyhogy a poklot választotta. Amikor azonban be akarták dobni a valódi pokolba, az örök tűzbe, tiltakozni kezdett: „Hiszen nem ezt mutatták nekem! Amit nekem mutattak az más volt! Ott jó buli volt, alkohol, nők...!” – „Ahá, akkor az a pokol reklámirodája lehetett! De a pokol ez! Te választottad!” Ez a valószínű kitalált álom lehet egy tanulságos illusztráció, de a valóság más! Ott már senkinek nem lesz lehetősége választani. A pokol reklámirodája itt van most, a földön. Ugyanúgy a választás lehetősége is most van, itt, e földi életben!

Ez a nézet, hogy az „alagút” végén mindenkit vár a fényesség, veszélyes abból a szempontból is, hogy öngyilkosságra csábít: „Ha meguntad az életedet, vagy problémád van, vess véget életednek, hiszen ott mindenkit vár a fényesség!” A valóság azonban egészen más! Ez az ördög legnagyobb hazugsága! Az öngyilkosokra, akiknek már nincs lehetőségük bűnbánatot tartani – bármilyen szomorú, és kegyetlenül hangzik is – sajnos, az örök kárhozat vár. Még akkor is, ha életükben népszerű színészek, énekesek, sportolók, nagyra becsült politikusok vagy gazdag milliomosok voltak.

Ezzel az elterjedt nézettel (hogy mindenki a mennybe jut!) kapcsolatos elképzelés szerint van menyország külön a sportolók, művészek részére, ahonnan a tragikusan elhunyt sportolók buzdítják csapatukat, az énekesek a mennyei kórusban énekelnek stb., függetlenül attól, hogy milyen (erkölcsös vagy erkölcstelen) életet éltek földi életük során. Úgyszintén el van terjedve a nézet, hogy „szeretteink onnan fentről figyelnek minket...”

Sajnos, nem minden elhunyt hozzátartozónk van „*ott fent a fényességben*”, hanem csak azok, akik „*az Úrban haltak meg!*” Sőt, meg kell mondanom, hogy nem minden egyházi tisztviselő – pap, püspök... stb. – jut a menny dicsőségébe. Egyháztagság, egyházi funkciók senkinek sem biztosítják az üdvösséget.

John Wesley, 18. századbeli evangélista, a metodista mozgalom alapítója, egyszer álmodt látott. A pokol kapuja előtt állva, bekiáltott: „*Vannak itt katolikusok?*” – „*Vannak.*” – jött a válasz. „*Hát anglikánok, evangélikusok, reformátusok, baptisták...?*” – „*Sokan.*” „*De metodisták nincsenek?*” – érdeklődött tovább. „*Talán azokból van a legtöbb!*” – hangzott a válasz. Ezután a mennyország kapujához érkezett, és tette fel ugyanazokat a kérdéseket. „*Vannak itt katolikusok?*” „*Nincsenek.*” „*Hát anglikánok, evangélikusok, reformátusok, baptisták...?*” „*Nincsenek.*” „*De metodisták csak vannak?*” „*Azok se.*” Rémülten kérdezte: „*Hát akkor kik vannak itt a mennyben?*” „*Itt csak Jézus vérén megváltott bűnösök vannak, akik megtértek és újjászülettek!*” – hangzott a válasz.

Mi temetési istentiszteleteinken nem szoktuk értékelni az elhunytak életét (az ítélet az Istené!), se pedig imádkozni nem szoktunk lelki üdvösségükért. A halál pillanatában ugyanis az ember örök sorsa már végleg le van zárva, és azon már se szép prédikációval, se imával, se zsolozsmával változtatni nem lehet. Senkit sem lehet kiimádkozni a pokolból vagy a /nemlétező/ tisztítóúzból, se beprédikálni a mennybe! A legdrágább, legparádésabb temetési szertartás, a legmeghatóbb temetési beszéd se biztosítja a mennybejutást.

Lukács ev. 16:19-31. verseiben az Úr Jézus mondott egy példázatot egy dúsgazdag emberről és a szegény Lázárról, aki a gazdag kapuja előtt, fekélyekkel tele, kívánt volna megelégedni a morzsalékokkal, melyek a gazdag asztaláról aláhullottak. Egyszer meghalt a koldus, és az angyalok elvitték „*Ábrahám kebelébe*”. Meghalt a gazdag is, eltemették, és a pokolban, kínoiban szenvedve kinyitotta szemeit, látta Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelén. Ebből a példázatból most csak azt szeretném kiemelni, hogy a dúsgazdag embernek biztosan pompás temetést rendeztek. Valószínű a jól megfizetett pap kidicsérte a gazdag érdemeit, milyen bőkezűen adakozott a templom számára, és biztosan megérdemli a mennybejutást. Ha esetleg ez kevés lenne, a pap hangzatos imával még kérte Istent, hogy fogadja be az elhunytat országába. Hiszen a pap mégiscsak közbenjáró Isten és az emberek között, akinek imáját Isten meghallgatja! – De mit olvasunk a Bibliában? A valóság egészen más volt! A gazdag a pokolban, kínoiban szenvedve, kinyitotta szemeit... Mert a halál pillanatában az ember örök sorsa már végleg le van zárva! Azon már se szép prédikációval, se zsolozsmával változtatni nem lehet. Senkit sem lehet beprédikálni a mennybe!

A mennybe, Isten dicsőségébe csak azok juthatnak, aki a Jézus Krisztus golgotai áldozatában való hit által bűneikből megtérve újjászülettek. Ezt tudjuk. Azt is tudjuk, hogy Isten igazságos Bíró, Aki igazságosan fog ítélni minden embert. Aki elkárhozik, igazságosnak fogja tartani az ítéletet. Van sok dolog azonban, amit még nem tudunk. Nem tudjuk, ki mit él át halálközeli állapotban. Beszéltem olyan emberekkel, akiknek életveszélyes helyzetben egy szempillantás alatt lepergett életük filmje annak minden szégyenteljes „filmkockájával”. Ez mind egyszer nyilvánosan le lesz vetítve. Ott nem lesz helye semmilyen fellebbezésnek. Az igaz Bíró előtt megnémul minden ajak. Még azoknak a nagyszájú istentagadó szájhősöknek ajkai is, akik ma nagyhangúan tátonganak: „*Majd én megmutatom annak az Istennek, ha van, majd én megmondom neki: Te vagy a hibás! Miért engedted meg? ...*”

Nem, nem mondasz Neki semmit! Őelőtte megnémul minden száj, és mindenki igazságosnak ismeri el az ítéletet. Ahogy mondtam, nem tudjuk, ki mit él át halálközeli állapotban. Lehetséges, hogy valakinek megadatik még az a kegyelem, hogy utolsó sóhajtásaival bűnbánatot tartva, hittel segítségül hívja Jézus nevét. Nem tudjuk. De senkit sem akarok erre buzdítani, hogy megtérését hagyja életének utolsó perceire. Mert ma van a kegyelem ideje, ma van az üdvösség napja!

Szoktam mondani, hogy 3 csoda lesz a mennyben. Az egyik csoda az lesz, hogy lesznek ott olyanok, akikről sohasem gondoltuk volna, hogy a mennybe jutnak, mert túl bűnösöknek ismertük őket. A második csoda az lesz, hogy nem lesznek ott azok, akikről azt gondoltuk, hogy ők megérdemlik a mennyet, hiszen jó vallásos embereknek tartottuk őket. A harmadik csoda az lesz, ha Isten kegyelméből, Jézus Krisztus érdeméért én is ott leszek!

C. A REINKARNÁCIÓ TANA

A reinkarnáció (újra születés, újra testet öltés) tana a buddhista és a hindu vallásból származik, de az utóbbi időben nagyon terjedni kezd a nyugati világban is. Ez a tan azt tanítja, hogy az ember (más nézet szerint: általában az élőlények) lelke a halál után elhagyja a testet és egy másik emberi vagy állati testben ismételten megszületik mindaddig, amíg az egyre tökéletesebb életek során az egyén meg nem szabadul a karmájától, és el nem éri a nirvána állapotát. (Nirvána a szenvedéstől, a vágyakozásoktól, haragtól és egyéb kízó állapotoktól való megszabadulás, a tökéletesen nyugodt tudat állapota). Eszerint az ember a földön több életet él le, lelke mindig kap egy új esélyt, hogy javítson, bűnhődjön, amíg eleget nem szenved az előző testben elkövetett bűnei miatt, amíg el nem éri a tökéletességet, és így majd egyszer valamikor megérdemli a nirvánába jutást.

A keleti világnézet szerint a világot a véletlen karma (bizonytalan, személytelen sors) uralja. Arról, hogy az ember milyen formában reinkarnálódik a következő életben, a jó cselekedetek iránti erőfeszítésének mértéke dönt. Ez az új test a büntetés miatt lehet alárendeltebb, rosszabb, jutalom esetén magasztosabb, mint az előző. Ha az ember elég jócselekedeteket gyűjt össze (jó karmája van), a létezés egy jobb módja felé reinkarnálódik (pl. koldusból egy felsőbbrendű kaszt tagja lesz). Ellenkező esetben rossz karmája van, a reinkarnáció által büntetésül a létezés alacsonyabb formájába kerül (pl. állati testben, vagy fogyatékos gyermekként születik), és így szenvedve bűnhődik a korábbi életeiben elkövetett gonosz tetteiért.

Néhány érvem a reinkarnációval szemben. Aki őszintén gondolkodik, egyszerű emberi logikával rájöhet e tan helytelen voltára.

1.) Először is menj el Indiába, és találkozol e tévhit gyümölcseivel. Indiának jóllehet vannak civilizáltabb, modernebb és gazdagabb területei is, de India közismert szegénységéről, a magas megbetegedési arányról, és igazágtalan társadalmi rendszeréről, a kasztrendszeréről. Indiában van a legtöbb vak ember és koldus a világon. Az egészségügyi ellátás nagyon alacsony szintű. Ez elsősorban annak a tévhitnek köszönhető, hogy a betegnek nem kell a segítség, mert a rossz karmája miatt szenved. De a hinduizmus szerint minden élőlény (beleértve az embereket, állatokat és növényeket) reinkarnálódik. Hogyan tehetik jóvá rossz karmájukat a növények vagy állatok, ha büntudata és szabad akarata csak értelmes lényeknek van? Indiában az állatokat szentekként tisztelik. A hinduk imádják a legyeket, szúnyogokat, patkányokat, majmokat és más állatokat, mivel lehetséges, hogy azok reinkarnált hercegek. A tehenek is szent állatok, amelyektől nem lehet elfogadni a tejet sem.

Az emberek inkább éheznek. Nem esznek húst, mert azt hiszik az állatokról, hogy azok reinkarnálódott emberi lelkek és azok megölésével ronthatják saját karmájukat. Pld. egy tehénben élhet a nagymama vagy az anyós, akit nem akarnak háborgatni. Ez a karma. Reményük az, hogy talán majd egy másik életükben hercegnek születnek, akinek semmi sem lesz megtiltva.

2.) Másodsor, a reinkarnáció tanát csak addig lehet igaznak (vagy humorosnak) tartani, amíg az ember személyesen nem néz szembe olyan kegyetlen valósággal, ami őt ráébresztené annak rettenetes abszurditására, tarthatatlanságára. Hogyan magyarázná a karmát egy reinkarnációban hívő ember, akinek fogyatékos gyermeke születik? Azért született a gyermek rossz karmával, mert lehet, hogy korábbi életében tömeggyilkos volt? Valami rettenetes és szörnyű még csak rágondolni is, hogy az én fogyatékos gyermekem egy reinkarnálódott „Hitler” lenne!

3.) Harmadszor, ha a reinkarnáció igaz lenne, az azt jelentené, hogy a föld lakosai számának állandónak (konstansnak) kellene lenni, ma is ugyanannyinak, mint kezdetben. Nem lehetne semmi szaporulat, csak átmenet az egyik létformából a másikba. Mert azok, akik meghalnak, csak átváltoznak egy újszülött testébe. Sőt a népesség számának csökkennie kellene azok számával, akik már állítólag bejutottak a nirvánába. A valóság azonban azt mutatja, hogy a Föld népessége igen meredeken emelkedik. 2000 évvel ezelőtt 300 millió ember élt a Földön, 500 évvel ezelőtt 450 millió és ma 7 milliárd. A világ összlakossága 1804-ben érte el az 1 milliárdot. Tehát nincs semmi átalakulás egy állandó lélekszám keretén belül, viszont van sokszoros növekedés. Ezért nehezen található minden élő embernek egy előző életbeli személy! A reinkarnáció támogatói a népességnövekedést azzal magyarázzák, hogy valahol az univerzumban létezik a lelkeknek egy „raktára”, ahonnan a maga idejében a lelkek földi testbe inkarnálódnak. Szerintük a jelenleg élő emberek legnagyobb része földön kívüli civilizációban élt előző életében. ☺

4.) Negyedszer, a karma törvénye és a reinkarnáció tana előmozdítja a fatalizmust, a „sors” hatalmába való passzív beletörődés lelkületét, és ellehetetleníti a konstruktív elégedetlenséget, amely pedig minden változás és a fejlődés elengedhetetlen feltétele. Az élet szükséges rosszra válik, amelyet csupán el kell szenvedni. A reinkarnáció nem ad elfogadható megoldást a szenvedésre, s ami még rosszabb: minden eseményt igazoltnak tekint – beleérve az elnyomást, a népirtást és a holokausztot is – azzal a felkiáltással, hogy az áldozatok megérdemlik sorsukat, mert ez a karmájuk. Az vagy, aki lettél, és csakis magadat okolhatod érte! Tetteidért bűnhődnöd kell! Ez a mentalitás nem inspirálja az együttérzést sem, hiszen senki sem írhatja felül vagy változtathatja meg a karma törvényét.

A REINKARNÁCIÓ A BIBLIA FÉNYÉBEN

A Biblia a reinkarnáció fogalmát teljesen elveti. A Biblia fényében az ember csodálatosan megalkotott, bonyolult, összetett lény. Nemcsak teste /soma/ és lelke /psyché/ van, hanem szelleme /pneuma/ is. Már ez a bibliai tény is kizárja a reinkarnációt. Az ember szelleme „nem fér bele” az állatok testébe, a növényekébe még kevésbé.

Az emberi élet egyedülálló és megismételhetetlenül eredeti, amely a fogamzással kezdődik. Minden embernek csak egy élete van. A test halála után minden embernek Isten színe elé kell állnia, és élete a bibliai normák szerint – nem emberi vélemények szerint – ki lesz értékelve. A Biblia ezt mondja: *„...elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.”* (Zsid 9:27). *„Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.”* (Préd 12:14). *„Az igazat és a hamisat is megítéli az Isten; mert minden ember akaratának ideje van, és minden dolognak Őnála.”* (Préd 3:17). *„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót vagy gonoszt.”* (2Kor 5:10).

A Biblia véleménye az emberi testről teljesen ellentétben áll a hinduizmus gondolataival. A test nem a lélek börtöne, nem ellenség, amelyiket aszkéta módra gyötörni kell. A test eszköz, amit Isten használni akar, ezért azt Neki oda /és meg/kell szentelni és odaszánni. A test a Szent Lélek temploma kell legyen. A Biblia az ember szellemének Isten Szelleme általi újjászületésének szükségességét tanítja, amely nélkül az ember nem mehet be Isten országába. (Jn 3:3-7). Ez az újjászületés nem újra születés, nem a test reinkarnációja!

Sajnos, a New Age mozgalom keresztyén gondolatokkal igyekszik egyesíteni a reinkarnációt. Megdöbbentő, hogy Szlovákiában a „keresztények” 30 százaléka hisz a reinkarnációban! Az örök ítélet gondolata a mai „fogyasztói társadalom” számára népszerűtlen és elfogadhatatlan. Ezért az emberek szívesebben hisznek a reinkarnációban, mert az nem követel semmilyen életváltoztatást. Az emberek féktelenül „élvezhetik az életet”.

A reinkarnáció koncepciója kihagyja Isten személyét és a kegyelemből, hit által való üdvösséget. A hinduizmusban Brahman az energia személytelen, téren és időn kívüli formája. Az üdvösség többszöri újra születés folyamata általi érdemszerző cselekedetekkel, öntökéletesítéssel, öntisztulással érhető el. A Biblia szerint azonban az embernek csak egy élete, egy esélye van! Az ember lelkének Isten előtt nagy értéke van: *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?”* (Mt 16:26).

A karma kegyetlen, Isten viszont kegyelmes, jó, szerető, megbocsájtó, hosszan tűrő. Kegyelemmel és igazsággal teljes. Ő nem akarja az embert elítélni, hanem egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban üdvösséget szerzett. Mindenki, aki Hozzá megtér és Benne hisz, üdvözülni, megmenekülni. Kegyelmét ingyen kínálja mindenkinek. A reinkarnációt valló embereknek ez az üdvösségszerzésnek túlságosan egyszerű és olcsó útja. Üdvösség ingyen, kegyelemből? Személyesen beszéltem egy gyógyíthatatlanul beteg fiatalemberrel, akinek a reinkarnáció volt a reménysége. Az Úr Jézus Krisztusban való hit általi üdvösség egyszerű útját, az ingyen való bűnbocsánatot nem akarta elfogadni. Hősiesen vallotta, hogy ő halála után bűnhődni akar bűneiért, és nem akar elfogadni olyan olcsó kegyelmet, amelyet a keresztyének kínálnak. Hősiessége mögött azonban büszkesége és gőgje rejtőzött, amelyik nem engedte, hogy bűnbánatot tartson, megváltoztassa gondolkodását, szakítson bűneivel és elfogadja a felkínált kegyelmet, amely ugyan ingyen van, de nem olcsó. Mert Isten Fia nagy árat fizetett érte!

D. A TISZTÍTÓTŰZ TANA

Sok embernek reménysége a tisztítótűz. *„Én jó vagyok, nem ártok senkinek. Járok templomba, majd a tisztítótűzből kiimádkoznak!”* – mondják sokan.

Mi a tisztítótűzről szóló tanítás?

A római katolikus egyháznak azon tanítása, amely szerint azok az elhunyt katolikusok, akik meg voltak ugyan kereszteleve, de nem éltek olyan életet, hogy megérdemelték volna a mennybe jutást, ha nem követtek el halálos bűnt, haláluk után nem jutnak a pokolba, hanem a tisztítótűzbe (purgatóriumba), ahol bizonyos időt szenvedve letöltve, később a mennybe juthatnak. Ezt a tisztítótűzben letöltendő időt a földön élők megrövidíthetik Máriához és a „szentekhez” intézett közbenjáró imák által, és a halottakért való fizetett miseszolgálatok, ill. bűnbocsátó cédulák vásárlása által.

A valóság az, hogy senki se tudja, ki az, aki a mennybe jut, és ki jut a tisztítótűzbe, így a halottakért való imát, misét és közbenjárást minden elhunyt katolikus esetében (még a pápák esetében is!) gyakorolják. Azt se tudja senki (még a pápa sem!), hogy a szenvedőnek mennyi időt kell eltöltenie a (nemlétező) tisztítótűzben, mennyi imát kell érte elmondani, és hány évig kell fizetni és bemutatni érte a halotti miséket, ahhoz, hogy kiszabaduljon, így ez egy jó cselfogás és jól menő örök üzlet a katolikus egyház számára. Ki ne szeretné ugyanis, hogy férje, felesége, gyermeke vagy apja, anyja minél előbb kiszabaduljon a tisztítótűz gyötrelmeiből? Nem képes-e ezért hosszú éveken, évtizedeken keresztül megtenni mindent? Különösen, ha szeretteiknek életükben nem adták meg a kellő tiszteletet, gondoskodást és szeretetet, ezért lelkiismeretük vádolása miatt azok halála után akarják ezt irántuk jóvá tenni.

MIÉRT NEM HISZEK A TISZTÍTÓTŰZBEN?

1. Először is azért, mert nem bibliai. A Biblia, mint a keresztyén hit alapokmánya, egyáltalán nem tanítja, nem támogatja és nem ismeri el a római katolikus egyháznak a tisztítótűzről szóló tanítását, nem ismeri a tisztítótűz fogalmát, és nem ismeri el a földi élet utáni megtisztulás lehetőségét. A tisztítótűz dogmája hamis reménységet kínál. Nem áll a Biblia tanításának alapján, hanem azzal ellentétes, pogány filozófiai és vallási elemekkel kevert tanítás. Azok a bibliai igehelyek, amelyekre hivatkozva a katolikus egyház megpróbálja igazolni a tisztítótűz létezését, egészen más dolgokra vonatkoznak. Helyszűke miatt itt nincs lehetőség azok részletes megtárgyalására.

2. A tisztítótűzről való tanítás a részleges önmegváltás tana. A Biblia azt mondja, hogy az ember se magát, se felebarátját meg nem válthatja: *„Senki sem válthatja meg atyjafiát, nem adhat érte váltságdíjat Istennek.”* (Zsolt 49:8, Mt 16:26). A tisztítótűzből való kiváltás tana érvénytelené teszi Jézus Krisztus váltságahalálát. Ha lett volna valamilyen más mód a bűnös embert megmenteni az örök kárhozattól, Jézus Krisztusnak nem kellett volna emberré válva a földre jönnie és a Golgotai kereszten bűneinkért szenvednie. Ha pedig Ő ezt megtette, az Ő váltságműve tökéletes és elégséges!

3. Emberileg is logikátlan. Se a pap, se a püspök, de még a pápa se tudja megmondani, mikor szabadul ki valaki a /nemlétező/ tisztítótűzből és meddig kell fizetni érte a halotti miséket. Ez egy örök körforgás, amiből nem lehet kiszállni. Ezért ez jó üzlet a katolikus egyház számára. Próbáljuk meg elképzelni, az egész Földön, minden nap, minden katolikus templomban, minden elhalálozás és azoknak évfordulói alkalmából, hány halotti misét mutatnak be, és próbáljuk ezt megszorozni egy halotti miséért fizetett összeggel. Mennyi ez egy év alatt, és mennyi ez az évszázadok alatt? Az ilyen üzérkedések ellen emelték fel szavukat a protestáns reformátorok. A Jelenések könyve 18. része 13. v. beszél olyanokról, és azoknak ítéletéről, akik még az emberi lelkekkel is kalmárcodtak. A 4. versben elhangzik a felhívás: *„Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból!”*

4. Ez a tanítás diszkriminációs. A szegény embereknek nincs módjukban úgy megfizetni hozzátartozóikért a halotti miséket, mint a gazdagoknak. Úgyszintén, ki fizeti meg a halotti miséket az elhagyott, egyedülálló emberekért, akiknek nincs semmilyen hozzátartozójuk? Azoknak szenvedni kell a tisztítótűzben örökké?

5. Az első keresztyének nem hittek a tisztítótűzben. Egészen 600-ig a katolikus egyházban sem tanítottak róla, és csak 1459-ben vált dogmává ez a tanítás. A bibliátlan katolikus dogmák átka az, hogy azokat nem lehet megváltoztatni, mert azok igazságáról valamelyik ú.n. „tévedhetetlen” pápa döntött. Még akkor sem lehet megváltoztatni, ha évszázadok alatt világosan mindenki előtt bebizonyosodik annak téves volta. A másik szomorú tény, hogy a katolikus hívők többségé nem ismeri a Biblia tanítását, csak a katekizmust. Éppen azért, hogy híveit tudatlanságban tartsa, a katolikus egyház évszázadok alatt tiltotta a Biblia olvasását. Az Úr Jézus Krisztus viszont azt mondta, hogy: „...megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.” (Jn 8:32).

6. A Biblia azt mondja, hogy „Ma van az üdvösség napja.” (2Kor 6:2). Ma van a megtisztulás ideje. Ma van ideje annak, hogy őszinte bűnbánattal Istenhez megtérjünk és Jézus Krisztust szívünkbe befogadjuk. Az üdvösséghez nem elég a csecsemőkereszttség, személyes bibliai hitre van szükség. A halál után nincs lehetőség megtérésre. A halállal minden le van zárva. Ma van ideje annak, hogy életünket Istennel és emberekkel lerendezzük. Ma van ideje annak, hogy szereteteinkkel jót tegyünk. Haláluk után már késő és lehetetlen, így minden halotti mise, halottakért való ima bibliátlan, értelmetlen és felesleges.

Bár megadná Isten, hogy sok őszinte, Istent és az igazságot kereső katolikus hívőnek megnyílna a szeme, hogy ne fizetnék hiába a sok értelmetlen ceremóniát.

Lehet, hogy mindezek után megdöbbenően hangzik, de bizonyos értelemben ÉN IS HISZEK A TISZTÍTÓTŰZBEN. A megtisztulás lehetősége – ha úgy tetszik „tisztítótűz” – ITT VAN E FÖLDÖN, EBBEN A FÖLDI ÉLETBEN!

Először is hiszek a Jézus Krisztus vére általi megtisztulásban! *„Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől... ..Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.”* (1Jn 1:7,9).

Abban is hiszek, hogy Isten bennünket – újjászületett keresztyéneket is – nevel, megszentel és megtisztít Igéje és Szent Lelke által, valamint különböző élethelyzeteken keresztül is. Isten szemében minden újjászületett keresztyén „szent”. Nem azok a szentek, akiket emberek /a pápák/ szentté nyilvánítanak, hanem azok, akiket Isten nyilvánít szenteknek. A szentség az Istenhez való tartozást, az Ő számára való elkülönülés állapotát jelenti. Ez az ú.n. pozicionális megszentelődés, amelyet Jézus Krisztus számunkra egyszeri tökéletes áldozatával megszerzett a kereszten. Ő lett nekünk Istentől igazságul, szentségül és váltságul (1Kor 1:30). Azonban nekünk, újjászületett keresztyéneknek is szükségünk van mindennapi folyamatos gyakorlati megszentelődésre. Ebből a célból Isten bennünket nevel, megszentel, tisztogat különböző módon:

a. Tisztogat, lemetszegeti a vadhajtásokat. *„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek. Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”* (Jn 15:1-5).

Az Úr Jézus itt tanítványainak mindennapi gyakorlati megszentelődéséről beszél a gyümölcsöző keresztyén élet érdekében. Azokról beszél, akik az újjászületés által Bele lettek oltva, mint a szőlővessző a tőkébe, és Vele a Szent Lélek életet adó „nedve” által szerves kapcsolatban vannak. A megszentelődés folyamata ezeknek a meddő vadhajtásoknak a lemetszése a termékenyebb gyümölcsözés érdekében. Ennek a feltétele: Benne lenni és Benne maradni. *„Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.”* (Jn 15:5-6). Ez a tűz azonban már nem a tisztító, hanem a megemésztő tűz.

b. Szeretettel fenyíti, fegyelmezi gyermekeit, hogy ne legyünk korcsok (Zsid 12:4-11).

c. Az Ige azt is mondja, hogy fegyverkezzünk fel azzal a gondolattal is, hogy „aki testileg szenved, megszűnik a büntől. *Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt.”* (1Pt 4:1-2).

d. Mint az ötvös az aranyat, úgy tisztítja Ő is „tűzben” életünket, hitünket. (1Pt 1:7, 4:12, Jel 3:18).

e. Mindenkinek életét, hitét, munkáját tűz próbálja majd meg (1Kor 3:10-15). Ez itt történik, ebben a földi életben!

f. Ugyanúgy életünkbe jönnek próbák, viharok, amelyek „hit-házunkat” megpróbálják, hogy az a Kősziklára épült-e, vagy pedig csak homokra (Mt 7:24-27).

Ez mind itt, ebben a földi életben történik.

„Íme itt a kellemetes idő, íme itt az üdvösség napja!” (2Kor 6:2). *„Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket!”* (Zsid 3:7-8, 15, 4:7).

E. A LÉLEKVÁNDORLÁSBAN VALÓ HIT

Az eddigiekben közelebbről megvizsgáltunk négy véleményt az ember halál utáni állapotát illetően, amelyeket a Biblia alapján, de értelemszerűen is elvetettünk. Ezek voltak: a) a megsemmisülés tana, b) a „mindenki üdvözüli” tana, c) a reinkarnáció tana, és d) a tisztítóútról szóló tanítás.

A következő helytelen vélemény **A LÉLEKVÁNDORLÁSBAN VALÓ HIT**, amely szerint a halottak szellemei itt vannak köztünk, és időnként megjelennek az élőknek. Némelyek szerint a világban bolyonganak, mások szerint a halottak birodalmából jönnek látogatóba. Sok embernek, állítólag, rendszeresen vannak „látogatói” a szellemvilágból. Sokan – szintén „állítólag” – beszélgetnek elhunyt szeretteikkel, különösen, ha a hamvait tartalmazó urnát otthon tartják. Mások e célból kijárnak a temetőbe. Vannak azonban specialisták is a halottak szellemeinek megidézésére. Ez a hit (hiedelem) szintén Biblia ellenes. A Biblia szerint a megholtak szellemei két elkülönült helyen tartózkodnak /erről majd még később részletesebben/, ahonnan egyik helyről a másikra átmenni, vagy a Földre visszajönni nem lehetséges (Lk 16:26-31). A halottak szellemeinek megidézését, a spiritizmust a Biblia szigorúan tiltja (2M 22:18, 3M 19:31, 20:6,27, 5M 13:1-5, 18:10-12, Ézs 8:19). Az okkultizmus, spiritizmus tiltott – (okkult=titkos) – terület! Isten azért tiltja, mert ezek mögött tisztátalan démoni erők rejtőznek, és a velük való kapcsolat komoly veszélyekkel jár. Egyrészt akadályozza az élő Istennel való közösség megismerését, másrészt előbb-utóbb komoly pszichikai problémák kiváltója, amelyeken keresztül a démonok sokszor a pszichiátriára, sőt öngyilkosságba kergetik az embert.

Az elhunyt szentek szellemei sem jelenhetnek meg a Földön! Még szűz Mária sem!!! Ők az Úrnál vannak, ahonnan a Földre vissza nem jöhetnek. A különböző jelenések tisztátalan szellemi lények, démonok veszedelmes, hamis csalása!

F. AZT SENKI SEM TUDJA

Egy másik vélemény szerint **„SENKI SEM TUDHATJA, HOGY A MENNYBE JUT-E VAGY A POKOLBA. MAJD MEGLÁTJUK AZ UTOLSÓ ÍTÉLETNÉL!”**

Ez a vélemény általában a hagyományos egyházakban van elterjedve, amit az üdvösséggel kapcsolatos „örökös bizonytalanság” elméletének is nevezhetnénk. Ennek ellentétéjeként jött létre az „örökös bizonyosság” elmélete.

Nézzük először ez utóbbit!

1. Örökös bizonyosság

Vannak olyan egyházak, amelyeknek tanítása a predestináció (eleve elrendelés) azaz az „örökös bizonyosság” tana. Vallják, hogy Isten némelyeket öröktől fogva elválasztott az üdvösségre, másokat pedig az örök kárhozatra. E tanítás szerint ők azok, akik az örök üdvösségre vannak kiválasztva, ezért nem kárhozhatnak el. Ha vétkeznek, Isten őket bár megbünteti, de végülis mindenképpen üdvözíti. Ezzel szemben a Biblia azt tanítja, hogy Isten az embernek szabad akaratot adott. Az ember felelős döntéseiért, Isten kegyelmét elutasíthatja, azzal visszaélhet, és ezért viselnie kell döntéseinek következményeit, amely az örök kárhozat.

Ennek a tannak hitvallói általában nem újjászületett keresztyének, hanem csak vallásos emberek, akik büszkén vallják, hogy ők a „kiválasztottak”, akik Isten kegyelmét nem veszíthetik el, mert csecsemőként olyan egyházban lettek megkeresztelve, amelyik ezt a tant hirdeti. Mindamelllett gyakran súlyos bűnökben élnek. Állítólag azonban „Isten kegyelméből” bíznak egyfajta hamis „örök bizonyosságban”, amelyet egyházuk, amelyhez tartoznak, számukra biztosít. Csakhogy ez a bizonyosság a halál közeledtével gyakran szertefoszlik, bizonytalansággá válik, mondván: *„Azt nem tudhatja senki! Onnan még nem jött vissza senki sem!”*

2. Örökös bizonytalanság

Ezt az örök bizonytalanságot híveinek szintén egyházuk, az „egyedüli üdvözítő egyház” biztosítja, amelyhez csecsemő koruktól tartoznak. Ennek az egyháznak tagjai buzgón és becsületesen betartanak minden vallásos előírást, amelyet egyházuk megkövetel, mégsem jutnak el sohasem üdvösségük bizonyosságára. Se az egyháztagság, se egyházuk tanítása nem ad nekik üdvbizonyosságot, mert arra csak a Jézus Krisztusban való személyes hit általi újjászületés révén lehetséges eljutni. Legjobb esetben reménységük a tisztító tűzben van, ahonnan majd őket esetleg valamikor hozzátartozóik a végtelenségig fizetett halotti miseszolgáltatás által kiimádkozzák. Egy katolikusnak sincs bizonyossága afelől, hogy a mennybe jut, ezért biztonság kedvéért a halotti misét minden katolikusért fizetni kell. Örökös bizonytalanság!

Ennek az elméletnek a gyökere az érdemszerző cselekedetek általi megigazulás hitében van. Ez egy olyan elképzelés, amely szerint az üdvösséget, a mennybe jutást ki kell érdemelni. Előbb az embernek teljesíteni kell a feltételeket, magát meg kell jobbitania, be kell tartani az egyházi előírásokat (a halálos bűnöktől való tartózkodást, rendszeres gyónást, áldozást, a miséken való rendszeres részvételt stb.), és Isten csak azután enged be a mennybe. Ha nem, akkor a pokolba, jobbik esetben a tisztító tűzbe küld. Ezt senki se tudja, majd meglátjuk Isten előtt a halál után.

A sátán taktikája a félelem keltés. Nem az istenfélelem, hanem a rettegés! Képzeljünk el egy jó vallásos embert, aki hisz Istenben és ilyen perspektívával él. Lelkiismeretesen betartja egyházának előírásait, gyűjti a „jó pontokat”, de sohasem tudja, hogy összegyűjtötte már eleget. Így gondolkodik: *„Halálommal életemnek nem lesz vége, hanem örökké élni fogok. De hol? Ha teljesítem a feltételeket, lehet, hogy Isten beenged a mennybe. De ha nem, akkor a pokolba jutok és ott fogok gyötrődni borzasztó kínokban örökkön örökké! Ez rettenetes! De hogyan menekülhetnék meg a pokoltól? Csakis úgy, hogyha teljesítek minden teljesíthetetlen feltételt: ha szeretem azokat, aki gyűlölnek, ha megbocsátok azoknak, akik bántalmaznak, ha egy pofon után odafordítom a másik arcomat is, ha elhagyok minden szenvedélyt, amit szeretek,... - de hiszen ez lehetetlen! Ez erőm felett való! Egyáltalán van-e lehetőségem előre meggyőződni arról, hogy teljesítettem-e az isteni normát, hogy a menny felé tartok-e, vagy még mindig a pokol felé? Nincs! Isten ebben a bizonytalanságban hagy engem egész életemben?! És a halál után, amikor végre megkapom a választ, már késő lesz bármit megtenni a változáshoz!”*

Ez lenne az EVANGÉLIUM, az örömhír? Hiszen ez egy rémálom?! Damoklesz kardja kárhózként függ felettem, amit csak a teljesíthetetlen teljesítésével lehet elkerülni. Ilyen lenne a szeretet Istene?

Nem csoda, hogy a pokoltól való félelemnek ebben az atmoszférájában az emberek elkezdtek keresni a védelmező szentek közbenjárását. Ha Isten ilyen kegyetlen, bosszúálló, ki véd meg bennünket? Így született a Szűz Mária közbenjárásáról való elképzelés is, aki igyekszik majd minket valahogy becsempészni a mennybe. Ha már Mennyei Atyánk ilyen kegyetlen is, Mennyei Anyánk, Mária majd könnyörül rajtunk, közbenjár értünk, hogy meglágyítsa a haragvó Atya szívét. Hiszen ő is ugyanolyan ember, mint mi, nem lesz olyan embertelen, mint Isten. Micsoda istenkáromlással határos tévelygés! Isten olyan kegyetlen lenne, hogy együttérző halott emberek protekciójára lenne szükségünk? Hát nem elég Főpapunknak, Jézus Krisztusnak közbenjárása?

Csakhogy a bibliai keresztyénség egészen más! Az üdvösség, örök élet nem a tökéletes földi élet jutalma, hanem Isten kegyelmi ajándéka azoknak, akik azt hit által elfogadják. Ha jutalom lenne, mennyi jó pontot kellene az embernek összegyűjtenie, hogy megérdemelje a mennybe jutást? Hol van az az ember, aki tökéletes életével, érdemszerző jócselekedeteivel ezt kiérdemelné? Ha ez lehetséges lenne, akkor miért kellett Jézusnak meghalnia a kereszten?

Ha pedig az üdvösség hit által, kegyelemből van, a jócselekedetek nem szükségesek? Hiszen meg van írva, hogy *„a hit cselekedetek nélkül halott.”* (Jk 2:20, 26). Hogy van hát ez?

Isten kínálja kegyelmét, az örök életet ingyen. Az üdvösségért nem kell produkálni semmilyen érdemszerző cselekedetet. Mivel érdemelte ki a kereszten levő lator az paradicsomba jutást? Imádkozott naponta? Rendszeresen járt templomba? Gyötörte a testét? Gondoskodott a szegényekről? Éppen fordítva! Egyszerűen csak minden érdem nélkül megkérte Jézust, hogy emlékezzen meg róla országában. Azért, mert felismerté, Ki az, Aki mellette függ a kereszten. Felismerte, hogy Jézus ártatlanul szenved, és van Neki országa ahová majd – annak ellenére, hogy most itt a kereszten vele együtt haldoklik – újból eljön. És mit mondott neki Jézus? *„Bizony mondom néked: Ma velem leszel a paradicsomban.”* (Lk 23:42-43). Csak úgy, minden nélkül. Mert az üdvösség, a menny AJÁNDÉK! Ez már örömhír! Ez az evangélium! A mennybe jutás feltétele: egyszerűen hittel elfogadni azt az örömhírt, hogy Isten nem haragszik, szent Fia, Jézus Krisztus engesztelő áldozatának érdeméért megbocsát, és elveszett gyermekei felé kitérja szerető karjait. Mária és a szentek közbenjárása nélkül. Mindenki számára! Ingyen kegyelemből Jézus érdeméért!

És mi van a cselekedetekkel? Vétkezhetünk? Élhetünk, ahogy akarunk? A jócselekedetek nem szükségesek? A cselekedetek bensőnknek, szívünknek külső megnyilatkozása. Ha szívvel igazán hiszünk (Róm 10:9-10), szívünkben végbemegy egy benső átalakulás, változás, ami külsőleg megmutatkozik a cselekedetekben. A jócselekedetek az újjászületés által megváltozott élet gyümölcse: *„Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, íme, újjá lett minden!”* (2Kor 5:17).

Hiszem azt, hogy ha valaki valóban felismeri azt a szeretetet, amelyet Jézus tanúsított azzal, hogy ott hagyta a menny dicsőségét, emberré lett és életét áldozta értünk a Golgotán, az nem fog közömbösen tovább vétkezni, hanem keresni fogja az Ő tetszését és akaratát.

Hiszem azt, hogy ha valaki igazán felismeri Isten szeretetét, átéli bűnbocsátó kegyelmét és szabadítását, az arra fog igyekezni, hogy ezt a szeretetet viszonozza. Ha valakit igazán szeretünk, azon fogunk igyekezni, hogy kedvében járjunk, és ne tegyünk olyan dolgokat, amikkel a szeretett személyt megbántanánk, és ezzel a vele való kapcsolatot is megrontanánk. Ha igazán szeretjük feleségünket (férjünket), nem fogunk kacérkodni, flörtölni más nővel (férfiakkal). Ha igazán szeretjük Jézust, akkor igyekezni fogunk nem tenni olyan dolgokat, amik Neki nem tetszenek és Őt megszorítják.

Lehet, hogy ez nem mindig sikerül máról holnapra, de Ő Szent Lelke által segít és ad erőt az új életben való járáshoz. Ha gyötrődés botladozásaid miatt, szeretnél másképpen élni, de nem sikerül, jön Jézus az Ő megbocsátásával, vigasztalásával és bátorításával. Ő nem ítél el, nem küld padlóra, hanem felemel, felszabadít és felbuzdít: *„Ne add fel! Gyere, próbáljuk meg együtt még egyszer!”* Vele menni fog, Vele fogsz tudni győzedelmeskedni a bűn és a kísértések felett. Ő Szent Lelke által többet kimunkál életünkben, mint amit a Törvény szigora követel.

Tehát az ingyen kegyelem nem tehet bennünket könnyelműekké, hanem hálásakká. David Livingstone, skót orvos-missionárius és felfedező arra áldozta vagyonát, hogy felszabadítsa az afrikai rabszolgákat. Megvásárolta őket, majd szabadságlevelet adott nekik. Egy megváltott rabszolga leborult előtte és kérte, hogy ne küldje őt el magától, mert hálából most önként őt szeretné szolgálni, de sokkal hűségesebben, mint régi rabszolgatartóját.

Láttatok már valamikor egy lusta leányzót, aki később, amikor szerelmes lett, milyen változást váltott ki jellemében a szerelem? Vajon volt-e szükség arra, hogy anyja szüntelenül kérlelje és figyelmeztesse a takarításra, amikor várta jegyese látogatását? Ezt teszi a szeretet, ezt teszi Jézus! Ő minket megváltott, megszabadított, és mi önként, viszontszeretből és hálából szolgálni akarunk Néki.

Így tehát a jócselekedeteknek nincs érdemszerző jelentősége, hanem azok az újjászületés és a szabadulás által megváltozott élet következményei, az Úr Jézus iránti viszontszeretet és hála megnyilatkozása.

X. Fejezet - MI VAN A HALÁL UTÁN? (2)

Az előző fejezetben az ember halál utáni állapotát illetően több helytelen véleményt is elvetettünk. Így hát a kérdésre: „*Mi van a halál után?*” – még mindig nem kaptuk meg a választ. Igaz, hogy nem tudom, kimerítettünk-e minden helytelen véleményt, hiszen az emberi fantázia kimeríthetetlen, újabb és újabb érveket képes kitalálni, csak hogy kikerülje a kérdés lényegét: Isten létezését és az Előtte való felelősséget, számadást, ítéletet.

Ha rajtam múlna, legszívesebben azt mondanám: „*No, jól van, legyen hát mindenkinek az ő hite, vallása vagy meggyőződése szerint!*” – Ez a nézet ugyan nagyon demokratikusan hangzik, de a válasz és a megoldás nem rajtam múlik. Mindenki tudja, hogy ez lehetetlen. Mert helyes válasz csak egy van!

MI HÁT AZ IGAZSÁG? KI TUDJA?

Van Valaki, Aki tudja: az ember Teremtője és Alkotója, Aki az életnek és a halálnak is Ura. Ő pedig nem akarja, hogy az ember tudatlanságban maradjon ebben az égetően fontos kérdésben, ezért a választ kijelentette Igéjében a Bibliában. A probléma ott van, hogy a Bibliát olvasó emberek között is megoszlanak a vélemények.

A HELYES VÁLASZ MEGISMERÉSÉHEZ SZÜKSÉGES FIGYELEMBE VENNI AZ EGÉSZ BIBLIA TANÍTÁSÁT A HALÁLRA, FELTÁMADÁSRA, VALAMINT A VÉGIDŐKKEL KAPCSOLATOS ESZKATOLÓGIAI PRÓFÉCIÁKAT.

Hamarosan részletesebben fogunk foglalkozni az utolsó idők várható eseményeivel, a nagy kérdéssel, hogy: „*Mi jön erre a világra?*” Most csak előzetesen megemlítem, hogy Jézus Krisztus megígérte, hogy Ő újból visszajön. A Biblia szerint eljövételét megelőzi az „első feltámadás” és egy rövid ideig tartó, de „nagy nyomorúság”. Az első feltámadás a Krisztusban addig meghalt igazaknak feltámadása, illetve az akkor még élő újjászületett keresztyéneknek ezzel egyidejű, „az Úr elébe a levegőbe” való elragadtatása lesz. A nagy nyomorúság egy világdiktátornak, akit a Biblia Antikrisztusnak, fenevadnak nevez, rövid ideig tartó uralma és Isten haragpoharainak a földre való kitöltetése lesz (már az elragadtatás után). Az Antikrisztus uralmának Jézus Krisztusnak és a Vele visszatérő megdicsőült szentjeinek minden ember számára látható második eljövetele vet véget. Megjelenésével véget vet az armageddoni háborúnak és megkezdzi ez ezreves békeországglását a földön. A Biblia szerint ez időre a sátán megkötöztetik és nem lesz hatalma az embereket kísérteni és rosszra csábítani. Ez egy valóságos 1000 évig tartó időszak (Millennium) lesz, amikor a természet megújul, és a paradicsomi állapothoz hasonló élet lesz a földön. Az ezer év elteltével a sátán újból egy rövid időre eloldatik, és ezt egy utolsó Isten elleni lázadásra használja ki, ami megghiúsul és ő az örökké égő tüzes tóba vettetik. Ezután lesz az általános „második feltámadás” és az utolsó ítélet. Fontos dolog megjegyezni, hogy a Biblia szerint – ahogy fentebb említettem – két feltámadás lesz és a kettő között eltelik ezer esztendő. Ennek figyelmen kívül hagyása sok zavart okoz a halál utáni állapot megértését illetően.

Ezen kívül a helyes válasz megismeréséhez még szükséges figyelembe venni az ember struktúráját, úgy, ahogy azt az V. Fejezet 8.) A.) részében megtárgyaltuk. Sajnos, a magyar (Károli) Biblia nem különbözteti meg a szellem (görögül „pneuma”) és a lélek (gör: „psziché”) fogalmát. 1M 2:7-ben olvassuk, hogy Isten a portestbe bele lehelte szellemét és így lett az ember élő lélekké. Ebből, a test és szellem áthatásából keletkezett a lélek. Amikor a testből Isten elszólítja az ember szellemét, beáll a test halála, a fizikai halál. A test ott van, de már nem él. *„... a por(test) földdé lenne, mint azelőtt volt; a lélek (szellem) pedig megtérne Istenhez, aki adta azt.”* (Préd 12:9).

A szellem területe az ember anyagtalan alkotórésze, amely által az ember érzékeli Istent, Aki maga is Szellem. Az embernek szelleme által lehet közössége Istennel. A bűneset miatt ez a közösség, az Élet forrásával való szeretetkapcsolat megszakadt, és az ember az Istentől való szellemi elszakítottság (szellemi halál) állapotába került. Ezért a szellemileg holt, *„érzéki ember nem foghatja meg az Isten Lelkének (Szellemének) dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy azok lelki képen ítéltetnek meg.”* (1Kor 2:14). A testies, nem újjászületett ember nem érzékeli Istent, az Ő létezését és szeretetét. Ugyanakkor szelleme nyitott a tisztátalan, démoni szellemvilág (babonák, jóslás, okultizmus, keleti misztika, ezotéria...) előtt. Az Istennel való kapcsolatot az ember csak a Jézus Krisztusban való hit általi újjászületés által nyerheti vissza.

A lélek (psziché) az „én-tudat”, az értelem, az érzelem, akarat és a lelkiismeret területe. Említettük, hogy az ember felelős teremtmény. Ez a felelősségtudat-érzet, mint a lélek „DNS információinak” adatbázisa, követi az ember szellemi lényét az örökkévalóságba. Ebbe az információ hordozóba be vannak táplálva az ember cselekedetei a bűneivel együtt. Lehetne ezt nevezni az emberi élet filmjének is, ami a szent Isten jelenlétében le lesz vetítve. De sok szegyeteljes jelenet kerül akkor nyilvánosságra! Ezek a „filmkockák” a megtéréskor és a megszentelődés folyamán életünk filmjéből Jézus vére által ki vannak törölve. Ez a kegyelem! *„Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.”* (1Jn 1:7-9).

Miért említettem meg ezt a kérdést? Azért mert némely keresztyén egyház tagadja a lélek halhatatlanságát, és azt a pogány, ill. görög filozófiából származónak tartja. Az evangélikusoknál és a reformátusoknál megoszlanak a vélemények, de pld. az adventisták és a keresztyéneknek nem mondható Jehova tanúi egyértelműen tagadják azt. Ebben a vonatkozásban szükségesnek tartom megemlíteni, hogy Isten végtelen és halhatatlan. Nincs kezdete és nincs vége. Ő teremtette az embert. Az ember nem végtelen lény, van kezdete, de ahogy azt fentebb magyaráztam, az ember szelleme az információt hordozó lélekkal együtt a test halálakor visszatér Istenhez számadásra. Az Úr Jézus azt mondja, hogy *„ne féljete azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik.”* (Mt 10:28). Ezek szerint a testet meg lehet ölni, a test halandó, de a lélek (psziché) nem. Az él a test halála után is.

Mi van hát a halál után? Előre bocsátva végső következtetésként leírom véleményemet, amit majd részletesebben igyekszek megmagyarázni: Hisszük, hogy az ember lelke már a test halála után azonnal, tudatos állapotban az üdvözültek, illetve az elkárhozottak számára rendelt helyre jut. Ezen a helyen marad az ezeréves békeuralom előtti első feltámadásig (ami az igazak feltámadása, ill. a szentek elragadtatása), vagy pedig a második, általános feltámadásig (Jézus Krisztus ezeréves békeuralma után) az utolsó ítéletre. Isten mindezeket a dolgokat kijelentette Igéjében. A probléma ott van, hogy a Bibliát olvasó emberek között is megoszlanak a vélemények:

1. Az evangélikus (lutheránus) egyház tanítása szerint a halál, mint a „bűn zsoldja” (Róm 6:23), az egész embert érinti, nemcsak a testet. Az egész ember meghal. Ez azonban nem jelenti az ember megsemmisülését. A halottak – számunkra fel nem fogható módon – Isten hatalmában vannak. Számukra véget ért az idő, és Istennél várják az életre vagy az ítéletre való feltámadást. Luther szerint az ember öntudatlan állapotban, alvásban, mintegy kikapcsolódik a földi időszámításból, a meghalás és a feltámadás közti idő pillanattá zsugorodik, és az ember az ítélet napjára felébred. Az evangélikus dogmatika nem különíti el a hívők első feltámadását a második, általános feltámadástól.

2. A református (kálvinista) egyház tanítása szerint a halál a test enyészete, amely szétválasztja a testet és a lelket, amelyek eddig összetartoztak, és mindkettőt saját eredetének adja vissza. A test, amely porból vétetett, porrá lesz, a lélek pedig visszatér Ahhoz, Akitől származik (Préd 12:9). Kálvin többet foglalkozott a feltámadással, mint a lélek halál utáni állapotával. Tanítása szerint a halál utáni állapot még nem a teljesség, ez csak a feltámadással veszi kezdetét, addig csak várakozik az örök életre. A mai kálvinista teológusok között megoszlanak a vélemények a síron túli létezés tekintetében. Vannak, akik a sírban nyugvó test-lélek álomtalan alvásáról beszélnek, de egyre többen vannak, akik – az evangéliumi gyülekezetek hitnézetéhez hasonlóan (lásd a következő 3. pontot) – komoly erőfeszítéseket tesznek a kérdés bibliai alapon nyugvó tisztázására. Ezt megnehezíti a Református Egyháznak a predesztinációról szóló hivatalos tantétele, amely szerint némelyek az üdvösségre, mások a kárhozatra vannak eleve elrendelve. Ezek a hitviták azt mutatják, hogy a protestáns egyházakban még máig sem tisztázott a halál utáni állapot, ill. a feltámadás kérdése.

3. Az evangéliumi gyülekezetekben általánosan elfogadott bibliai meggyőződés szerint az ember lelke a test halála után azonnal tudatos állapotban az üdvözültek, illetve az elkárhozottak számára rendelt helyre jut. Ezen a helyen marad az ezeréves békeuralom előtti első feltámadásig, illetőleg az utolsó ítéletre való második, általános feltámadásig.

4. Az Hetednapos Adventista Egyháznak és a Jehova tanúinak a halál utáni állapotot, ill. az utolsó idők eseményeit illetően négy közös hamis, bibliátlan véleményük van: 1) Sorozatosan több alkalommal megjövendölték, illetve kiszámították Jézus Krisztus Földre való visszajövetelének pontos időpontját, ami nem teljesedett be. Ennek ellenére sem ébredtek rá tanításuk helytelen voltára. 2) Közös álláspontjuk, hogy az ember a halálban tudatlan állapotban aluszik. 3) Harmadik helytelen vélemény az ezeréves békeuralommal kapcsolatos, amelyik az adventisták szerint a mennyben lesz, a Jehova tanúi szerint a Földön, de nem 1000 évig, hanem örökké. 4) A negyedik bibliátlan vélemény szerint az igazaknak jutalma a „mennyei”, ill. „földi” örök élet, de az istentelenek (sőt a sátánnak és angyalainak is) örök büntetése a megsemmisülés.

NÉZZÜK MEG, MIT MOND A BIBLIA AZ EMBER FIZIKAI HALÁLA UTÁNI ÁLLAPOTÁRÓL ÉS A POKOLRÓL?

1.) AZ ÓSZÖVETSÉG KIJELENTÉSE

Az Ószövetség kijelentése a halál utáni állapotról nem volt egészen világos. Bizonyos fejlődést figyelhetünk meg, és valamiféle végső következtetés, záradék keresését. Istennek úgy tetszett, hogy ezt, a halál utáni állapot titkát, csak Jézus Krisztus által jelentette ki.

A zsidó felfogás szerint a (héber) seol a sírt, a halottak gyűjtőhelyét jelenti. A halált úgy érti, mint alvást, visszatérve a föld porába:

- „...nincs emlékezés rólad a halálban, a seolban kicsoda dicsőít téged?” (Zsolt 6:6).

- „Nem a meghaltak dicsérik az Urat, sem nem azok, akik alászállanak a csendességbe.” (Zsolt 115:17), „Mert nem a sír dicsőít Téged, és nem a halál magasztat Téged, hűségedre nem a sírverembe szállók várnak!” (Ézs 38:18)

- „Az emberek fiainak vége hasonló az oktan állatnak végéhez, és egyenlő végük van azoknak; amint meghal egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy lélek van mindenikben; és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktan állatoknál, mert minden hiábavalóság. Mindenik ugyanazon egy helyre megy; mindenik a porból való, és mindenik porrá lesz. Vajon kicsoda vette észébe az ember lelkét, hogy felmegy-é; és az oktan állat lelkét, hogy a föld alá megy-é? Azért úgy láttam, hogy semmi sincs jobb, mint hogy az ember örvendezzen az ő dolgaiban, mivelhogy ez az ő része e világban: mert ki hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi lesz ő utána?” (Préd 3:19-22)

- „Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit nem tudnak, és azoknak semmi jutalmuk nincs többé; mivelhogy emlékezetük elfelejtetett. Mind szeretetük, mind gyűlöletük, mind gerjedezésük immár elveszett; és többé semmi részük nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik. ...Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy.” (Préd 9:7-8,12)

Ez pedig Isten Igéje! – Sokan, köztük az adventisták és a Jehova tanúi is, ezzel az ószövetségi szemlélettel érvelnek. ISTEN IGÉJE AZONBAN EZZEL NEM ZÁRJA LE A DOLGOT! Az igazság keresői – Salamon, Jób – tovább kutatnak és találnak is választ. Már az Ószövetségben ott van a reménység, hogy a halállal nincs mindennek vége, de egyúttal ott van az istenfélelemre és a felelősségre való felhívás is.

JÓB KERESÉSE ÉS VÉGKÖVETKEZTETÉSE:

- „Az asszonytól született ember rövid életű és háborúságokkal bővelkedő. Mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék és nem állandó ... Nincsenek-é meghatározva napjai? Az ő hónapjainak számát te tudod; határt vetettél néki, amelyet nem hághat át ... Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fogynak. Még ha megaggodik is a földben a gyökere, és ha elhal is a porban törzsöke: A víznek illatától kifakad, ágakat hajt, mint a csemete. De ha a férfi meghal és elterül; ha az ember kimúlik, hol van ő? Mint a víz kiapad a tóból, a patak elapad, kiszárad: Úgy fekszik le az ember és nem kél fel; az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek föl az ő álmukból ... Ha meghal az ember vajon feltámad-é? Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltózásom.” (Jób 14:1-2, 5, 7-12,14).

- „Mert a kiszabott esztendők letelnek, és én útra kelek és nem térek vissza. Lelkem meghanyatlott, napjaim elfogynak, vár rám a sír.” (Jób 16:22-23).

- „Hol tehát az én reménységem, ki törődik az én reménységemmel? Leszáll az majd a sír üregébe, velem együtt nyugoszik a porban.” (Jób 17:14-15).

VÉGSŐ KÖVETKEZTETÉS: „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőrömet megrágnák, **TESTEM NÉLKÜL LÁTOM MEG AZ ISTENT**. Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más!” – „Testem nélkül...” – tehát még a feltámadás előtt!!! (Jób 19:25-27).

SALAMON KERESÉSE ÉS VÉGKÖVETKEZTETÉSE:

Salamon, Izrael királya, korának legbölcsebb embere volt. Bölcsessége és dicsősége híres volt messze földön. A „Prédikátor könyve” első 3 fejezetében leírja, hogyan kereste az élet értelmét. Nem tagadott meg magától semmit, amit csak szeme megkívánt. Sok keresés, fáradság és gyötrelme után arra az álláspontra jut, hogy minden hiábavalóság a nap alatt. Úgy, ahogy meghal a bölcs, meghal az együgyű is, ahogy meghal a gazdag, úgy meghal a szegény is. Az ember fiainak vége hasonló az oktalan állathoz. Vajon ki tudja, hogy az ember lelke hová megy és hová megy az állatok lelke? Mi az élet értelme? (A fentebb idézett Préd 3:19-22, 9:5-8).

Jó azonban, hogy a Prédikátor könyve nem végződik a 3. sem a 9. fejezetnél, Salamon letargiájánál. A tovább kereső bölcs Salamon további felismerésre, és a 11. és 12. fejezetben erre a végső következtetésre jut: Nem mindegy ó, ember, hogyan élsz, mert Isten minden cselekedetet ítéletre előhoz! „Örvendezz a te ifjúságodban, és vidámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útjaiban, és szemeidnek látásiban; **de MEGTUDD, HOGY MINDEZEKÉRT AZ ISTEN TÉGED ÍTÉLETRE VON!** És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendők, melyekről azt mondd: nem szeretem ezeket!” - ... „Minekelőtte elszakadna az ezüst kötél és megromolna az arany palackocska, és a veder eltörné a forrásnál, és beletörné a kerék a kútba, és a por földdé lenne, mint azelőtt volt; a lélek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt.” - ... „A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd; mert ez az embernek fő dolga! **Mert MINDEN CSELEKEDETET AZ ISTEN ÍTÉLETRE ELŐHOZ, MINDEN TITKOS DOLOGGAL, akár jó, akár gonosz legyen az.**” (Préd 11:9-10, 12:7,13-14).

Salamonnak igaza volt: Minden hiábavalóság. Csak egy a fontos dolog: Istent félni, szeretni, keresni az Ő orcáját és megtartani parancsolatait, **MERT NEM MINDEGY!** Lesz felelősségre vonás! Lesz igazságszolgáltatás! Lesz ítélet! Isten mindent annak érdekében cselekszik, hogy az emberek felébredjenek a bűn álmából az igazságra, keressék Őt és üdvözljenek. Ő nincs messze tőlünk. Salamon mindezt még nem tudhatta, mert ezeket a titkokat Isten Jézus Krisztusban jelentette ki.

Már az Ószövetségben jelen van a pokol és a halál hatalmából való szabadulás ígérete. „Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed ó, halál?! Hol van a te romlásod ó, Seol?!” (Hós 13:14).

Az Ószövetség úgy beszél a halálról, mint büntetésről. De azt is mondja, hogy Isten nem gyönyörködik a bűnös halálában, ezért bünbánatra hívja fel az embert, és azt akarja, hogy ne haljon meg bűnös állapotában, mert az nem mindegy!

„Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete!” (Ez 18:32). „Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen újtjáról és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz útaitokról! hiszen miért halnátok meg, ó, Izráel háza!?” (Ez 33:11).

Isten nem gyönyörködik a bűnös halálában, viszont fordítva, „az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála.” (Zsolt 116:15).

Már az Ószövetségben jelen van a kétféle feltámadás ígérete: „Sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felszerkennek, némelyek **ÖRÖK ÉLETRE**, némelyek pedig gyalázatra és **ÖRÖKKÉVALÓ UTÁLATOSSÁGRA**.” (Dán 12:2).

Dávid király: „Míg a gyermek élt, addig böjtöltem és sírtam; mert ezt mondtam: Kit tudja, talán az Úr könyörül rajtam, és megél a gyermek. De most, hogy meghalt, vajon miért böjtölnék? Vajon visszahozhatom-é azzal? Én megyek ő hozzá, de ő nem jő ide vissza én hozzám.” (2Sám 12:22-23). Dávid itt nem a feltámadásról beszél, se tudatlan alvásról, hanem a halál utáni tudatos állapotról.

2.) AZ ÚJSZÖVETSÉG ÁLLÁSPONTJA

Az Úr Jézus tanításából úgy látszik, hogy halálával és feltámadásával az alvilág struktúrájában nagy változás történt, vagypedig Általa nagyobb világosságot kaptunk.

Az Úr Jézus új megvilágításba állítja a halál utáni állapotot, első sorban a Benne hívők életében. Forradalminak mondható kijelentése: „**Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él! És aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.** Hiszed-é ezt?” (Jn 11:25-26).

„Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem **általment a halálból az életre.**” (Jn 5:24).

„...aki hisz én bennem, ha meghal is, él!” – Ez kizárja a tudatlan alvás lehetőségét! A Jézusban hívő újjászületett ember a test halála után tovább ÉL! Ott, ahová megy, az ÉLET uralkodik! Aki Benne hisz, nem megy a kárhozatra, hanem – tulajdonképpen már az újjászületéskor – „általment a halálból az életre.”

A gazdag és Lázár példázatából (Lk 16:19-31) egyértelmű, hogy a halál pillanatában AZ ELHUNYTAK LELKEI TUDATOS ÁLLAPOTBAN VANNAK egymástól elkülönült helyen: A gazdag felemelte szemeit a pokolban, Lázárt angyalok vitték „Ábrahám kebelére”. Igaz, hogy ez „csak” egy példázat, de az Úr Jézus minden példázata komoly, jelentős igazságokat szemléltet.

Jézus megfeszítésekor ezt mondta a jobboldali latornak: „Bizony, mondom néked, **ma velem leszel a paradicsomban.**” (Lk 23:43). Az adventisták és Jehova tanúi szerint egy vessző (,) a „ma” előtt vagy után megváltoztatja a mondat értelmét. Szerintük: „Bizony, mondom néked **ma**, velem leszel a paradicsomban.” Ugyanis szerintük az ember a halálban tudatlan állapotban alszik, ezért azon fáradoznak, hogy ezt a verset is másképp értelmezzék. Annyi igaz, hogy az eredeti bibliai szövegben nincsenek írásjelek. Az Úr Jézus gyakran (80-szor!!!) használta a „Bizony, /bizony/, mondom néked/néktek/...” kifejezést, és csak egyetlen egyszer tette hozzá, hogy „ma” – a bűnbánó latornak. De mi értelme is lett volna, ha így mondta volna: „mondom néked **ma**”, hiszen a lator életének ez volt az utolsó napja? Minek is hangsúlyozta volna, hogy éppen aznap beszél, hogy éppen aznap mond valamit? („Bizony mondom néked **ma**, ...”, – vagy: „Bizony mondom néked **holnap**, ...” ? ☺).

Lukács evangélista jellegzetesen használja a „ma” szót, ismételten, hangsúlyosan: „*Ma született nektek a Megtartó.*” (2:11), „*Ma teljesedett be az írás a fületek hallatára.*” (4:21), „*Ma lett üdvössége ennek a háznak.*” (19:9). Ennek a láncolatnak szerves része ez a mondat is: „*Ma velem leszel a paradicsomban.*” (23:43). Tehát a Jézus által gyakran használt „*Bizony mondom nektek...*” kifejezés mindig külön áll a mondat többi részétől, így a „ma” itt sem a „*Bizony mondom neked*”-hez tartozik, hanem az ígérethez: „*Ma velem leszel a paradicsomban*”. Mit mond? Azt, hogy: „*(még) ma velem leszel a paradicsomban*”. Az üdvösség, mindjárt a halál után bekövetkezik, mint ahogy a kárhozat is. Ezért a mának nagy jelentősége van. A Zsidókhoz írott levélben többször olvashatjuk: „*Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket.*” (Zsid 4:7).

PÁL APOSTOL NEM KÉSZÜLT A SÍRBA, HOGY KIALUDJA MAGÁT, HANEM AZ ÚRHOZ.

„*Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben. Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; Ha ugyan felöltözötte is mezíteleneknek nem találtatunk! Mert akik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltetvén; mivelhogy nem kívánunk levetköztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet. Aki pedig minket erre elkészített, az Isten az, aki a Lélek zálogát is adta minékünk. Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy e testben lakván, távol vagyunk az Úrtól. (Mert hitben járunk, nem látásban); Bizodalunk pedig van, azért inkább SZERETNÉNK KIKÖLTÖZNI E TESTBŐL, ÉS ELKÖLTÖZNI AZ ÚRHOZ.*” (2Kor 5:1-8).

„*Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket választaszam, meg sem mondhatom. Mert szorongattatom e kettő között, KÍVÁNVÁN ELKÖLTÖZNI ÉS KRISZTUSSAL LENNI; mert ez sokkal inkább jobb; de e testben megmaradnom szükségesebb ti érettetek.*” (Fil 1:21-24).

Milyen nyereség lett volna Pál számára a meghalás, ha az csak sírban való alvás lenne? A Krisztushoz való elköltözés viszont igen! A halál utáni tudatlan alvás csak azok számára jelenthetne nyereséget – ha igaz lenne – akiknek nem Krisztus jelenti az életet. Ezek számára az örök alvás jobb lenne, mint az örök kárhozat! De ez nem így van!

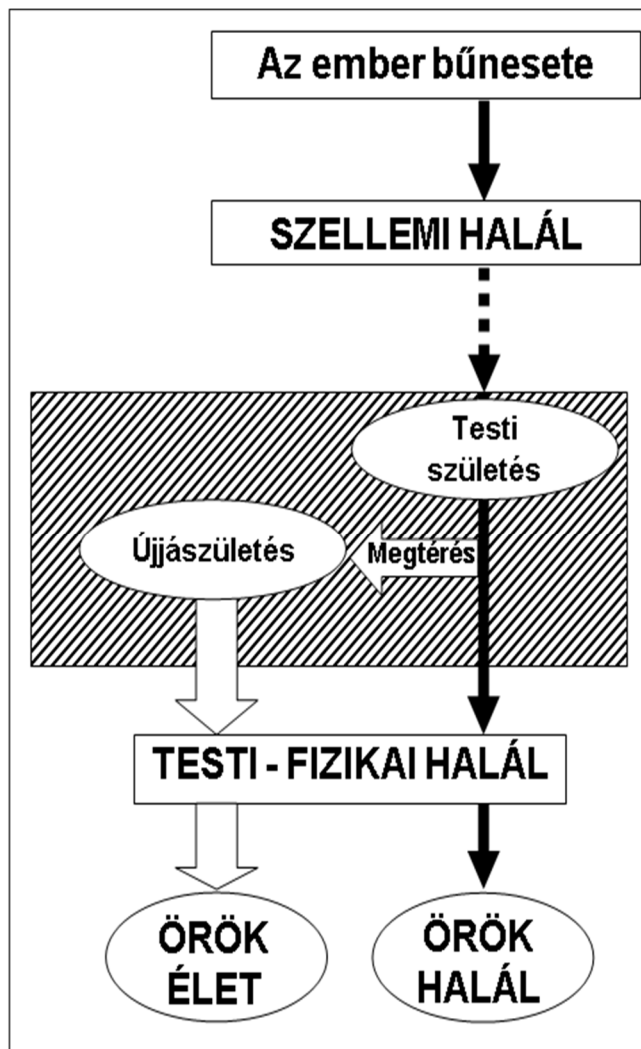
2Tim 4:6 – „*Mert én immár megáldoztatam, és az én elköltözésem ideje beállott.*” Pál tudja, hogy elérkezett elköltözésének ideje. Hová? Az Úrhoz!

Pál apostolnak volt egy átélése, amikor elragadtatott a „harmadik édig”, a paradicsomba, és hallott kimondhatatlan beszédek, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie. (2Kor 12:2-4). Bepillantott a menny dicsőségébe, amit csak ezekkel a szavakkal tudott leírni: „*Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak.*” (1Kor 2:9). Ezért vágyakozott ő elköltözni az Úrhoz.

Amit szem nem látott, fül nem hallott..., – az a csodálatos gyönyörűség, szeretet, öröm, békesség, könny és csalódás nélkül..., harag, irigység, gyűlölet nélkül..., fájdalom, betegség és gyász nélkül, de főleg bűn nélkül(!) – örökké Isten Bárányával! Ez a menny! Lehetnének ott arany utcák és gyöngykapuk, de ha nem lenne ott drága Megváltónk, a menny nem lenne menny! Mert a mennyet Isten dicsősége, szentsége és Jézus jelenléte teszi mennyországgá! Pál oda készült, amiről az Úr Jézus ezt mondta: „*Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek.*” (Jn 14:2).

Ezzel szemben van egy másik hely is, amiről Jézus azt mondja, hogy az az ördögöknek és az ő angyalainak készített. De erre a helyre jutnak azok is, akik az Ő balkeze felől fognak állni ama napon: „Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készített.” (Mt 25:41). „És ha valaki nem találta beírva az élet könyvében, a tűznek távába vették.” (Jel 20:15). „A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.” (Jel 21:8).

Az Újszövetség álláspontja a halál utáni állapotot illetően egyértelmű és világos: létezik mennyország (örök élet Isten dicsőségében) és pokol (örök gyötrem, örök kárhozat). Ez mindkettő tudatos állapot és hely is (eddig ismeretlen hely), de nem a földön. Elkülönített hely az üdvözültek és az elkárhozottak számára. Nem a lélek alvása, nem átmeneti állapot, nem tisztítóűz. Végleges állapot, de mindenki előtt csak az első, illetve a második feltámadásnál, az utolsó ítéletnél lesz nyilvánvalóvá.

Az Írás azt tanítja, hogy az első ember bűnesetének következményei – megromlott, bűnös természet (eredeti, örökölt bűn), fizikai és szellemi halál – mint valami átok az egész emberiségre, kivétel nélkül minden emberre, elhatottak (Róm 3:10, 23, 5:12, 6:23). Ennek az állapotnak következménye Isten ítélete és mérhetetlen örök személyes gyötrem, örök halál, kárhozat, pokol. Jézus Krisztus áldozata által Isten adott az embernek lehetőséget, hogy az első ember bűnesete következményeitől megmeneküljön, Isten gyermekévé legyen, és örök élete legyen Isten dicsőségében. Isten szeretetének ezt az áldozatát, Isten felkínált kegyelmét és a kárhozat elől való megmenekülés lehetőségét mindenkinek személyesen kell elfogadnia őszinte bűnbánat általi életrendezés és hit által. Istenhez és az örök élethez nem vezet más út. E nagy szeretet elutasítása az átok alatt maradást, a szellemi halálban való maradást jelenti, amelynek végleges következménye az örök halál, az Istentől való örök elszakítottság állapota, az örök kárhozat, pokol.

Hisszük, hogy az ember lelke a test halála után azonnal tudatos állapotban az üdvözültek, illetve az elkárhozottak számára rendelt helyre jut (Lk 16:19-31). Ezen a helyen marad az ezeréves békeuralom előtti első feltámadásig (ami az igazak feltámadása, ill. a szentek elragadtatása a Bárány menyegzőjére), illetőleg a második, általános feltámadásig (Jézus Krisztus ezeréves békeuralma után) az utolsó ítéletre. A Biblia nem ismeri a tisztítóűzet, mint átmeneti büntetés és megtisztulás helyét.

MI A POKOL?

Az adventisták és a Jehova tanúi tanítása szerint örök kárhozat, pokol nem létezik. Szerintük az ember lelke a testi halál után a sírban alszik, örökké tartó büntetés nem lesz. A pokol (héber=seol, görög=hades) a sírt jelenti. Az igazak részesülnek a feltámadásban, az istentelenség büntetése viszont a teljes megsemmisülés. Szerintük ezek igazságszolgáltatás, felelősségre vonás és büntetés nélkül egyszerűen megszűnnek létezni. Jehova Isten a szeretet és nem olyan kegyetlen, hogy örökké gyötörné az embereket.

Isten jó, Ő a szeretet, ez igaz! De az ember olyan esztelen és kegyetlen első sorban önmagával szemben, hogy Isten felkínált kegyelmét és az örök kárhozat elől való megmenekülés lehetőségét hitetlenül elutasítja. Ez pedig az átok alatt maradást jelenti, amelynek végleges következménye az örök kárhozat, pokol. Akik nem fogadják el a felkínált kegyelmet, azokat a fizikai halál a szellemi halál állapotában éri, és ez a második, azaz örök halál, kárhozat.

A kárhozat (pokol) nem olyan hely, ahol az ördögök vasvillával szurkálják és forró katlanban „sütik, főzik” az embereket. A pokol az emberi léleknek a szerető Istentől való elszakíttóságának örökké tartó állapota, gyötrelme. Ha itt a földi életben az ember elutasítja Isten szeretetének jelenlétét, ebben az állapotban megy át az örökkévalóságba. Akinek nincs szüksége itt e földön Istenre, nem várhatja, hogy az örökkévalóságot Vele fogja eltölteni. Ha pedig nem Vele, akkor kivel? Ez a kárhozat, ez a pokol.

A pokol tudatos állapot, de hely is, a gyötrelme, Isten jelenléte hiányának, Isten dicsősége, szeretete, kegyelme, világossága és békessége hiányának a helye. Istentől, mint az élet forrásától való örök elszakíttóság állapota, amikor már semmit nem lehet megváltoztatni, sem helyre hozni. Állandó, örök önvád, lelkiismeret-furdalás a mennyben való örökélet lehetőségének katasztrofális elmulasztása, eltékozlása, annak következményei miatt és az örök megcsalattatás tudata miatt („*Hagytam magam az ördögtől becsapni...!*”). A sátán, démonok és az utálatosság állandó jelenléte, elképzelhetetlen kétségbeesés állapota, mint az Istentől való örök elszakíttóság, száműzetetés állapotában.

A pokol nem jelenti a lét megszűnését, mint azt az adventisták és a Jehova tanúi hirdetik, hanem az egy véget nem érő, örökké tartó, állandó gyötrelme, örök kárhozat. Nem lehet leírni ezt a rettenetes állapotot, ez az örök átok, a menny ellentéte.

Az Úr Jézus gyakran a gyehenna tűzéhez hasonlította. A „gyehenna” Jeruzsálem melletti Ben Hinnom völgyben levő szemétegető telep volt, ahol állandóan égett az „örök tűz”.

- Veszedelem (Mt7:13 - A széles út a veszedelemre vezet).
- Külső sötétség, sírás és fogak csikorgatása, (Mt 8:12, 22:13, 24:51, 25:30).
- Sötétségnek homálya örökre (2Pt 2:17, Júd 13).
- Tüzes kemence, sírás, fogcsikorgatás (Mt 13:42, 50).
- Örök tűz, amelyik az ördögnek és angyalainak készített (Mt 25:41).
- Gyehenna, olthatatlan tűz, ahol férgük meg nem hal és tűzük el nem aluszik (Mk 9:43-48), (Már az Ószövetségben is! – Ézs 66:24).
- Örök tűz (Júd 7).
- Pokol (Lk 16:23-24).
- Örök gyötrelme (Mt 25:46).
- Kárhozat feltámadása (Jn 5:29), gyalázatra és örökkévaló utálatosságra (Már az Ószövetségben is! – Dán 12:2). Tehát nem megsemmisülésre!!!
- Örök kárhozat, elkárhozás (Mk 3:29, 16:16, Jn 3:18).

Más bibliai helyek a Jelenések könyvéből:

- Jel 14:9-11 - Azok, akik imádják a fenevadat, kínoztatnak tűzzel és kénkövel örökkön örökké.
 Jel 19:20 - A fenevad és a hamis próféta elevenen a kénkövel égő tüzes tóba vettetnek.
 Jel 20:10 - Az ördög is a tűz és kénkö távába vettetik, ahol van a fenevad és a hamis próféta, és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.
 Jel 20:15 - Mindnyájan azok, akik nincsenek beírva az élet könyvében, a tűznek távába vettetnek.
 Jel 21:8 - A gyáváknak, hitetleneknek, utálatosoknak, paráznáknak, bűbájosoknak, bálványimádóknak, hazugoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.
 Jel 20:14 - A halál és a pokol is az égő tüzes tóba vettetik. Ez a második halál, a tűznek tava.
 A pokol vége az égő tüzes tóban, a második halálban nem jelenti azok kínjainak végét, akik az égő tüzes tóban lesznek!

Ezzel szemben azoknak, akiknek nevei fel vannak írva az élet könyvében, nem árt a második halál. *„Mert tudjuk, hogy ha e földi sátorházunk elbomol, van épületünk Istennél. Nem kézzel csinált, hanem örökkévaló lelki házuk. Mert amiket szem nem látott, fül nem hallott, embernek szíve meg sem gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknak”.*

Szívemből kívánom minden kedves Olvasónak ezt a Jézus Krisztusban való személyes élő hitet, áldott reménységet és az Isten országa dicsőségében való találkozást.

Pokol, kárhozat, örök élet, üdvösség... És ha mégis igaz lenne? Hajlandó lennél változtatni eddigi életstílusodon?

MEMENTO MORTIS! – GONDOLJ HALÁLODRA! MÉG MA!!!

5 másodperccel a halál után mindenki megtudja, hogy a Biblia szava az igazság!

3.) KELL-E AZ EMBERNEK BŰNHÖDNIE BŰNEIÉRT?

Az egyik, magát ateistának valló barátom egyszer megkérdezte, hogy hiszek-e abban, hogy a jelen életünkben elkövetett bűneinkért a jövőbeni életünkben bűnhődnünk kell? Ő valószínű a reinkarnációra gondolt. A válaszom: igen is és nem is. Helyesebben: NEM! – Nem kell bűnhődnünk, de egy feltétellel, amit igyekszek megmagyarázni.

Az IGEN mellett áll az a tény, hogy az ember felelős erkölcsi lény. Tudattalanul is felelősségérzetet hordoz magában valamilyen Felsőbb Tekintéllyel szemben. Mint azt már az előző elmélkedésekben kifejtettük, ez a legfelsőbb autoritással rendelkező tekintély a Szent Isten.

Minden erkölcsileg egészséges, becsületesen gondolkodó ember hisz az igazságszolgáltatás szükségességében. Minden társadalmi rendnek erkölcsi alapja az igazságszolgáltatás. Az igazságszolgáltatás megkívánja, hogy a gonoszság, a bűn meg legyen büntetve, ill. a jó meg legyen jutalmazva. A lelkiismeret, igazságérzet és a felelősségtudat bele van kódolva minden ember pszichéjébe, lelkivilágába. Mindnyájan tudjuk, hogy nemcsak kezünk, lábunk, testünk létezik, hanem ott benn, valahol a szív mélyén létezik valami, amiről érezzük, tudjuk, hogy „ez vagyok én”. Mindenkinek van egy benső lelkivilága (psziché, pszichika), amit nem ismer és nem ért meg senki. Hitem szerint ez a pszichikai törvényszerűség a Törvényalkotótól, az ember Teremtőjétől származik. A lelkiismeret, igazságérzet és a felelősségtudat egy emberiséget védő mechanizmus, legalábbis addig, amíg az az egyes emberekben és a társadalomban el nem tompul. Ez vonatkozik e földi életre.

A Biblia szerint az emberi élet egyszeri és megismételhetetlen originál, amelyik a fogamzással kezdődik, és a test halálával végződik. Elvégzett dolog Istennél, hogy az emberek egyszer meghalnak és utána az ítélet. – Ez egyrészt kizárja a reinkarnáció lehetőségét, másrészt arról szól, hogy az ember felelősségtudata a fizikai halál beálltával nem szűnik meg.

Ahogy azt már említettük, az első ember (Ádám – Éva) bűnesetének következményei – a bűnre való hajlandóság, fizikai és szellemi halál – mint valami átok kivétel nélkül minden emberre elhatottak. Ezen kívül minden ember naponta gyarapítja saját vétkeinek számát. *„Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.”* (Róm 3:23). Ennek az állapotnak következménye Isten jogos ítélete és örök halál, kárhozat, pokol. Tehát a kérdésre az első válaszom: IGEN! Az embernek KELL BŰNHÓDNIE a földi életben elkövetett bűneiért. Ezt megkívánja Isten igazságossága! *„Mert a bűn zsoldja halál...”* (Róm 3:23/a).

DE az embernek NEM MUSZÁJ BŰNHÓDNIE a földi életben elkövetett bűneiért! Azért, mert Jézus Krisztusban minden ember számára megjelent Isten szeretete és kegyelme. – *„...az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban”.* (Róm 6:23/b). Az isteni igazságszolgáltatás megkívánja, hogy a bűn meg legyen büntetve. Isten azonban a világ iránti szeretetét úgy mutatta meg, hogy a világ bűneit saját szent Fiában, Jézus Krisztusban büntette meg, Aki Isten üdvterve szerint azért született e világra, hogy engesztelő áldozat legyen minden ember bűnéért. *„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn 3:16).

Illusztrációként egy kis történet: Egy fiatalember, aki életében először volt részeg, a kocsmában verekedés közben embert ölt. Letartóztatták és halálra ítélték. Az egész falu nagyon sajnálta ezt a fiút, hisz addig nagyon rendes életet élt. Egy kérvényt írtak az kormányzóhoz és azt az egész falu aláírta. Leírták, hogy ez a fiú mindig nagyon rendes volt, soha nem tett semmi rosszat, most történt vele először ilyen. Kérték, ha lehet, adjon neki kegyelmet. A kormányzó, amikor kezébe vette ezt a kérvényt, nagyon meghatódott. Milyen lehet az az ember, aki mellett az egész falu bizonyoságot tesz, és annyi ember kér kegyelmet. Azt mondta, kegyelmet adok neki, de én magam fogom elvinni, hadd lássam azt az embert. Abban az országban a bíró fekete talárban járt és a kormányzó ebben az öltözékben ment be az elítélt cellájába. A fiú felemelte a fejét és ránézett arra, aki bejött, azt gondolta, hogy a pap jött feladni neki az utolsó kenetet: *„Holnap meghalok, küldik a papot.”* – gondolta, és méregbe gurult. *„Nincs szükségem papokra! Menjen innen!”* – kiáltotta és kizavarta cellájából a kormányzót, aki neki a kegyelmet hozta. A kormányzó megrántotta a vállát és elment. A börtönőr mindezt figyelve, csodálkozva mondta az elítéltnak: *„Ember, tudja mit csinált? Tudja, kit zavart el? Maga a kormányzó volt itt és hozta magának a kegyelmet!”* A fiatal elítélt eszeveszetten kezdte tépni a haját: *„Azonnal adjanak papírt ceruzát, írni akarok a kormányzónak.”* És írta: *„Felség, bocsánatot kérek! Nem tudtam - kell a kegyelem!”* Gyorsfutár vitte a levelet. A kormányzó egyetlen mozdulattal széttépte: *„Ez az ügy nem érdekel tovább.”* A következő hajnalon kivégezték a fiút. Ahogy ott állt a bitófa alatt kérte, hogy az utolsó szó jogán mondani akar valamit. Aztán belekiáltott a tömegbe: *„Emberek, nem azért halok meg, mert öltem, én nem a bűneimért halok meg, azért halok meg, mert visszautasítottam a kegyelmet!”*

Az ember nem azért fog elkárhozni, mert vétkezett, hanem azért, mert nem fogadta el Isten felkínált kegyelmét! A golgotai kereszten elhangzott a szó, hogy: *„Elvégeztetett!”* Jézus Krisztus semmivé akarja tenni egész múltadat, el akarja törölni minden bűnödöt, ingyen. De ha neked nem kell, több szava nincs.

Az eddig leírtak alapján, gondolom, mindenki előtt világos, és ezt mindenki érzi is, hogy bűneink miatt adósai vagyunk Istennek! Az Ő igazságossága szerint tartozásunk olyan nagy, azt senki nem tudja megfizetni, kiegyenlíteni! **Ez egy rettenetesen rossz hír!** Akkor is, ha még eddig nem tudtál róla! Azért, mert a végén mindegyikünknek számadásra kell menni Isten ítélőszéke elé! Ez olyan, mint amikor elmegy bevásárolni egy szupermarketbe, a bevásárló kosarat/kocsit megrakhatod tetszésed szerint. Bele tehetsz mindent, amit csak akarsz, de a végén oda kell menni a pénztárhoz, és FIZETNI KELL!

A Biblia azt mondja – **és ez jó hír mindenki számára** – hogy Jézus Krisztus már előre mindenkiért kiegyenlítette a számlát! HIHETELEN, DE IGAZ! Ő már saját vérével lefizette bűneinkért az árat! És ez mindenki számára mindörökre érvényes. De csak akkor, ha hit által elfogadod. Akkor nem kell bűnhődnöd bűneidért. Ha elutasítod, akkor neked kell fizetned a pénztárnál! Fogadd Őt el ma, hívd be szívedbe, életedbe, akkor Ő fog Téged várni a pénztárnál kiegyenlített számlával! Mert a bűnnek zsoldja a halál, de Isten kegyelmének Jézus Krisztusban felkínált ajándéka a bűnbocsánat és az örök élet. (Róm 6:23).

Ezért minden ember életében a legfontosabb döntés Istennek Jézus Krisztusban megjelent kegyelmének elfogadása ill. elutasítása. Ettől a döntéstől függ az ember örök sorsának, üdvösségének ill. örök kárhozatának kérdése. Nem mindegy ugyanis, hogy hol fogom eltölteni az örökkévalóságot! „*Mit tegyek Jézussal?*” – Minden ember e pilátusi kérdés megválaszolásának függvényében saját maga dönt halála utáni örök sorsáról: üdvösségéről vagy örök kárhozatáról. Mit teszek Jézussal? Elfogadom Őt személyes Megváltómul és életem Urául, vagy elutasítom? A döntésnek e lehetősége némely ember számára megadatik bizonyos idő után többször is, míg mások számára az életben csak egyszer. Ha az ember a döntést halogatja, lehet, hogy lekéste az utolsó lehetőséget is arra, hogy örök üdvössége mellett döntsön. Aki itt a földi életben tudatosan elutasítja Isten felkínált kegyelmét, igenis bűnhődnie kell e földi életben elkövetett bűneiért! Aki itt a földi életben tudatosan elutasítja Jézust, ne tartson igényt arra, hogy az örökkévalóságot Vele töltsse el a mennyben.

Hova készülsz Te? Hogyan döntesz Te? Hol szeretnéd eltölteni az örökkévalóságot Te?

A Biblia azt mondja, hogy Isten elnézte a tudatlanság idejét, de az ismeret felhív minket a Jézus Krisztusban való hitre. Itt nem vallásoskodásról, ceremóniákról, templomba járásról van szó, hanem személyes élő hitről és a Szent Istennel való helyreállított személyes kapcsolatról, az Istennel és emberekkel való megbékélésről.

A vallások és a bibliai hit között az a nagy különbség, hogy a vallások szerint az embernek már itt a földi életben és az eljövendőben is bűnhődni, vezekelni kell bűneiért. Saját magát meg kell jobbitania, és az istenek kegyét ki kell érdemelnie rituálékkal, áldozatokkal, zárandoklatokkal, érdemszerző cselekedetekkel stb. A bibliai keresztyén hit szerint a bűnös ember helyett Isten már meghozta az engesztelő áldozatot, és az ember örök üdvössége érdekében mindent elvégezett. Az ember dolga egyedül az, hogy Istennek ezt a nagy szeretetét hittel elfogadja és értékelje. Ha ez így van, akkor nincs szükség jócselekedetekre? Akkor vétkezhetünk, Isten úgymint mindent megbocsát? Nem! Mert, ha Istennek ezt a szeretetét igazán elfogadom és értékelem, akkor én is szeretni fogom Őt, mert Ő előbb szeretett engem, és ez változtatja meg gondolkodásomat, indulataimat, érdeklődési körömet, cselekedeteimet, szívemet, egész életemet.

4.) DR. STOVELL BIZONYSÁGTÉTELE

Dr. N. Jerome Stowell az Amerikai Egyesült Államok közismert atomkutató tudósa volt. Új módszereket dolgozott ki a tudományos munkáinak végzéséhez. Kutatói munkásságának eredménye oly nagy hatással volt rá, hogy megváltoztatta életfelfogását. Ő maga így nyilatkozik erről:

„Meggyőződéselem alapján ateista voltam. Istent csak azok fantázia tárgyának tartottam, akik hittek benne. Tudományos kísérleteim végzése során az emberi agy működését vizsgáltam meg munkatársaimmal. Megdöbbenő megállapítás volt számomra, hogy az emberi agy egy rádió adóállomáshoz hasonló működést mutat ki. A belőle kisugárzott hullámok hossza különböző lehet, mint egy skálát képezve elhatárolhatók egymástól.

A továbbiakban igen érdekelt bennünket egy haldokló egyén agyműködése. A kísérlethez úgy adódott az alkalom, hogy egy Istenben hívő idősebb nő közelében hajthattuk végre. A haldoklónak sejtelve sem volt róla, hogy a szomszéd szobában a kísérlethez szükséges mérőműszerek fel vannak állítva. Munkatársaim – négy kiváló tudós –, és én nagy izgalommal vártuk a kísérlet kimenetelét. Közülünk senki sem hitt Istenben, talán én voltam a legmegrögzöttebb ateista. A felállított műszereink között foglalt helyet egy olyan készülék, amelyik a haldokló gondolatainak erősségét mérte. Ez a műszer olyan számlappal volt ellátva, hogy mindkét irányba 500 egységet tudott mérni. Ezen műszerrel egy, ezt megelőző esetben egy igen erős rádióadó kisugárzásának erősségét 9 egységre állapítottuk meg.

Amint a már említett vizsgálati egyén halála közeledett, Istennek adott hálát és köszönetet. Áldásért fohászzkodott és bűneinek bocsánatát kérte Jézus Krisztus kifolyt vére által. Örömtől sugárzott az arca, mert már csak néhány perc választotta el az örökkévalóság jobb világától.

A szomszéd szobában ülve teljesen elragadta figyelmünket ez az élmény, úgy, hogy teljesen megfeledkeztünk műszereinkről. A meghatottságtól könnyült szemünkben. Gongütés törte meg e pillanatban az igézetet. A műszer mutatója a végső pontig kilendült. Alig tudtunk hinni szemeinknek, a mutató az 500. egységnél állt a pozitív irányban. Tovább is emelkedett volna még, de erre nem volt lehetősége! A meglepődés pillanatában összenéztünk. Az emberiség történetében ez volt az első eset, hogy embertől származó ima és annak erőssége mérve lett. A mérés szerint ÖTVENÖTSZÖR volt erősebb a mért rádióadóénál.

Az egész ateista világszemléletem és beállítottságom ezen kísérletem folytán összeomlott bennem.

Egy bizonyos idő eltelte után úgy határoztunk, hogy a fenti kísérletet megismételjük egy olyan haldokló egyénnel, akiről határozottan tudjuk, hogy ateista. Műszereink felállítása után arra kértük az ápolónőt, hogy beszélgesse a haldoklóval. A beszélgetés folyamán a megfigyelés alá vett egyén kijelentette, hogy sem embernek, sem Istennek nem hisz. A műszerünk mutatója egyidejűleg az ellenkező irányba kezdett el haladni, és amint a haldokló mindent elátkozott, megszólalt a gong, a mínusz 500. egységnél. Ezen módon tudtuk a gonosz és átkos gondolatok erősségét mérni.

Ekkor a következő meggyőződésre jutottam: ha mi tudományos alapon az Istenben való hitet, vagyis a hit által kisugárzott hullámok erősségét, az ima erejét mérni tudjuk, és egyidejűleg a gonosz gondolatok erősségét is mérni tudjuk, akkor Istennek is lehetséges, hogy gondolatainkat ismerje.

Mind ezen tények megállapítása után szemtől – szemben találtam magam a mindent tudó és mindent látó Istennel. Az ateista világnézet teljesen összeomlott bennem. Az abszolút igazság által meggyőzve, lehetetlen volt számomra továbbra is Istent tagadni. Elfogadtam Istent és az Ő szent Fiát, Jézust az én személyes Megváltómnak.”

/Ezen megtérés 1953. július 12.-én történt/

XI. Fejezet - MI LESZ EZZEL A VILÁGGAL?

1.) Bevezetés

Talán minden embert foglalkoztat ma ez a kérdés: „*Mi lesz ezzel a világgal?*”

Sokan horoszkópokat olvasnak, halottidézőkhöz, jósnőkhöz fordulnak, hogy kristálygömbből, kávézaccból, kártyavetéssel stb. megtudjanak valamit a jövőből. Paradox módon éppen azért, hogy elkerüljék a hitük szerint elkerülhetetlennek vélt sorsukat.

Mások Szibilla könyveit vagy Nostradamus jóvendöléseit tanulmányozzák, melyek az első olvasásra igaznak és érdekesnek tűnnek ugyan, mégis sok zűrzavaros és bibliátlan dolgot tartalmaznak.

Isten mindezt tiltja, mert Ő tudja, hogy ezek mögött az okkult praktikák mögött az ördög áll, aki hazug és emberölő volt kezdettől fogva. Ezekkel az ördögi praktikákkal való foglalkozás veszélyes, amely sokszor elmegyógyintézetben, sőt nem egyszer öngyilkosságban végződik. Sokkal biztosabb, helyesebben mondva, az egyedüli biztos forrás a Biblia, Isten Igéje. Sajnos, a keresztyének nagy része nem ismeri a Bibliát, ezért van olyan sok bizonytalanság és félelem, sőt rettegés a jövőt illetően még istenhívő emberek között is. „*Miért nem Istenétől tudakozódik a nép?*” (Ézs 8:19).

Vannak tudósok, ún. futuroológusok, akik nem természetfeletti módon, hanem tudományos megfigyelések alapján, tapasztalatok és törvényszerűségek szerint próbálják előre látni a jövőt. Például a népességszám várható alakulása, a meg nem újuló energiaforrások kimerülésének jelei, a fokozódó környezetszennyezés és a globális felmelegedés következményei, várható gazdasági és politikai változások, a technika várható fejlődése, globalizáció stb.

Nagy egyházakban az Úr Jézus visszajövetelével kapcsolatban csak a feltámadást és az utolsó ítéletet ismerik. Az elragadtatás előttük titok. Pál erről ír: „*Íme, titkot mondok néktek...*” (1Kor 15:51). Be van pecsételve. Csak újjászületett szívvel a Szent Lélek által érthető meg Krisztus eme titka (Jel 10:7).

Mi lesz tehát ezzel a világgal? Milyen események várnak ránk? Mikor lesz a már oly sokszor hiába várt világ vége? Lesz egyáltalán?

Van egy jó hírem: A világ vége még egy kicsit odább van! Még legalább úgy 1000 év múlva! Azonban senki sem tudja, mikor lesz az ő saját világának (életének) vége!

Ma nagyon sok ember fél és retteg a jövőtől. Az Úr Jézus Krisztus viszont tanítványainak azt mondja: „*Ne féljete!*” A Bibliában nagyon sokszor szerepel ez a szó: „*Ne félj, ne féljete!*” Isten azonban ezt mindig az Őt félőknek mondja. Az Úr Jézus Krisztus tanítványainak azt mondta, hogy lesznek idők, amikor majd „*az emberek elhalnak a félelemtől és annak várásától, amik e világra következnek. De ti emeljétek fel a ti fejeiteket!*” Két dolog okozza a félelmet és rettegést: tudatlanság és a felkészülés hiánya.

Mi nem vagyunk fanatikusok, hanem realisták. Nem akarunk rémhíreket terjeszteni, se pánikot kelteni, de nem akarunk hasonlítani a strucchoz sem, amelyik – állítólag – azt gondolja, hogy ha fejét a homokba dugja, ha ő nem látja, mert nem akarja látni a közelgő veszélyt, az nem is létezik. Avagy, hogy ilyen módon előle megmenekülhet.

Mi nem hiszünk a véletlen és megváltoztathatatlan sorsban, hanem hisszük, hogy életünk a szerető mennyei Atya kezében van. Nem hiszünk abban sem, hogy az ember saját sorsát nem befolyásolhatja, el nem kerülheti. Igaz, hogy vannak dolgok, amelyeket nem változtathatunk meg. Pld. egyszer mindnyájunknak meg kell halni. De bizonyos mértékig életmódunkkal befolyásolhatjuk, hogy mikor és főleg hogyan halunk majd meg. Felelősek vagyunk életünkért!

Ugyanúgy, ami a világ sorsát illeti, aminek meg kell történnie, egyszer bekövetkezik. A próféciák egyszer beteljesednek! Jézus Krisztus egyszer visszajön az Övéiért! Vajon készen talál-e minket? Azután egyszer meg fogja ítélni a világot és egyszer a világ vége is elérkezik. De mikor lesznek meg mindezek?

Jézus Krisztus tanítványai minden időben várták Uruk visszajövetelét. Ő megígérte, hogy visszajön az Övéiért. Jézus Krisztus visszajövetelének várása minden időkből a hívők áldott reménysége volt. Az, hogy eddig még nem jött vissza, nem jelenti azt, hogy az Őt várók csalódtak, de azt sem, hogy mivel eddig még nem jött, nem fog visszajönni ezután sem. Lehet, hogy 30 évvel ezelőtt jobban vártuk az Urat! A rendszerváltást követő „nagy szabadság” és „nagy lehetőségek” ideje eloltotta a Vőlegény visszajövetele iránti vágyat!

Mi nem a világ végét várjuk, hanem Annak visszajövetelét, Akit szeretünk, Aki életét áldozta fel értünk, Aki megígérte, hogy értünk visszajön, és Aki nem hazudik, hanem ígéretét egyszer beteljesíti. Mi várjuk Jézus Krisztus visszajövetelét, Aki itt a földön majd egy 1000 évig tartó békeuralmat valósít meg, mely időre a sátán meg lesz kötözve. Csak azután lesz az utolsó ítélet és a már sokszor megjövendölt világvége.

2.) A bibliai próféciák megértésének feltételei

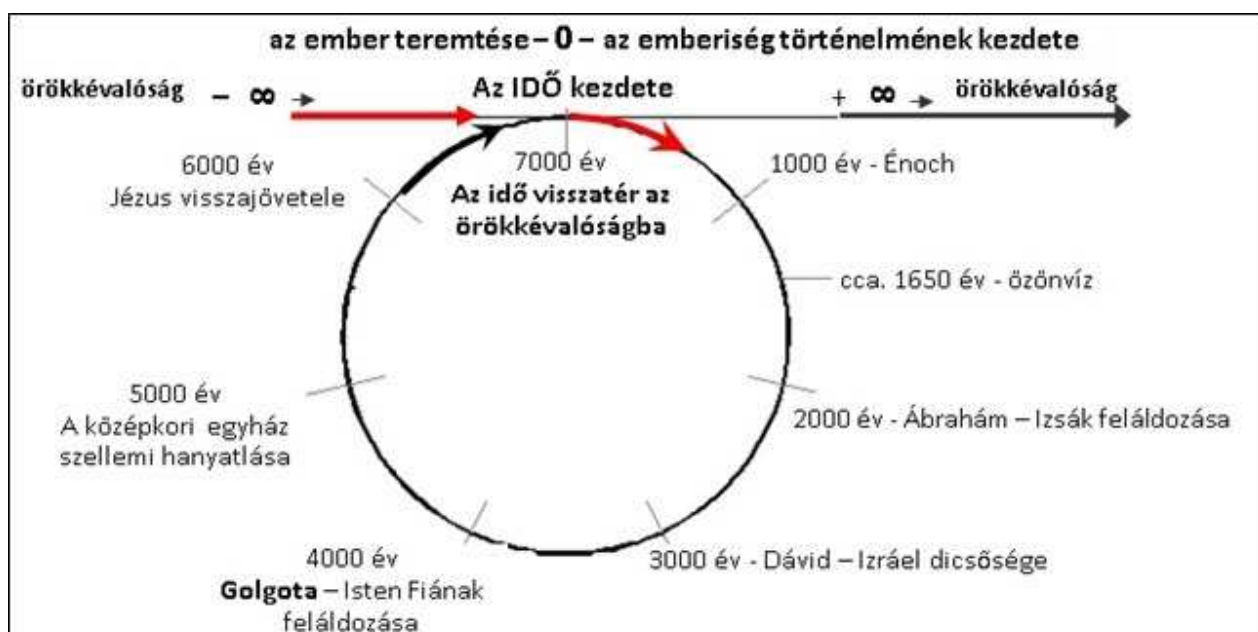
A bibliai próféciákat nem kutathatjuk mechanikusan, sablon szerűen vagy bizonyos módszerek, számítások alapján. Megértésükhöz első sorban újjászületésre, megtért, őszinte, alázatos, tiszta szívre, megváltozott, megszentelt értelemre és a Szent Lélekkel való betöltekezésre, az Ő bölcsességére, világosságára és kijelentésére van szükség. Mert „*a testi /érzéki/ ember nem foghatja fel Isten Lelkének dolgait!*” (1Kor 2:14).

Az Úr Jézus nem mondta meg tanítványainak visszajövetele időpontját. Sem annak kiszámítási módját. „*Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezettett..., a ti dolgotok az, hogy teljessedjete be Szent Lélekkel és legyetek nékem tanúim.*” (Ap.Csel 1:7-8). De beszélt bizonyos jelekről, amelyek az Ő eljövetele közeledtét jelezni fogják.

Két igazságot mindenképpen figyelembe kell venni:

- Isten a történelem ura,
- az ún. próféta távlati látást, próféta perspektívát.

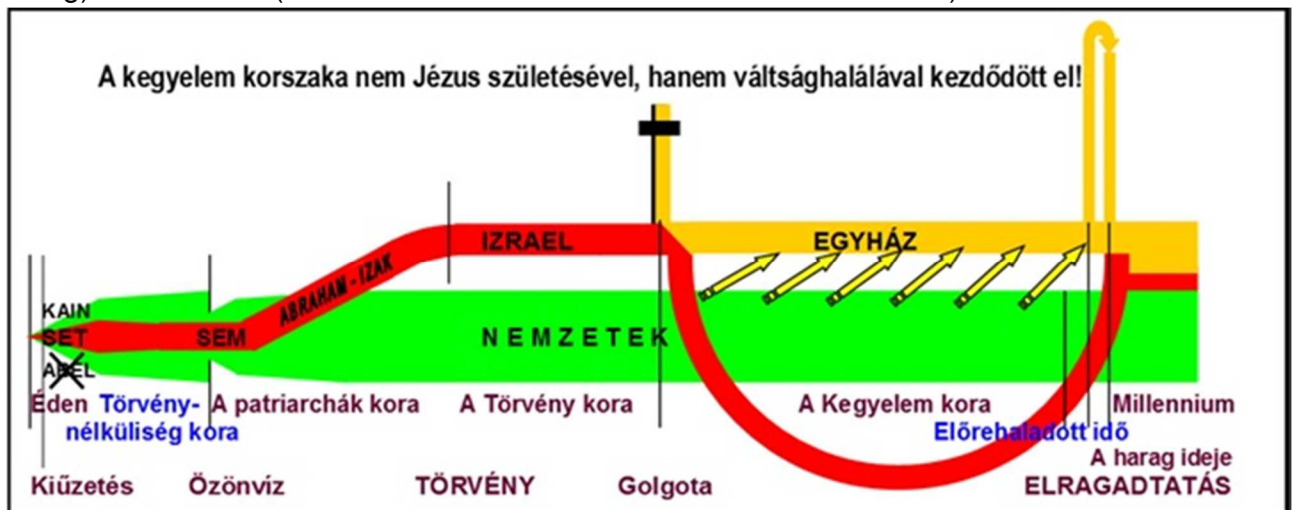
A. Isten a történelem ura

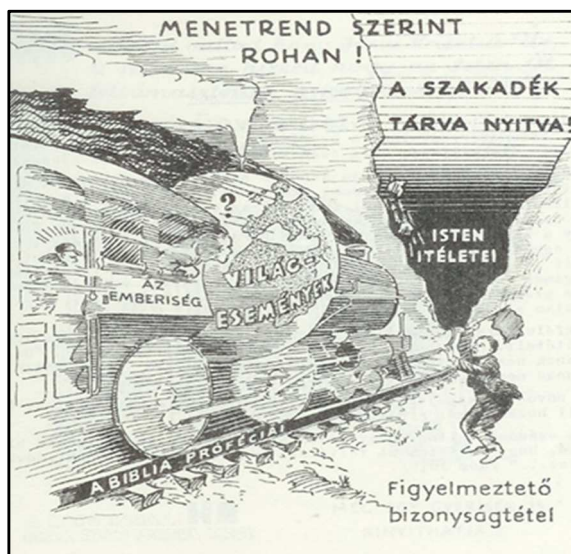
A Szent háromság-egy Isten az Idő kezdetekor a teremtésben kijelentette magát (mint egy felnyitott „három eres” kábel). Hat nap alatt teremtette a világot, a hetedik napon megpihent. Próféta szempontból Istennél 1 nap = ezer év (Zsolt 90:4), 7 nap = 7 ezer év. A Biblia időszámítása szerint az emberiség történelmének ideje cca. 6000 év, amit szépen lehet vezetni a nemzetségtáblázatokból és a Bibliában feljegyzett történelmi adatokból. A 7. ezer év az Úr Jézus békeuralma lesz. Utána az IDŐ visszatér az örökkévalóságba. A három eres kábel ismét „bezárul”, „*hogyan az Isten legyen minden mindenben*” (1Kor 15:23-28).

Ez a 7000 év hét – nem egyenlő – üdvtörténelmi korszakra oszlik:

- Az édeni állapot
- A törvénytől való elszakadás kora
- A patriarchák kora
- A Törvény korszaka
- A kegyelem korszaka (ebben élünk ma, amelyik az Úr Jézus váltságáhalálával kezdődött.)
- A harag rövid ideje (az elragadtatás után)
- Millennium (Jézus Krisztus 1000 éves földi békeuralkodása)

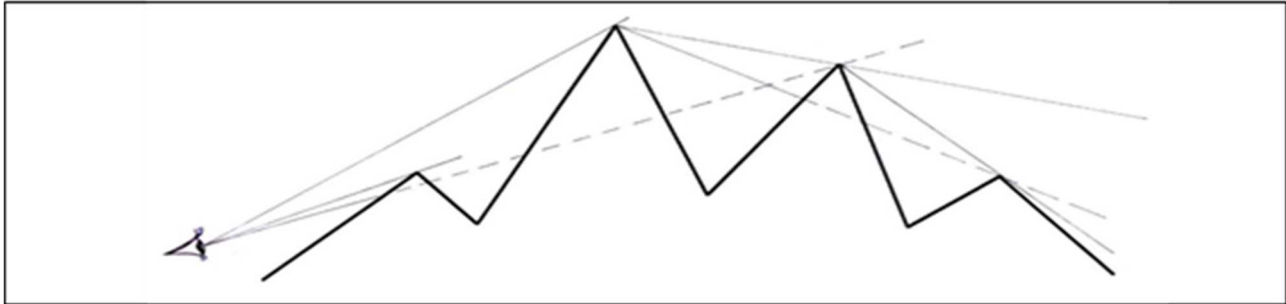
Isten a történelem Ura és pontos terve van e világ számára. Ő a saját tervei felett is úr és gondja van rá, hogy Igéjét a maga idejében beteljesítse (Jer 1:12). Ő semmit sem cselekszik anélkül, hogy előbb titkait ki ne jelentené azoknak, akik Hozzá közel vannak, népének és szolgálóinak, a prófétáknak (Ám 3:7).

Isten a világ teremtése óta irányítja a történelem menetét. A világtörténelem vonata a prófécia beteljesedésének vágányán rohan. Igaz, hogy nem történik minden egy előre megírt forgatókönyv szerint, mégis minden Isten ellenőrzése alatt áll. Azért, hogy a világban sok gonoszság történik, nem Isten a felelős. Ahogy azt már az I. Fejezetben kifejtettük, a sok gonoszság és nyomorúság okozója a sátán, az ősi lázadó és lázító, valamint az ember, aki Istent kiutasította életéből és éltében ennek a lázítónak adott helyet.

B. Profétai távlat, profétai perspektíva

Ezt a következő ábra szemlélteti

Például: Ha utazunk a Magas Tátrába, már messziről láthatjuk a Tátra körvonalait, de Poprádról már egész más a látvány. Ha tovább megyünk, Tátra Lomnicon a Tátrát egészen magunk felett látjuk, de ha felmegyünk a Lomnici csúcsra, meglátjuk a hegység túloldalát is, amelyik már Lengyelországhoz tartozik. Hasonló a profétai perspektíva is. A proféták a nekik megjelentett jövőbeli történéseket bizonyos távlatból, időbeli távolságból látták. Minél közelebb vagyunk a próféciák beteljesedésének idejéhez, minél közelebb vannak hozzánk az események, annál világosabban, tisztábban látjuk őket, mint a próféciák beteljesedését.

„...pecsételd be a könyvet a végső időkhöz, tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás.” (Dán 12:4, 9).

„Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet, és meg nem csal, ha késik is, bízzál benne, mert eljön, nem marad el!” (Hab 2:2-3).

Ahogy mondtam, az Úr Jézus Krisztus beszélt tanítványainak visszajöveteléről, de nem mondta meg nekik annak időpontját, sem annak kiszámítási módját. „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett.” (Ap.Csel 1:7).

Ellenben beszélt bizonyos jelekről, amelyek az Ő eljövetelének közeledtét jelezni fogják. (Mt 24., Mk13., Lk 17., 21. rész).

„Tekintsétek meg a fügefát és minden fákat. Mikor látjátok, hogy hajtanak, tudjátok, hogy már közel van a nyár.” (Lk 21:29-31).

„...Íme, eleve megmondtam néktek” (Mt 24:25, 32-33),

„...hogy amikor eljön az az idő, megemlékezzetek róla, hogy én megmondtam néktek.” (Jn 16:4).

Ugyanúgy Pál apostol is ír leveleiben az „utolsó idők” jeleiről, veszélyeiről és Jézus Krisztus eljöveteléről (1Tim 4:1-3, 2 Tim 3:1-7, 2 Tim 4:3-4, 2Tes 2).

Ezen kívül a próféciák megértéséhez szükséges még figyelembe venni a Dániel könyvének (Nabuchodonozor álma és Dániel látomásai a világbirodalmakról) és a Jelenések könyvének összefüggéseit is. Ezen a helyen nincs lehetőség e próféciák részletes megtárgyalására.

A fenti igehelyek úgy illeszkednek egymáshoz, mint az ismert „puzzle” kirakós játék egyes darabjai, és a beteljesüléskor így alkotják majd a teljes képet. Akinek van szeme, az láthatja, hogy melyik puzzle darab hová tartozik.

A profétai kép összeállása hasonló egy többkamerás videoközvetítéshez is. A kamerák több nézőpontból, közelebbi, távolabbi felvételeket készítenek. Van több mozgó kamera is, és a stúdióban a rendező azokat tetszése szerint összeválogatja és közvetíti. A profétai képek is így illeszkednek egybe, és ezeknek összeválogatásához és együttlátásához szükségünk van a nagy Rendezővel való szellemi kapcsolatra, ami a Szent Lélek. Ő tudja megmutatni, hogy pld. Dániel vagy a Jelenések könyvének egyes profétai képei közelebbi vagy távolabbi eseményeket, eseménysorozatokat mutatnak-e. Ehhez elmélyült imádkozó életre van szükség.

3.) A bekövetkezendő fontosabb események a Biblia alapján:

- az első feltámadás és a hívők elragadtatása,
- a nagy nyomorúság ideje és az Antikrisztus uralma, Armageddoni háború
- Jézus Krisztus eljövetele az Olajfák hegyére,
- a sátán megkötöttese és Jézus Krisztus 1000 éves békeuralma a földön /Millennium/,
- a sátán eloldoztatása és utolsó lázadása,
- a második feltámadás és az utolsó ítélet,
- e világ vége – új ég, új föld, mennyei Jeruzsálem, örökkévalóság.

Jézus Krisztus második eljövételét megelőzi az első feltámadás és egy rövid ideig tartó, de „nagy nyomorúság”. Az első feltámadás a Krisztusban addig meghalt igazaknak, újjászületett szentéletű keresztyéneknek feltámadása és az akkor még élő, újjászületett, szentéletű keresztyéneknek a „levegőégbe az Úrhoz” való egyidejű elragadtatása lesz (Mt 24:31, 40-41, Lk 17:34-36, 1Kor 15:51-52, 1Thes 4:14-18, Jel 20:4-6).

A nagy nyomorúság egy világdiktátornak, akit a Biblia Antikrisztusnak, fenevadnak nevez (Jel 13.), rövid ideig tartó uralma és Isten haragpoharainak a földre való kitöltése lesz a hívők elragadtatása után (Jel 16.). Az Antikrisztus uralmának Jézus Krisztusnak és az Ő megdicsőült szentjeinek minden ember számára látható második eljövetele vet véget, amikor megjelenésével véget vet az armageddoni háborúnak és megkezdí ezeréves békeországát a földön. A Biblia szerint ez időre a sátán megkötötetik és nem lesz hatalma az embereket kísérteni és a rosszra csábítani (Jel 20:1-10). Hisszük, hogy Jézus Krisztus ezeréves békeuralma a földön valóságos 1000 évig tartó időszak lesz, amely időre a gonosz meg lesz kötözve és Jézus Krisztus fog uralkodni az Ő feltámadott és megdicsőült szentjeivel együtt. Beteljesedik Izrael várakozása, amelyről, a próféták, mint messiási korszakról, jövendöltek. A természet megújul és a paradicsomi állapothoz hasonló élet lesz a földön (Ézs 65:20, Zach 8:5, Jel 20:12).

Az ezer év elteltével a sátán újból egy rövid időre eloldatik, de ezt egy utolsó Isten elleni lázadásra használja ki, ami megghiúsul és a sátán az örökké égő tüzes tóba vettetik. Ezután lesz a második, általános feltámadás és az utolsó ítélet (Jel 20:11-15), új ég, új föld – örökkévalóság (Jel 21., 22. rész), az Úr Jézus Krisztusban igazán hívőknek örök boldogsága, és azoknak, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe, örökkön-örökké tartó gyötrelme.

MIKOR LESZ AZ ELRAGADTATÁS?

Az elragadtatás időpontját és a nagy nyomorúság idejét (az Antikrisztus megjelenését), ill. ezen események sorrendjét illetően több nézet uralkodik:

A legáltalánosabban elterjedt nézet az, hogy a hívők elragadtatása a 7 éves antikrisztusi nagy nyomorúság előtt lesz. Egy másik nézet szerint Krisztus Egyháza is átéli a földön az antikrisztusi idők minden borzalmát, a nagy nyomorúságot és Isten haragpoharainak kitöltését is a Földre. Ezt azonban mindjárt elvethetjük, mert Isten Igéje azt mondja, hogy „nem haragra rendelt minket az Isten!” (1Tes 5:9). Pál ap. azt is írja, hogy minket, akik várjuk „...az Ő Fiát az égből, megszabadít amaz eljövendő haragtól”. (1Tes 1:10). A 7 éves nagy nyomorúság második fele pedig Isten haragjának és ítéletének ideje lesz. Egy harmadik nézet szerint az elragadtatás a 7 éves nagy nyomorúság közepén, tehát az Antikrisztus fellépése után 3 és fél év elteltével lesz.

Minden nézet vallóinak meg vannak a maguk érvei pro és kontra. Nem gondolom, hogy kategorikusan, a Biblia alapján határozottan alá lehetne támasztani bármelyik nézetet. Ha valaki ezt tenné, az nagyképűségre vallana, és biztosan csalódáshoz is vezetne.

Itt is érvényes a prófétai perspektíva elve. Minél közelebb vagyunk a prófécia beteljesedéséhez, annál világosabban látjuk az eseményeket.

A legbölcsebb dolog szerintem az a nézet, hogy bár az elragadtatás bármikor megtörténhet, legkésőbb a haragpoharak kitöltete előtt bekövetkezik. Úgyis úgy lesz, ahogy lesz! Az Úr Jézus várásának helyes bibliai módja: vigyázni, imádkozni és szolgálni. Legyünk készen az Úr Jézussal találkozni bármikor, akár a halál kapuján keresztül, akár az elragadtatáskor. De legyünk hűségesek mindhalálig, és lélekben készüljünk fel arra az esetre is, hogy ha szenvedés, üldöztetés, éhség vagy bármilyen szükség, nyomorúság, sőt mártírhalál jönne az Úr Jézus nevéért. Még akkor is, ha az antikrisztus pecsétjének (valószínű, egy mikroczipnek) a jobb kézre vagy a homlokra való felvétele által kikerülhetnéd az éhezést, üldöztetést, és bebiztosíthatnád magad és családod, gyermekeid számára a pillanatnyi jólétet, kérlek, ne tedd!

Mi nem az Antikrisztust várjuk, hanem szeretett Vőlegényünket, Aki életét adta értünk. Ne éljünk az Antikrisztus várásában, hanem éljünk a Vőlegény várakozásában, mint az Ő menyasszonya addig, amíg vissza nem jön. A haragpoharak kitöltése előtt biztosan visszajön, még ha a nagy megpróbáltatásnak egy bizonyos idejébe bele is engedi az Egyházat. Az Ige szerint a választottak számára azok a napok megrövidíttetnek. Izráel azonban végig átéli a nagy nyomorúságot, de a maradék megtartatik (Mt 24:22).

Az Úr Jézusnak a tíz szűzről való példázatában (Mt 25:1-13) láthatjuk, hogy mind a tíz szűz várta a vőlegényt, de az okos szűzek fel voltak készülve arra az eshetőségre is, hogy a vőlegény esetleg késhet. Számítottak azzal is, hogy a vőlegény eljövetele előtt besötétedhet, sőt eljöhet az éjfél is, ezért előre gondoskodtak arról, hogy legyen elég olajuk nemcsak a lámpásukban, hanem a tartalék edényeikben is.

Hogyha az elragadtatás lesz hamarabb? Dicsőség Istennek! De mi lesz akkor, ha előbb megkezdődne az általános pecsételés, nyomorúság, üldöztetés? Bizonyára ezzel az eshetőséggel sokan nem számolnak, ezért ha így lesz, sokan megbotránkoznak (Mt 24:9-10), nem lesz erejük ellenállni, és felveszik a fenevad bélyegét. Nem lesz elegendő olajuk.

Némelyek hiszik, hogy ha esetleg lemaradnak az elragadtatásról, az antikrisztusi nagy nyomorúság idején is lesz még lehetőség megtérésre. Ugyanis, ha nem veszik magukra a fenevad bélyegét, mártírhalállal még üdvözülhetnek. Még ha ez így is lenne, én nem mernék erre buzdítani senkit. Ha most, a kegyelem idején, amikor a Szent Lélek – Aki a megszentelődést és felkészülést munkálja bennünk – jelen van, könnyelműek vagyunk, hogyan tudnánk majd hűségesen megállni akkor, amikor a Szent Lélek kivonatlik e világból? Előttünk egy cél legyen: Készen lenni az elragadtatásra! Ma van a kellemetes idő, ma van a kegyelem ideje, a mát kell kihasználnunk a felkészülésre, a megszentelődésre, a Szent Lélekkel való beteljesedésre és a szolgálatra.

Ahogy már említettem, tudjuk, hogy két feltámadás lesz. Az első feltámadás az igazak feltámadása, és második feltámadás az utolsó ítéletre való feltámadás lesz.

Dán 12:2 *„És sokan azok közül, a kik alusznak a föld porában, felserkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra.”*

Jn 5:28-29 *„Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.”*

Az első feltámadás:

„Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, a kik élünk, a kik megmaradunk az Úr eljöveteleig, épen nem előzzük meg azokat, a kik elaludtak. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és **feltámadnak először a kik meghaltak volt a Krisztusban**. Azután mi, a kik élünk, a kik megmaradunk, **elragadtatunk** azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.“ (1Tes 4:15-17).

„És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel; és látám azoknak lelkeit, a kiknek fejöket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten beszédéért, és a kik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. **Ez az első feltámadás**. Boldog és szent, a kinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig.“ (Jel 20:4-6).

A második feltámadás:

„És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogságából...“ „És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, a kinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyük nem találtatik. És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, amely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. És a tenger kiadá a halottakat, a kik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, akik ő náluk voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint.“ (Jel 20:7, 11-13).

Az első és a második feltámadás között lesz az Úr Jézus Krisztus ezeréves békeuralkodása a földön, amikor a vele megdicsőült testben visszajött szentjeivel fog uralkodni. A sátán ez időre meg lesz kötözve.

A történelmi egyházak és a liberális teológia képviselői szerint semmilyen földi Millennium nem lesz. Az 1000 évet jelképesen kell érteni. A Millennium szerintük az Úr Jézus első és második eljövetele közti bizonytalan hosszú időt jelenti. Jézus már 2000 éve uralkodik egyházában a mennyből, és ez a korszak még több ezer évig is eltarthat az Ő második eljöveteleig az utolsó ítéletre. Nem hisznek az elragadtatásban. Hiszik, hogy a sátán már az Úr Jézus első eljövetelkor meg lett kötözve, és már nem csábíthatja a népeket. A világ azonban nem így néz ki!

A Jehova tanúi a Millennium alatt örökké tartó földi paradicsomot, Jehova örök földi királyságát értik, de csak a hű Tanúk számára. A mennybe csak a 144000 tagú mennyei osztály jut, akiknek a száma már régen betelt, bár néhányan közülük még /állítólag/ élnek a földön. A többi Jehova tanújának nincs esélye a mennybe jutni, nem is kíváncsoznak erre. Szerintük az armageddoni háború után a sátánt és démonait ezer évre a mélységbe zárják. Ez idő alatt a 144000 égi társörökös (Jehova Tanú) ítélkezni fog, és királyként uralkodik majd Krisztussal ezer évig. Az ítéletnap nem 24 óra alatt zajlik le, hanem ezer évig fog tartani, amely alatt Jézus Krisztus megítéli majd „az élőket”, (az Armageddont túlélő nagy sokaságot), és a feltámadott „halottakat”. Akik igazaknak találtnak, azok bemennek az örök földi paradicsomba, a gonoszok pedig megsemmisülnek (megszűnnek létezni).

Az adventisták hisznek a szószerinti ezeréves Millenniumban, de nem a földön, hanem a mennyben. Az igazaknak részük lesz az első feltámadásban és elragadtatnak. Szerintük a gonoszok az armageddoni háborúban elpusztulnak, és a Föld kiégett lakatlan pusztává lesz. A sátán megkötöztetik, de ez azt jelenti, hogy mivel a Földnek nem lesznek lakói, nem lesz kit kísértenie. Az igazak Krisztussal uralkodnak a mennyben!? Ezer évig – KI FELETT? Az ezer év elteltével a gonoszok feltámadnak, és a sátán ekkor újból folytatja munkáját, és felláztatja az embereket. Krisztus ekkor az övével visszajön, mint a mennyből leszálló Új Jeruzsálem. **Ez bibliátlan!** A Biblia ezeket az eseményeket egészen másként írja le.

A Biblia szerint a Millennium nem a mennyben lesz, hanem a Földön. A Föld nem lesz lakatlan, hanem a paradicsomi állapothoz hasonló állapot lesz a Földön. A sátán ezeréves tétlenségre való megkötözöttsége a Biblia szerint nem a lakatlan Földön lesz, hanem a „mélységben”. Az ítéletre való második feltámadás nem közvetlenül a Millennium után lesz, hanem csak a sátán utolsó lázítási kísérlete és végleges megítélése után. (Jel 20:7-15).

Mi hiszünk a szószerinti ezeréves Millenniumban, mint eljövendő konkrét ezeréves időszakban, amikor az Úr Jézus Krisztus az antikrisztusi nagy nyomorúság leteltével, a Bárány mennyei menyegzője után megdicsőült szentjeivel együtt visszatér az Olajfák hegyére, megjelenésével megsemmisíti az Antikrisztust, és megkezdí 1000 éves békeuralkodását. Erre az időre a sátán meg lesz kötözve, és beteljesedik Izrael várakozása, amelyről, a próféták, mint messiási korszakról, jövendöltek. A természet megújul és a paradicsomi állapothoz hasonló élet lesz a földön (Ézs 65:20, Zach 8:5, Jel 20:12). Ezért az eljövendő Isten országáért tanította az Úr Jézus imádkozni tanítványait. Első eljövetelekor Benne eljött Isten országa, de nem szemmel láthatóan, hanem a Szent Lélek által azoknak életében, akik életüket alárendelik az Ő uralmának és akaratának. Második eljövetelekor, bár a sátán meg lesz kötözve és nem fog kísérteni, a megromlott emberi természet azonban megmarad. Ezért nem minden ember fogja Őt önként szolgálni, hanem „*vasvesszővel fog uralkodni a népek felett.*”

4.) Az utolsó idők jelei és veszélyei

Vizsgáljuk meg most azokat a jeleket, amelyekről az Úr Jézus Krisztus tanítványainak beszélt, amelyek az Ő eljövételének közeledtét jelezni fogják. (Mt 24., Mk13., Lk 17., 21.), és azokat, amelyekről Pál apostol is ír leveleiben mint az „utolsó idők” jeleiről, veszélyeiről és Jézus Krisztus eljövételéről.

A. Természeti katasztrófák, éhség, háborúk és azoknak hírei, gazdasági válság

- Sokkal nagyobb méretű és gyakoribb természeti katasztrófák: földrengések, hurrikánok, szökőár, ózonveszély, szmog, klimatikus felmelegedés és annak beláthatatlan és megelőzhetetlen következményei stb., döghalálok (BSE, madár-sertésinfluenza stb.)
- „*Hallanotok kell majd háborúról és háborúk híreiről!*” (Mt 24:6) – a hírközlés felgyorsulása. Jézus korában hetekig tartott, amíg egy hír eljutott pld. Jeruzsálemből Rómába. Ma néhány perc alatt körül járja a világot.
- „*Nemzet támad nemzet ellen...*” (7.vers) – A nemzeti nacionalista ellentétek szítása. Jeruzsálem körülvéve hadseregektől (Lk 21:20).
- A béketörekvések csődöt vallanak – „*Amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen jön rájok a veszedelem!*” (1Tes 5:3).
- Mt 24:8 – „*Mindez a sok nyomorúságnak kezdete.*” Szlovákul és az új magyar fordítás: „*Mindez pedig a vajúdás kínjainak kezdete.*” Ezek a világ szülés előtti vajúdási fájdalmai, amelyek a messiási korszak megvalósításához, a világ újjászületéséhez vezetnek.

- Nagy nyomorúság, amilyen nem volt és nem is lesz, de ezek a napok a választottak számára megrövidítetnek – az elragadtatás által (Mt 24:21-22).
- *„...ama napok nyomorúságai után a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, és a csillagok az égről lehullanak, és az egeknek erősségei megrendülnek. És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel.”* (Mt 24:29-30).
- *„És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog. Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, a mik e föld kerekiségére következnek: mert az egek erősségei megrendülnek.”* (Lk 21:25-26) *„De ti emeljétek fel fejeiteket!”* (28. v.).

B. Az emberek jellemét és egymáshoz való viszonyát illetően a társadalomban

Jellemző a korra:

- a meggazdagodás utáni hajsza – Lót napjaiban (Lk 17:28), a pénz szeretete. *„Az emberek lesznek pénzsóvárgók...”* (2Tim 3:2). *„Minden gonoszságnak gyökere a pénz szeretete!”* (1Tim 6:6-11).
- az aggodalmaskodás, az élet gondjaitól, a jövőtől való félelem (Lk 21:26-34), a gazdasági válság miatti bizonytalanság, depresszió, reménytelenség, kilátástalanság és az ebből fakadó öngyilkosságok számának rendkívüli megnövekedése.
- *„...az emberek lesznek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kevélyek, káromkodók, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kegyetlenek, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.”* (2Tim 3:1-7).
- *„...a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.”* (Mt 24:12). Olyan időkben élünk, amikor a sátán leginkább támadja az emberek, családtagok, rokonok, szomszédok, munkatársak, sőt a hívők egymáshoz való szeretetviszonyát.
- *„a csillagok az égről lehullanak, és az egeknek erősségei megrendülnek.”* (Mt 24:29) Csillaghullás a természeti világban, de csillaghullás a társadalomban is: politikai rendszerek, politikai pártok, vezetők csillaghullása. Csak rövid ideig vannak hatalmon. Világstárok, színészek, zenészek, sportolók feledésbe merülnek, dicsőségük csillaga lehullik. Skandálokban, sokszor öngyilkosságban végződik csillaghullásuk. Szellemi tekintetben ez jelenti azt a szellemi megmozdulást, mobilizációt, azt az intenzív szellemi harcot is, amelyik a láthatatlan világban zajlik. Jézus látta a sátánt, mint villámlást lehullani. A sátán tudja, hogy kevés ideje van, és az antikrisztus személyében készül színre lépni. De az evangéliumnak is hirdettetnie kell az egész világon. Ez is szellemi harc!
- A megtévesztés szelleme: *„Hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is... Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott; ne higgyétek. Íme, eleve megmondottam néktek. Azért, ha azt mondják majd néktek: Íme, a pusztában van; ne menjetek ki. Íme, a belső szobákban; ne higgyétek.”* (Mt 24:23-26).
„És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak, hogy kárhoztattassanak mindazok, a kik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.” (2Tes 2:11-12).

C. Az emberek jellemét és viszonyát illetően az egyházban:

- Üldöztetés: „*Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevéért.*” (Mt 24:9)
- Megbotránkozások, árulók támadnak. Testvérből lesz ellenség: „*És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást.*” (Mt 24:10). „*Halálra fogja pedig adni testvér testvérét, atya gyermekét; és magzatok támadnak szülők ellen, és megöletik őket.*” (Mk 13:12) „*Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék némelyeket ti közületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevéért. De fejeteknek egy hajszála sem vész el. A ti béketűrésetek által nyeritek meg lelketeket.*” (Lk 21:16-19) „*Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem.*” (Mt 5:11) „*Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztévő, vagy mint más dolgába avatkozó. Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyellje, sőt dicsőítse azért az Istent.*” (1Pt 4:15-16)
- Mt 24:12 szerint „*...a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.*” Olyan időkben élünk, amikor „*a szeretet sokakban meghidegül*”, és ez jellemző a hívőkre is. Ezért vigyázzunk, hogy a keserűség gyökere szívünkben egymás iránt fel ne nőjön. Isten szeretetre hívott el bennünket, Jézus tanítványait a szeretet jellemzi (Jn 13:35).
- 1 Tim 4:1-3 „*A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztet. Hazug beszédűeknek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben. A kik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, a kik megismerték az igazságot.*”
- 2 Tim 3:1-7 „*Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert az emberek lesznek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kevélyek, káromkodók, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kegyetlenek, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.*” (Az egyházban is!!!). Akiknél ugyan megvan a kegyességnek (vallásosságnak) látszata, de annak erejét megtagadják”.
- 2 Tim 4:3-4 „*Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert vizket a fülök. És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak.*”
- Mindennek ellenére az evangélium hirdetik az egész világon (Mt 24:14).

D. Az erkölcs területén:

- „*...a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.*” (Mt 24:12).
- „*...az emberek lesznek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kevélyek, káromkodók, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kegyetlenek, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.*” (2Tim 3:1-7).
- „*Az utolsó időben csúfolkodók támadnak, a kik saját kívánságaik szerint járnak, és ezt mondják: Hol van az ő eljövételének ígérete?*” (2Pt 3:3-4).
- Erkölcstelenség, amilyen volt Noé napjaiban és Lót napjaiban (Mt 24:37-39, Lk 17:26-30). Minden test megfertőztette az ő útját. Lót napjaiban már nem házasodtak – azt a kort a homoszexualitás jellemzi. A mai fiatalok már nem akarnak házasságot kötni. Ami valamikor nem volt normális, ma nemcsak normális, hanem az a norma, standard, amit követni kell.

- Erkölcstelenség, hűtlenség, becstelenség, megbízhatatlanság a házasságban, az üzleti életben, polgári életben, politikában..., korrupció stb.
- A házasság előtti és házasságon kívüli szexuális élet korlátlan kiélése. A házasság szentségének, mint Isten szerzeményének semmibevétele. *„A nőt előbb ki kell próbálni!”* – *„Minek az a darab papír, ha szeretjük egymást?”* – Ennek a gondolkodásnak szomorú gyümölcsét lehet látni a társadalomban. Azok számára, akik számára a házasságlevél csak egy darab papír, a Biblia is csak egy darab papír. De akik számára a Biblia Isten Igéje, a házasság is szent dolog!
- Nemi erőszak, amelynek gyakori oka a nők kihívó öltözködése és viselkedése.
- Gyermekek szexuális kihasználása.
- Perverz erkölcstelenségek elhatalmasodása (Róm 1.kap., Ef 5:12). *„Mert a melyeket azok titokban cselekszenek, éktelen dolog csak mondani is.”* (Ef 5:3) – *„Paráznaság pedig és akármely tisztátalanság vagy fősvénység ne is neveztessek ti közöttetek!”* – Hát jó, akkor ezeket a bűnöket „átkereszteljük”! A paráznaságot párkapcsolatnak. Ha szeretik egymást, miért ne? Ugye, milyen keresztyéni? Hiszen Isten a szeretet! A homoszexualitásból más szexuális orientáció, a magzatelhajtásból terhességmegszakítás lesz, a lopásból „önsegítség”, a rágalmazásból igazmondás (*„ami a szívemen, az a számon!”*) stb. Így a BŰN, amelyik olyan sok lelki komplexus okozója, lassan eltűnik az életünkből.
- A homoszexualitás elterjedése és annak törvényesítése iránti törekvések, a gender program propagálása, a házasság szentségének, mint Isten szerzeményének semmibe vétele. Mindennek következménye a sok nemi betegség, az AIDS, mint Isten válasza – mert *„Isten nem csúfoltatik meg! Amit vet az ember, azt aratja is!”* (Gal 6:7). Az emberiség nem tanult a történelemből. Minden világbirodalom bukását az erkölcstelenség, főleg a homoszexualitás, okozta és előzte meg.
- Erőszak, vandalizmus, kriminalitás, az öngyilkosságok elterjedése, az isteni rend és autoritások elleni lázadás, anarchia, feminizmus.
- Erkölcstelen folyóiratok, pornográfia, könyvek, melyek nyíltan vagy rejtetten, de mindenképpen rafináltan az erkölcstelenséget, erőszakot, okkultizmust vagy hamis keleti vallásokat reklámozzák.
- A zene is bizonyos filozófia hordozója. A rockzene (nemcsak!) és más zene (pld. ezoterikus), a kábítószeres elterjedése, alkohol, sátánizmus az okkult területekre és a fenevad számának (a „666”) népszerűsítéséhez vezető út!
- Divat, piercing. Az emberek egyre inkább hozzászoknak ahhoz, hogy különféle jelek legyenek a testükön. Okkult szimbólumok (sárkány, a sátáni ötágú csillag, démonok stb.) tetoválása. Fiatalok büszkén viselik a fülükbe, orrukba, szemöldökeikbe, ajkaikba csíptetett ékszereket. Valószínűleg nem tudják, hogy már gyártanak hasonló méretű mikrocsipeket, amelyeket viselőik távoli számítógépes megfigyelésére és követésére használnak. Mindez a „fenevad bélyegének” felvételéhez vezetheti az agyimosott lakosság nagy részét, amikor elérkezik annak az ideje, méghozzá anélkül, hogy az emberek felfognák a bélyeg igazi jelentését és célját.

E. Okkult, titkos szellemi praktikák elterjedése: babonák, okkultizmus, spiritizmus, szellemidézés, jóslás, horoszkópok, boszorkányság, mágia, keleti vallások, pszichotrónika, ezotéria és természetgyógyászat. Sokszor mindez a tudományosság álarcában.

F. A kor világpolitikai eseményei: Izráel és Palesztina, USA, EÚ, Vatikán (a pápa), az iszlám államok, Oroszország, Kína, Irán... stb. szerepe. A hidegháború végével nem szűnt meg az atomháború és a biológiai háború veszélye.

- Az Izráel körüli eseményeknek rendkívül fontos szerepe van az utolsó idők komolyságának felismerésében. Izráel a világ óramutatója, mely közel 12 órát mutat.

➤ „A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.” (Mt 24:32-34). „El nem múlik ez a nemzetség...” Melyik? A zsidó népnek majdcsak 2000 éven keresztül nem volt otthona. Mégis a sok üldöztetés ellenére megőrizték identitásukat. Majd a próféciák szerint Isten teljesítette ígéretét, Izráelt atyáik földjén összegyűjtötte, és 1948 május 14.-én megalakult Izráel állama. A fügefa életre kelt, és a mai napig sok támadás ellenére virágzik. Az Úr Jézus szavai szerint az a nemzetség, amelyik meglátja a fügefa zsendülését, nem múlik el az Ő visszajöveteléig. **A legfigyelemre méltóbb dolog (!!!)** az, hogy a zsidók nem áldozhatnak, mert nincs templomuk, és áldozni csak a jeruzsálemi templom oltárán lehetett. Ezért óriási erőfeszítések és előkészületek vannak a templom felépítésére. Ennek akadálya a sziklamecset, amely a volt templom helyén áll. Ennek eltávolítása ma lehetetlennek látszik. Dániel próféciája szerint azonban az utolsó idők világdiktátora (antikrisztus) **szövetséget köt Izráellel, és lehetővé teszi a templom felépítését.** Ez a diktátor azonban 3 és fél év múlva felbontja Izráellel a szövetséget, maga ül be a szentélybe isten gyanánt mutogatva magát, megszentelteleníti a templomot, véget vet a véres áldozatnak és az oltárra felteszi a „pusztító utálatosságot”. (Dán 9:27, Mt 24:15).

➤ „Mikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülvéve...” (Lk 21:20)

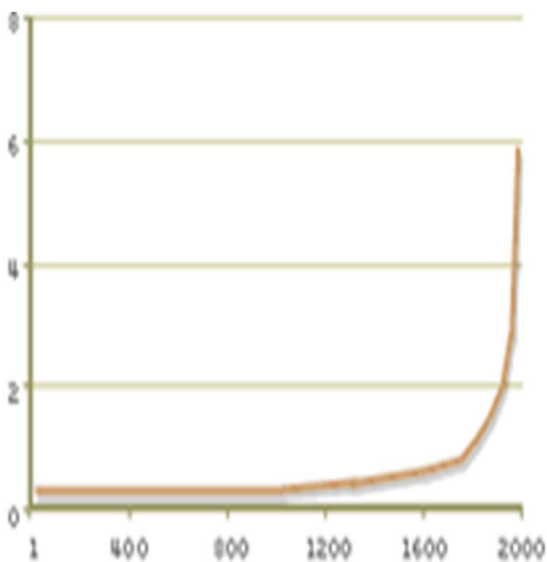
➤ „Jeruzsálem megtapodtatik a pogányoktól, míglen betelik a pogányok ideje.” (Lk 21:24)

- Az arab világban – az „arab tavasz” forradalmi nagy politikai változásokat, s egyben az iszlám elradikalizálódását eredményeztek (az ú.n. „Iszlám Állam /ISIS/ megalakulása és terjedése, dzsihád, terrorizmus, merényletek, tömeges bevándorlás Európába).

- A Római Birodalom megújulása – EÚ, amelyik Dániel próféciája szerint törekeny lábakon áll, mint a vas és agyag keveréke. (Dán 2:41-44).

- Megjelenik a törvénytaposó, a bűn embere, a veszedelemnek fia. (2Tes 2:3-8)

G. A technika fejlődése és a médiák hatása. A teremtés óta az emberek évezredek óta csaknem ugyanolyan technikai színvonalon éltek. Olajmécsessel világítottak, igavonó állatok segítségével közlekedtek, nem ismerték az elektromosságot, sem a mai idők technikai vívmányait. Ezelőtt cca. 500 évvel egyszerre csak a dolgok megmozdultak.

A könyvnyomtatás, a gőzgép, az elektromosság, a robbanó motorok, távközlés stb. feltalálásával visszafordíthatatlanul kezdetét vette a technika forradalmasítása. A tudomány és a technika az utóbbi 50 év alatt (a mellékelt ábra szerint) rohamosan, parabola szerűen többet fejlődött, mint az azt megelőző fél évezred alatt, és ez a növekvő tendencia továbbra is megállíthatatlanul folytatódik. DE MEDDIG? Az emberiség isteni szintre emelte a tudományt és a technikát, melynek fejlődését szinte lehetetlen dolog követni. Maguk a tudósok aggodalommal tekintenek a jövőbe, attól tartva, hogy a technika vívmányai végső soron elpusztítják az emberiséget (atomháború?).

Elismerjük, hogy a **technika fejlődése** sok tekintetben az emberiség javát szolgálja, mégis ennek a rohamos fejlődésnek meg vannak a maga veszélyei is. A televízió hasznos információközlő és ismeretterjesztő szerepe mellett sok negatív hatása is van: Idő- és emberrabló (elrabolja a gyerekektől a szülőket, a szülőktől a gyerekeket), „pótnagymama”, virtuális „apa-ideál”, akit a gyerek a képernyőn (szuperman), vagy pedig (állandóan) a képernyő előtt ülve lát. Kriminális és erkölcstelen „tudományok” tanítómestere, félelem és bizalmatlanság magvetője. Igényt tart az abszolút igazság és képalkotás tulajdonjogára („Igaz, mert a TV-ben is mutatták!”). A nézőkre rafinált intelligenciával diktálja a jövő ördögien átgondolt központi, egyetemes (globalista) világgondolkodását. Egyúttal szórakoztató programjaival elbűvöli, elvakítja az embereket, hogy strucc módjára ne lássanak semmiféle jövőbeli veszedelmet. A televízió veszélyéhez tartozik az is, hogy akik rendszeresen követik a népszerű TV filmsorozatokot, vagy meséket, szinte állandóan egy képzeletvilágban élnek, amelyik vagy ideálisan szép, vagy ijesztően rettenetes, ezért a valós világ embereivel (családtagokkal, munkatársakkal) való kapcsolatuk sokszor konfliktusokkal teljes.

Nem beszélve arról, hogy a TV-nek, ill. a számítógépes játékoknak valótlán, virtuális világa által elkábítva az emberek nem érzik az idők veszélyeire intő figyelmeztető jeleit sem. Ez a virtuális világ rendkívül eltorzítja főleg a gyermekek lelkületét és ideges pszichikai zavarokat okoz. (Facebook, internetes, virtuális szerelem!)

A komputeres állami, biztonsági, banki, kereskedelmi és katonai világhálózat nagyon labilis lábakon áll, és erre épül fel a jövőbeli „nagy Babilon”. (Vírusok szétküldése, internetes kalózkodás, hackerek „betörése” a Pentagonba, bankokba, villamos erőművekbe stb.).

Pál apostol leveleiben, főleg a 2Tes. levél 2. részében, úgyszintén János apostol a Jelenések könyvében írnak arról, hogy Jézus Krisztus visszajövele előtt antikrisztusi idők állnak be. A Jel. 13. részében egy olyan antikrisztusi világbirodalomról olvashatunk, amelyik olyan totális kontroll-rendszert fog bevezetni, hogy csak azok vehetnek és adhatnak el majd, akik jobb kezükön vagy homlokukon egy bizonyos jelet (a bőr alá beültetett mikrocsipet) fognak viselni, a fenevad bélyegét.

Jel 13:13-18 *„És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhitei a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatnak néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesített vala, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek. Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; és hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.”*

Ez a világdiktátor kényszeríteni fogja az embereket, hogy őt Isten gyanánt imádják. Aki ezt megtagadja, az üldözve lesz. Aki viszont ezt a bélyeget magára veszi, inni fog Isten haragjának poharaiból (Jel 14:9-12), többek között ártalmas fekélyek támadnak majd azokon az embereken, akiken lesz a fenevad bélyege, és akik imádják majd annak képét (Jel 16:1-2). Az Úr Jézus azonban megígérte, hogy a haragpoharak elől az övéit elragadja a Bárány menyegzőjére.

Az antikrisztus előfutára, útegyengetője, a „második fenevad”, azaz hamis próféta lesz, aki „*nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatnak néki, hogy cselekedje a (első) fenevad (antikrisztus) előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesítettet vala, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek.*” Ez a leírás cca. 2000 éves, és a szemeink előtt teljesedik be. Évszázadokon keresztül a bibliaolvasó és kutató emberek sem értették, mert a modern technika vívmányai szükségesek e prófécia megértéséhez. A képet, amelyik megszólal, lehetne a televízióval is azonosítani. Azonban valószínű, hogy az antikrisztus élethűbb módon fogja magát mutogatni, hogy a világ őt isten gyanánt imádjá.

2Tes 2:8-10 „*És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemésztt az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével, **akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival**, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek, mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az üdvösségükre.*”

Jel 13:2 „*és a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő királyiszékét, és nagy hatalmat.*”

A modern technológia további lehetőségeket kínál a virtuális valóság (VR= virtuális realitás), hologramok, lézertechnika, intelligens robotok, nanotechnológia, biotechnológia, klónozás segítségével való mesterséges superintelligencia előállításával. Ennek a törekvésnek a megtestesítője az ú.n. transzhumanista mozgalom, amelynek egyik vezetője a magyar származású Zoltán István, amerikai transzhumanista filozófus, aki a 2016-os amerikai elnökválasztáson jelöltette magát.

Lásd: http://www.hetek.hu/hit_es_ertekek/201606/elnokjelolt_beultett_chippel

A virtuális valóság által már ma is csodaszámba menő attrakciókat lehet produkálni. Például a múzeumokban kiállított műkincseket élethűen helyettesítik azoknak hologram utánezatai. Úgyszintén pld. egy politikus egy időben több helyen jelenítheti meg magát anélkül, hogy személyese ott tartózkodna. A lézertechnika és a hologramok segítségével természetfelettinek tűnő hologram vetítést lehetséges bemutatni „láthatatlan vetítővásznon” (látványtechnika, 3D animációk, „hologram vetítés”, égre vetítés...).

Jel 14:9-12 „*És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádjá a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, **az is iszik az Isten haragjának borából**, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tőzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; és az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!*”

Jel 16:1-2 „*És hallék nagy szózatot a templomból, amely mondja vala a hét angyalnak: Menjetek el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát. Elméne azért az első, és kitölté az ő poharát a földre; és támada **gonosz és ártalmas fekély** azokon az embereken, akiknek vala a fenevad bélyege, és akik imádják vala annak képét.*”

A televízió, internet, szatellitek, intelligens robotok a jövő világdiktátorának, az Antikrisztusnak fellépését előkészítő eszközök (2Tes 2:9-12, Jel 13. r., 14:9-12), amelyek az ő képének, totális kontrolljának és egy pénznélküli gazdasági rendszernek, a világ globalizációjának, egy új világrendnek a bevezetéséhez vezetnek. A mikrocipés totális kontroll bevezetését sürgeti a terrorizmus elterjedése is. A technika fejlődését manapság lehetetlen dolog követni /informatika, kibernetika, hadiipar stb./ (Dán 12:4).

A tárgyak számokkal, vonalkódokkal való megjelölése már természetes dolog, amin rajta van a 666. De a mikrocipekkel való megjelölés is egyre jobban terjed (bankkártyák, mobil, autóhelyzet jelző és navigátor GPS). Azonosítás céljából házi- és más állatokat mikrocipekkel jelölnek meg. Technikailag minden elő van készítve!

H. Az emberekkel való manipulációk, azaz a nagy megtévesztés szelleme. Tömegpszichózis, különböző misztikus relaxációk, ú.n. agykontroll, ezoterikus zene meditációval, hipnózis, „riport a halottak lelkeivel“ hipnotikus állapotban, extázis, tömeges gyakorlatok, gyógyító szeánszok, sámánizmus, keleti guruk tisztelete, új szélsőséges karizmatikus, de bibliátlan szellemi irányzatok terjedése.

I. Genetikai manipulációk – klónozás, más emlősök szerveinek emberi szervezetbe való beültetésének kísérlete, szintetikus emberi mű-kromoszóma előállítására való törekvés, élettelen anyagból élő organizmus sejtjének előállítására törekvő kísérletek, amelyek a teremtés tényét igyekeznek majd megcáfolni. Ezek a kísérletek beláthatatlan következményeket vonhatnak maguk után.

J. A világvallások egyesítésére igyekvő törekvések bibliai normák feladását jelentő nagy kompromisszumok árán. A keresztyének egyesítésével kapcsolatban kétféle irányzatot figyelhetünk meg. Egyrészt, világszerte óriási szervezkedési erőfeszítések vannak nemcsak minden keresztyén vallásfelekezetnek, hanem a nem keresztyén világvallásoknak nagy kompromisszumok árán történő egyesítésére is (New Age), amelynek célja egy egyesített és megengedett „szuper-egyház“ kialakítása. Ebben nagy szerepe van a római Ferenc pápának!

A bibliai keresztyének ebbe a szinkrétista egységbe nem mennek bele, mert vallják, hogy egyedül Jézus Krisztus az Istenhez vezető Út. Ezért üldözve lesznek. És ez az a másik irányzat, amit szemlélhetünk az, amit a Szentlélek munkál az újjászületett keresztyének között különböző felekezetekben a szeretet és Isten Igéje igazságainak alapján. Így akarja a Szentlélek felkészíteni Krisztus menyasszonyát a Vőlegény közeli eljövételére. Az utolsó időkben a formális keresztyén egyházak egyesülnek a világvallásokkal és a bibliai „nagy Babilonná“ válnak, míg Krisztus Egyháza ettől elválik, üldözve lesz és végül a felhőkben megjelenő Krisztus őt magához elragadja. A keresztyének egységéhez közös alapra van szükség, amely nem lehet más, mint Isten Igéje, a Biblia. Különböző közös programok szolgálhatnak „esernyőként“, az Isten szerint való egység azonban sokkal inkább hasonlít egy jó alapokkal bíró házhoz, mint egy közös esernyőhöz.

Bevezetőben beszéltünk arról, hogy nem akarunk rémhíreket terjeszteni, sem pedig pánikot kelteni, hanem azt az evangéliumot, örömmüzenetet hirdetni, hogy: *„Ne féljete!”* Ne féljete, ti, akik Jézust keresitek! Ha Jézushoz tartozol, nem kell félned! Ha nem akarsz félni, akkor viszont szükséges Jézushoz tartoznod! Ha pedig Jézushoz akarsz tartozni, szükséges Hozzá bűnbánattal megtérned és hittel Őt személyes Üdvözítődként és életed Uraként szívedbe befogadnod! Ne elégedj meg a vallásoskodó élet látszatával!

Az Úr Jézus mondta, hogy ha valaki nem születik újjá Istentől, nem láthatja meg az Ő országát. Ezért „szükség néked újonnan születned!” – mondta egy vallási vezetőnek, Nikodémusznak. Ha ezt te is átéled, hozzád is elhangzik az Ő szava: „*Emeljétek fel a ti fejeiteket!*” Mi nem a világ végét várjuk, hanem úgy, mint minden idők tanítványai, mi is Őt várjuk, Akit szeretünk, Aki minket előbb szeretett és értünk áldozta szent életét. Várjuk Őt, Aki elment helyet készíteni és a maga idejében visszajön népéért. Az idők jeleiből látjuk, hogy az Ő visszajövele közel van. Lehet, hogy még ma, vagy holnap, de az is lehet, hogy még 2025-ben sem jön el. Ezért nekünk mindig készen kell lennünk és végeznünk kell azt a munkát, amit ránk bízott.

Ne felejtsük el, hogy minden Isten ellenőrzése alatt áll. Semmi sem árthat nekünk, ha teljes szívvel Hozzá tartozunk. Ha Vele személyes élő közösségünk van, Neki van hatalma bennünket kimenteni és megtartani a nagy megpróbáltatás idején is (2Pt 2:9, Jel 3:10, 9:4).

XII. Fejezet - MELYIK EGYHÁZ AZ „IGAZI“?

1.) A keresztyén felekezetek kialakulásának története

Sokan kérdezik: *„Ha egy Isten van és egy Biblia, miért van ennyi keresztyén egyház? Melyik egyház az igazi? Mi a különbség a sok felekezet között?”*

Sok könyv íródott már erről a témáról. Ezen elmélkedés nem tart igényt abszolút elismerésre, de szeretne a vallásos világ sötét útvesztőire kis világosságot gyújtani, hogy az igazság őszinte keresői megtalálhassák elsősorban az üdvösség útját, a Jézus Krisztushoz vezető utat, azután az élő gyülekezeti közösségbe vezető utat, ahol lelki otthonra, Isten családjára találhatnak.

Már bevezetőben meg szeretném említeni, hogy tökéletes egyház, gyülekezet itt a földön nem létezik. Lehet egy felekezetnek bibliailag helyes tanítása, mégis annak némelyik gyülekezetében unalmas megszokottság, szeretetlen viszonyok vagy más egyéb bűnök kaphatnak helyet. Ugyanakkor az ún. hagyományos, látszólag holtnak minősített egyházban is lehetnek felébredt, élő gyülekezetek, lehet buzgó ifjúság vagy újjászületett és Szent Lélekkel beteljesedett lelkész.

Nem lehet tehát meghatározni egy egyedüli helyes és tökéletes üdvözítő egyházat, felekezetet. Hamis következtetésre jutnánk akkor is, ha kézlegintéssel elintézve kijelentenénk, hogy mivelhogy a keresztyének így megoszlanak, vagy mindegyiknek saját istene van, vagy semmiféle Isten nem létezik!

Az egyházzal szembeni tanítással az Ekleziológia foglalkozik.

A mai materialista és liberális korban az olyan szavak, mint egyház, keresztyén, keresztség, megtérés stb., olyan fogalmak, amelyeket az emberek vagy nem értenek, vagy pedig mindenki úgy értelmez, ahogy akar, ahogy azok passzolnak saját „egyháza” tanításába. Ezért szükséges megismerni e fogalmaknak helyes bibliai értelmét.

A szó bibliai értelmében csak egy keresztyén egyház létezik: JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA. A nálunk szokásos „egyház” szó helyesebben felekezetet, hasonló vagy különböző hitvallással, történelmi háttérrel, hagyománnyal és szervezeti struktúrával rendelkező egyházzervezetet jelent.

Az Újszövetség az antik görög társadalom idejében, kultúrájában és nyelvén íródott. Az „egyház” szó görög megfelelője az „ekklesía”. Az antik görög társadalomban ezt a szót a többiek közül kiválasztott és bizonyos feladatra elhívott emberek közösségére használták, akik élőszóval vagy trombitaszóval össze voltak gyűjtve közös feladatuk felelősségteljes teljesítésére.

Az eklézsiába csak polgárjoggal rendelkező feddhetetlen, büntetlen előéletű, szabad polgárok voltak választhatók. A rabszolgákat előbb valakinek ki kellett váltani. Az eklézsiába választottak minden erejüket a közösség szolgálatába állították, és pozíciójukból kifolyólag tekintéllyel rendelkeztek.

Az eklézsiába nem zsinagóga. A zsinagóga zsidó embereknek (és csak zsidóknak!) olyan exkluzív, zárt közössége, amelybe születésüktől kezdve automatikusan beletartoznak. Az eklézsiába senki se tartozhatott születésétől kezdve, hanem tagjai a már említett kritériumok mellett választva voltak.

Az újszövetségi gyülekezet mintája nem a zsinagóga hanem az eklézsia. Jézus Krisztus egyházába (ugyanúgy, mint a görög eklézsiába) csak olyanok tartozhatnak, akik Jézus Krisztus golgotai áldozata által meg vannak váltva, a bűn és a sátán rabszolgaságából fel vannak szabadítva. Fedhetetlenek, megigazultak, mert Isten őket Jézus Krisztus érdeméért igazzá nyilvánította. Isten megbocsát, megtisztítja és újjá szüli, igazzá nyilvánítja azokat, akik őszinte bűnbánattal és Jézus Krisztusban való hittel Hozzá járulnak. Azok, akik Jézus Krisztus Egyházához tartoznak, átadták Néki (nem az egyháznak, nem a papnak!) mindenüket, és egész életüket az Ő uralma alá rendelték. Ő pedig nekik adott jogot, hogy Isten gyermekei legyenek, valamint hatalmat a bűn és a sötétség minden szellemi hatalmassága felett.

Jézus Krisztus Egyháza a világból, a bűnből kihívottak gyülekezete. Azoknak gyülekezete, akik hallják (akiknek van fülük meghallani) a Jó Pásztor szavát, az evangélium üzenetét és reagálnak arra azzal, hogy hisznek Benne, és kijönnek a világból, a bűnből, a sötétségből, a világ szerinti régi életmódból, és követik a Jó Pásztort, Aki életét adta juhaiért. Ezért senki sem tartozhat hozzá születésétől fogva, hanem csak személyes hit és döntés által. Krisztus Egyháza Pünkösdkor, 50 nappal Jézus feltámadása után alakult Jeruzsálemben a Szent Lélek kitöltése által követőinek 120 főnyi csoportjára. Ettől fogva Krisztus Egyháza sok viharok és támadásnak volt és van kitéve, de az, Aki Egyházát élete árán alapította, előre megmondta, hogy azt még a pokol kapui sem győzik le (Mt16:18).

Krisztus Egyháza univerzális, egyetemes. Ez azt jelenti, hogy az Egyházat minden idők újjászületett (ÉS CSAK ÚJJÁSZÜLETETT!) hívő keresztyénei alkotják, Pünkösöd napjától kezdve egészen Jézus visszajöveteléig az egész földről, minden fajból, népből és nyelvből.

Minden idők ideális példaképe az apostoli kor egyháza, amelynek példája, hite, tanítása és életszabályai minden idők Egyházának kötelezően érvényes mércéje. A Bibliában az Apostolok cselekedeteiről írott könyvet és az apostoli leveleket olvasva egy képet alkothatunk magunknak az első keresztyének hitéről, tanításáról és életgyakorlatáról, amely kívánatos, ideális példa minden idők keresztyénei számára.

Az első keresztyén gyülekezethez csak megtért, újjászületett keresztyének tartozhattak, akik szakítottak a bűnös, világi, pogány életmóddal és a Jézus Krisztusban való személyes hiten és az önkéntes döntésen alapuló vízben való bemerítkezéssel megkeresztelkedtek. A keresztségnek más módját, formáját, a „keresztség“ szónak más jelentését, mint „bemerítés“ (görögül: baptizó) nem is ismerték. A szlovák Katolické noviny (Katolikus újság) 1984/1. sz. 4. old. szerint *„...csak az 5. században kezdett elterjedni az egyházban a gyermekek keresztelésének gyakorlata..., de még mindig megmaradt a bemerítés ősi szokása...“* (Ki tért el az eredeti gyakorlattól?! – Ki a „szektás“?)

Az első keresztyének szeretetközösségben éltek, gondoskodtak a szegényekről és kölcsönösen szolgáltak egymásnak. Törekedtek a személyes megszentelt életre, vigyáztak a gyülekezeti élet erkölcsi és a tanítás biblikus tisztaságára. Istentiszteleteik nem ceremónikus, hanem kötetlen, spontán összejövetelek voltak, amelyeken dominált az apostoli tanítás, Jézus Krisztus dicsőítése, az egymásért való imádkozás, a Szent Lélek erejének és adományainak isteni rendben való, mégis szabad megnyilatkozása. A Feltámadott Krisztus erejének és szentségének jelenléte nyilvánvaló volt közöttük, és a Szent Lélek által jelek, csodák, gyógyulások történtek a názáreti Jézus nevében.

Az első keresztyének nem ismerték a „betanult imádságokat”, se a pompás ceremóniákat. A gyülekezet felelős vezetői egyszerűségben, szerénységben és közvetlen testvéri szeretetben éltek a többiekkel. Nem tartották magukat tévedhetetlen önkényuraknak, sem rangos funkcionáriusoknak, nem akartak uralkodni, és nem vágytak anyagi meggazdagodás vagy politikai hatalom után sem.

Akkor még nem voltak különböző felekezetek, különböző hitnézetű egyházak, hanem városonként volt egy általános keresztyén gyülekezet. A „katolikus” (nem római katolikus!!!) szó eredeti jelentése: általános, közönséges, egyszerű. A felekezetek később keletkeztek bizonyos történelmi változások eredményeként.

Az első keresztyének üldözve voltak. Különösen a római császárok által, mert nem voltak hajlandók a bálványok előtt, se az istenként tisztelt császárok képe, szobra előtt áldozni. Ezért, annak ellenére, hogy egyszerű, szerény, békeszerető emberek voltak, lázadóknak tartották őket. Egyedüli „bűnük” az volt, hogy csak Jézus Krisztust részesítették isteni tiszteletben. Inkább vállalták az üldöztetést, máglyahalált, a keresztre feszítetést, vagy cirkuszi arénákban a vadállatok általi kegyetlen kínezést és mártírhalált, mintsem megtagadták volna Azt, Aki szeretetből érettük életét áldozta a Golgotán. Jézus iránti személyes szeretetük, hitük és a Vele, mint Feltámadottal való személyes megtapasztalásaik a Szent Lélek által annyira élők és valóságosak voltak, hogy sugárzó arccal mentek a halálba. Amikor az arénákban a nézők látták ezt a hatalmat és ezt a sugárzó örömet, sokan keresztyénné lettek. Így az üldözések ellenére számuk napról-napra növekedett. Az ilyen keresztyénségnek meg volt az ára, de az értéke is!

Nagy Konstantin császár megszűnt üldözni a keresztyéneket, szabadságot adott nekik, sőt hamarosan a keresztyénség a római birodalomban kötelező államvallássá lett. Sajnos, ez a hirtelen fordulat azt vonta magával, hogy az egyház elveszítette eredeti, tűzben szerzett és kipróbált értékét. Egyszerre csak elkezdtek keresztelni mindenkit bűnbánat, megtérés és személyes hit nélkül – az 5. századtól kezdve pedig csecsemőket is. Itt hadd jegyezzem meg, hogy az ú.n. „csecsemő-kereszttség” által – személyes hit és döntés nélkül – a szülők egy egész életre megfosztják gyermekeiket későbbi személyes döntési jogaiktól. Az élet legfontosabb kérdésében, az üdvösség dolgában a gyermekek lelkiismeretét előre odakötik egy, a szülők által választott – sokszor nem bibliai – egyházhoz. Ezáltal későbbi személyes szabadságuk, választásuk korlátozva van, és esetleges döntésük bibliai keresztyénné lenni gyakran családi konfliktusokba ütközik. Ez úgy néz ki, mintha a szülők már csecsemőkorban döntenének gyermekeik jövődöbéli házastársa tekintetében.

Az egyház tanításába, az istentiszteleti gyakorlatba pogány filozófiai, mitológiai elemek keveredtek, a templomokba „átkeresztelt” pogány szobrok kerültek be. Az „egyházat” egyre inkább korrupció, erkölcsi hanyatlás, skandálok, egyházi hierarchia, diktatúra, személyi kultusz, hatalmi harcok és uralkodási törekvések jellemezték. A hívők bibliai általános papsága helyett kialakult a klérus és a laikusok osztálya. Mivelhogy a liturgia latin nyelven folyt, és az egyszerű nép nem ismerte a Bibliát, nem tudta ellenőrizni ezeket az elhajlásokat. Ezt a deformációt a középkorban még inkább súlyosbították a keresztes hadjáratok, az inkvizíció, majd a bűnbocsátó cédulákkal való üzérkedés. Ez a szellemi és erkölcsi hanyatlás sok keresztyénben a megújulás iránti vágyat váltotta ki. Évszázadokon át voltak a hivatalos egyház mellett hívő csoportok, akik hűek voltak az eredeti vonalhoz, Jézus Krisztus és az apostolok tanításához és az eredeti egyház hitgyakorlatához, de azokat, akik megszólaltak, a hivatalos egyház elhallgattatta és az inkvizíció lángjaiban likvidálta (Savanarola, Husz János).

Luther Márton nem sikerült megölniük, mert Frigyes, német fejedelem Wartburg várában személyesen védelmébe vette. De ez már az iskolai történelemkönyvek közismert anyaga. Úgyszintén az inkvizíció második hulláma, az ellenreformáció. Sajnos, ezek az egyház történelmének fekete lapjai, ha ugyan ezt a deformált szörnyet lehet egyáltalán „egyház”-nak nevezni. Az először Husz János által megindított, majd a Luther Márton és Kálvin János által vezetett reformáció azt eredményezte, hogy a keresztyénség nagy része megindult vissza az eredeti egyház eszményei felé vezető úton. Sajnos, a reformátorok és követői sem értették meg helyesen a reformációs mozgalmak igazi értelmét, és a felismert igazságokat nem szeretettel és Szent Lélekkel, hanem tüzzel-vassal és karddal terjesztették. Ezeknek az elhajlásoknak ellenére a reformációs folyamatot évszázadokon keresztül több új bibliai ébredési mozgalom követte. Míg Luther Márton felfedezte a hitből való megigazulás bibliai igazságát, a pietisták hangsúlyozták a bibliai kegyesség és a megszentelődés szükségességét, az ú.n. anabaptisták felismerték a megtért hívőknek bibliai módon történő, bemelegítés általi vízkeresztiségének igazságát és jelentőségét. A 19. század elején kezdődött az a mozgalom, amelyik felébresztette az egyház felelősségét a misszió iránt. A 20. század elején pedig az Egyesült Államokban Isten a Szent Lélekkel való beteljesedésért imádkozó keresztyének csoportjára ugyanúgy kitöltötte Szent Lélkét, mint kezdetben, Pünkösdkor. Ekkor indult el az ú.n. pünkösdi mozgalom, mint ennek a reformációs megújulásnak egy láncszeme. Ettől kezdve ez a mozgalom futótűzként elterjedt az egész világon. Kezdetben azokat a hívőket, akik ezt az ú.n. „pünkösdi élményt” (nyelveken imádkozást) átélték, kizárták a hagyományos egyházakból, és így alakult meg a pünkösdi egyház. Az utóbbi években azonban ez a mozgalom oly mértékben elterjedt, hogy „karizmatikus mozgalom” néven megújító hatással van majdcsak minden hagyományos felekezet számára is. Sajnos, vannak ennek bizonyos szélsőséges irányzatai is, melyeknek megvizsgálása nem tartozik ezen elmélkedés keretébe. Szükséges azonban őszintén megismerni és szeretni az igazságot, hogy meg tudjuk különböztetni és el tudjuk utasítani mindazt, ami nem bibliai. Bizonyos lényegtelen véleménykülönbségek nem kell, hogy okvetlenül a testvéri szeretetnek és együttműködésnek akadályai legyenek, de a bibliai keresztyén hit alappilléreit, mint az egység közös nevezőjét, nem hagyhatjuk figyelmen kívül.

2.) Krisztus Egyházának alaptanítása – Mit hiszünk?

a) A Biblia. Hiszünk a Szentírás 66 kanonikus könyvének (az apokrif iratok nélkül) isteni ihletettségében és legfelsőbb tekintélyében.

b) Isten. Hiszünk egy igaz élő Istenben, mennynek és földnek Teremtőjében, Aki szent, örökkévaló, mindenütt jelenlévő, mindent tudó, mindent látó, változatlan, szuverén, igazságos, de szerető, kegyelmes, hosszan tűrő, minden emberi érzéket felülmúló egy Isteni Lény három személyben – Atya, Fiú és Szent Lélek. Isten szellem ezért semmilyen módon nem ábrázolható. Isteni tisztelet és imádat egyedül Őt illeti meg. Hiszünk Jézus Krisztus istenségében, Aki csodálatos módon szüztől születve, önként, ideiglenesen valódi, de nem bűnös emberi természetet, testet vett magára. Hiszünk bűntelen életében, csodálatos földi szolgálatában, váltságshalálában, helyettes engesztelő áldozatában, testben való győzelmes feltámadásában, dicsőséges mennybemenetelében és második eljövételében. Hisszük, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, Ő a világ egyetlen Üdvözítője, Megváltója, és az egyetlen közbenjáró az ember és Isten között. Hiszünk a Szent Lélek isteni személy voltában, Aki Jézus Krisztus egyedüli földi helytartója és munkájának folytatója. Ő az, Aki a bűnöst meggyőzi az igazságról és a bűneiről, a hívőket újjá szüli, a bűnbocsánat és üdvösség felől biztosítja, megszenteli és erejével a szolgálatra felruhazza. Ő az, Aki Jézus Krisztus igazi Egyházát megszenteli, és mint menyasszonyt „a Bárány menyegzőjére” elkészíti.

c) Az ember bűnesete és általános bűnössége. Hisszük, hogy Isten az embert jónak és büntetlennek teremtette. Mivelhogly azonban önkéntes döntésével megszegte Isten tilalmát, ez számára az Istentől való elszakadást, a szellemi halál állapotát jelentette. Az első emberpár bűnesetének következményei (megromlott, önző, bűnös természet, gyűlölködés, bűnözés, minden nyomorúság, háborúk, betegség, fizikai halál stb.), mint valami átok az egész emberiségre kiterjedtek. Ennek az állapotnak a következménye Isten ítélete és rettenetes, mérhetetlen örökké tartó személyes gyötrellem, örök halál, kárhozat, pokol.

d) Az üdvösség szükségessége. Elveszett állapota miatt az embernek szüksége van üdvösségre, szabadulásra és az Istennel való megbékélésre. Saját magát semmiképpen meg nem mentheti. Az emberi jócselekedetek az üdvösség kiérdemléséhez túl kevesek, az emberi önigazság a szent Isten szemében olyan, mint a szennyes ruha. Isten azonban elküldte egyszülött Fiát, Aki egyetlen tökéletes engesztelő áldozatával lehetőséget adott az embernek, hogy az első emberpár bűnesetének következményeitől megszabaduljon, Isten gyermekévé váljon, és üdvössége, örök élete legyen Isten dicsőségében. Isten szeretetének ezt az áldozatát és ezt a szabadulási lehetőséget azonban mindenkinek személyesen kell kérnie és hittel elfogadnia. Nincs más út Istenhez és az örök élethez. Hitetlenség és e kegyelmi lehetőség megvetése és elutasítása az átok és a szellemi halál állapotában maradást jelenti, amelynek a fizikai halál utáni végső következménye az örök halál, kárhozat. Hisszük, hogy az ember lelke a test halála után azonnal tudatos állapotban az üdvözültek, illetve az elkárhozottak számára kijelölt helyre jut. A Biblia nem ismeri a tisztítóűz fogalmát!

e) Az üdvösség elfogadása. Az üdvösség Isten kegyelmi ajándéka, amely kizárólagosan Jézus Krisztus váltságahalálában való személyes hiten alapszik. Jézus engesztelő vére által a bűnbocsánat biztosítva van minden bűnös számára, aki bűnbánattal elfordul a bűnös életmódtól és Jézus Krisztust személyes Üdvözítőjének és élete Urának szívébe befogadja.

f) Újjászületés. Azokat, akik Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak és Uruknak elfogadták, Isten gyermekeivé fogadja. Ezt az átváltozást nevezi a Biblia újjászületésnek, amely nélkül senki nem láthatja meg Isten országát. Az újjászületés Isten Igéjének („*mert a hit Isten Igéjének hallásából van*”) és a Szent Lélek megtermékenyítő, új, isteni életet adó ereje együttműködésének eredménye az ember szívében, életében. „*Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme, minden újjá lett!*” (2Kor 5:17). Az újjászületett hívők Krisztus Egyházát alkotják. A nem újjászületett ún. „keresztények” a szó bibliai értelmében nem keresztyének. Az újjászületett hívők életében felismerhetően jelen vannak a megtérés gyümölcsei: mindenki által látható alapvető életváltozás és a Szent Lélek gyümölcse (Mt 3:7-8, 7:16-18, 12:33, Gal 5:22-24). Az újjászületett hívők egyetemes papságot alkotnak. Szükségük van a rendszeres testvéri közösségre, ahol Istent imádják, dicsőítik, kölcsönösen egymást bizonyágtételeikkel buzdítják, építik, tapasztalataikat egymással kölcsönösen megosztják, és vágyakozva várnak a Szent Lélek erejének és ajándékainak megnyilatkozására. Az újjászületett hívők Jézus Krisztus visszajövetelének állandó várásában élnek.

g) Vízkeresztség. Hisszük, hogy azoknak, akik bűnbánatot tartva megtértek és a Jézus Krisztusban való hit által újjászülettek, szükséges bibliai módon, vízbe való alámerítéssel megkeresztelkedniük (Mt 28:19, Mk 16:16). Ezáltal bizonyágot tesznek a világ felé arról, hogy Krisztussal együtt meghaltak, régi életüket eltemették, és Vele együtt feltámadtak egy új életre (Róm 6:3-4). Az első keresztyének nem ismerték a „kereszttség” („baptizó”), szónak más jelentését, és a vízkeresztségnek más formáját, mint a személyes hit és döntés alapján történő vízbe való teljes bemeztést.

h) Megszentelődés. Hisszük, hogy a megszentelődés a bűntől való megtisztulást, a világ szellemétől és életstílusától való elkülönülést, elszakadást, elválasztódást valamint az Istennek való odaszánást jelenti. Gyakorlatilag megkülönböztetünk egyszeri, (a megtéréskor való azonnali, pozícióbeli) és állandóan növekvő (progresszív) megszentelődést.

i) Az egyház és küldetése. Hisszük, hogy az Egyház Krisztus teste, amely magába foglal minden megtért és újjászületett keresztyént. Hisszük, hogy az Egyház küldetése dicsőítenie Istent, hirdetni az evangéliumot, az üdvösségről, és annak útjáról szóló örömhírt minden embernek, tanítani és felkészíteni a hívőket a szolgálatra, és keresztyéni irgalmasságot tanúsítani minden szenvedővel szemben. Az újjászületett hívők küldetése a világban, hogy világossággul és sóul legyenek a társadalomban.

j) A Szent Lélek ajándékai és Krisztus ajándékai az egyház számára. Hisszük a Szent Lélek kilenc kegyelmi ajándékának (1Kor 12:1-11) jelenkori működésében és Krisztus szolgálati ajándékaiban (Ef 4:11-13) az Egyház építése és az evangélium terjedése céljából.

k) Isten gyógyítása. Hisszük, hogy az Ó- és Újszövetség úgy jelenti ki Istent, mint Aki csodálatosan gyógyít. Istennek eme cselekedete az Ő szeretetének, betegek iránti szánalmának és hatalmának megnyilatkozása. Hisszük, hogy Jézus Krisztus földi szolgálata során csodálatosan gyógyította a betegeket, és e szolgálata az Egyházban a Szent Lélek által ma is folytatódik ima, kézzel való megkenés és a Szent Lélek ajándékai által (Ézs 53:4-5, Mt 10:18, Mk 16:17-18, Jk 5:14-16, Zsid 13:8). Nem vetjük meg az orvostudományt, de hisszük és megtapasztaljuk, hogy Isten gyógyít olyan betegségeket is, amelyekkel szemben az orvostudomány tanácstalan. Hisszük, hogy Jézus Krisztus gyógyítja az ember lelkét is, és megszabadítja mindenféle démoni megkötöttségből.

l) Az Úrvacsora. Hisszük, hogy az Úrvacsorával való élést Jézus Krisztus hagyta meg mindenkori tanítványai számára szenvedésének és halálának emlékére, egészen addig, amíg visszajön. A kenyér és a bor emlékeztetnek Isten Bárányának értünk megtörtetett testére és bűneinkért kifolyt vérére. Az Úrvacsorában csak rendezett életű újjászületett keresztyének részesülhetnek (1Kor 11:23-32).

m) Az utolsó idők. Hisszük Jézus Krisztus hamari, személyes visszajövetelében. Jézus Krisztus eljövételét megelőzi az első feltámadás és a nagy nyomorúság ideje. Az első feltámadás az addig elhunyt újjászületett hívők feltámadása, és az akkor élő hűséges, Szent Lélekkel teljes keresztyéneknek ezzel egyidejű elragadtatása és átváltozása lesz az Úr eléje, a levegőégbe, a Bárány menyegzőjére. A nagy nyomorúság az Antikrisztusnak, mint világdiktátornak rövid ideig tartó uralma és Isten haragja poharainak az elragadtatás utáni, földre való kitöltetésének ideje lesz. Az Antikrisztus uralmát Jézus Krisztusnak mindenki számára látható visszajövetele vet véget, amikor visszatérő (azelőtt elragadt és átváltozott, megdicsőült) szentjeivel együtt megkezd a földön ezeréves békeuralmát. A Szentírás szerint ez időre a sátán meg lesz kötözve. Az ezer év elteltével lesz a második feltámadás és az utolsó ítélet. Ez az esemény az emberek tudatában úgy él, mint a „világ vége”. Hisszük az egész emberiség testben való feltámadását, Isten igazságos ítéletét, azoknak örök boldogságát, akik igaz módon hittek Jézus Krisztusban, és örök gyötrellemmel való büntetését azoknak, akiknek nevei nem találatnak beírva az Élet könyvébe (Jel 20:15).

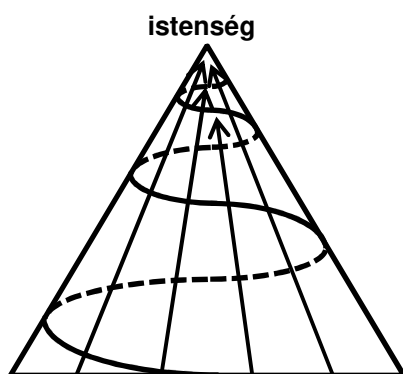
XIII. Fejezet – MINDEN VALLÁS ISTENHEZ VEZET?

1.) Miért éppen Krisztus? Nem mindegy kiben, miben hiszek?

Jézus Krisztus Isten voltának tárgyalásakor említettük, hogy olyan kijelentéseket tett magáról, amelyeken hallgatói, különösen a zsidó nép vallási vezetői megbotránkoztak. **ÉN VAGYOK:** „*az élet kenyere*”, „*a világ világossága*”, „*a juhok ajtaja*”, „*a Jó Pásztor*”, „*az igazi szőlőtő*”, „*a feltámadás és az élet*” stb. Említettük, hogy aki ilyeneket állítana magáról, az vagy hazug csaló vagy őrült, vagy pedig valóban az, akinek magát kijelenti. Jézus kortársai, még ellenségei is elismerték, hogy Ő nem volt sem őrült, sem csaló, hanem valóban az volt, akinek magát állította. Még ádáz ellenségei sem tudtak rábizonyítani semmi bűnt. Erkölcsi nagysága magasan felülmúlt minden erkölcsi normát és tekintélyt. Amit hirdetett, azt élte is.

Talán legmegbotránkoztatóbb kijelentése így hangzik: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem csak én általam.*” (Jn 14:6). Ez a kijelentés megbotránkoztató volt minden időben. Megbotránkoztak benne a zsidó farizeusok, megbotránkoztak a sok istent tisztelő görögök és rómaiak, de e kijelentés ugyanúgy megbotránkoztató a mai humanista és szinkretista világban is. „*Hát nem mindegy, miben hiszek?*” - „*Nem vezet minden út 'Rómába'?*” – „*Miért éppen Jézus?*”

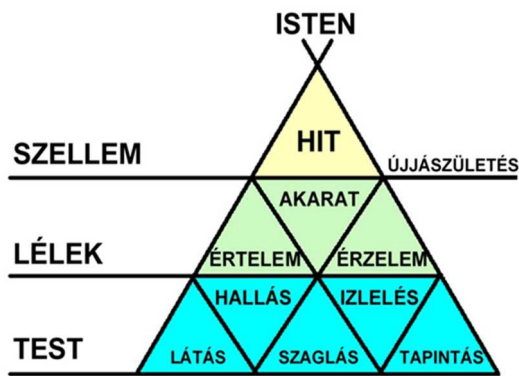
Annak ellenére, hogy az elmúlt évtizedek alatt a társadalom erősen meg volt bélyegezve az ún. „tudományos” materialista világnézet és a darwini evolúciós fejlődésemélet ideológiájával, megfigyelésem szerint az utóbbi időben egyre több azoknak az embereknek a száma, akik hisznek valamilyen természetfeletiben. „*Valaminek lenni kell az ég és a Föld között!*” – mondják. A materialista világnézet nem elégíti ki az ember szellemi igényeit, és nem tölti be az emberi lélekben tátongó ürességet, ezért az emberek szinte robbanás szerűen megnyíltak minden természetfeletti után. Ezért ebben az új természetfeletti dimenzióban nagy a zűrzavar, a káosz, amelynek labirintusában rendkívül nehéz tájékozódni. Az emberek szelektálás nélkül „fálnak” mindent, ami természetfeletti, és amitől segítséget remélnek. Sajnos, ez az irányzat nem az egyedüli élő Isten felé irányul, hanem a panteizmus, a misztika, az ezotéria, a pogány és keleti vallások szinkretista keveréke, amelyet a NEW AGE foglal egybe.

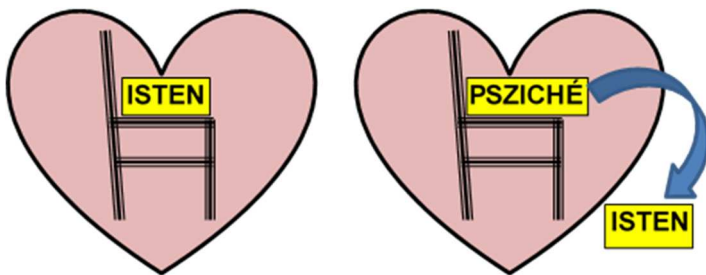
A mai vallásos világban, a nagy kompromisszumok és helytelenül értelmezett tolerancia korában, nagyon népszerű a jelszó: „*Minden vallás ugyanahhoz az istenhez vezet! Csakhogy minden vallás őt máshogy nevezi. Az egyik vallásban Jahve, Isten, a másokban Krisna, Visna. Mások őt Allahnak nevezik, megint mások csak egyszerűen Nagy Szellemnek. Minden vallás a mennybe vezet, csak különböző utakon, és azt a mohamedánok paradicsomnak nevezik, a buddhisták pedig nirvánának! Nem?*”

Bizonyos értelemben igaz, hogy minden vallás ugyanahhoz az Istenhez vezet. Csakhogy nem mindegy, hogy az az egyedüli szent Isten, Akihez én Jézus Krisztuson keresztül megyek, közeledek, az én szerető mennyei Atyám, vagy pedig ehhez a szent Istenhez Jézust megkerülve, saját utaimat járva egyszer eljutok és Előtte egykor megjelenek, az én Ítélobíróm lesz! Jézus elutasít minden szinkretizmust: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem csak én általam.*” Van Neki ehhez joga? Miért?

A kérdés megértéséhez újból vissza kell mennünk a kezdetekhez. Ahogyan azt már néhányszor említettem, a bűneset miatt az embernek az Istennek való a közössége megszakadt, és az ember az Istentől való szellemi elszakítottság (szellemi halál) állapotába került. Ugyanakkor szelleme nyitott a tisztátalan, démoni szellemvilág (babonák, jóslás, okultizmus, ezotéria ...) előtt. Az élő Istennel való szeretetkapcsolatot csak a Jézus Krisztusban való hit általi újjászületés által nyerheti vissza. Ennek feltétele pedig a bűnbánat általi Istenhez való megtérés. Mivel a bűnbánat az ember számára megalázónak tűnik, magának külön utakat keres, de ezek az utak mind zsákutcába vezetnek.

Az ember fizikai érzékszerveivel nem tudja Istent érzékelni, megtalálni és Vele a kapcsolatot felvenni, mert az Isten szellem. Az értelem általi Isten-keresés a vallásfilozófiákhoz, ill. filozofikus vallásokhoz (buddhizmus, konfucianizmus, taoizmus), az akaraterő általi próbálkozás az aszkétizmus különböző területeihez (szerzetesrendek, jóga), az érzelmeken keresztüli próbálkozás pedig a misztika, spiritizmus és okultizmus tiltott területére vezetnek.

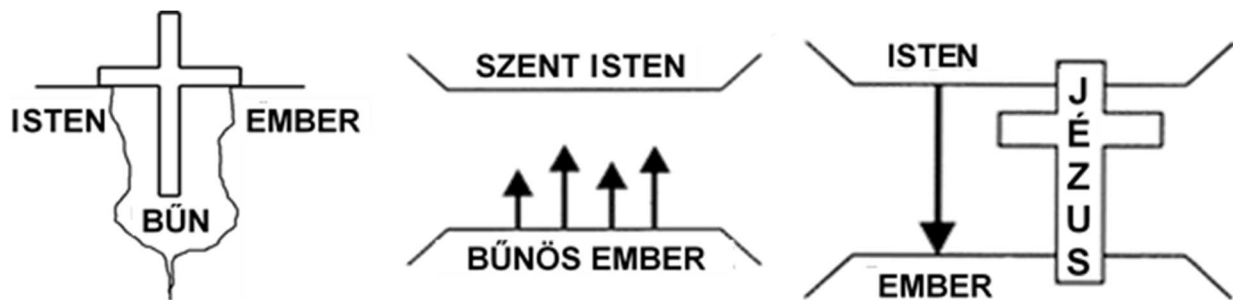
Ez az ábra azt szemlélteti, hogy az ember szívében levő trónra, amelyik eredetileg Istent illette meg, Őt az ember a trónról levetve, felülteti rá istenítve a „pszichét”. Így keletkezett a *pszichotronika = psziché a trónon*.

Mivel az ember saját fizikai és pszichikai képességeivel képtelen Istennel felvenni a kapcsolatot, Isten vette magára a kezdeményezést, és Ő jelenti ki magát az ember számára a teremtett világmindenségben, a Bibliában és főleg szent Fiában, Jézus Krisztusban, Akit azért küldött e világra, hogy engesztelő áldozat legyen a világ bűneiért, és út legyen vissza a szerető Teremtő Istenhez, a mennyei Atyához. Ezért Ő joggal állíthatja magáról, hogy: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem csak én általam.*”

Ebben a bizonytalan világban az embernek szüksége van egy szilárd pontra, amelyikre rátámaszkodhat. Meggyőződésem szerint ez a szilárd pont Isten Igéje a Biblia, amelynek megbízhatóságát már, gondolom elfogadhatóan, megtárgyaltuk.

Hiszem, hogy minden józan gondolkodású, őszinte ember számára életbe vágóan fontos dolog a vallások és filozófiák útvesztőiben a helyes utat választani. Azért mert a természetfeletti dolgok két forrásból erednek, és nem lehet mindegy, hogy az ember Istennek vagy démoni erőknél ad helyet életében. Bár az utóbbi időben erős törekvések vannak a különbségek elmosására, a fekete sohasem lesz fehér, és a fehér sem lesz fekete. Ezért szükséges az igazságot úgy megismerni, mint egy valódi bankjegyet, hogy el tudjuk utasítani mindazt, ami hamis. Minden bankjegynek vannak bizonyos rejtett ismertető jelei, amelyeket szükséges nagyon jól ismerni. Bármely bankjegy, amin nincsenek ezek az ismertetőjelek, hacsak egy is hiányzik, az hamis. A legveszélyesebb az a bankjegy, amelyik leginkább hasonlít az eredetihez. Ezekről az ismertető jelekről a Biblia ad felvilágosítást.

A vallások azt tanítják, hogy az embernek van képessége arra, hogy magán segítsen, magát megmentse, üdvözítse, megjobbítsa, csak ezeket a képességeket fel kell magában fedeznie és alkalmaznia. Ugyanúgy, az Istennel, istenekkel való kiengesztelődést is elérheti érdemszerző jócselekedetekkel, áldozatokkal, vallásos rituálék, önsanyargatás, imák és meditációk gyakorlása által, és így a természetfeletti világgal kapcsolatot teremthet. **A Biblia viszont azt tanítja**, hogy az ember a bűn miatt megromlott, elveszett, s ezért a szent Isten és az ember között áthidalhatatlan szakadék tátong. A bűnös ember képtelen a maga erejéből felhatolni a szent Istenhez, és Vele a kapcsolatot felvenni. DE a szent Isten hajolt le az elveszett bűnös emberhez, hogy ezt a szakadékot áthidalja, és Szent Fia engesztelő halála által megváltást, üdvösséget szerezzen, utat nyisson önmagához, hogy ezáltal az embernek Vele való szeretetközösségét, kapcsolatát felújítsa. Ezért nincs más út, csak Jézus!

Gondolom, mindenki előtt nyilvánvaló, hogy a BŰN itt van e világban. De nemcsak úgy általában a világban, hanem bennünk is. Bennem, benned. Az ember bűnös lény. Nem azért bűnös, mert vétkezik, hanem azért vétkezik, mert bűnös. A BŰN, a megromlott, önző emberi természet ott lakozik az ember szívében. Azért, mert azt szüleinktől generációkon át mindnyájan örököltük. De ha őszinték vagyunk, és ha a szent Isten mércéje szerint értékeljük önmagunkat, be kell ismernünk, hogy mi is naponta sokasítjuk személyes vétkeinket.

A BŰN az emberiség legnagyobb problémája! Nem a betegség, szegénység, háborúk, hajléktalanság stb. Ezek csak a BŰN következményei. Egyetlen vallás (még a „keresztyén vallás*”) se!), egyetlen keleti vagy nyugati filozófia, semmilyen misztikus, pszichológiai vagy pszichoterápiás gyakorlat sem képes megoldást adni a BŰN és a bűnbocsánat problémájára.

Éspedig néhány okból kifolyólag:

- a) Se Buddha, se Mohamed, se Konfucius nem állította magáról, hogy Isten, csak Jézus Krisztus, Akinek Isten voltát már kitárgyaltuk.
- b) Jézus Krisztus személyében az Ószövetség próféciai (születésének helye, körülményei, munkálkodása, szenvedésének, halálának ideje, részletei, feltámadása stb.) teljesedtek be, a vallásalapítókéban soha.
- c) Se Buddha, se Mohamed, se Konfucius nem halt meg a bűneidért, csak Jézus Krisztus.
- d) Se Buddha, se Mohamed, se Konfucius nem támadt fel halottaiból, csak Jézus Krisztus, bebizonyítva ezzel Isten voltát. Élete, kereszthalála és feltámadása történelmi tény, amelynek bizonyítására itt most nem térhetünk ki. Buddha és Mohamed csontjait megtalálták, de Jézus sírja üres! Ha az akkori vallási vezetők be akarták volna bizonyítani, hogy Jézus testét követői ellopták, megtehették volna. Bizonyára felkutatták volna egész Jeruzsálemet és környékét, hogy a holttestet megtalálják, de nem tehettek semmit.

- e) A vallások többsége tulajdonképpen nem is vallás, hanem csak vallásos filozófia. Azért mert azokban semmilyen személyes isten nem szerepel. (pld. buddhizmus). Az iszlám vallásban ugyan szerepel egy személyes isten, de hasonlítsd azt össze a Biblia Istenevel, Jézus Krisztus Atyjával, és meglátod a különbséget. **A bibliai *)keresztység nem vallás, hanem az élő Istennel való személyes kapcsolat a Jézus Krisztusban való hit által.**
- f) A hinduizmusról és más politeista és animista vallásokról nem is beszélek, mert azoknak képzeletbeli többmillió istene és azoknak tisztelete a józan emberi ész számára nem elfogadható. Sajnos, sok millió ember hisz ezekben az „istenekben”, de azoknak életkörülményei igazolják e hit abszurditását.
- g) Jézus Krisztus életének példája, tanítása magasan felülmúlja a vallásalapítókét.
- h) A vallások (buddhizmus, hinduizmus stb.) filozófia rendszere összeegyeztethetetlenül komplikáltabb Jézus Krisztus evangéliumának egyszerűségénél.
- i) Ahogy már említettem, ezekben a vallásokban közös az, hogy nem adnak megoldást a bűn és a bűnbocsánat problémájára. Minden vallásban az embernek kell saját magát megjobbítania, megmentenie, üdvözítenie, hogy különböző vallásos előírások és ceremóniák betartásával elnyerje az istenség/istenek tetszését, és kiérdemelje a halál utáni boldogság állapotát, ami tulajdonképpen lehetetlen.

A Biblia azt mondja, hogy Isten igazságos ítélete, a bűnnek zsoldja a halál és az örök kárhozat. Isten kegyelmének Jézus Krisztusban felkínált ajándéka viszont a bűnbocsánat és az örök élet. (Róm 6:3).

Az örök életet, az üdvösséget senki nem tudja kiérdemelni. Ez Isten kegyelmi ajándéka, amit Ő ad azoknak, akik Jézus Krisztus áldozatát hittel magukévá teszik, elfogadják. Senki sem képes annyi „jó pontot” összegyűjteni, hogy az örök életet Isten dicsőségében kiérdemelje. Ez Isten ajándéka, amely elfogadásának két feltétele van: megtérés és hit. Tarts őszi bűnbánatot, bánd meg bűneidet és Isten nélküli eltékozolt életedet. Térj meg Hozzá bűneidből, és hidd el, hogy bűneid bocsánatára Jézus Krisztus golgotai áldozata teljesen elégséges. Ha ezt valóban elhiszed, átéled Isten bűnbocsánatát, lelked felszabadul, és szívedben vágy támad Istennek e szeretetét hálából viszonzni. Így az Ő szeretete, amelyik szívedben munkálkodik, fog Téged formálni, Szent Lelke által ad erőt egy új életben való járáshoz és segít Neked az Ő dicsőségére élni.

2.) A sok vallás eredete

Ahogy már azt bevezetőben említettem, az istenhit olyan régi, mint maga az emberiség. Nincs olyan nemzet, faj vagy primitív, elszigetelt néptörzs, melynek hitében, kultúrájában ne élne az istenhit valamilyen formában. Ezen kívül minden emberi lélek mélyén is ott vannak az elveszített Istennel való közösség nyomai: állandó hiányérzet, üresség, vákuum, valami elveszettnek állandó keresése, a boldogság, beteljesedés, kielégülés utáni vágy, állandó nyugtalanság, olthatatlan szomjúság valami vagy Valaki természetfeletti után.

A világhírű pszichiáter, Carl Gustav Jung, aki Freud tanítványa volt, akit semmiképpen nem nevezhetünk hívőnek, a vallással csak úgy foglalkozott, mint a pszichében jelentkező jelenséggel, mégis házának homlokzatára ezt véste: „Vocatus atque non vocatus Deus aderit”, azaz „*Híva vagy hívatlanul, Isten mindig jelen van*”. Úgy vélte, hogy **az ember „gyógyíthatatlanul vallásos lény”**, akihez alapvetően hozzátartozik a vallásos gondolkodás.

Egy lelkeseknek tartott előadásában ezt mondta: „Az élet derekán túl lévő **betegeim közül nem volt egy sem, akinek végső problémája ne a vallásos beállítottsága lett volna.** Bizony, végső fokon mindegyikük azért beteg, mert elvesztette azt, amit az élő vallás minden idők hívőjének adott, és **egyikük sem gyógyult meg addig, amíg hitét vissza nem nyerte.**”

A vallástudomány egyik kutatója John Bowker, brit teológus, egyik könyvében a következőt írja: „A vallások sohasem fognak eltűnni, hiszen **alapjában véve mindannyian vallásosak vagyunk:** a vallásosságra való hajlam ugyanúgy veleszületett része az embernek, mint sok más alapvető képesség. Rendelkezünk az összes olyan képességgel, melyeket együttesen vallásos képességeknek nevezünk.”

Alapjában véve mindannyian vallásosak vagyunk – mondja J. Bowker. Igen, mondhatjuk, még az ateisták is. Nekik is van egy vallásuk, egy világnézetük, filozófiájuk, Istenről alkotott véleményük. Az ateizmus is egy vallás. Bár az ateisták tagadják Isten létezését, mégis kritikus helyzetben belőlük is kitör a sóhaj, vagy kiáltás: „*Jaj, Istenem!*” Nem beszélve arról, hogy az ateisták is hisznek – ahogy már említettem – több természetfeletti jelenségben, dologban vagy pld. a babonákban.

Az ember tehát vallásos lény. Ami azt jelenti, hogy tudatában – vagy tudata alatt – jelen van egy istenképzet, ahogy mondtam, leggyakrabban igen eltorzult formában. Ez az eltorzult istenképzet az ember bűnesete miatt van. A bűneset miatt az ember elveszítette az Istennel való közösséget, és ezzel a helyes Isten-ismeretet is, így a Teremtő helyett a teremtményt, a természetet, sőt szellemeket, démonokat, angyalokat kezdte imádni, isteníteni. Így keletkeztek a különböző kultuszok. A „kultusz” szó a latin „cultus”- szóból származik, ami hódolatot, vallásos tiszteletet jelent. Kifejezi az embernek bizonyos dolgok, tárgyak, állatok, személyek, természet erői stb. iránti tiszteletét, amelyeknek természetfeletti tulajdonságokat, képességeket tulajdonít, és amelyektől védelmet, segítséget vár. Ha a tisztelet tárgya nem az egy igaz, élő Isten, Aki egyedül méltó imádatra, bálványozásról beszélünk.

Öröktől fogva az ember legnagyobb vallási problémája, és egyúttal **a bálványtisztelet fő oka Isten láthatatlansága.** Milyen az Isten, hogy néz ki? Hogyan lehetne Őt elképzelni és ábrázolni? Miért? Azért, hogy Őt beskatulyázzuk, megtapinthatassuk, kézben tarthatassuk, és kényünk-kedvünk szerint manipuláljunk Vele. Az az isten-kép, amit az emberek maguknak kitaláltak, elképzelnek vagy ábrázolnak, az nem Isten, hanem bálvány, amit Isten az ú.n. Tízparancsolatban szigorúan tilt: „*Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földjéről, a szolgálat házából. Ne legyenek néked idegen isteneid élőlőttem. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek alant a földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.*” (2M 20:2-6). Ezt a parancsolatot az Újszövetség is több helyen megerősíti.

Pál apostol a Római levélben ír arról, hogy az egy igaz Isten kijelentette magát az ember számára, minimálisan a természetben, a teremtett világmindenségben, de az ember a Teremtő helyett isten gyanánt a teremtményeket kezdte tisztelni. Ez minden nyomorúságnak az okozója. „*Mert ami az Isten felől tudható nyilván van őbennük; mert az Isten megjelentette nekik: Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az Ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek.*”

Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették Őt, sem Néki hálákat nem adtak; hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett. Magokat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek; és az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négy lábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. Annak okáért adta is őket az Isten szívük kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplősítsék; mint akik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, Aki mind örökké áldott. Ámen.” (Róm 1:18-25).

Az egyedüli élő és szent Isten személyesen kijelentette magát Ábrahámnak i.e. cca. 2000 évvel. Nem látható módon, hanem hit által. A bálványok tisztelete már jóval Ábrahám előtt is létezett. Az egyiptomiak, asszírok, föníciaiak imádták a fákat, állatokat, (bikákat, kígyókat, krokodilokat), a Napot, Holdat, csillagokat. „Isteneik” képmását próbálták kialakítani (fából, kőből, aranyból, vasból) szobrok, képek formájában, és nekik oltáraikon különböző módon áldoztak. Némely istenüknek (pld. a Moloknak) saját gyermekeiket áldozták fel tűzáldozat gyanánt. Amikor Isten Ábrahámot megszólította, Ábrahám felismerte Isten hangját, aki őt kivezette a bálványimádó népek közül. Megígérte neki, hogy őt nagy néppé teszi, és utódait megáldja. Ábrahám ekkor már idős volt, és nem volt neki fia. Ennek ellenére Isten ígétét beváltotta. Száz éves volt, amikor megszületett az ígét fia, Izsák. Izsáktól Jákóbon keresztül, akinek a nevét Isten Izráelre változtatta, vezetett az út Izráel népének megalakulásához, majd (néhány kivétellel) az első szülötteken át ez az áldott nemzettség piros fonalként elvezet Jézus Krisztusig, Aki azért jött, hogy Benne kijelentse magát és láthatóvá legyen a láthatatlan Isten. *„Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki Őt.” (Jn 1:18). „Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása” (Zsid 1:3).*

A bálványtisztelet második oka az emberek tudatalatti szükségérzete áldozni egy ismeretlen Istennek. Az elveszített Istennel való kapcsolat miatt az ember lelkének mélyén beállt ürességen kívül (tudattalanul is) ott rejtőzik egy büntudatból eredő nyugtalanság, adósság-érzet egy ismeretlen természetfeletti lény iránt, akinek a vele való megbékélés érdekében az ember igyekszik áldozatot hozni.

Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 17. rész 16.-34. verseiben Lukács leírja, hogy amikor Pál apostol Athénbe ment, *„háborgott benne az ő lelke, mert látta, hogy a város tele van bálványokkal.”* Megszomorodott, amikor látta ezt a lelki sötétséget, vakságot, hogy ezek az emberek bálványisteneiknek mennyi áldozatot képesek áldozni, de az élő Istent nem ismerik. Az epikureus és sztoikus filozófusok először csúfolódtak: *„Mit akarhat ez a csácsogó mondani?”* Majd őt megragadták, elvitték az Areopágusra, ezt mondván: *„Vajon megérthetjük-e mi az az új tudomány, melyet te hirdetsz?”* - Pál először őket megdicsérte: *„Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket. Mert mikor bejárom és szemlélém a ti szentélyeiteket, találkozám egy oltárral is, melyre ez vala ráírva: Ismeretlen Istennek. Akit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én nektek.”* **Én ezt az „Ismeretlen Istent” ismerem, és Őt hirdetem nektek!**

Azután beszélt nekik az egyetlen élő Istenről, „Aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy Ő mennynek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik. Sem embereknek kezeitől nem tiszteltetik, ... hanem Ő ad mindenkinek életet lehetőséget és mindent. Nem kell tehát azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterség és kitalálás faragványához hasonlatos az istenség. E tudatlanságnak idejét azért elnézvén az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: Mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfiú által, kit arra rendelt; bizonyosságot tévén mindenkinek, az által, hogy feltámasztá Őt halottaiból.“

A történet úgy fejeződött be, ahogy az általában lenni szokott: „Némelyek gúnyolódtak, mások pedig mondták: Majd még meghallgatunk téged e felől... Némely férfiak azonban csatlakozván ő hozzá, hittek. Ezek között az areopágita Dienes is, és egy Damarisz nevű asszony, és mások ő velők.“

Igen, Isten a tudatlanság idejét elnézte, de most felhívja az embereket a Hozzá való megtérésre: „parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek“. Jézus Krisztus evangéliuma hirdettetik az egész világon eddig soha nem látott mértékben, rádió, televízió, internet segítségével, ami az Úr Jézus hamari eljövételének egyik fontos jele: „...az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég.“ (Mt 24:14). Ez a megtérés azonban őszinte bűnbánatot és hitet követel, ami a büszke emberi szív számára megalázónak látszik. Sokkal kényelmesebb a vallások által kínált rituálék és cselekedetek általi önmegváltás útja, mint Krisztus keresztiének „bolondsága“. Pál apostol így ír erről az 1Kor 1:18-21 verseiben: „Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. ... Mert minekutána az Isten bölcsességében nem ismerte meg a világ a bölcsesség által az Istent, tetszék az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket.“ A bálványistenek, vallások nem követelnek bűnbánatot és újjászületést, hanem csak áldozatok és szertartások szüntelen sorozatát (vezeklés, önsanyargatás, búcsújárás, zarándokutak, 28 „szent lépcsőn“ való térden csuszás Rómában, áldozat bemutatás, házi oltárok, gyertyagyújtás, rituálék stb.).

A bálványtisztelet harmadik oka **az embereknek a természet erői** (villám, szélvihar, tűz stb.) **felől való tudatlansága és az azoktól való félelem**. Mivel az ember elveszítette az Isten ismeretét, nem tud Benne bízni sem, így az égitestek (Nap, Hold) és a természet erői felől sem volt ismerete. Ezért az ismeretlen természeti megnyilatkozások mögött természetfeletti erők tevékenységét vélte működni. Ezekről félni kezdett és ellenük a fizikai, praktikus védekezés mellett tudatlanságból a szellemi világban keresett segítséget. Így elkezdte istenként tisztelni, imádni az égitesteket és saját kezeinek csinálmányát.

Ézsaiás próféta által Isten szatirikus hangon próbálja népét ráébreszteni a bálványok tiszteletének hiábavalóságára: „Így szól az ÚR, Izráel királya és megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs Isten!... A bálványok készítői mind hiábavalók, és kedvenceik mit sem használnak. ... Ki alkotott istent és öntött bálványt, amely nem használ semmit? Íme, minden társuk megszégyenül, mert a mesterek maguk is csak emberek... A kovács kalapácsot fog: dolgozik a szénnel, pörölyvel alakítja a szobrot, és erős karjával megmunkálja. Aztán megéhezik, ereje elfogy, ha nem iszik vizet, elfárad.

Az ács mérőzsinórt feszít ki, vörös krétával rajzol, majd meggyalulja a fát, körzővel megrajzolja, és férfi formájúra készíti azt, díszes emberi alakra, hogy elhelyezze a házában. Cédrusfát vág magának, tölgy- és cserfát hoz, és fölneveli az erdő fájával együtt; fenyőt ültet, amelyet az eső fölnevel. Ezekből tüzet rak az ember, vesz belőlük, hogy megmelegedjen, elégeti, és kenyeret süt. Sőt istent is csinál belőle, és imádja, bálványt készít, és leborul előtte. Felét tűzben elégeti, felével a húst készíti. Pecsényét süt, és jóllakik, aztán melegedik, és így szól: De jó melegem van, látom a tüzet! Maradékából istent készít magának, bálványszobrot. Leborulva imádja, könyörög hozzá, és így szól: Szabadíts meg, mert te vagy az istenem! Nem tudnak és nem értenek semmit, mert be van hunyva a szemük, és nem látnak, és szívük nem eszmél. Nem gondolja meg, nincs tudása és értelme, hogy azt mondaná: Felét tűzben égettem el, és kenyeret sütöttem parazsánál, majd húst sütöttem és megettem. Maradékából pedig utálatosságot csinálok, és leborulok egy fa gally előtt? Aki hamuban gyönyörködik, azt félrevezette megcsalt szíve, hogy meg ne szabadítsa lelkét, és ezt ne mondja: Hát nem hazugságra támaszkodtam?“ (Ézs 44:6-20).

„Bálványaik ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz munkái. Van szájuk, de nem szólnak, van szemük, de nem látnak. Van fülük, de nem hallanak, van orruk, de nem szagolnak. Van kezük, de nem tapintanak, van lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukból.“ (Zsolt 115:4-7).

A bálványtisztelet negyedik oka a sátán soha meg nem szűnő becsvágya. A sátán ősidőktől kezdve Istent megillető dicsőség és tisztelet után vágyik. Isten őt Lucifer (fényhordozó) főangyalként teremtette, akinek a mennyei Istenimádat és dicsőítés vezetése volt a szolgálata (mint „worship-líder“). Büszke volt szépségére és felkenetésére. Büszkeségtől és Isten iránti irigységtől indítatva azonban arra vágyott, hogy az egész teremtett világ Isten helyett, Isten gyanánt őt tisztelje. Lázadása és önistenítése miatt Isten őt az angyalok egy harmadával, akik e lázadásban mellé álltak, kivetette a mennyei szférából. A sátán bukásáról Ézsaiás és Ezékiel próféták könyvében olvashatunk. A levegőégben és a Földön azonban továbbra is végzi Isten elleni lázító tevékenységét. Féktelen dicsvágya Jézus megkísértésénél is megmutatkozott: *„...megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét, és monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem.“ (Mt 4:9).* Ma is arra vágyik, hogy az emberek Isten helyett őt imádják. Tudja, hogy az ember alapjában véve vallásos lény, aki arra volt teremtve, hogy valakit tiszteljen. Ha nem tiszteli az élő Istent, akkor keresni fog valami mást. Ezért minden erejével arra törekszik, hogy az embereket rávegye, hogy ne imádják, ne tiszteljék az élő Istent, hanem a vallások, bálványok valamelyik formáját, amelyek mögött ő maga rejtőzködik.

A Bibliában olvasunk az ókori népek bálványairól. A sok „istent” imádó népek tengerében Izráel mint egy sziget, arra volt elrendelve, hogy szent nép legyen, amelyik az egyedüli élő, szent Istent szolgálja. Izráel népének kialakulása és története történelmi tény. Izráel átélte Isten csodáit, és a Törvényben megparancsolta nekik, hogy ne keveredjenek össze más népekkel, és szigorúan megtiltotta az őket körülvevő pogány népek bálványainak tiszteletét. Azért, mert tudta, hogy a bálványok mögött nemcsak bizonyos más kultúra, hanem maga a sátán rejtőzködik, aki az embernek kegyetlen ellensége.

A bálványok tisztelete ma sem csak „más kultúra”, hanem kultusz. A latin nyelvben a „kultusz” és a „kultúra” közös gyökere a „cultus”, ami hódolatot, vallásos tiszteletet jelent.

Izráel népe ennek ellenére gyakran elfordult szerető Istenétől a bálványokhoz. Amíg a nép Istenhez hűséges volt, gyakran megtapasztalta Isten csodáit, védelmét, gondoskodását, és Isten szolgálata nem jelentett nekik terhet. Amikor azonban Isten tisztelete megszokottá és unalmas formasággá vált, csábította őket a pogány népek bálványtisztelete, ami gyakran kultikus szexuális orgiákkal volt egybekötve. Így Izráel gyakran elfordult Istenétől a bálványokhoz, amit Isten hűtlenségnek, szellemi paráznaságnak tulajdonított. Az Istentől küldött próféták igyekeztek a népet Istenhez visszatéríteni, de azokat sokszor bántalmazták, sőt némelyeket megöltek. Engedetlensége és hűtlensége miatt Izráel népe kivonta magát Isten védő oltalma alól, és ennek mindig komoly következményei voltak. Amikor jött az ellenség és leigázta, sanyargatta őket, Istenhez kiáltottak, Aki meghallgatta kiáltásukat, támasztott egy hadvezért, aki által megszabadította őket az ellenség kezéből. Bűnbánattal újból Istenhez fordultak, szolgáltak Neki, Isten újból bebizonyította irántuk hűségét, csodáit, majd az egész kezdődött újból előlről, ami végül is a babiloni fogsághoz és Izráel szétszórattatásához vezetett. Csoda, hogy az Isten ígéretei szerint összegyűjtött Izráel ma újból létezik!

A próféták gyakran, szinte élcélődve, úgy írják le a bálványokat, amelyek nem tudnak segíteni, mert csak élettelen, tehetetlen, fémből, gipszből formált vagy fából, kőből faragott figurák. (Ézs 40:18-20, 41:7, 44:9-20, 46:5-7, Jer 10:1-10, Zsolt 115:4-8). Pál Apostol azonban tovább megy és azt írja, hogy „*amit a pogányok áldoznak, ördögöknek (démonoknak) áldozzák és nem Istennek. Én pedig nem akarom, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben.*” (1Kor 10:20). Isten féltőn szerető Isten, Aki nem akarja, hogy gyermekei a sátán karmai közé jussanak és idegen istenek (démonok) áldozataivá váljanak.

Sok hűséges izraelita, később sok hűséges keresztyén inkább vállalta a mártírhalált, mintsem a bálványok előtt való hajlongást, tiszteletet, vagy nekik való áldozást. Pld. a három zsidó ifjú Dániel könyve 3. részében, akik inkább vállalták a tüzes kemencét, mintsem meghajoltak volna az arany állókép előtt, amelyet Nabuchodonozor király állíttatott fel. Később a keresztyének nem voltak hajlandók áldozni a római császárok képei, szobrai előtt, vállalva inkább a kegyetlen üldözést, kínzást és mártírhalált az oroszlánok vermében vagy a cirkuszi arénákban. Azért, mert ismerték Azt, Akiben hittek, és Akinek szolgáltak!

Az Ószövetségben és a keresztyénség első századaiban Isten népére a legnagyobb veszélyt a pogány népek bálványai jelentették, míg manapság a modern bálványozás sok különböző formája, a világ szellemiségének befolyása, különböző ú.n. „keresztény“, de bibliátlan tanítás, vallásos tradíció, különböző keleti filozófiák, vallások és a New Age mozgalom, ami a panteizmus és az ezotéria ötvözete. Azt tanítja, hogy az isten, az ember és a természet egy univerzális szellemi egységet alkot. Az ember maga is isten, az istenség része, csak fel kell magában ismernie és ki kell fejlesztenie az isteni tulajdonságokat. Ez ama őskígyónak a szava, amelyik az Édenkertben ezzel csapta be Évát és az embert: „*Bizony nem haltok meg. Hanem ... megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten!*” – Istenek lesztek! ... Ismerős ez a hang?

A – főleg a hagyományos ú.n. „keresztény vallásokban” jelen levő – **bálványtisztelet ötödik oka a Biblia ismeretének hiánya**, illetve nagyobb hűség, engedelmesség a vallásos tradíciók, egyházi rendeletek, szokások, dogmák, ceremóniák iránt, mint Isten Igéje iránt, ami tudatos ellenállást jelent Istennel és Igéjével szemben.

A történelemtudomány véleménye a népek és vallások keletkezését illetően nagyon vitatott és ellentmondásos. Ahány történész, ahány irodalmi forrás, annyi vélemény. A Biblia ugyan nem történelemtudomány, mégis tartalmaz történelmi adatokat is. A történelemtudománnyal megegyezik abban, hogy az emberi civilizáció bölcsője Mezopotámiában volt, ami a Tigris és az Eufrátesz folyók között található ún. „termékeny félhold” területe. Tehát a Biblia kiindulópontja Mezopotámia, és nem beszél pld. a kínai, indiai vagy délamerikai népekről és kultúrákról, amelyek valószínű, hogy már léteztek. Amit azonban általában civilizációnak nevezünk, nevezhetnénk kultúrának vagy kultusznak, vallásoknak is. Mondhatnánk úgy is, hogy Mezopotámia – ezen belül Babilon – a vallásoknak is a „bölcsője”. Ahogyan azt már az előbbiekben kifejtettük, Bibliai szempontból a vallások tulajdonképpen bálványimádó kultuszok. Mezopotámia népei – de úgyszintén Ázsia (Kína, India) vagy Dél Amerika népei sem ismerték az egy igaz Istent, tehát bálványimádó népek voltak. A bálványimádás pedig, ahogyan már szintén említettem – Isten elleni lázadás. És ennek kiindulópontja Babilon volt.

A Bibliából bizonyára mindenki előtt ismerős a babiloni torony építéséről szóló történet, amikor az emberek egy égiszű tornyot akartak építeni (1M 11:1-9). Ez első sorban Isten iránti lázadás volt, mivel Isten azt a parancsot adta az embereknek, hogy szaporodjanak, terjeszkedjenek és töltsék be a Földet. Ők azonban területileg nem széjjel, hanem felfelé akartak terjeszkedni. Másodsorban ezzel az építménnyel az emberek maguknak akartak nevet, dicsőséget szerezni. Az ember fel akart hágni az égbe, már akkor is „isten” akart lenni. A bibliai történet szerint Isten ezt megakadályozta úgy, hogy összezavarta az emberek nyelvét. Azért, mert ahogy meg van írva: *„Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak.”* (Ézs 42:8). Babilon a zűrzavarnak, káosznak lett a szimbóluma.

Az ember erről az „egyekbe törő” szándékáról a mai napig sem mondott le, és minden erejével, a modern technika segítségével azon van, hogy az emberiség számára a Földnél jobb lakhelyet keressen valahol a világűrben. Bár elismerem a technika „csodáit”, mégis aggálllyal tölt el – de nemcsak engem – hogy mi lesz ennek a vége? A tudományos kutató eszközökön kívül mi minden kering már fent a világűrben!? Bizonyára a hadiipar modern termékei, fegyverei is. Az emberiség készül a „csillagháborúra” (Star Wars) – és féltő, hogy Abdiás próféta szavai beteljesednek: *„Szíved kevélysége csalt meg téged, ...kinek lakóhelye magasan van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem?! Ha oly magasra szállnál is, mint a sas, és ha a csillagok közé raknád is fészkedet: onnan is levonnálak, ezt mondja az Úr.”* (Abd 1:3-4).

Mezopotámiában az archeológusok több ilyen torony maradványát is felfedezték, és megállapították, hogy ezek az építmények a babiloni kultuszt szolgáló asztrológiai megfigyelőállomások, „zikkuratok” voltak. A leghíresebb a babiloni Étemenanki zikkurat, „az ég és a föld alapjának temploma”, amelyik Marduk isten kultuszhelye volt. Egyes kutatók szerint ehhez fűződik a bibliai „Bábel tornya” történet. Ezekhez az építményekhez hasonló piramisszerű tornyokat lehet találni Kínában, Indiában és Dél Amerikában is.

Ismeretes, hogy több pogány vallásban az isteneknek emberáldozatokat is bemutatnak, de az egész Babilonból indult el. A kananeusok gyermekeiket áldozták fel a bikafejű Molochnak, amelynek gyomrában égő tűz fogadta a áldozatot.

Babilonból terjedt el az „ég királynőjének” tisztelete is, amit később az izaeliták is átvették, és ami ellen főleg Jeremiás próféta emelte fel szavát (Jer 7:18, 44:17-19).

A babiloni vallás volt az első, amelyikben anya gyermekével volt a tisztelet tárgya. Ez az „anya gyermekével“ kultusz később az egész világon elterjedt: Egyiptomban, Asszíriában, Kínában, Indiában, a római vallásban, a görögöknél, a germán ősvallásban, végül a keresztény vallásban is.

A Biblia próféciai képekben leírja a nagy ókori világbirodalmak bukását és egymást követő váltását. A babilóniai birodalmat felváltotta a perzsa birodalom, amelyet Nagy Sándor hódított meg, majd következett a római birodalom. A birodalmak egymástól „örökölték” a kultúrát és a vallást is, azzal a különbséggel, hogy isteneiknek szobrai más-más nevet kaptak. Így lett Zeusból Jupiter, Kronoszból Szaturnusz, Erószból Amor, Dionüszoszból Bacchus, Aphroditéből Vénusz stb. Az eredetileg babiloni vallás így meghonosodott Rómában, végül hatással volt a kereszténységre is. A 4. sz. végén, amikor a kereszténység a Római birodalomban kötelező államvallássá lett, a babilóniai vallásnak már csaknem minden eleme megtalálható volt a római (katolikus) keresztény vallásban. A pogány (görög-római) filozófia hatására és az erőszakos keresztényesítés következtében a bálványistenek mintájára szobrokat állítottak, és azoknak halott szentek neveit adták, azokat mintegy „átkeresztelték“. Így honosodott meg a római egyházban az „*anya gyermekével*“ kultusz, Mária és a gyermek Jézus, valamint más szentek szobrainak vallásos tisztelete, a Mária kultusz, akit **ma is az „ég királynőjeként” tisztelnek**, megvetve a „Tízparancsolat” szavait: *„Én, az Úr, vagyok a te Istened..., ne legyenek néked idegen isteneid énelőttem. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz..., ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok!”*

Így keletkezett a halott szentek tiszteletének kultusza, ami tulajdonképpen a halottak tisztelete, halottkultusz különböző formában: a halottakhoz /Máriához és a szentekhez/ való imádkozás, a halottakért való imádkozás, fizetett halotti misék a halottaknak a /nemlétező/ tisztítótűzből való kiszabadulásáért, halott „szentek“ (Mária) jelenései, halott szentek ereklyéinek, pld. az elhunyt II. János Pál pápa vérét tartalmazó ampullának a tisztelete. **Mi ez, ha nem bálványimádás? Mi ez, ha nem pogány halottkultusz? Mi ez, ha nem spiritizmus?** Mindez azért, mert a keresztények, sajnos, nem ismerik a Bibliát, és inkább tisztelik a vallásos tradíciókat, egyházi rendeleteket és szokásokat, mint Isten Igéjét!

Ma is úgy van, mint ahogy az ókori kultúráknál, ahol az egyik legszámottevőbb tényező volt a halottak tisztelete. A november elejei napok tanúskodnak arról, hogy milyen erősen meg van gyökerezve a mi ú.n. civilizált társadalmunkban a halottak tisztelete. Természetesen, nem akarom lebecsülni az elhunyt szeretteink iránti tiszteletet, de ami ma történik, az már túlzás. Talán nem vagyok messze az igazságtól, ha azt állítom, hogy az emberek többsége ezt saját lelkiismeretének megnyugtatóra teszi, mert szeretteiknek életükben nem adták meg a kellő tiszteletet, gondoskodást, és ezt haláluk után akarják kipótolni. Az őszi kivilágított temetők, a pogány, sátáni eredetű halloween „ünnepe”, mindez a halottak kultusza, a halál kultusza! Nem csoda, hogy virágzik az okkultizmus, spiritizmus, az emberek szeretik és élvezik a horrorfilmeket, egyre inkább növekszik a sátánt imádó emberek száma, végülis a halál szelleme csábítja az embereket, főleg fiatalokat birodalmába, az öngyilkosságba! **A legújabb hóbort: a „kék bálna”** internetes „játék”, ami öngyilkosságba kergeti a fiatalokat. Én nem a halált akarom tisztelni, hanem az életet! Az ördög embergyilkos volt kezdetől fogva, de Jézus Krisztus, a Jó Pásztor azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. Ő azért jött, hogy az Ő juhainak életük legyen és bővelkedjenek (Jn 10:10). Én Őt akarom tisztelni, imádni és dicsőíteni, Aki győzött a halál felett és Aki maga a feltámadás és az Élet!

Ahogy Pál apostol szavait idézve mondtam, „*Isten elnézte a tudatlanságnak idejét, de most parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek...*“, Hozzá, az élő Istenhez, mert Ő nem akarja, hogy az emberek a sátán prédájává váljanak (ApCsel 17:30).

A bálványok felszámolása mindig nagy isteni áldást eredményez. A Bibliából ismerjük Gedeon történetét, akit Isten azzal a feladattal bízott meg, hogy rontsa le a Baál oltárát és törje össze apjának bálványszobrait (Bírák 6. rész). A város lakói ezért meg akarták őt ölni, de éppen apja vette védelmébe, mondván: „*Ti perlekedtek Baálért? Ti akartátok őt megvédeni? Ha ő isten, hát pereljen ő maga, hogy oltára lerontatott!*” Ezután Gedeont betöltötte Isten Szent Lelke és csodálatos győzelmet aratva a Midiániták felett, nagy szabadulást szerzett Izráel népének.

Mekkora lelki ébredés volt Efézusban, amikor az emberek a Szent Lélektől meggyőzve felszámolták a bálványimádást, és varázstárgyaikat, könyveiket elégették! (ApCsel 19:19-20).

Egy anekdota szerint amikor bizonyos „keresztény” gyarmatosítók Indiában elfoglaltak egy pogány szentélyt, a hindu papok saját testükkel körülvéve védtek egy nagy porcelán „istent”. A „misszionáriusok” hadvezére azonban a papokat félretolta, és egyetlen kardcsapással összetörte a szobrot. Abban a pillanatban annak hasából óriási mennyiségű arany, ezüst, drágagyöngy zúdult ki a földre. A papok tudták, miért kellett úgy védeni ezt a bálványszobrot, de a hadvezér is tudta, hová kell kardjával sújtania.

Sajnos, sok keresztény is hasonlóan ragaszkodik bálványaihoz. Ezek nem okvetlenül csak bizonyos szobrocskákat, ereklyéket jelentenek, de a mai modern időben sok minden szükséges dolog is bálványává válhat az embernek. Az ördög úgy, mint azok a pogány papok, védi saját bálványait. De ha Isten népe tudná, milyen áldás származik a bálványok eltávolítása által, készségesen felszámolná azokat. Úgy, ahogy azt Isten ószövetségi népének mondta: „*Oh, ha az én népem hallgatna reám, s Izráel az én utaimon járna! Legott megaláznám ellenségeit, s szorongatói ellen fordítanám kezem.*” (Zsolt 81:14-15). A legnagyobb áldás az „ÉN” (EGO) nevű bálvány összetöretéséből árad.

Mi minden válhat bálványává az embernek?

- Minden, amit (akit) isteni tiszteletben részesítünk, de az (ő) nem Isten.
- Minden, amitől (akitől) természetfeletti védelmet, segítséget várunk, de az (ő) nem Isten.
- Minden, amibe (akibe) helyezzük életünket, bizalmunkat, minden, ami (aki) életünknek alapját képezi, aminek tiszteletébe időt, pénzt, energiát fektetünk, de az (ő) nem Isten.
- Minden, amit (akit) az élő Istentől jobban tisztelünk, szeretünk, de az (ő) nem Isten.
- Minden, amit (akit) életünkben istenítünk (színészek, énekesek, sportolók, zene, eledel, tárgyak, gyermekeink, unokáink ... stb. – az idős embereket manapság nem igen tisztelik /istenítik/ az emberek). Sokan „imádják” a mákostésztát :).
- Minden, ami (aki) az ember szívében, életében elfoglalja azt a helyet, amelyik Istent illeti, Neki jár. Sok embernek „istene” a hasa (Fil 3:19). Másoknak a munka, hobbi, sport, kozmetika, testkultúra/kultusz, autó, szobakutya ... stb.
- Minden, aminek (akinek) életünkben nagyobb tekintélye van, mint az élő Istennek, és Igéjének. A mai időben az emberek istenítik a tudományt, a technikát. Sokak életében a TV-nek van a legnagyobb tekintélye. („*Igaz, mert a TV-ben is mutatták/mondták!*”)

- Minden olyan vallásos, misztikus vagy tudományosnak vélt életfilozófia, amelyek ellentétben vannak Isten Igéjének tanításával, és amit az ember nem akar feladni. Istenről és az Ő tiszteletéről alkotott bibliátlan, hamis elképzelések, vallásos tradíciók, zarándok kegyhelyek, kegytárgyak, fétisek, ereklyék, képek, szobrok tisztelete, imádata, angyalok, elhunyt „szentek” tisztelete, imádata, Mária kultusz, halottkultusz stb.
- Személyi kultusz, vallásos vezetők (pápa, karizmatikus vezetők) kultusza, istenítése.
- Keleti vallások, filozófiák, harci sportok (karate, kung-fu, jóga ... stb.) bizonyos mérték feletti gyakorlása. Nem célolok ezen a helyen részletesen elemezni e keleti sportok különböző irányzatainak veszélyeit, de szeretnék röviden keresztyén szemmel nézve rámutatni ezeknek néhány szellemi (és pszichikai) rizikójára. Aki bővebb információt szeretne, annak a Google kereső által az interneten több tárgyilagos információ áll rendelkezésére. A veszély mibenlétének megértéséhez azonban őszinte, elfogulatlan, pártatlan álláspont szükségeltetik. Amennyiben e gyakorlatok művelői meg tudnak maradni bizonyos légzéstechnika és testedzés, tornagyakorlatoknál, ám legyen! De ha a továbbiak folyamán a légzéshez és tornagyakorlatokhoz misztikus elemek keverednek, ennek a határnak átlépése veszélyt rejt magában. Mik ezek a misztikus elemek?

A keleti harcművészetek (küzdősportok) spirituális gyökerei a buddhizmusban és a taoizmusban vannak, melyeknek célja a „ch'i” szellemi erőnek meditáció és különféle légzéstechnikák általi felszabadítása, amely hatalmas fizikai teljesítményekre teszi képessé az embert. A karate egyesíti a testedzést a Zen buddhizmussal és ezáltal átlép a metafizikai valóságba. A Zen buddhizmus azt tanítja, hogy az emberi tudat egységet alkot az univerzális világtudattal. Az emberi lélek (szellem) a nagy kozmikus szellem része. Ezt a kapcsolatot a meditáció teszi elérhetővé. Ezért a tréningeken meghatározó szerepet játszanak a meditációs gyakorlatok. A meditáció lényege, hogy a küzdő kikapcsolódjon a környezeti világból és bekapcsolódjon a „belső erő”-be (kínai szóval: „ch'i”). Így sokéves kiképzés során olyan korábban ismeretlen pszichikai, metafizikai és mediális (okkult kapcsolati képesség a szellemi világgal) erőket és kondíciót fejleszt ki, amelyben átlépi a test határait és olyan területre lép, amely szinte isteniként jellemezhető. Ebben az állapotban már nem a saját értékrendje szerint, hanem a tudatán kívül cselekszik. A karaténak akkor van sikere, ha szupranaturális (emberfeletti képességeket felülmúló) erők nyilvánulnak meg. Ezért naivitás azt gondolni, hogy a testi gyakorlatokat lehet úgy végezni, hogy a „harcos” ne kerüljön bele a metafizikai világba. Előbb-utóbb eljön az a szint, ahol át kell venni egy távol-keleti eszmerendszert, buddhista módszerrel meditálni, és el kell sajátítani a „ch'i” használatát.

A karate egyéb misztikus elemei: rituális hajlongások, köszöntések, harci kiáltások. Pld. a Dojo etikett szerint: *„Amikor belépsz a Dojoba, vagy elhagyod azt, állj meg az ajtóban befelé fordulva, hajolj meg és mondj hangos OSU!-t.”* A karate kifejezések szótára szerint a Dojo (edzőterem) „szentélyt”, a „do” gyakorlásának a helyét jelenti. Ezen kívül szertartásosan meg kell hajolni, vagy térden állva földig kell hajolni a szemben lévő falra akasztott, hatalmas, kör alakú sárkányt, ill. az alapítót vagy az irányzat (halott) nagymesterét ábrázoló kép előtt. Van ebben valami az hódolatból.

A karate egyik irányzata nevének jelentése: „*találkozás a végső igazsággal.*” Ez a „*végső igazság*” bizonyára valaki más, mint a názáreti Jézus Krisztus, Aki magáról ezt mondta: „*Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet; senki sem mehet az Atyához, hanem csak én általam.*” (Jn 14:6).

A karate önvédelmi sport, amelyik önfegyelemre, kitartásra nevel. Másfelől a harcos testi tudása és szellemi képességei révén mások fölé kerülve, akaratát, érdekeit érvényesíteni igyekezve egocentrikussá válhat. Ez a szemlélet idővel életformává válik. Az edzőtermekben kemény hierarchia érvényesül. Ez a hierarchikus rendszer kényszerpályára állítja a harcosokat. Az alacsonyabb övfokozatú tisztelettel fordul a magasabb fokozatú felé, akiket a terembe lépve szertartásosan köszöntenek a „kisebkek”. Az alatta állókkal szemben érzi és érezteti „jogait”. Ez az életformálás deformációkhoz, személyiségzavarokhoz is vezethet. Mivel minden pillanatban kész az „önvédelemre”, előfordulhat, hogy minden utcasarkon, mindenki ellenében látva beteges félelem, fóbia alakulhat ki, és idővel agresszívvá válik. A karate egyik ágazata az ú.n. „*ikken hissatsu*”, amelynek jelentése „*egy ütéssel ölni*”, talán a legjobban tömöríti és fejezi ki a karate lényegét, és egyben a karate technikák fejlődését. Ha már önvédelmi sportokról beszélünk, ajánlatosabb gyakorolni azokat, amiknek nincs spirituális háttere, pld. a Krav Maga-t.

- A karatéhoz hasonlóan a jóga sem „csak” légzéstechnika és tornagyakorlatok rendszere, hanem a buddhista és hinduista vallások filozófiáján alapuló meditációnak és mantrák ismétlésének rendszere, amelyek által az ember transzcendens spirituális állapotba kerül és természetfeletti teljesítményekre lesz képes. Olyan utat jelent, amelyet az emberek a bennük lakozó „isten” megismerése céljából követnek, és amelynek célja a test, a szellem és a lélek ellenőrzés alá vonása, illetve az egyéni identitás elvesztése és az univerzális identitással való egyesülés.

Az indiai vallási hagyományban a jóga célja a gerincoszlop alján lévő alvó „kundalini kígyó” erejének, energiájának felébresztése. A kundalini, ami szerintük jelen van minden emberben, úgy képzelhető el, mint egy háromszorosan összetekeredett kígyó, amely általában nyugalmi állapotban van, szimbolikusan elképzelve mintegy „feltekercsel” állapotban. A jóga egyik célja az, hogy felébresszék a kundalinit úgy, hogy azt a gyakorló – bizonyos „megtisztulási folyamat” után – egy guru segítségével „letekercseli”, és elindítja a finom test központi csatornáján felfelé, miközben az mozgása közben az energiacsatornákon áthatolva felszabadul. A leírások alapján ezt az ébresztést egy guru, spirituális tanító felügyelete alatt ajánlott elvégezni, hogy az megakadályozza a tanítvány tudatában felébredő ellenőrizhetetlen erők létrejöttét. Ugyanis, ha az előzetes megtisztulás el volt hanyagolva, a kundalinit negatív energia hívja elő, és ez a felébresztett erő egyfajta „*vámpírikus transzformátorrá*” válik és „démonokat” táplál, ami veszélyes helyzetekbe vihet, komoly egészségi problémákat okozhat vagy akár bűnözésre is kényszeríthet. (Forrás: wikipédia) **Itt is „ama régi kígyó”! Tudod, KI EZ?!** A kundalini-jóga célja a magasabb szellemi állapotban megvalósuló extázis (a tudati koncentráció intenzív állapota), melynek során a szubjektum és objektum megszűnik külön létezni. Ezt az állapotot különféle meditációs technikákkal lehet elérni.

- A mantra vallásos terminus, a hinduizmus és buddhizmus gyakorlatából eredő mágikus formula szanszkrit nyelven (hang, szótag, szó vagy rövidebb mondat, ill. szavak sorozatának ismételtetése), vallásos szöveg, varázsige, fohász (hindu istenek /démonok/ nevei, azoknak segítségül hívása), vallásos misztikus mondat, amelyet a transzcendentális meditáció vagy a jóga követői kapnak, hogy ismételgessék azokat vagy meditáljanak fölöttük, bár a jelentését nem ismerik. Azt szolgálja, hogy a személy kapcsolatba kerüljön a szellemi világgal. A keleti elképzelések szerint a mantrának csak akkor van hatása, ha egy hiteles gurutól kapják azt meg. A mantrák kimondásakor gyöngyöket, illetve a katolikus rózsafüzérhez hasonló imafüzéreket használnak, hogy a koncentráció teljesebb lehessen.
- Meditáció. Amikor a meditációról hallottam, azt gondoltam, hogy az egy bizonyos témáról való ártalmatlan elmélkedés, gondolkodás. Megdöbbenve olvastam azonban a Wikipédiában a „Meditáció” címszó alatt, hogy az nem elmélkedés, gondolkodás, mert a meditációban az ember semmiféle kísérletet nem tesz arra, hogy ellenőrzése alá vonja gondolatait. Egyszerűen elengedi azokat, hagyja megnyugodni, békéssé válni, és hagyja, hogy lényé „mélyebb szintjeinek” felfedezése közben egyre mélyebbre vezessen. Ehhez szilárd elhatározásra van szükség, hogy megszabadulhasson a tudatban felbukkanó összes, figyelmet elvonni kívánó gondolattól. A cél a lelki béke, megnyugvás keresése.

A buddhista meditáció a tudat megszelídítésére és megismerésére utal. A legfőbb meditációs technikákat megőrizték az ősi buddhista szövegek. Ezek a technikák a tanító-tanítvány közötti átadásokkal terjedtek és sokféle formát öltöttek. A buddhisták számára a meditáció jelenti a nirvána és a megvilágosodás felé vezető egyik ösvényt. Első szinten az a célja, hogy lenyugtassa és egyhelyben tartsa a tudatot. Az ember ezt úgy alakíthatja ki, hogy figyel légzésére, vagy egy Buddha formára összpontosít. A transzcendentális meditáció a hinduizmusban gyökerező vallásos rendszer. A hívők meditáció közben egy mantrát (titkos szót) ismételtetnek, amelynek során az agy állítólag a tudatosság legmélyebb szintjére kerül. A felébresztett kundalini erő ugyanaz a transzcendentális meditációnál, mint a jógánál. A hinduizmus iskolái szerint meditáció nélkül nincs „megismerés”. A meditáció elhozza az örök világosságot, a koncentráció és a meditáció gyakorlásával az elme olyan tiszta és átlátszó lesz, mint egy kristály. A világi dolgokért folytatott harc zaja elcsitul és az anyagi haszon és a gyorsan elérhető örömök hajszolása egyre kevésbé lesz fontos. A meditáció által az ember meghaladja a test-tudatot, és megtapasztalja univerzális hatalmát. A meditáció egy titokzatos létra a születés, a halál, az öregség és a betegség anyagi világából való felszabadulás (móksa) eléréséhez. Titokzatos létra, amely a tévedésből az igazságba, a tudatlanságból a tudásba, a sötétségből a fénybe, a fájdalomtól a boldogságba, a nyugtalanságból az állandó békességbe vezet. **Mindez a mantra ismételtetése által?!**

Összegezve az egészet, a meditáció tulajdonképpen a tudatnak, az elmének teljes kiürítése és gondolkodás a Nagy Semmiről. Ugyanakkor teljes passzivitás és nyitás minden sötét, tisztátalan szellemi erő számára, amelyek a mantrákon és a Buddha szobrokon keresztül áramlanak az ember szívébe és szellemébe. Mindez a „kundalini kígyó” erejének, energiájának felszabadítása céljából. Ki ez a „régikígyó”? Emlékeztek? Az, amelyik az Édenkertben rávette az embert, hogy egyen a tiltott fa gyümölcséből azzal, hogy: *„olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói”* (1M 3:5).

Ha nincs igazam, bocsánatot kérek, és kérek, felejtsetek el az egészet. De ha igazam van, megfontolásra méltó, hogy érdemes-e ezekkel a keleti vallásokkal kísérletezni!

Volt alkalmam néhányszor részt venni olyan szabadító szolgálatban, amikor ettől a „réggi kígyótól” megszállott és meggyötört személyek a földön valóban kígyó módjára csúszva, rángatózva, vergődve, szenvedve fetrengtek, csak azért, mert a szellemi valóságban túllépték a határt, „*ettek a tiltott fáról*”, azaz – csak úgy kíváncsiságból – spiritiszta, okkult tevékenységben vettek részt, s ezáltal passzívan megnyitották szellemüket Istentől idegen, sötét és tisztátalan szellemeknek, démonoknak, akik aztán kíméletlenül meggyötörték őket. Azért, mert a szellemi erőkkkel való kísérletezés nem játék! A keleti vallások mögött pedig ezek a szellemi erők rejtőzködnek. Ennek legnagyobb bizonyítéka a „kundalini effekt”, amelynek elérése ezen praktikáknak a célja. Istennek legyen hála, szemtanúja lehettem annak is, hogy a Názáreti Jézus Krisztus nevében parancsolva ezeknek a tisztátalan szellemeknek, ezek a meggyötört személyek megszabadultak, és találkoztak a Békesség Fejedelmével, aki ezt mondta: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én nyugalmat adok tinétek.*” (Mt 11:28). „*Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja...*” (Jn 14:27). „*...és az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.*” (Fil 4:7).

Ahogy említettem, a meditációról azt gondoltam, hogy az egy bizonyos témáról való ártalmatlan elmélkedés, gondolkodás. A keleti meditáció szerint ez nem így van. Ennek ellenére én azt vallom, hogy igenis szükséges gondolatainkat ellenőrizni. Azért, mert nem mindegy, milyen gondolatoknak adunk helyet elménkben, szívünkben. A gondolat ugyanis a szívben megfogva irányítja érzelmünket, beszédünket, cselekedeteinket, viselkedésünket. A gondolatokkal úgy vagyunk, mint az égi madarakkal. Nem befolyásolhatjuk repülésüket, nem gátolhatjuk meg, hogy keresztül-kasul átrepüljenek fejünk felett, de azt meg kell akadályoznunk, hogy fejünkön fészket rakjanak. Vigyáznunk kell – legalábbis nekünk, keresztyéneknek – gondolatainkra. A helyes, jó, nemes gondolatokkal együtt olyan sok negatív, tisztátalan és bűnös kívánságokkal teljes gondolat is tolakszik sokszor elménkbe, így azokat meg kell válogatni és elkülöníteni a helyes gondolatoktól. A tisztátalan gondolatokat még csirájában el kell utasítani. Egy keresztyénnek a Szent Lélek által ezek megkülönböztetéséhez van érzéke, és Jézus nevében van hatalma. Ez a jog és hatalom Isten Igéjéből, a Bibliából ered. Amikor a sátán Jézust a pusztában háromszor megkísértette, az Úr Jézus neki Isten Igéjének szavaival válaszolt: „*Meg van írva...!*” Erre a sátánnak megtört az ereje és eltávozott. Pál apostol ezért írja: „*Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben...*” (Kol 3:16). Krisztusnak beszéde akkor lakhat bennünk, ha azzal naponta táplálkozunk. Egy számítógép csak azt tudja produkálni, ami bele lett táplálva. Ezért szükséges Isten Igéjét ismerni, vele táplálkozni és azt alkalmazni. Krisztusnak bennünk lakó beszéde bennünket a Szent Lélek által fog tanítani, tanácsolni és formálni. A Bibliában Isten felszólít minket, hogy elménkben „*rontsuk le az okoskodásokat és minden (gögös szellemi) magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és ejtsünk foglyul minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.*” (2Kor 10:5). Egy másik helyen: „*Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy ... ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.*” (Róm12:1-2).

Igen, szükséges megvizsgálni, hogy mi Istennek akarata, mert hiszem azt, hogy minden ember számára az Ő akarata a jó, helyes, a tökéletes. A legjobb!!! Ezért ne félj Isten akaratát őszintén keresni. Az Ő akarata a Te számodra is a legjobb! Az, ami áldást hoz életedbe! Az elménkbe tolokodó sok gondolatot akkor tudjuk helyesen megvizsgálni és megválogatni, ha gondolkodásunkat Isten Igéje szerint megváltoztatjuk és arra ráhangolódunk.

Például, gondolom, egyet értesz velem abban, hogy az aggodalmaskodás nem helyes gondolkodásmód, ami nagyon meg tudja gyötörni az embereket. Istennek van tanácsa, receptje a beteges aggodalmaskodásra. Az Úr Jézus a mennyei Atya iránti bizalomra buzdítva mondja: *„Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjétek. Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet? Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál? Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti természetét egy arasszal? Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek: nem munkálkodnak és nem fonnak; de mondom néktek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemenczébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek? Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek van. **Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.** Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.”* (Mt 6:25-34).

Pál apostol is ír erről: *„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstelekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Továbbá, Atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”* (Fil 4:6-8).

Az 1. Zsoltár szerint *„Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül; hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége és az ő törvényéről gondolkodik éjjel nappal.”*

Pál apostol a Szent Lélek által arra int, hogy válogassuk meg, milyen gondolatoknak adunk helyet elménkben. Én csendes perceimben elmélkedem, gondolkodom és imádkozom. Ha látom a teremtett világ csodálatos szépségét, a gyönyörű kék égboltot, a szép nyári éjszaka égboltján a sok millió csillagot, a Magas Tátra csúcsait, sorolhatnám tovább... - elgondolkodom a Teremtő Isten bölcsességén és hatalmán és dicsőítem Őt. Nem iktatom ki, nem üresítem ki értelmemet, nem a nagy Semmiről, hanem a Nagy Valakiről elmélkedek, Istenről, az Ő Igéjéről, és annak igazságairól. Erre szeretnék Téged is kérni és buzdítani, Kedves Olvasóm, gondolkodjunk el ezeken az életbevágóan fontos dolgokon, kérdéseken, ahogyan e könyv címében is szerepel: *„Gondolatok az élet értelméről”*. Természetesen szükséges elgondolkodni a mindennapi élet szükséges hétköznapi dolgairól is, mert még itt élünk ebben a világban. Tehát mindarról, *„amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”*

Ezzel kapcsolatban szeretném Veletek megosztani egyik kedves énekemet:

*Nagy Istenem, ha nézem a világot, melyet teremtett szent „legyen!” szavad,
Ha itt a földön millió lényt látok, kiket igazgatsz, táplálsz egymagad:
//: Szívem Feléd ujjong örömele: „Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!” ://*

*Szemem, ha néz a csendes éjszakába, hol tündököl csodás csillagsereg,
Hol drága két aranyhajóként járva a Nap s a Hold az Űrben fönt lebeg:
//: Szívem Feléd ujjong örömele: „Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!” ://*

*Uram, Igédben, hogyha megtalállak, ha látom ott kegyelmes tetteid,
Választott néped amint egyre áldod, türelmesen viselve bűneit:
//: Szívem Feléd ujjong örömele: „Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!” ://*

*Jézust, ha látom itt a földön járva alázatos, türelmes szolgaként,
Látom, hogy áldást áraszt a világra, s keresztalálra adja életét:
//: Szívem Feléd ujjong örömele: „Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!” ://*

*Ha földre sújt az élet súlyos terhe, szegény szívem halálosan beteg,
S hozzám hajol Jézus szelíd kegyelme, s lelkem az Ő irgalma menti meg:
//: Szívem Feléd ujjong örömele: „Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!” ://*

*Ha majd Uram kiszólt e világból, És színről színre láthatom meg Őt,
Ha majd felém a drága arc világol, s én térdre hullok szent színe előtt:
//: Szívem Feléd ujjong örömele: „Mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!” ://*

Az éneket itt meghallgathatod: https://www.youtube.com/watch?v=4t_-uZT7AOI

Csatolom még az ének kottáját is:

Svéd dallam

1. { Nagy Is - te - nem, ha né - zem a vi -
Ha itt a föl - dőn mil - li ó lényt
2. { Sze - mem ha néz a csen - des éj - sza -
Hol pom - pás, két a - rany - ha - jó - ként
3. { U - ram, I - géd - ben hogy - ha meg - ta -
Vá - lasz - tott né - ped a - mint egy - re

lá - got, Me - lyet te - rem - tett szent "le - gyen" sza -
lá - lok, Ki - ket i - gaz - gatsz, táp - lálsz egy - ma -
ká - ba, Hol tün - dő - köl cso - dás csil - lag - se -
jár - va, A nap s a hold az űr - be' fönn le -
lál - lak, Ha lá - tom ott ke - gyel - mes tet - te -
ál - dód, Tü - rel - me - sen vi - sel - ve bű - ne -

vad,
gad,
reg,
beg,
id,
it,
Szí - vem fe - léd uj - jong ö - röm - te -

le, Mily nagy vagy Te! Mily nagy vagy

Te! Mily nagy vagy Te! Mily nagy vagy Te!

4. Ha Jézust látom itt a földön járva, Alázatos, türelmes szolgaként
Látom, hogy áldást áraszt a világra, S keresztalálra adja életét,
Szívem feléd...
5. Ha földre nyom a bűnek, gondnak terhe, Szegény szívem halálosan beteg,
S hozzám hajol az Űrnek szent kegyelme, S lelkem az Ő irgalma menti meg,
Szívem feléd...
6. Ha majd az Űr kiszólt e világból, És színről-színre láthatom meg Őt,
Ha majd felém a drága arc világol, S én térdre hullok szent színe előtt,
Szívem feléd...

XIV. Fejezet - AZ OKKULTIZMUSRÓL

Az okkultizmus gyűjtőfogalom, a természetfeletti erőkkel és a szellemvilággal kapcsolatos ismeretek összefoglaló elnevezése, amely magába foglalja az ezoterikus nézetek, kultuszok és varázsló-jósló praktikák széles skáláját. Az okkult szó jelentése (a latin „*occultus*“ szóból) rejtett, titkos, titokzatos. Ennek megfelelően az okkultizmus rejtett dolgokkal foglalkozik. Ez alatt olyan ismereteket, tanokat és gyakorlatot értünk, melyek el vannak zárva a természetes emberi megismerés elől, és Isten sem nyilatkoztatta ki őket az embereknek.

Az apokrif görög szó jelentése ugyancsak: rejtett. Elgondolkodtató dolog, hogy a hiteles bibliai könyvek mellett vannak ún. apokrif iratok, és az evangéliumok mellett ún. apokrif evangéliumok, amelyek nem kerültek be a Bibliába, mert nem hordják magukon az isteni ihletettség jeleit.

Miért van az, hogy az embereket mindig jobban érdekelte és érdekli az, ami el van rejtve vagy meg van tiltva? Miért van az, hogy sokan, akik apokrif evangéliumokból kiragadott részleteket terjesztenek, talán még egyszer sem olvasták végig a hiteles, isteni ihletettségű, nem rejtett evangéliumokat? Miért van az, hogy az ember fantáziáját mindig a titkos, rejtett vagy a tiltott dolgok izgatják és foglalkoztatják.

Ahogy azt már az I. Fejezetben kitértük, sokan azzal vádolják Istent, hogy az ember számára tiltja az ismeretet, a tudást, és ezért tiltotta meg az Ádámnak és Évának a Paradicsomban, hogy egyenek a tudásnak a fájáról. Az Édenkertben sok-sok gyönyörű gyümölcsfa volt, jobbnál jobb gyümölcsökkel, és csak egyetlen tiltott fa volt, a jó és rossz ismeretének fája. Miért tiltotta meg Isten annak gyümölcsét? Szeretetből. Azért, mert tudta, hogy e fának a gyümölcse ártalmas az embernek.

Mi az oka annak, hogy mindig a tiltott gyümölcs a csábító? Miért forgolódott Éva a tiltott fa körül? Miért van az, hogy a gyermeket is a tiltott „szekrényiók” érdekli? Miért mindig a tiltott gyümölcs csiklandozza, izgatja leginkább az ember fantáziáját? A kisgyerekek saját érdekében tiltják meg szülei, hogy a lakásban bizonyos dolgokhoz hozzá nyúljon. Minden jó szándéka, kedves kíváncsiságára ellenére veszélybe kerül, ha a „rejtett dolgok” után kutat, például kifeszeti a konnektort vagy felmászik a szekrény tetejére. A szülők ki is jelölik neki, hol szabad nyugodtan játszania, és ha bizonytalan valamiben, a jól nevelt gyerek megkérdezi: „*Mi az? Megfoghatom?*” – és elfogadja az esetleges elutasító választ is. Nagy baj, ha a maga feje után megy, de még nagyobb, ha ismeretlentől kérdezi meg, mit tehet és mit nem. Egy gonosz ember, aki ellensége a szülőknek, ugyanis mondhatja: „*Csak nyugodtan piszkáld a konnektort, semmi bajod nem lesz. Látod, a TV-nek se lesz baja, ha bedugják a konnektorba! Sőt, új tapasztalatokat szerezhetsz, melyektől szüleid eltiltottak.*”

Mindez ismerős a Biblia elejéről. A sátán, az Isten és ember gonosz ellensége, aki a hazugság atyja és emberölő volt kezdettől fogva, ugyanígy, új tapasztalatok szerzését kínálta az embernek azzal az ígérettel, hogy „*szemetek felnyílik, és olyanok lesztek, mint az Isten*”. Ebből az „ígéretből” csak annyi valósult meg, hogy „*felnyílt a szemük, és észrevették, hogy mezítelenek*” (1M 3:4-7). Az új tapasztalat az volt, hogy életükben először ismerték meg a félelmet és azt követően minden rossz dolgot. A tiltott tudás megszerzése semmilyen jó eredményt nem hozott. A tiltott tudás megszerzése semmilyen jó eredményt nem hoz ma sem, legalábbis hosszú távon. Valahogy úgy van ez, mint a drogokkal: „*Az első adag ingyen van!*” De a többiért kegyetlenül fizetned kell – egy életen keresztül!

Bizonyára nem rejtett dolog a Kedves Olvasó előtt, hogy a természetfeletti szellemvilág két nagy seregére, csoportra oszlik. Ez nem rejtett, nem okkult dolog, mert a Biblia erről legálisan és világosan beszél. Tehát ez nem okkult tudomány!

Az egyik oldalon állnak Isten és az Ő szent angyalai, a másik oldalon a sátán a vele fellázadt, a mennyből kitaszított bukott angyalaival és a démonokkal, akik tisztátalan, gonosz, sötét szellemi lények. A Biblia nem beszél jó tündérekéről, sellőkről, vilákról, manókról, ... stb. Ezek mesebeli vagy mitológiai alakok, akik belekerültek az ezoterikába is.

Gondolom, egyet értesz velem, hogy amit a Biblia a szellemvilágról mond, az nem mese, hanem reális valóság. Az ördög nem mesebeli, vörös, patás lábbon ugráló kecskefigura nagy szarvakkal, kezében vasvillával. Az okkult jelenségek sem illúziók, hanem reális dolgok.

De ahogy a láthatatlan szellemvilág két részre oszlik, ugyanúgy a természetfeletti jelenségek, megnyilvánulások is két különböző forrásból származnak. Vagy Isteni kijelentés a Szent Lélek ajándékai (karizmák) által, vagy annak utánzata, sátáni csalás.

Ahogy már említettem, Isten a sátánt főangyalként teremtette, akinek az Istenimádat és dicsőítés vezetése volt a szolgálata. Lázadása és önistenítése miatt Isten őt az angyalok egy harmadával, akik e lázadásban mellé álltak, kivetette a mennyei szférából. Féktelen dicsvágya ma se szűnt meg, hanem arra vágyik, hogy az emberek Isten helyett őt imádják. Ezért minden erejével arra törekszik, hogy az embereket eltérítse az élő Istentől, és ennek érdekében egyrészt – ahogy már említettem – a bálványok mögött rejtőzve imádtatja magát, másrészt az igazi Istentiszteletet és Isten természetfeletti megnyilatkozásait igyekszik meghamisítani és utánozni.

Isten természetfeletti megnyilatkozásairól úgy ír a Biblia, hogy azok a Szent Lélek ajándékai, melyek az Egyház épülésére adattak. Ilyen ajándékok pld. a prófétálás, a betegekért való hatásos, hittel való imádkozás ajándéka, a bölcsesség ajándéka, a Szent Lélek által kijelentett titkok ismeretének ajándéka stb. (1Kor 12:7-11). Ezeket az ajándékokat Isten adja gyermekeinek a szolgáló élet céljára. Isten szolgálói, akiknek Isten ezen ajándékokat adta, Jézus Krisztusban való hit által újjászületett emberek, akiknek életét követik a Szent Lélek gyümölcsei is, mint a szeretet, öröm, békesség, alázatosság, szelídség, jóság, hűség, önzetlen, áldozatkész élet, a krisztusi karakter (Gal 5:22). Mert gyümölcseiről lehet megismerni a fákát! (Mt 7:15-20). Ezek szolgálatukat nem nyereszkedésből, hanem önzetlen szeretetből és nem saját személyük dicsőségére, hanem Jézus Krisztus dicsőségére végzik. Az Szent Lélek igazi adományai megnyilatkozásának másik jele az, hogy minden a Biblia alapján, annak szellemében, bibliai módon, és nem babonás hókuszpókusz, varázsigé vagy segédeszköz használatával történik.

A sátán tehát a Szent Lélek adományait is igyekszik utánozni, hamisítani az okkultizmus különböző válfajai által. Ezek a hamisítványok azért népszerűbbek, mert nem követelnek az embertől bűnbánatot, megtérést, újjászületést, és lehet azokat akármilyen étellel gyakorolni. De milyenek a következmények?

Az okkult praktikák bármely formájában való részvétel megnyitja a kaput a gonosz szellemi lények számára, akik később kegyetlenül meggyötrik az embert. Gyakran népszerű könyvek és filmek erős okkult eszközök, amelyek rejtve magukban hordozzák az Isten által meghatározott legális módtól eltérő információk keresését, ide értve a jóslást, horoszkópot, bizonyos rituálékat, médiumokat stb.

Az okkult dolgokkal való foglalatosság keserű gyümölcsei leggyakrabban pszichikai jellegűek: beteges félelem, depresszió, üldözési mánia, rémálmok, hallucináció, súlyos öngyűlölet, öngyilkossági kényszer, agresszivitás, mások gyűlölete, lázadás minden ellen, de sokszor fizikai pszichoszomatikus megbetegedéseket is kiválthatnak. Tehát bizonyos információk nem véletlenül viselik az okkult vagy apokrif bélyeget magukon.

Kedves Olvasóm! Szeretettel kérek, ne kacérkodjál, ne is próbálkozzál ezekkel az okkult praktikákkal. Vagy, ha valamikor ilyet tettél, és már problémáid vannak, esetleg szeretteidnek, gyermekednek, keresd a segítséget! Az örömhír az, hogy VAN SEGÍTSÉG! Ez a segítség ingyen van, Isten kegyelmi ajándéka Jézus Krisztusban!

Az okkultizmus területei:

Az okkultizmus tehát Isten országával szemben álló, természetfeletti erőket igénybe vevő titokzatos, misztikus hitek és gyakorlatok összességének gyűjtő neve, melynek több területe van. Ezek között sok az azonosság és az átfedés.

- **A babonaság.** Lehet, hogy a babonaságot „hivatalosan” nem sorolják az okkult tudományok közé, azonban szellemi értelemben ez is ebbe a kategóriába tartozik. A babonaság a legelterjedtebb hit. Helyesebben mondva, tévhit. A népi tudatban gyökerező, népies hagyományokon alapuló, azokban tovább élő hiedelem, mágikus elképzelés, amely az események mögött természetfeletti erőket feltételezve közvetlen összefüggést tulajdonít a valójában nem valós dolgoknak. Ez az elképzelés nemcsak hit, hanem egyben a babona „szabályai” által diktált tevékenység is a remélt szerencse elérése, ill. a fenyegető szerencsétlenség elkerülése érdekében.

A babonaság kiváltó oka a tudatlanság (az igazság ismeretének hiánya), a hiszékenység, bizonytalanság és a félelem. Már Cicero úgy értelmezte a babonát, mint a léleknek félelmetes természetfeletti erők okozta rettegését.

Közismert dolog, hogy a sötétnek nevezett középkorban az embereknek nem volt lehetőségük olvasni a Bibliát. Szinte mindenki hitt a pogány vallásokban gyakorolt misztikus „népszokások” varázslatának erejében, a manók, boszorkányok létezésében és a legképtelenebb babonákban. Ha egy nemes asszony meghalt, szolgálói körbejárták a házát és kiürítettek minden edényt, amiben víz volt, nehogy a nő lelke esetleg megfulladjon. Hullócsillag vagy a ház fölött keringő keselyű megpillantása azt jelentette, hogy az illető személy számára közeleg a halál. Ha egy farkas üvöltött az éjszakában, azt hitték, hogy az, aki meghallotta, hajnalra titokzatosan eltűnhet.

Mi váltotta ki a középkori emberekből, hogy ezeket a butaságokat komolyan vették? A járványok idején a gyermek többsége nem érte meg a felnőttkort. Különböző természeti csapások, pusztító tüzek, árvizek jöttek és teljes településeket tűntettek el a föld színéről. Nem voltak biztosítótársaságok és a létbiztonságot célzó intézmények. A babonaság arra nyújtott lehetőséget, hogy az ember a világ működését egyfajta módon feldolgozza, a bizonytalanság szorongását feloldozza, és egyben lehetővé tegye a személyes felelősség áthárítását balszerencsés eseményekre, szellemekre és lényekre.

A mai „civilizált” világban élő és magukat felvilágosultnak tartó emberek többsége jókat mosolyog az ilyen „középkori butaságokon”, és azt kérdezi, hogyan voltak képesek az emberek ennyi ostobaságot komolyan venni? Mielőtt kinevetnénk elődeinket, érdemes belegondolni, vajon a mai ember hozzájuk képest mennyiben más, és miért veti bizalmát bizonyos körülmények között ő is babonás dolgokba?

A középkor babonása tovább él, függetlenül mindenféle technológiai forradalomtól. Ebben a „hiszékenységi játékban“ pedig magasan képzett emberek is részt vesznek. Még ma is, a 21. században, a tudomány és modern technika vívmányainak világában! Miért hajlamosak az emberek a babonásra? Miért félnek a péntek 13-tól, miért kopogják le szerencséjüket vagy igyekeznek kerülni az útjukba kerülő fekete macskát? Miért gondolják sokan, hogy a szerencsepatkó és más talizmánok segítenek, vagy a négylevelű lóhere és a kéményseprő szerencsét hoz? Persze, csak akkor, hogyha közben megfogsz és háromszor megköpködsz a ruhádon egy gombot. ☺ Az, hogy valaki a babona szerint cselekszik, nem jelenti azt, hogy a törvényszerűség létezik, csak azt, hogy az illető hisz benne. A babona meg hit. Tévhit.

Miért van az, hogy egyes épületekben az emeletek számozásánál kihagyták a tizenharmadikat (pld. a BMW modern müncheni székháza). A 12. emelet után egyenesen a 14. következik, hogy a babonások ne kerüljenek stresszhelyzetbe. Ha van is 13. emelet, akkor pld. itt helyezkedik el az épület légkondicionálása. A 13-as szám elhagyása jellemző még szállodaszobák, repülőgépeken ülések számozására és tengerjáró hajók kabinszámaira. Több amerikai repülőtéren nincs 13-as számú beszállókapu. A Formula – 1-es autóversenyeken nincsen 13-as rajtszám.

Miért van az, hogy pld. egy fiatal mama boldog mosollyal mutat rá a babakocsiban alvó kis gyermekére és egy kicsit büszkén mondja: *„Remekül fejlődik a kicsi!”* Azután a következő pillanatban sötét árny suhan végig az arcán, gyorsan háromszor megkopogtatja az asztal lapját alulról (vagy a feje búbját), majd hirtelen és teljesen értelmetlenül hozzáteszi: *„... hogy el ne kiabáljam!”* Pedig modern és okos asszony, ... és mégis! Nem akarja elkiabálni a szerencséjét, nehogy kihívja maga ellen, vagy a kicsinye ellen a sors vagy valamiféle ellenséges szellemi hatalmak dühét!

Más esetekben az anyák féltik gyermekeiket a „szemmel veréstől”. Mások félnek az igézetektől, átkoktól, rontásoktól, és ezek ellen különböző módszereket vesznek igénybe. Sokszor jósnőkhöz fordulnak, akik nem csekély honorár ellenében „leveszik” róluk az átkot. Persze, a jósnőnél meg lehet rendelni az átkok másokra való elküldését is. Hogyha megcsaltak, becsaptak, az érzéseiddel játszottak, a „főpapnő” szolgálatodra van, hogy „szerelmi átkot” küldjön az illető személyre.

Az utóbbi időben divatos eszköz egy vörös fonálból készült karkötő viselése. Ez a hiedelem a tibeti buddhizmusból és a hinduizmusból származik, amely úgy ismeri a vörös fonalat, mint védő jelképet. Arra szolgál, hogy távol tartsa a rontást. Ezt a karkötőt addig kell viselni, míg le nem foszlik. Nem szabad levenni akkor sem, ha viselője fürdik. A fonal ugyan nem veszi le a már meglévő rontást, de állítólag segít, hogy ne jöjjön újabb!

Tudjátok, mi van e mögött? Az a titkos félelem, ami az ember szívének a mélyén lappang, hogy bizonyos szellemek irigylik a földi emberek örömét. Meg az az ősi elképzelés, hogy ellenük, ill. a bekövetkező balsors ellen valamilyen varázsszavakkal és mágikus elhárító cselekménnyel lehet védekezni. A mai modern embernek minden tanultsága, minden tudása, műveltsége sem elég ahhoz, hogy a lelke mély rétegeiben meghúzódó pogány félelmektől őt megszabadítsa. Felvilágosult és mégis babonás! Milliók élnek így! Sokan közülük olyan okosnak tartják magukat, hogy már Istenben sem hisznek, de például egy rozsdás patkót, amit az ajtajukra szegeztek föl, vagy egy kicsi amulettet, amit a gyermekük nyakába akasztottak, fél világért sem engednék onnan eltávolítani, mert az szerencsétlenségét okozna.

Számtalan ember él így mindenféle babonáság igézetében. Műveltek és műveletlenek, vallásosak és valláson gúnyolódók... Valaki, aki nyíltan megmondta, hogy nem hisz semmiben, sem Istenben, sem pokolban, az autója ablakába kis pamutfigurát függesztett fel. Megkérdezték tőle, hogy „Mire való ez? Csak játék?” – „Nem!” - mondta – „Ez a talizmánom!” Íme, egy élettelen pamutfigurára bízta rá a szerencséjét!

Mi a különbség a bibliai keresztény hit és a babonás hiszékenység között?

Tacitus római történetíró a kereszténységet „veszedelmes babonának” nevezte. A legtöbb ateista ma is ugyanígy vélekedik, mondván, hogy a kereszténység is babona. Ez első sorban attól függ, hogy mit értünk a kereszténység alatt. Ha kultikus, rituális cselekedeteket értünk, mint pld. a rózsafüzér, az ikonok, ereklyék tisztelete, feszületek csókolása, keresztvetés, szertartásos füstölés, tömjénezés, húsvéti sonka és pálinka „megszentelése” szentelt vízzel, csecsemőkereszttség (hogy a gyerek meg ne haljon anélkül!), utolsó kenet (hogy a beteg meg ne haljon anélkül!), különböző temetési rítusok, halottkultusz stb., akkor igazuk van. Ezek mind a régi pogány vallásból a kereszténységbe áthozott babonás szokások, babonás cselekedetek, amelyek semmiben sem különböznek a pogány babonáságtól.

A bibliai kereszténység azonban egészen más! Nem rituális cselekedeteken, sem a sors szeszélyeitől vagy Isten haragjától való félelmen, hanem a szerető Istennel való kapcsolaton, bizalmon alapszik. Olyan jó tudni, hogy a Mindenható Isten az én szerető Mennyei Atyám! Olyan jó tudni, hogy nem vagyok játékszer a véletlen sors kezében, hanem életem és sorsom biztos kezekben, szerető Mennyei Édes Atyám kezében van! Olyan jó tudni, hogy Neki jó terve van az életemmel! Csodálatos ez a biztonság és bizonyosság! Olyan jó tudni, hogy nem vagyok kitéve a fekete macskák, péntek 13, huhogó bagoly, farkasüvöltés vagy a hullócsillagok, sem pedig igézetek, rontások veszélyeinek. Olyan jó, hogy nem kell félnem semmilyen babonás előjeltől! De az is, hogy boldogságom nem a véletlen szerencsén (lóherén vagy lópatkón) múlik, hanem Isten kegyelmén. És olyan jó tudni azt is, hogy nem fog rajtam semmilyen átok! Jézus Krisztus vére feloldott minden átok alól. Amíg Nélküle éltem a világban, bűneim miatt átok alatt voltam. Ez átok alól felszabadítani semmilyen ezoterikus papnőnek, semmilyen karkötőnek vagy tárgynak nincs hatalma! Ez mind az ördög csalása és az ő szolgálói számára jó üzlet. Amikor azonban bűnbánattal Jézushoz jöttem és megvallottam bűneimet, Ő levette rólam bűneimnek terhét és annak minden átkát. Azért, mert azt Ő vette magára és felvitte a golgotai keresztfára. Ő lett átokká értem, és bűneim büntetését magára vállalva elszenvedte azt – nem fog rajtam semmilyen átok.

Biztosan mindenki számára ismerős a bibliai történet „Bálám szamaráról”. (4M 22.-24. rész). Bálám, a Moábiták királya gazdag jutalmat ígérve arra bérelte fel Bálám „prófétát”, hogy átkozza meg Izráel népét. Bálámot csábította a jutalom, de az úton, amikor Istentől kemény leckét kapott – Isten megnyitotta szamarának száját és az megszólalt – végülis, többszöri próbálkozás után sem tudott Izráelre átkot mondani. Többek között ezt mondta: „*Miért átkozzam azt, akit Isten nem átkoz, és miért szidalmazom azt, akit az Úr nem szidalmaz? Ha Ő áld, én azt meg nem fordíthatom. Áldott lesz mindenki, aki áld téged, Izráel, és aki átkoz téged, átkozott lesz.*”

Dávid király a 109. zsoltárban így imádkozik: „Átkozzanak űk, de Te áldj meg!” Az emberek szórhatnak rám átkot, de az elveszíti erejét, mert Isten áldott embere vagyok. Minden átok elveszíti erejét azoknak életében, akik Jézus Krisztusban elrejtve vannak. Jézus vére védelem és hatalom minden gonosz erő ellen.

Amikor Izráel népét Isten Mózes által kiszabadította az egyiptomi rabszolgaságból, a fáraó nem akarta őket elengedni, mert ingyen munkaerőt jelentettek az egyiptomiak számára. (Ez a történet Mózes 2. könyvének első fejezeteiben van leírva). Isten 10 csapást bocsátott Egyiptomra, de a fáraó szíve kemény maradt. Az utolsó csapás az elsősülöttek halála volt. Isten azonban különbséget tett az Izráel fiainak elsősülöttei és az egyiptomi elsősülöttek között. Elrendelte, hogy családonként öljenek meg egy bárányt, fogyasszák el együtt a Páska vacsoráját, és a bárány vérével kenjék be a ház ajtófélfáját és szemöldökfáját. Ez volt a jel, hogy az ítéletet végrehajtó angyal ezeket a házakat kikerülje. Ahol ez a jel nem volt, az egyiptomiak házán, azon az éjszakán minden elsősülött meghalt. De az ítéletet végrehajtó angyal ugyanúgy megölt volna minden izraelitát is, aki kiment volna a házából a sötét éjszakába, mert így nem maradt volna a bárány vérének védelme alatt.

Ennek a történetnek nagy jelentősége van számomra és mindazok számára, akiknek szíve Jézus vérével – hit által – meg van tisztítva. Ezek Isten Báránya vérének oltalma, védelme alatt állnak. A sátánnak nincs joga ártani ott, ahol látja Jézus vérét, mert ez a vér őt Jézus golgotai váltságahalálára, győztes feltámadására és saját vereségére emlékezteti. Ez az az igazság, amelyik megszabadít, és az a bizonyosság és biztonság, amelyik védelmet nyújt minden babonás átok és félelem ellen.

Az olyan emberek hajlamosak a babonás hiszékenységre, akik tele vannak félelmekkel és bizonytalansággal. Mivel, sajnos, nem ismerik az Igazságot, ezért nekik minden kapaszkodó megfelel, ami valamennyire jónak tűnik és megoldást jelenthet, de ezek egyike sem ad igazi békességet. A babona számukra fogódzkodó pont előre nem látható helyzetekben. Hitpótló, helyesebben, bizonyos értelemben inkább valláspótló. Az ő vallásuk a babona!

Az Úr Jézus az ú.n. „hegyi beszédben” a Beléje vetett hitet ahhoz hasonlítja, mint amikor valaki házát kősziklára, azaz rendíthetetlenül stabil alapokra építi. Ha Ő életünknek szilárd alapja, nincs okunk félni és bizonytalankodni. A kősziklára épített ház kiáll minden próbát, míg a homokra épített ház az élet viharában kártyavárként összeomlik. De sok szerencsétlen babonás ember szorult már pszichiátriai kezelésre, mert életének alapjául a babonát, jóslatokat és minden más okkult praktikákat választotta! Válaszd a Kősziklát!

- **Spiritizmus.** A spiritizmus az okkultizmus egyik ága (a latin „*spiritus*” = szellem szóból). Szellemeikkel, szellemi jelenségekkel, szellemekhez kapcsolódó rítusokkal foglalkozik. A spiritizmussal foglalkozó emberek (spiritiszták) a rejtett dolgokat különféle szellemektől igyekeznek megtudni. Az emberek képzeletében ősidőktől fogva él az ú.n. „kísértet hit”, amely szerint egyes elhunytak megjelenhetnek. A primitív vallásoknál gyakori a holtak és egyéb szellemek megidézése, azaz kapcsolatteremtés a szellemekkel. Ennek az igyekezetnek módszerei különbözőek. A kapcsolatteremtés általában különböző szertartásos szeánszokon, transzban (önkívületben) levő szellemileg érzékeny személy (médiúm) által történik. A szellemek megidézését, szellemektől való tudakozódást a Biblia szigorúan tiltja (2M 22:18, 3M 19:31, 20:6,27, 5M 13:1-5, 18:10-12, Ézs 8:19).

A IX. Fejezetben már beszéltünk a lélekvándorlásban való hitről, amely szerint a halottak szellemei itt vannak köztünk, és időnként megjelennek az élőknek. Némelyek szerint a világban bolyonganak, mások szerint a halottak birodalmából jönnek látogatóba. Sok embernek, állítólag, vannak „látogatói” a szellemvilágból. Mások – szintén „állítólag” – beszélgetnek elhunyt szeretteikkel, főleg, ha a hamvait tartalmazó urnát otthon tartják, vagy e célból gyakran kijárnak a temetőbe. Vannak azonban specialisták is a halottak szellemeinek megidézésére. Ezek a spiritiszták.

Beszéltünk arról is, hogy a Biblia szerint a megholtak szellemei két elkülönült helyen tartózkodnak, ahonnan egyik helyről a másikra átmenni, sem a Földre visszajönni nem lehetséges, tehát lehetetlen! Még az elhunyt szentek szellemei sem jelenhetnek meg a Földön! **Még szűz Mária szelleme sem!!!** Ők az Úrnál vannak, ahonnan a Földre vissza nem jöhetnek. Ha ez így van, elgondolkodtató, vajon milyen szellemi lények szólnak akkor a médiumhoz? Kikkel teremtenek kapcsolatot és kommunikálnak a spiritiszták? Milyen szellemek jelennek meg nekik a halott képében és nevében? Ezek a jelenségek és különböző szentek jelenései is tisztátalan szellemi lények, démonok veszedelmes, hamis csalása! *„Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.”* (2Kor 11:14). Ezért tiltja Isten a spiritizmust a Bibliában. Szeretéből! Ő tudja, hogy ezek mögött tisztátalan démoni erők rejtőznek, és a velük való kapcsolat komoly veszélyekkel jár. Egyrészt akadályozza az élő Istennel való közösség megismerését, másrészt előbb-utóbb komoly pszichikai problémák kiváltója lehet, amelyeken keresztül a démonok sokszor a pszichiátriára, sőt öngyilkosságba kergetik az embert.

- **Jóslás**, jövendőmondás – jövőbeli események előre jelzésére különböző módszerek alkalmazásával. **Különböző módjai:** tenyérjóslás, kártyajóslás, jóslás kristálygömbből, kávézaccból, inga segítségével, tisztánlátás stb.

A jóslás veszélyei: Tudomásul kell venni, hogy mint az okkultizmus minden területén, így a jóslásnál is tisztátalan, gonosz sátáni szellemi erők működnek közre. A jósló személy (jósnő) ezeknek a szellemeknek médiuma, közvetítő csatornája, aki tudományával, jövendőmondó képességével tulajdonképpen – sajnálatos módon – oda szentelte magát a sátán szolgálatába. A jóslatát által maga a jóslató személy is kaput nyit lelkében ezeknek a démoni erőknek, amelyeknek hatalmába kerül. Amikor meghallja a jóslatot és azt elfogadja, ezeket a jövendöléseket akaratlanul is figyelembe veszi, így megnyitja magát a megtévesztésnek és a démoni aktivitásnak.

Hallottam egy történetet két gimnazista lányról, akiknek iskolából hazamenet egy jósnő az utcán felkínálta szolgálatát. Az egyik lány komoly istenfélő keresztyén volt, aki az ajánlatot határozottan elutasította. A másik – kíváncsiságból vagy az egészet viccnek, játéknak gondolva – beleegyezett, és a jósnő megjósolta neki, hogy egy év múlva meghal, ami pontosan be is következett. Nem állítom, hogy ez a történet valós, mégis bátran merem mondani, hogy tipikus. Sok jóslat beteljesedik. Ha nem teljesedne be, a jósnők, akik ma vállalkozói engedéllyel rendelkeznek, munkanélküliek lennének, vagy más foglalkozást kellene keresniük. Ugyanis, ha nem teljesedik be, amit mond, csalódik benne a „fogyasztó”, és nem megy hozzá többet. Azért, mert a jóslás olyan tevékenység, amit nem lehet reklamálni. Természetesen, érte garanciát vállalni sem lehet. Aki aláveti magát a jóslásnak, annak vállalnia kell a kockázatot, hogy amit ígértek neki, esetleg nem teljesül. Valaki azt mondta, hogy aki ilyesmiért fizet, megérdemli, hogy becsapják ☺.

De miért teljesedik be a jóslat? Azért, mert a jósnő valóban mindent tud az emberről? Tudja kliensének a múltját, jelen helyzetét és jövőjét? A jósnő jövőbelátó képessége nem tőle származik, hanem azoktól a sötét, tisztátalan és gonosz szellemektől, akik rajta keresztül megnyilvánulnak. Természetesen, ha ezt tőle megkérdezed, ő minden áron tagadni fogja, mert nincs tudatában annak, hogy milyen hatalmaknak köszönheti látnoki képességét. **Azt is tudomásul kell venni,** hogy ezek a démonok, akik a jósokon és médiumokon, szellemi közvetítőkön keresztül munkálkodnak, intelligens szellemi lények, és egy kicsivel többet tudnak, mint mi, emberek. A démonok sok mindent tudnak az emberekről, különösen azokról, akik nem ismerik Jézus Krisztust. Hiszen ők azok, akik összekuszálják ezeknek életét. Ők az okai a szerelmi csalódásoknak, bujtogatói a családi viszályoknak, szerelmi háromszögeknek, válásoknak, anyagi problémáknak stb. Jósnőhöz nem azért nem ajánlott menni, mert amit mondani tud, az nem igaz, hanem azért, mert amit mondani tud, az igaz (is lehet). Tehát, legalábbis a jóslatok egy részének be kell teljesedni. És erről gondoskodnak a démonok. Azok az emberek, akik mélyebben belemerültek az okkultizmusba, sámánok, voodoo papok, a fekete mágia gyakorlói, olyan szövetségben vannak a sátáni erőkkel, hogy átkaik, jóslataik beteljesedéséhez elküldik a démonokat, akik végrehajtják a parancsot, kárt, illetve halált okozva az áldozatnak.

Visszatérve a gimnazista lányra, miért teljesedett be nála a végzetes jóslat? Nem azért, mert a jósnő igazat mondott! Nem azért, mert ő azt előre tudta és megmondta. Nem azért, mert a jósnőknek igaza van! A lány elkerülhette volna a tragédiát! Hiszem, hogy a jóslat elsősorban azért teljesedett be, mert a lány kaput nyitott lelkében a démoni erőknek, és hatalmukba került. Amikor meghallotta a jóslatot, akaratlanul is jelentőséget tulajdonított annak. Tudata alatt ott motoszkált a gondolat és a félelem, amit nem tudott elutasítani. Hiszem, hogy ha elutasította volna a jóslatot, az nem teljesedett volna be. Sajnos, nem tudta elutasítani, mert nem volt ahhoz lelki ereje. Azért, mert nem ismerte Jézust, Akinek nevében ellenállhatott volna a gonosz gondolatoknak, a démonok suttogásának. Ezek mintha ott ülnének az ember vállán, és mint a papagáj, állandóan rikácsolják az ember fülébe a gonosz kísértő szavakat. Ezeket csak a Jézus nevében lehet elhallgattatni és elűzni. És ahogyan teltek a hetek, hónapok, ahogy közeledett az időpont, a lány bizonyára egyre inkább stresszhelyzetbe került, míg végülis egészsége és idegei teljesen felmorzsolódtak.

A másik lány újjászületett keresztényen volt, aki nem engedett e kísértésnek, és – ahogyan azt az Egyiptomból való szabadulás történeténél említettem – „bent maradt a házban” a Bárány vérének védelme alatt. Nem nyitott kaput az ellenségnek. Nagy figyelmeztetés ez számunkra, mert aki „kimegy a házból”, veszélynek teszi ki magát. Aki önként jóslat magának, vagy önként az okkultizmus bármely válfajával foglalkozik, Isten védő kezének oltalma alól távozik, és kiszolgáltatja magát az ellenségnek.

Napjainkban a jóslás jól menő biznisz. A jós maga döntheti el, mennyit kér jóslásért, kártyavetésért, rontáslevételért, átoklevételért stb. A jósnők egyre inkább szaporodnak. Nemcsak saját jósdáikban, hanem a televízión, interneten és a médiákon keresztül is kínálják szolgáltatásaikat. Tehát munkájuk van bőven. Azért, mert az ördög gondoskodik róla, hogy az embereknek legyenek problémáik, és problémáikban ne Istent keressék, hanem az ő szolgáloit.

A jóslás jól menő biznisz azért is, mert az emberek kíváncsiak. Sokszor, csak úgy kíváncsiságból horoszkópokat olvasnak, halottidézőkhez, jósnőkhöz fordulnak, mert szeretnének valamit megtudni a jövőből. Szeretnék tudni, ki lesz a házastársuk, hány gyermekük lesz, mit hoz a sors a jövőben, leselkedik-e rájuk valamilyen veszély stb. Paradox módon éppen azért, hogy a hitük szerint elkerülhetetlennek vélt sorsot, ha az kellemetlen, elkerüljék, s ennek érdekében valamilyen óvintézkedéseket tegyenek.

Sőt még a Facebook is tud jóslani! A FB-on is van több olyan applikáció /alkalmazás/, amelyik egy kattintásra válaszol feltett kérdésedre. Pld.: „*Mi vár rád 2017-ben?*”. Sőt megdöbbenéssel láttam, hogy még ilyen is van: „*Hogyan és mikor fogsz meghalni?*” Rettenetes!!! Gondolj a gimnazista lányra!

Csak egy kattintás!!! De nemcsak a Facebookon. Sok olyan internetes ezoterikus oldal van, amelyik szinte „mindentudó”, azaz – ahogy a kígyó mondta Évának – „*olyanok lesztek, mint Isten! Istenek lesztek!*”

Mellesleg a Facebook soha nem jósol rosszat. Mindig csak jót jósol... azután jön a csalódás! Még legalább 100 év életet jósol neked. Sőt azt is meg tudja mutatni, hogy fogsz kinézni 50 év múlva. Ha mindent hívő hiszékeny vagy, megtudhatod, hogy „*Mi – ki voltál előző életedben?*” Mint ahogy azt is, hogy „*Mi a legnagyobb szükségleted?*” Erre általában mindenkinek ezt válaszolja: „*Megnyerni a főnyereményt a lottón!*” Vagy, ha akarod tudni, megtudhatod, hogy „*Mi van a szívedbe vésve?*” Mindentudó! Sok kíváncsi ember fordul hozzá. Főleg nők, de miért? Mint Éva? – Hölgyek, ne vegyétek rossz néven, de amíg a férfiak általában racionálisabbak, a nők inkább szenzitívebbek. Gondolom, nem tévedek, ha azt mondom, hogy több jósnő van, mint jóvendőmondó férfi.

A Facebook hízeleg, mint Hófehérke mostohájának tükre: „*Tükröm-tükröm, mondd meg nékem, ki a legszebb földön-égen?*” Amire a FB így felel: „*Te vagy az!*” Arra a kérdésre is válaszol, hogy „*Mi van a szívedbe vésve?*” Milyen a jelleted? Elmondja, hogy milyen vagy, elmondja minden jó tulajdonságodat. Sőt annál többet is! Hízeleg! Biztosan ismersz másféle hangot is. **Az ördög lelkedben vádol, elcsüggeszt.**

A Biblia is tükröt tart eléd. Azonban a Szent Lélek **nem vádol**, hanem szelíden meggyőz az igazságról, bűneidről, majd megmutatja a kiutat. Rámutat Jézus Krisztusra, Akiben van a megoldás, bűnbocsánat, szabadulás, gyógyulás, megigazulás, békesség.

A Facebook egy másik kérdésére – „Mi - ki voltál előző életedben?” – a Biblia adja meg a választ. A Biblia azt mondja, hogy az ember élete a fogantatással kezdődik. Neked nem volt előző életed, de Isten tervében már benne voltál öröktől fogva. Neki jó tervei voltak és vannak Életeddel! Ő tudott Rólad és szeretett Téged már a világ fundamentumának letétele óta. Azonban Téged és engem a szabad akarat ajándékával ajándékozott meg. Ezért a jövő kifürkészhetetlen. Te magad vagy saját sorsodnak „kovácsa”. Önkéntes felelősségteljes vagy felelőtlen döntéseiddel Te határozol jövőd felől. Sem a kártyák, sem a tenyérvonalak, sem a horoszkópok nem mutatják meg a jövődet. A jövőd Isten kezében van. Az Ő akarata kedves, jó – a lehető legjobb! – és tökéletes a te számodra (Róm 12:2)! Ő nem előre beprogramozott robotokat teremtett, hanem olyan lényeket, akik képesek dönteni az Ő tökéletes akaratába „beállni”, azt elfogadni vagy elutasítani. Ha nem így lenne, Isten egyik legszebb ajándéka, a szabad akaratunk nem létezne. A szabad akarat pedig kizárja a jövőbelátás lehetőségét.

A jóslást az emberek sokszor összetévesztik a próféciával, helyesebben a próféciát is jóslásnak, avagy a jóslást is próféciának minősítik. Pedig a kettő között óriási különbség van. Az első nagy különbség maga a forrás. Ahogyan azt kitisztáztuk, a jóslások forrása tisztátalan, démoni eredetű, a prófétálás pedig Isten Szent Lélekének egyik ajándéka, (karizmája). A jósök/jósnők nem újjászületett keresztyének. Bár lehetnek vallásosak, de nincs közösségük Istennel, akiknek lelkiismerete sokszor mindenféle más bűnnel és erkölcstelen étellel van megterhelve. A próféták viszont Istennek megszentelt életű emberei, akiknek életét a Szent Lélek gyümölcsei (Gal 5:22) kísérik. Mert gyümölcseiről lehet megismerni a fát! (Mt 7:15-20). Ahogy említettem, a jósök sokszor transzban, médiumként közvetítik a démonok üzenetét, a próféta viszont az Isten gyermekeinek, népének, egyházának épülésére a Szent Lélektől indítatva szólja Isten üzenetét, aminek tartalma összhangban van a Biblia igazságaival. *„Aki prófétál, embereknek beszél épülésére, intésre és vigasztalásra.”* (1Kor 14:3). A jóslásnál a jós/nő különböző módszerekkel fürkészi a jövőt, addig a próféta Isten üdvtervét és üzenetét közvetíti az ember számára. *„És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; Tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratóból származott a prófétai szó; hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.”* (2Pt 1:19-21).

A Biblia adja meg a választ a másik kérdésre is, hogy *„Mi a legnagyobb szükségleted?”*

A FB erre általában mindenkinek ezt válaszolja: *„Megnyerni a főnyereményt a lottón!”*

A Te legnagyobb szükséged először is keresni Isten országát és annak igazságát. *„Ne aggódalmaskodjatok a ti éltetek felől..., ...hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”* (Mt 6:25-33). *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall?”* (Mt 16:26).

A Te legnagyobb szükséged megújítani a szeretetkapcsolatot az élő Istennel az Úr Jézus Krisztusban való hit által, átélni bűneid bocsánatát és így felkészülni az örökkévalóságra. Ez a legnagyobb nyereség, a főnyeremény! – amit Isten kegyelméből én is megnyertem – ahogy Pál apostol mondja: *„az istenfélelem megalégedéssel!”* (1Tim 6:6).

A jóslás jól menő biznisz azért is, mert az emberek hiszékenyek, és nem ismerik annak hátterét. Azért, mert nem ismerik Istent és szent Igéjét, a Bibliát. E világnak – a jósnőknek is – szüksége van Jézus Krisztusra! Ő a szabadító minden démoni megkötöttségéből, Aki minden bűnt megbocsát és új, áldott, boldog életet kínál minden embernek.

- **Az asztrológia, avagy csillagjóslás** a jóslás egyik legelterjedtebb formája. Az asztrológia kifejezés a görög *„asztron”* = csillag és *„logosz”* = tudomány szavakból ered. Nem tévesztendő össze az asztronómiával (csillagászat), ami az égitestek törvényszerűségeivel foglalkozó elismert természettudomány. Az asztrológia ugyan viseli a „tudomány” (logosz/...ológia) megjelölést, azonban mögötte áltudományos, okkult /titkos, rejtett/ eszmerendszer rejtőzik. Az asztrológia az ú.n. ezoterikus tanok egyike, amely szerint egy adott időpontban bekövetkezett esemény (legtöbbször egy személy születése) idején és helyén megfigyelt bolygóállások alapján meg lehet jósolni az illető személy sorsát, jövőjét, illetve annak várható jellemvonásait. Az asztrológia hisz abban, hogy az égitestek befolyással vannak az emberekre, azoknak sorsára és jellemére.

Igaz, hogy a Hold tömegvonzása, a Nap fénye, melege vagy annak hiánya, a Napon lezajló kémiai reakciók, kisugárzások hatással lehetnek az ember szervezetére, kedélyállapotára, de az elfogadott fizikai ismeretek szerint a bolygók és a csillagok nincsenek érzékelhető hatással a Föld lakóira, nemhogy azok előre jeleznék az eseményeket, illetve az egyének valamilyen tulajdonságát. Azt vallom én is, amit Luther Márton mondott még a középkor végén: *„Ha a csillagok istenek volnának, akkor még tulajdonítanék nekik valami sorsunkat meghatározó jelentőséget, így azonban csak az ősi babiloni és asszír csillagvallások maradványa az, amit ma az asztrológusok áltudományként művelnek.”*

A csillagos égbolt sok millió csillaga közt nehéz eligazodni. Ezért a csillagászok – már évezredekkel ezelőtt – az egymáshoz közel látszó csillagokat gondolatban összekapcsolva odaképzelték bizonyos mitológiai alakokat, állatokat, tárgyakat stb. Ezeket nevezzük csillagképeknek. Ebben még nincs semmi rossz. A Biblia is beszél ezekről a csillagképekről. A szenvedő Jób társaival való elmélkedésében a Mindenható Isten bölcsességéről és hatalmáról beszél: *„...Aki egymaga feszítette ki az eget, ... és Aki teremtette a Göncölszekeret, a Kaszáscsillagot és a Fiastyúkot...”* (Jób 9:8-9). Ezek szerint a csillagképek szerint tájékozódtak pld. a hajósok a tengeren.

Az asztrológia azonban a csillagképeket felhasználva az égboltot felosztotta 12 állatövre, és ezeknek az állatövi jegyeknek ill. a bolygók helyzetének és azok együttes kölcsönhatásainak alapján elemzéseket készítve, az ember születésének időpontja és helye függvényében, próbálja megállapítani annak jellemét, illetve életének egyes eseményeit, a „jövőjét”. Ezeknek az asztrológiai elemzéseknek vizuális megjelenítési formája a horoszkóp, mely alatt a Földnek egy megadott pontjáról figyelve, a Napnak, a Holdnak és a bolygóknak az állatövön való látszólagos elhelyezkedését értik egy megadott időpontban. Ezeknek az elemzéseknek alapján készülnek a jóslatok.

A médiában elterjedt horoszkópok elsődleges célja a média olvasottságának növelése. Megdöbbenő, hogy a magukat materialistáknak, ateistáknak valló emberek, akik számára Isten létezése és a Biblia bolondság, mégis mennyire kíváncsiak, és böngészik ezeket a kiadóknak busás hasznot okozó, az olvasóknak pedig sokszor depressziót okozó horoszkópokat, amelyek általában túlságosan általánosak, semmitmondók, mégis közérdekeltségnek örvendenek.

Az asztrológia már az ősrégi időben űzött mesterség volt. Isten az Ő népének megtiltotta még akkor, amikor őket kivezette Egyiptomból: *„Ne találtassék te közötted, a ki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön se jövendőmondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló...”* (5Móz 18:10). Itt a jegymagyarázó más fordítása: aki a csillagokból olvas, jövendő, vagyis mai nyelvünkön a csillagjós. Másik idézet: *„Tanácsaid sokaságában megfáradtál; no álljanak elő és tartsanak meg az égnek vizsgálói, a kik a csillagokat nézik, a kik megjelentik az újholdak napján, hogy mi jövendő reád.”* (Ézs 47:13). Isten tiltása nagyon komoly volt. Aki ilyet művelt, az mind utálatos volt az Úr előtt. Az asztrológia ma is tipikusan az a művelet, amit a Biblia ördögi mesterségnek nevez. Persze, nemcsak az asztrológia, hanem a jövendőmondásnak minden más egyéb formája és gyakorlata: a kártyavetés, a tenyérjósítás, az álmefejtés, a halott idézés, a jósnőktől és egyéb okkult médiumoktól való tudakozódás, – ez mind speciálisan ördögi mesterség, sötét babonaság. Legnagyobb része egyszerű csalás, ami pedig nem az, az az alvilág szellemeivel való cimboraság, az ördöggel való játék!

Kedves Olvasóm! Szeretettel kérlek, ne kísérletezz ezekkel az okkult praktikákkal. Vagy, ha valamikor ilyet tettél, kérd bűnbánattal Isten bocsánatát és szabadítását a gonosz igézete alól az Úr Jézus Krisztus áldozatának érdeméért. Ha szükséges, kérd egy tapasztalt lelkipásztor vagy más lelki testvéred segítségét. Az asztrológusnak a horoszkópért, vagy a jósnőnek, busásan fizetni kell! A lelkigondozói beszélgetés és a szabadulás viszont ingyen van! Ára: 0 euró + ÁFA☺. Az Úr Jézus már lefizette az árat!

- **Ezoterika.** A görög „*esoterikós*“ szó jelentése: *benső, zárt*. Több olyan titkos tudomány gyűjtőneve, amelyeket csak beavatott, zártkörű, intellektuálisan kiváltságos személyek művelhetnek. Ezzel szemben az „*exoterós*“ szó jelentése: *külső, nyitott*. Olyan általánosan ismert, köztudott, legális ismeretek megjelölésére használják, amelyek mindenki számára közérthetők és hozzáférhetők. A nyugati kultúrában az ezoterikus és okkult fogalmak kölcsönösen felcserélhetők. Ami ezoterikus, az okkult, és ami okkult, az ezoterikus is. **A gnoszticizmus** az ezoterika filozófiája különböző formában. A gnosztikus mozgalmak azt állították magukról, hogy minden titkos ismeret (gr. *gnósis*) birtokukban van. A 17. századi európai ezoterika későbbi formája a **szabadkőművesség**. A 19. század második felében az ezoterika iránti érdeklődés fellendülése a teozófia keletkezését eredményezte. A **teozófia** szó szép elnevezésnek tűnik. Két görög szó összetételéből adódóan: „theo“ = isten, és a „sofia“ = bölcsesség, jelentése: isteni bölcsesség. Ez a „tudomány“ azonban semmi más, mint az okkultizmus szellemének bizonyos formája, amelyik a „világosság angyalaként“ akar megjelenni. A teozófia okkult jelenségeken, a misztikának és titkos hagyományoknak a keleti vallásokkal való keverékén alapul. **Az antropozófia** a teozófiából származó ezoterikus tan, amelynek „szerzője“ Rudolf Steiner osztrák filozófus, aki a 20. század elején kivált az Teozófiai társaságból, mert nem értett egyet annak túlságosan indiai orientáltságával. Az antropozófia a nyugati ezoterikus hagyományoknak és a teozófiának a szintézise, az emberre, a természetre és az érzékfeletti szellemi világra irányuló misztikus szemlélet. A megnevezés a görög *anthrópos* („ember“) és a *sofia* („bölcsesség“) szavakból származik, szándékos kontraszttal a teozófiával szemben. Az antropozófia a **rózsakeresztesek** teozófiájából indul ki, amelyet Steiner a kornak megfelelő formához alkalmazott. Később egyre több keresztyén elem is keveredett az antropozófiába. A **Rózsakeresztes mozgalom** titkos misztikus mozgalom, amelyet a nyugati misztikus és keleti ezoterikus hagyományok szerint egy titokzatos személy Christian Rosenkreuz alapított, aki 5 éves korától kolostorban nevelkedett, majd 14. század vége körül zarándoklatra indult Jeruzsálembe a szent sírhoz. Azonban megbetegedett, és Damaszkuszban elsajátította az öreg damaszkuszi arabok ezoterikus tudományát. Hét beavatott tanítványt vett magához, akikkel hűséget, engedelmisséget és hallgatást fogadtatott. Ez a nyolc ember alkotta az első „rózsakeresztes“ társaságot. Egyes irodalomtörténészek szerint Rosenkreuz egyáltalán nem létezett. Története legenda, egy 17. századbéli német evangélikus lelkész és misztikus költő, Johann Valentin Andreae háromkötetes könyve, aki önéletrajzában azt állította, hogy az említett műveket játékból és kíváncsiságból írta. A rózsakeresztes mozgalom ennek ellenére elterjedt és összefüggésben áll az alkímia és a szabadkőművesség hagyományaival. **A teozófiának és az antropozófiának** nagy szerepe volt a mai ezoterika sokrétegű kialakulásában, amelyek a **New Age** mozgalom különböző metafizikai szervezeteiben és csoportjaiban nyilvánulnak meg.

- **A New Age** a múlt század hetvenes éveiben indult szellemi mozgalom, egyfajta „láthatatlan vallás”, transzcendens (a megismerés határát átlépő) világnézet, amely valójában nem más, mint a panteizmus, az ezoterika és a világi humanizmus keveréke. Azt tanítja, hogy az isten, az ember és a természet egy univerzális szellemi egységet alkot. Az ember maga is isten, a kozmikus istenség része, csak fel kell magában fedeznie és ki kell fejlesztenie az isteni tulajdonságokat.

A New Age elnevezés utal arra, hogy a Föld a Halak 2000 éves korszakából, amelyik a kereszténység szimbóluma, a Vízöntő korszakába lépett, és ez egy új világ, egy új kor /New Age/ kezdete. Ezzel tudatni akarja azt a ténytet, hogy a kereszténység ideje lejárt, és elérkezett egy új világrrend ideje, és így nyíltan szembe fordul a zsidó-keresztény örökséggel. A New Age filozófiája tulajdonképpen ősi okkult hiedelmek felújítása „mai fogyasztásra”. Tanaik olyan keleti filozófiákban gyökereznek, mint a panteizmus (isten minden és minden isten), a személyes átformálódás (misztikus tapasztalatok és az univerzális erő forrásával való kapcsolat által) és az univerzalizmus (a világ minden vallása csupán alternatív út ugyanannak a célnak az eléréséhez). Innen származik a New Age és a kereszténység közötti ellentét, mivel a keresztények hite szerint Jézus az egyedüli út.

A New Age követői hisznek a reinkarnációban, az asztrológiában, a kristályok gyógyító erejében, és más ezoterikus dolgokban. Saját lelki szükségletüket a sámánizmusból, az újpogányságból és az okkultizmusból származó misztikus hagyományok elemeinek keverékével elégítik ki. Mivel nem szervezett közösségről van szó, így nincs se tagság, se behatárolt „hitvallás” sem. A kívülállóknak főleg csak specializált könyves- és zenéboltokban vagy kiállításokon találkozhatnak magával a mozgalommal.

A New Age gyakorlatait alternatív szellemiségként jellemezhetjük. Az „alternatív” ebben az esetben a zsidó-keresztény kultúrához való viszonyítást jelenti, és nem tekinthető véletlennek, hogy a legtöbb New Age gyakorlat a bibliai kereszténységnek ellentmondó elemeket tartalmaz, mint pld. a transzcendentális meditáció és más meditációs technikák, Silva-féle agykontroll, pszichikus tapasztalatok, pszichokinézis, távolba ható erők (mágikus varázslás), telepátia, különböző „megoldatlan rejtélyek” (pld. az ufológia, gabonakörök) jelenségeivel foglalkozó spirituális elméletek. Tipikus tevékenységei közé tartoznak a meditációs csoportokban való részvétel, az előadásokra és kiállításokra járás, könyvek, zene és más termékek (például kristályok és füstölők) vásárlása, jövőmondók, jósök, gyógyítók és spirituális tanácsadó szolgálatok igénybevétele.

A New Age szellemiség főbb jellemzői:

- Univerzalizmus – a világ minden vallása szépen megfér egymás mellett, mert minden út ugyanannak az egy közös célnak az eléréséhez vezet
- Szinkretizmus – filozófiai és szellemi irányzatok, vallások összekeverése
- Tolerancia mindennel szemben – **csak a bibliai keresztényekkel szemben nem!!!**
- A homoszexualitás elfogadása és propagálása
- A Gender-program propagálása (a nemiség szabad megválasztása)
- A feminizmus (nem az emancipációról van szó!) támogatása
- Panteizmus, kozmosz-hit (minden isten, a kozmosz az isten, az ember is isten)
- Önmegváltás, reinkarnáció

- „Magasabb tudatállapot” elérése
- „Kozmikus tudat” – globális gondolkodás
- Asztrológia
- Evolúciós elmélet elfogadása
- Kapcsolat túlvilági, vagy kozmikus lényekkel (spiritizmus, démonizmus, UFO-hit)
- Mágia (szert tenni szellemi hatalomra, paranormális képességre, levitáció stb.)
- Kövek, kristályok hatásába vetett hit
- A „tudatalatti” hatalma
- Meditációs gyakorlatok (befelé irányuló lélektani technikák)
- Pozitív gondolkodás és hipnózis (önszuggesztió és a regressziós hipnózis)
- Guruk (mesterek nagy szerepe)
- A „szellemi” mesterek, tanítók megjelenése a szellemvilágból
- Az igazság relativizálása, viszonylagosítása
- A „bűn” fogalmának eltüntetése (minden csak nézőpont kérdése)

Az okkultizmus további területei röviden:

- **Parapszichológia és más természetfeletti képességek** – pszichokinézis (fémtárgyak érintés nélküli meghajlítása, villanykörte kigyullad a kézben, a víz felforr a pohárban), telepátia (gondolatátvitel), telekinézis (távolmozgatás, tárgyak áthelyezése érintés nélkül), levitáció (lebegés a levegőben - joginok gyakorolják). Mindez fizikai érintkezés és az ismert fizikai hatások alkalmazása nélkül, hanem szellemi erővel.
- **Fekete mágia, sámánizmus.** Gonosz céllal gyakorolt mágia, démonok és gonosz szellemek megidézése, illetve szertartások végrehajtása abból a célból, hogy egy másik személynek ártsanak.
- **Fehér mágia.** Olyan mágia, amelyet állítólag segítő, pozitív célokra használnak fel. Az igénybe vett szellemi erők azonban gonosz szellemek. A Biblia nem tesz különbséget a fekete és a fehér okkult praktikák között – mindegyiket elítélendőnek tartja.
- **Varázslás,** szuggesztió, uralkodás, mások érzelmeinek és akaratának szándékos manipulálása, pszichikai ráhatással való befolyásolása, akaratátvitel, ellenállhatatlan sugallás, a karizmatikus (vallásos) vezetőknek tekintélyükkel való visszaélése. Ide értve a keresztyén prédikátorokat is!
- **Hipnózis,** interjú a halottakkal hipnotikus állapotban, információk „az előző életből” hipnotikus állapotban.
- **Sátánizmus,** titkos vallásos szekták, sátánimádás
- **Okkult szubkultúra** – Halloween, busójárás, karneválok, extrém jelképek, boszorkány hit (figura).
- **Halottkultusz, spiritizmus**
- **Pszichotronika** (a trónon a psziché van Isten helyett) – **alternatív okkult gyógy módok területei:** ingás diagnosztika, Feng-Shui, geopatogén zónák, biotronika, reiki stb. (felsorolás a teljesség igénye nélkül).

- **Az alternatív gyógymódok** nem feltétlenül veszélyesek szellemi szempontból. Természetesen, én se vetem meg pld. a gyógyteák fogyasztását, de ha valaki, egy kuruzsló vagy „füves ember”, ezekhez olyan recepteket ad, hogy azt pld. éjfélkor, holdfénynél kell elfogyasztani, ez már varázslás. Szintén gyanús az olyan személy, aki arról tanúskodik, hogy a különböző gyógynövényeknek a szervezetre való hatását, valami szent kép előtti természetfeletti inspiráció által kapta. Pld. Maria Treben. Erre a témára nagyon hasznos olvasmányként szeretettel tudom ajánlani Dr. Erdélyi Judit keresztyén kardiológusnak a „Természetgyógyászat az ige mérlegén” c. könyvét.
- **Akupresszúra, akupunktúra.** Ősi kínai filozófia és gyógyítási technika, amely a betegséget az „életenergia” feltételezett áramlásában beállt egyensúlyhiányként definiálja, és a gyógyítás érdekében ezt az áramlást próbálja helyreállítani a test bizonyos pontjaira gyakorolt nyomás, illetve tűszúrások segítségével. Az akupresszúra és az akupunktúra elméletének feltételezése szerint a test tizenkét hosszúsági körből (meridiánból) áll, amelyek két, egyenként hat egyenesből álló csoportra vannak osztva. Az egyiket jinnek, a másikat jangnak nevezik. Az életerő, a ch'i, állítólag e vonalak mentén áramlik. Minden erőfeszítés ellenére eddig nem sikerült bebizonyítani ezeknek pontoknak, ill. meridiánoknak a létezését. Sőt a klinikai vizsgálatok inkább arról tanúskodnak, hogy az akupunktúra hatása nem több mint egy placebo-hatás. Az említett meridiánokon kívül a keleti filozófiának és medicinának van még egy titkos faktora az ún. csakrák. A hinduizmusban és az ahhoz kötődő keleti kultúrákban, a hagyományos kínai gyógyításban és más ezoterikus tanokban a csakrák feltételezett kapcsolati pontok, energetikai központok a test és az ún. „asztráltest” között. Ahhoz, hogy a test egészséges legyen, a csakráknak egyensúlyban kell lenniük és helyesen kell működniük. Működésüknek zavara vagy deformációja betegségekben nyilvánul meg. Ha minden csakra egyensúlyban van és harmonikusan működik, az ember élete is harmonikus. A tudomány azonban nem ismer semmilyen jelenséget, amelyek a csakrák létezésére mutatnának. A meridiánok és csakrák természetfeletti – de nem isteni – szellemi kinyilatkoztatással lettek „felfedezve”.
- **Homeopátia** a betegségek alternatív kezelési módja olyan gyógyszerek kis mennyiségű alkalmazása révén, amelyek egy egészséges személyben a szóban forgó betegség tüneteit okoznák. A gyógyítás elve a gyógymód feltalálója, Samuel Ch. F. Hahnemann német orvos (1755-1843) megfogalmazása szerint „hasonlót hasonlóval gyógyítani”. A gyógyszert oly mértékben felhígítják, hogy az már nem is tartalmazza a valódi gyógyító anyagot. **Ez inkább hiten alapuló gyógymód**, mintsem valódi orvosi kezelés. Mi is hiszünk a hitből való gyógyulásban, de nem vetjük meg az orvostudományt. Hiszünk abban, hogy Jézus Krisztus ma is gyógyít, Ő tegnap és ma és mindörökké ugyanaz (Zsid 13:8), Akinek adatott minden hatalom mennyen és földön (Mt 28:18). Az Ő gyógyító erejét az ima meghallgatás által már sokszor megtapasztaltuk. Ha nem is mindig, azért, mert Ő egy szuverén Isten. Ha meg is engedi életünkben a betegséget, Neki azzal célja van, és *„azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van.”* (Róm 8:28).

Ahogy azt már említettem, Isten természetfeletti megnyilatkozásairól úgy ír a Biblia, hogy azok a Szent Lélek ajándékai, melyek közül az egyik a gyógyítás ajándéka, a betegekért való hatásos, hittel való imádkozás ajándéka. Ezeket az ajándékokat Isten adja némely szolgálóinak, akik a Jézus Krisztusban való hit által újjászületett emberek, és akiknek életét a Szent Lélek gyümölcsei (a krisztusi karakter) is követik. Mert gyümölcseiről lehet megismerni a fát! (Mt 7:15-20). Ezek szolgálatukat önzetlen szeretetből és Jézus Krisztus dicsőségére végzik. Ezen kívül, a másik kritérium az, hogy minden a Biblia alapján, annak szellemében, bibliai módon történik. Sajnos, a mai időben, amikor az egészség és a test kultusza szinte bálványozva van, sok embernek a jelszava ez: *„Mit bánom én, hogy Isten vagy ördög, csak segítsen!”* **Hát nekem nem mindegy!** Hahnemann 22 éves korától szabadkőműves volt és meg volt győződve arról, hogy a homeopátiát földöntúli erők közvetítésével ismerte fel. Azonban Jézus Krisztus személyét és evangéliumát elutasította. Egy Stapf nevű tanítványához intézett levelében (1830) ezt írja: *„Úgy gondolom, fontos jele a mai időknek az a tény, hogy Konfuciust olvassuk. Hamarosan találkozom vele a boldog lelkek birodalmában. Átölelem majd az emberiség jötevőjét, aki a helyes úton vezetett minket a bölcsesség és Isten felé, már hat és fél évszázaddal az előtt a fanatikus Álmodozó előtt.”* Szerinte ez az álmodozó a názáreti Jézus Krisztus volt. Ezért kizárt dolog, hogy ihletettsége a Szent Istentől származott!

Abban az időben élt, amikor az orvoslás még nem ismerte a hőmérőt és az antibiotikumokat, amikor vértisztításra piócákat vagy érvágást alkalmaztak, a sebészeti beavatkozásoknál nem használtak érzéstelenítőt, amikor a gyógyszerek hatásosságát és biztonságosságát még nem tesztelték, és amikor Pasteur elmélete a betegségek mikrobiológiai eredetéről még nem volt ismeretes. Lehetne mondani, hogy ebben az időben a medicina többet ártott, mint használt, ezért érthető, hogy Hahnemann alternatív megoldást keresett. Kritizálta korának hagyományos orvoslását, mert az a betegség okát keresi, és azt igyekszik eltávolítani, ő pedig annak helyébe a homeopátiát állította, amit ő fedezett fel. Nem hitt abban, hogy a fertőzés anyagi módon terjed tovább, például egy seben vagy a bőrön keresztül. Elképzeléseiben nem volt hely a szervezet fertőzések elleni harcának ill. a szövetek megújulásának. Azt hangoztatta, hogy a betegségek oka az emberi testet életben tartó spirituális erők megrekedése, így azok oka az emberi érzékelés számára nem hozzáférhető, de homeopátiás kezeléssel egy **spirituális-dinamikus változás érhető el**, amely visszaállítja az eredeti állapotot.

A homeopátiás gyógyszerek alapanyagai szerves (növényi /magok, gyökerek, levelek, virágok/, állati /rovarok, méh, hangya, pók, sastoll, tej, kígyóméreg, váladékok, ürülékek stb./), vagy szervetlen ill. ásványi eredetűek /faszén, arany, konyhasó, arzén/. Ezekon kívül az ú.n. „nozódák”, amelyeket emberi vagy állati betegség-termékekből, kóros váladékokból, megbetegedett szövetrészekből vagy kórokozó (bacillus, vírus, gomba) kultúrákból készítenek. Pld. rothadó húsból, gümőkóros tályogból, himlő váladékából stb. A nozódák nélkülözhetetlenek a krónikus betegségek kezelésénél.

A növényi eredetű anyagokat 2-3 hétig vízbe, alkoholba áztatva „macerálják”, az ásványiakat finom porrá törlik, dörzsölik, triturálják. Utána következik a hígítás, majd a dinamizálás, vagy potenciálás.

A homeopátia első alelve a hasonlóság elve (*similia similibus curentur* – hasonlót hasonlóval gyógyítani). Ez azt jelenti, hogy ha egy anyag egészséges embernél valamilyen megbetegedést okoz, akkor az hígított formában, megfelelő adagolással hasonló tünetekkel jelentkező betegségeket képes kigyógyítani. Például – kis túlzással ugyan, de az érthetőség kedvéért – ha ily módon előállított szer egészséges embernél arcpirosodást vált ki, akkor azzal minden arcpirosodással jelentkező betegséget gyógyítani lehet. Tehát ezeket a „gyógyszereket” nem a betegségek okai szerint, hanem azok tünetei szerint alkalmazzák. A klasszikus medicina keresi a betegség okait, a diagnózist, és az okokat igyekszik elhárítani. A homeopátia nem a diagnózist kezeli, hanem a hasonlóság elvén a tüneteket: „*kutyaharapást szőrével*”.

Erre a felfedezésre Hahnemann egy saját magán végre hajtott kísérlet által jött rá. Megevett egy bizonyos mennyiségű kinin-héjat, és figyelte, hogy mi fog történni. Nagy meglepetésére belázasodott, kirázta a hideg, és nagy fájdalmakat érzett ízületeiben, azaz a maláriát jellemző tüneteket. Később az orvostudomány igazolta, hogy a kinin hasznos gyógyszer a malária gyógyítására. Ebből azt a következtetést vont le, hogy egy szernek olyan betegségekre van gyógyító hatása, amelyeknek tünetei hasonlóak annak a szernek egy egészséges emberre gyakorolt tüneteihez.

A homeopátia második alelve a végtelenül kis adagolás, azaz több lépcsőben való végtelen hígítás elve. A homeopatikus szerek – szerinte – annál hatásosabbak, minél inkább fel vannak hígítva, tehát, minél kevesebb eredeti anyagot tartalmaznak.

A harmadik alapelv a dinamizálás, vagy potenciálás. Ahhoz, hogy homeopatikus gyógyszer keletkezzen, a folyadékot minden hígítás után mechanikusan ütögetve összerázzák, ami által az anyagból természetfeletti szellemi hatóerő szabadul fel.

Többféle potenciálás van:

D (decimális) potencia: a kiinduló anyag lépésenkénti tízszeres hígításával és minden hígítás utáni 10-szeri rázásával történő előállítás. Az első lépésben az anyag egy egységét 9-szer annyi desztillált vízzel vagy alkohollal hígítják. Ennek jelölése D1. Az így keletkezett folyadékot további 9-szeres mennyiségű desztillált vízzel vagy alkohollal tovább hígítják, és minden hígítás után dinamizálják (rázzák). Így keletkezik a D2, és így tovább..., D30 stb., de található D200 is.

C (centezimális) potencia: a hatóanyag lépésenkénti 100-szoros hígítását és minden hígítás utáni 10-szeri rázását jelenti. Az eredeti anyagot 100-szoros mennyiségű vízzel vagy alkohollal hígítják, majd ennek csak 1%-át külön edényben újból 100-szoros mennyiségű vízzel vagy alkohollal hígítják, és minden hígítás után dinamizálják (rázzák). Ez a folyamat ismétlődik még 30-szor is.

K potencia (Korszakov-féle egypoharas hígítási módszer): A „C” és „D” potenciálásnál minden egyes lépésnél más-más edényt használnak. Pld. C30-asnál 30 üvegecskét, mindig újat! A „K” potenciálásnál egy desztillált vízzel telt üvegbe töltik a tinktúrát. Az egészet összerázzák, majd kiöntik. Ez a potenciálás azzal számol, hogy az üveg falán marad egy bizonyos mennyiségű, legalább 1 csepp hígított anyag, és ezt a hígítási folyamatot mindig a maradék 1 cseppel tovább ismétlik, pld. 30-szor. A megjelölése 30 K.

LM és Q potenciák: 50000-szeres hígítást és minden hígítás utáni 100-szori (lépésenkénti) ütve rázást jelent. Az elkészült – potenciált homeopátiás szert szacharóz vagy laktóz golyócskákra csepegtetik, s azok felszívják, s száradás után kész a globuli, golyócska.

A homeopátia mind a mai napig ugyanazokon az alapelveken nyugszik, mint Hahnemann idejében. Ugyanakkor, majdnem mindenki kerüli Hahnemann metafizikai fogalmait. Elhagyják az eredeti spirituális alapokon nyugvó magyarázatokat, és új, „tudományos” (pld. atomfizikai) fogalmakkal helyettesítik azokat. A mai napig azonban egyetlen természettudományos bizonyíték sem áll rendelkezésre, amely magyarázatot adna a homeopátia alapvető feltételezéseire. Egyetlen igazi klinikai kísérlet sem tudta megbízhatóan kimutatni a homeopatikus gyógyszerek hatékonyságát.

Az Európai bizottság egy szakértő csoportja 1996-ban úgy döntött, hogy a homeopátiás gyógyszereket ugyanolyan kísérleti feltételeknek kell alávetni, mint minden más, a tudományos medicina által használt gyógyszert. Hatékonyságukat és biztonságukat is ugyanolyan feltételek mellett kell bebizonyítani. Ennek ellenére, a felelős szervek jelenlegi hozzáállása szerint, a periférikus jelentőségű módszerek (pld. a homeopátia) eredményeit csak az adott módszert képviselő stáb tagjai ítélik meg. Ez egy önmagát kizáró érv, mely ellentmond minden kritikai tudományos módszernek. Így hát az EU országaiban a homeopátiás gyógyszerek ilyen hatékonyság nélkül is engedélyezettek. A homeopatikus elmélet szerint a szerek annál hatásosabbak, minél inkább fel vannak hígítva. Egyszerű, józan „parasztésszel” gondolkodva logikusan elvárnánk, hogy hígítással az eredeti anyag hatása csökken. Például, ha citromos limonádét készítenék, minél több vizet öntök a citromléhez, annál gyengébb limonádé lenne a végtermék. A homeopátiánál ez fordítva van. Azért, mert szerintük a rázással „információ átvitel” történik az egyes molekulák között. Azonban sokszor az eredeti hatóanyagoknak egy molekulája sincs már jelen a kész oldatban. Tehát itt valamiféle „szellemi információ átvitel” történik, és ez már az okkultizmus területe. Mivel nincsenek klinikai vizsgálatok, valószínű a „gyógyszerek” megfelelő betegségekhez való párosítása is valamilyen inspiráció (!?) „szellemi információ”, által történik. Ki mondja meg ugyanis, hogy a sok homeopatikum közül, melyik milyen betegség gyógyítására szolgál? **És miért?** Milyen kutatás alapján? Általában mondhatnánk, hogy mivel a homeopatikumok nem tartalmaznak semmilyen hatóanyagot, a páciensnek nem segítenek, de nem is ártanak. Esetleges hatóerejük nem kémiai, hanem szellemi alapokon nyugszik. Az ellen- és mellékhatásokat általában nem figyelik. Ennek ellenére ártani árthatnak.

Vegyünk például valakit, aki homeopatikummal akarja gyógyítani a torokgyulladást, de sikertelenül. Közben a fertőzés tovább halad és átmegy mellhártya vagy tüdőgyulladásba, ami már komoly betegség és elhanyagolása tartós következményekkel jár. A negatív következmények közé lehetne sorolni menstruációs zavarokat, alvászavart, érzelmi és jellembeli elváltozásokat (elfojtott érzelmek feloldódása, agresszió stb.). Ezekon kívül szellemi következményként lehetne megemlíteni az igazság és Isten dolgai iránti való érdektelenséget.

A homeopatikumok legjobb esetben úgy hatnak, mint a placebo. Némely betegségnél a páciens gyógyulni akarása és a (hatóanyag nélküli – /amit ő ugyan nem tud!/) tablettákban való hite hathat a pszichikájára olyan erővel, hogy ez a placebo effektus hozzájárulhat állapotának javulásához. Placebónak viszont ezek a szerek túl drágák. Csak akkor érdemes vásárolni, ha az embernek kávéédesítő szerre van szüksége. A tabletták ugyanis csak szacharint és tejcukrot tartalmaznak.

XV. Fejezet – MIT MOND A BIBLIA A HOMOSZEXUALITÁSRÓL?

Van még egy téma, amiről úgy gondolom, hogy szükséges szót ejteni. Nem könnyű téma, hanem mondhatnánk úgy is, hogy „kemény eledel”. A mai „demokratikus” világban, amikor a világ gondolkodásának filozófiája a liberalizmus, és a „minden és mindenki iránti” tolerancia, az abszolút értékű igazságokkal szemben senki sem toleráns. Mindenki harcol a maga „emberi jogaiért”, csak lassan oda jutunk, hogy a bibliai keresztyéneknek nem lesznek emberi jogai, mégcsak megszólalni sem. Ma már az ú.n. „keresztény Európa” több országában bebörtönözik azokat a prédikátorokat, akik kinyilvánítják a Biblia véleményét pld. a homoszexualitásról vagy más erkölcsi kérdéstről, mert ezzel állítólag sértik és korlátozzák más orientáltaságú emberek jogait.

Az első fejezetben már szoltam arról, hogy olyan szinkretista világban élünk, amelyikben MINDENKINEK IGAZA VAN! – kivéve a Bibliát, és azokat, akik benne hisznek és Isten Igéjét életük zsinórmértékének tartják. Azt is mondtam, hogy ha rajtam múlna, nem törődnek velem, hogy ki hogyan él. Éljen mindenki a saját tetszése szerint! Kinek mi köze hozzá?! De nem rajtam múlik. A legfontosabb kérdés tehát nem az, hogy kinek mi a véleménye, hanem hogy mi Isten véleménye a homoszexuális orientációval kapcsolatosan? Ezért nem saját magam igazságát akarom képviselni vagy érvényre juttatni, hanem nézzük meg együtt, mit mond erről a Biblia? Mit mond Isten?

A. MIT MOND A BIBLIA A HOMOSZEXUALITÁSRÓL?

1) Az első dolog, amit mond, az, hogy Isten az embert férfinek és nőnek teremtette. Két fél, amelyik egymást kiegészíti, segíti, kielégíti, és amelyek kapcsolatból történik az emberi faj fenntartása és szaporodása. Isten nem teremtett két „meleg férfit” se két lesbaba nőt. Nem teremtett két Ádámot, se két Évát. Ádámot és Évát teremtette, hogy együtt, mint házastársak élvezzék a szexuális együttlét áldását, utódokat nemzzenek és szaporodjanak. Ez volt Isten eredeti terve. Ezért szerezte Isten a házasságot, amely egy férfinak és egy nőnek egész életre szóló életkapcsolata, s amelynek keretében a házastársak szexuális együttélése legális és megáldott (1Móz 1:27-28, 2:20:25). A szexualitás bármely más formája deformáció, és Isten eredeti szándékától merőben eltérő, amit kissé nyersen különböző fokú szexuális perverzióknak is nevezhetnénk.

2) A másik dolog, amit a Biblia mond, hogy a homoszexualitás és más szexuális perverz elhajlás és fajtalankodás Isten szemében tisztátalanság, bűn és utálatosság (3Móz 18:22-30), amit az Ószövetségi Törvény halállal büntetett (3Móz 20:13-16 a többi verssel összefüggésében). Az Ószövetségi Törvény Izrael népének adatott azzal a komoly figyelmeztetéssel, hogy Izrael – halálbüntetés terhe mellett – ne kövesse az őket körülvevő pogány népek szokásait. Őket majd a maga idejében utoléri Isten haragja és ítélete. De Izrael elhívása az volt, hogy szent nép legyen a pogány népek tengerében. Ezért a Törvény „rögtönítélő bíróságként” működött. Az Újszövetségben a bűn lényege megmaradt, de a büntetés végrehajtása Isten kegyelmi korszaka miatt feltételes, Isten vár és kegyelmet ad a megtérő bűnösnek. Krisztus Egyházának, a lelki Izraelnek a küldetése azonban ugyanolyan, szent népnek kell lennie a világban, az Egyházat körülvevő „pogány népek tengerében”.

Ezért mondja Pál apostol a megtért efézusi hívőknek: „Ezt mondom annak okáért és bizonysgot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában, kik értelmükben meghomályosodtak, elidegenültek az isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük keménysége miatt van bennük; kik erkölcsi érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták, minden tisztátalanságnak nagy nyereséggel való cselekedésére. Ti pedig nem így tanultátok a Krisztust.” (Ef 4:17).

3) A harmadik dolog, amit a Biblia mond, hogy a homoszexualitás és más szexuális perverz elhajlás Isten elutasításának a következménye.

Amikor Isten a házasság szerzésével befejezte teremtői munkáját, megállapította, hogy: „hogy minden amit teremtett, íme igen jó!” (1M 1:31). Hamarosan azonban, amikor az ember a „régí kígó” kísértésének engedve Istent kiutasította életéből, minden elromlott. Itt kezdődött az ember tragédiája. Az emberiség életébe belépett a BŰN, amelyik évezredek alatt lavinaként elhatalmasodott, mindent letarolt, és az emberiség életébe beláthatatlan következményekkel járó erkölcsi romlást és fizikai, társadalmi pusztulást okozott.

Erről beszél Pál apostol a Római levél 1. részének 18-28. verseiben: „Mert Isten haragja megnyilvánul a mennyből az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, akik az igazságot hamissággal feltartóztatják. Hiszen ami Istenből megismerhető, nyilvánvaló előttük, mert Isten megjelentette nekik. Mert ami Benne láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva alkotásaiból megérthető és meglátható, úgy, hogy ők menthetetlenek. Mert bár Istent megismerték, Őt Istenként mégsem dicsőítették, és hálát sem adtak Neki, hanem okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett. Magukat bölcseknek vallva, balgatagokká lettek, és az örökkévaló Isten dicsőségét felcserélték mulandó emberek, madarak, négy lábúak és csúszómászók képmásával. Isten azért **szívük vágya szerinti tisztátalanságra adta őket**, hogy egymás testét megbecstelenítsék, mint akik Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott. Ámen. **Isten azért tisztátalan indulatokra adta őket, mert ASSZONYAIK is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre, ugyanígy a férfiak is elhagyták az asszonynéppel való természetes éleést, egymásra gerjedtek bujaságukban, FÉRFIAK FÉRFIAKKAL fajtalanokdtek**, de el is veszik tévelygésük méltó jutalmát önmagukban. És mivel nem méltatták Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, ezért Isten méltatlan gondolkozásra adta őket, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek.“

Ahogy olvastuk, ezek a szexuális perverzítások Isten elutasításának következményei, mintegy Isten válasza. Mivel az emberek Istent elutasították, Ő az embereket kiadta gonosz szellemi hatalmak kezébe, tisztátalan indulatokra és természetellenes szexuális indulatokra. Pál apostolnak a jelenlegi korra (az utolsó időkre) vonatkozó prófétaí szavai szerint is (2Tes 2:10-12) Isten rábocsátja az emberekre a tévelygés szellemét, hogy ne higgyenek az igazságban, mivel szerették a hamisságot. **Hibáztathatjuk ezért Istent? Ő a hibás ezért?** Nem, hanem az emberek, akik nem fogadták /nem fogadják/ be az igazságnak szeretetét üdvösségükre, nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek /gyönyörködnek/ a hamisságban. **Ezért nagyon fontos az igazság szeretete, ismerete és követése!**

4) A negyedik dolog, amit a Biblia mond, hogy akik ezeket a dolgokat cselekszik, megtérés nélkül Isten országának örökösei nem lesznek (1Kor 6:9-10, Gal 5:19-21).

5) Van még egy dolog, amit Isten mond, és ez az örömhír, az evangélium. Isten – bár magát a bűnt gyűlöli, magát a bűnöst szereti, és – nem gyönyörködik a bűnös ember halálában és kárhozáatában. Szereti ezeket az embereket is, és értük is feláldozta a Golgotán szent Fiát, Jézus Krisztust, Akiben az ő számukra is elkészítette a szabadulást, megtisztulást, bűnbocsánatot és az üdvösséget. Ugyanaz érvényes, mint minden más – „kis” vagy „nagy” – bűnös számára: őszinte bűnbánat, megtérés, a bűnnek és önmagunknak elítélése, egyúttal Jézus Krisztusnak személyes Megváltónkul, Üdvözítőnkül, és életünk Urául való elfogadása. Hangsúlyozom, hogy nemcsak Megváltóul, hanem életünk Urául való elfogadása, Akinek – Igéjének, akaratának, autoritásának – tudatosan, önként engedelmeskedve, hálából és viszont szeretetből alávetem magamat, felismerve azt, hogy milyen nagy szeretetet tanúsított Ő én irántam, amikor életét adta értem, bűneimért a golgotai kereszten. Ez a hit és viszontszeretet ad erőt szakítani minden bűnnel, és átforgalmazza életemet. Az ilyeneknek mondja az Ige: *„Ilyenek voltatok némelyek, de megtértetek...”* (1Kor 6:9-11, 1Pt 2:25).

6) A homoszexualitás nem betegség, se nem predesztinált eleve elrendeltség, nem veleszületett hajlam, hanem döntés! Az egyik homoszexuális ismerősöm, aki egy alkalommal tanácsért fordult hozzám, levelében ezt írta: *„a sokak által rossznak ítélt utat választottam.”* És *„magamat büntetem a rossz döntésemért.”* Amennyiben az emberrel veleszületett hajlam, csak olyan értelemben, mint minden más bűnre való hajlam, az alkohol vagy kábítószeres- vagy szerencsejáték-függőségre, lopásra (kleptománia), paráznaságra... stb. való hajlamosság, amelyekről Isten Igéje azt mondja, hogy azok, akik ezeket cselekszik, nem öröklik Isten országát – megtérés nélkül (Gal 5:19-21).

Ez a bűnre való hajlam kifejlődhet olyan irányba, hogy az egyik emberből részeges lesz, a másikkól kleptomániás, a harmadikból gyilkos, a negyedikből állatokkal fertelmeskedő, az ötödikből fősvény, a hatodikból viszálykodó, gyűlölködő, a hetedikből pedofil, gambler vagy kábítószeres, homoszexuális... stb., – de ez nem az isteni teremtés, hanem a bűneset következménye. Ugyanis sokszor hallani olyan mentegetőzést, hogy a homoszexuálisok nem tehetnek arról, hogy Isten őket ilyeneknek teremtette. **A homoszexuálisokat nem Isten teremtette ilyeneknek, ez az életmód nem egy predesztinált eleve elrendeltség, hanem döntés!** Ahogyan az ismerősöm írta: *„a sokak által rossznak ítélt utat választottam.”* Sajnos, ez az ő döntése, választása volt! – És azt is beismeri, hogy *„rossz döntés”* volt. **Csak hogy ez nem „a sokak által”, hanem Isten által rossznak ítélt út!**

Az első ember bűnesete óta ez a bűnös természet, a bűnre való hajlam potenciálisan meg van minden emberben. Isten azonban az embernek a Jézus Krisztusban való hit által adott képességet – és felelősséget! – arra, hogy a bűn ne uralkodjon felettünk, hanem mi tudjunk győzedelmeskedni a bűnös kívánságok, kísértések felett! **Persze ehhez szükséges, hogy azt, amit Isten bűnnek minősít, azt mi is annak minősítsük, és megtérjünk belőle!** A homoszexualitás is ugyanolyan hajlamosság, mint a többi bűn, amelyekből – ha az ember üdvözülni szeretne – bűnbánatot kell tartani, meg kell térnie, és el kell tőlük fordulnia. A Biblia nyelvén: *újja kell születni!* *„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme, újja lett minden.”* (2Kor 5:17).

Ahogy írtam, ez a bűnre való hajlam potenciálisan meg van minden emberben. A kérdés az, hogy hogyan bontakozik ki? Ebben nagy szerepe van a család és a környezet hatásának is, de az ember személyes hitének, felelősségének és döntésének is. Ugyanis, ha valaki azt hiszi, hogy nincs Isten, ez az ő „hite” befolyásolja gondolkodását, viselkedését, cselekedeteit. Míg, aki igazán hisz Istenben, az ő megváltozott élő hite fogja befolyásolni gondolkodását, viselkedését, cselekedeteit. Ezért mondja Pál apostol: *„Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem **változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.**”* (Róm 12:2).

Az Igazság ismerete erőt ad a bűnnek nemet mondani! *„...és megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. ...Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek. ...Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.”* (Jn 8:32, 34, 36).

Péter apostol szavai határozott döntésre hívnak fel: *„...**Mert ELÉG VOLT !!!** nekünk, hogy életünk elfolyt idejében pogányok akaratát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, tobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban.”* **Most már itt az ideje, „hogy a testben hátralevő időt ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljük le!”** (1Pt 4:2-3). **Mennyi még ez a testben hátralevő idő? Tudod?**

B. A HOMOSZEXUALITÁS KIALAKULÁSÁNAK OKAI

El van terjedve az a nézet, hogy a homoszexualitás veleszületett hajlam, predesztinált eleve elrendeltség. A homoszexuálisok nem tehetnek arról, hogy ők ilyenek, hogy őket Isten teremtette ilyeneknek! Az előzőkben már említettem, hogy ez a nézet nem fogadható el. Elismerem, hogy néhány esetben előfordulhat, hogy gyermekek fiziológiai deformációval, fogyatékosan születnek, pld. Down kórral, különböző kromoszóma rendellenességekkel, fogyatékos végtagokkal, vagy ikrek összenőve. Nem vagyok szakértő, de ugyanígy el tudom képzelni, hogy vannak újszülöttek, akiknek nemisége bizonyos gén- vagy kromoszómahiba, illetve hormon- vagy fejlődési rendellenesség következtében nem egyértelmű (interszexualitás). De ez valóban ritkaság lehet, mint a „sziámi ikrek”. Ebben a témában nem ezekről van szó. A homoszexualitás ma olyan méretű, hogy itt másról van szó, mint fiziológiai elváltozásokról. Ezekre a sajnálatos deformációkra nem tudok magyarázatot adni, ezért nem is szeretnék ebbe a problémába mélyebben belemerülni. De úgy gondolom, hogy ebben nagy szerepe van korunk túlkémizáltságának is (antikoncepció, gyógyszerek, vegyszerek).

A homoszexuálisok általában fiziológiailag egészséges emberek és egyértelmű nemiséggel születtek. Transzszexuális érzésük, tudatuk később jelentkezett. Néha már kora gyermekkorban. Fiúk lányként akartak viselkedni, öltözködni, a lányok pedig fiúsan. De serdülőkorban, amikor a szexuális hormonok elkezdtek ébredezni, minden visszaállt a természetes kerékvágásba. Lehetne mondani, hogy az emberek többsége ezen átesett, és nem váltak homoszexuálisokká. Viszont közbe játszhatnak bizonyos tényezők, amelyek döntenek arról, hogy ez az érzés milyen irányba fejlődik ki. A transzszexuális érzés/tudat lehet egy homoszexuális hajlam, vagy passzív homoszexualitás, amikor az illető személy még harcol, küzd ezzel a gondolattal. De ha annak teret ad, aktív homoszexuálissá válik.

1) Identitás zavar. Eltekintve az említett kirívó esetektől, az emberek vagy fiúként vagy lányként születnek. A nemet az határozza meg, hogy mi van a gyermek lábai között ☺. Ez adva van! A Teremtő ezt így határozta meg. Ahogy a Bibliában olvassuk: „*Teremtette tehát Isten az embert a maga képére és hasonlóságára, férfiúvá és asszonnyá teremtette őket.*” (1M:27). Több tényező (családi körülmények, nevelés, a környezet, rossz társaságok, filmek és a médiák, LGBTI filozófia és propagáció, gender program stb.) hatására azonban ez az identitás kizökken az isteni rendből, kizökken egyensúlyából, ami identitás zavart okoz.

Az identitás személyiségtudatot, én-azonosságot jelent. Tudom, hogy ki vagyok! Tudom, hogy mi vagyok. Tudom, hogy ember vagyok. Nemi identitás: Tudom, hogy férfi vagyok. Nemzeti identitás: Tudom, hogy (Szlovákiában élő) magyar vagyok ☺. Hitbeli identitás: Tudom, hogy Isten gyermeke vagyok! A személyiség /identitás/ zavar nem egészséges, hanem beteges állapot, szkizofrénia. Az ember nem tudja, hogy fiú-e vagy lány? Ha valaki férfi létére azt állítja magáról, hogy nő, az beteges, szkizofrénias állapot, identitás zavar.

2) A családi körülmények és a nevelés nagy hatással vannak a személyiség formálódására. Sajnos, sok szülő bölcsstelenül ezzel keveset törődik, és sok hibát követ el.

Az egyik súlyos hiba, ha nem tudják elfogadni a gyermek nemiségét. Fiút akartak és lány született. A csecsemő, sőt már a magzat is megérzi ezt az elutasítást, és ez személyiség sérülést von maga után. Az ártatlan gyerekek „tudtára is adják”, hogy nem várt, nem kívánt személy. Ha megszületik a második gyerek, a várva várt fiú, ezt is megéreztetik az ártatlan kislánnyal. A másik hiba, hogy ha a kislányt megpróbálják „átnevelni” fiúvá. Vagy fordítva. A fiúkat a szülők vagy céltudatosan, vagy csak úgy tréfából lányruhába öltöztetik: „*Milyen jól áll neki!*” – „*De szép kislány lenne belőled!*” – és elhintik a magot.

Lehet, hogy maga a gyermek nem akarja elfogadni saját nemiségét. Ahogyan említettem, a fiúk lányként akarnak viselkedni, öltözködni, a lányok pedig fiúsan. Bölcs neveléssel és szeretettel ezt szépen ki lehet egyensúlyozni, és lehet ápolni a gyermek valódi identitását.

A homoszexuális viselkedésnek egyik oka lehet az otthoni erőszak, amikor egy brutális vagy részeges apa veri a feleségét és gyerekeit. Amikor menekülni kell otthonról. Persze az alkohol az anyákat is brutálisakká tudja tenni. Mindez óriási sebeket hagy a gyermekek lelkén. Nem beszélve a szexuális, ill. homoszexuális erőszakról, a pedofíliáról.

Egy másik ok az, hogy pld. a fiúk nem látják apjukban az igazi férfi ideált. A férfiak, főleg túlságos elfoglaltságukra hivatkozva, nem töltik be elhivatásukat, feladatukat a családban. A fiúgyermek két apa ideált lát maga előtt: az egyik, akit lát a TV-ben (szuperman vagy egy „meleg” zenész), a másik pedig az, akit, ha otthon van, lát a TV előtt. Nem csoda, ha a mai fiúk „ideális nőekkel” vannak körülvéve és motiválva, otthon, óvodában, iskolában, nővérke a doktornéninél. A fiúk példaképe: „az édesanyám”. A fiatalember minden erejével azon igyekszik, hogy olyan valódi férfi legyen belőle, mint a „mama”. Ezért elkezd nyakláncot, fülbevalót, ékszereket hordani, selyeminget és copfot viselni. A férfiak elnőiesednek, megszűnnek férfiasak lenni, és ... kezdenek férfiakat szeretni. A lányok fordítva, a fiúkat utánozzák, fiú módra öltözködni, fésülni, fiúknak érzik magukat és ... elkezdik szeretni a lányokat. Először csak benső meghasonlás, majd perverz leszbizmus. A nők férfiak akarnak lenni! Legalábbis férfiasak! Azért, mert valakinek helyt kell állni! Mivel a férfiak nem töltik be a vezetőszerepet a családban, a társadalomban, ezért előre nyomultak a nők. Persze, természetüknél fogva a nők igényelnék a férfi vezetését, de valakinek vezetni kell a családot. Tapasztalatból tudom, hogy sok helyen így van. A férfiak és nők nem tudják pontosan, hogy kicsodák, milyenek a feladataik, a küldetésük, ezért zavartak, mint a hangyák, melyeknek valaki lerombolta a fészket.

Azokban a családokban, ahol megvalósul az isteni rend, ott szeretet, öröm, békesség, áldás és harmónia van. Onnan a gyerekek se menekülnek, és mindenki tudja, hogy kicsoda. Az isteni rend a következő: Isten az embert férfiúvá és asszonnyá teremtette két egymástól teljesen eltérő nemiséggel. Isten a férfinak adta a vezetőserepet és a felelősséget a családban, a társadalomban és az egyházban. Azért, mert a nő fizikai és pszichikai adottságai tekintetében is, mégiscsak „gyengébb” és gyengédebb edény, akinek nemcsak szüksége van vezetésre, hanem ezt igényli is. Igényli és elvárja a férjétől, hogy ő vegye magára a vezetés és a döntések felelősségét. Ez a nő számára nem magalázó, sőt védelmet jelent, a közös teher könnyebbik súlyának a viselését. Értékét tekintve a férfi és a nő Isten előtt ugyanolyan értékű, nem úgy, mint az iszlám kultúrában. Funkcióik azonban másak.

A Biblia szerint a férfi az asszony tekintélye, „feje”. A gyakorlatban ez akkor érvényesül, ha a férfi elismeri, hogy az ő „feje” Krisztus. Mint ahogy Krisztus alávetette magát az Atya tekintélyének és akaratának, a férfinak is akkor van tekintélye, ha aláveti magát Krisztus tekintélyének és akaratának. Sok asszony elismeri, hogy férje a Fej, de fenntartással: „*Te vagy a fej, de én vagyok a nyak. A fej arra fordul, amerre a nyak azt forgatja!*” Ez nem egészen így van, ugyanis a nyak a fejtől kapja az impulzusokat, hogy hová kell fordulnia. A férj kötelessége pedig az, hogy úgy szeresse feleségét, mint Krisztus az Egyházat. Életét adta érte. Úgy gondolom, hogy az a feleség, akit a férje szeret és viseli a család terhéért, szívesen alárendeli magát férje vezetésének.

A sátán ezt az isteni rendet minden áron igyekszik feje tetejére állítani, azzal, hogy a két nem között elmossa a különbséget, hogy ezen a területen teljes legyen a káosz. Ezért minden áron el akarja törölni a házasság és a család intézményét. Ezért virágzik annyira ma a „meleg” mozgalom, akiknek nagy tér van adva, hogy ezt az életstílust propagálják, és harcoljanak emberi jogaikért.

Én úgy gondolom, hogy minden emberi joguk meg van ma is. De amit akarnak, az felül halad minden józan emberi értéket. Harcolnak azért, hogy kapcsolatuk házasságként el legyen ismervé, és hogy örökbe fogadhassanak gyermekeket. Minden józanul gondolkodó ember és – egyelőre – a törvény is elismeri, hogy a házasság egy férfinak és egy nőnek életközössége. Ebből az életközösségből születnek a gyermekek, és ezen életközösség által van biztosítva az emberi faj fenntartása és szaporodása. A homoszexuális párok egyneműek, ezért a szaporodás ki van zárva. De a gyermekek számára is a Család nyújtja a kellő gondviselést, szeretetet és biztonságot. A gyermekek szükséglete nemcsak az anyagi dolgok bebiztosítása, hanem emocionálisan is a szülőkkel való szeretet általi kölcsönös kötődés. Ezt a „meleg párok” nem tudják biztosítani. Lehet, hogy az anyagi dolgokat igen, esetleg valamilyen törődést is, de a szülői szeretetet és kötődést nem tudják nyújtani. Nem is ismerik, mert nem is ismerhetik, hiszen ŐK NEM SZÜLŐK! Egyáltalán semmilyen tartós biztonságot sem nyújthatnak a gyerekeknek, mert saját homokapcsolataik nagyon labilisak.

Ennek ellenére nagy erőket mozgósítanak meg világszerte céljaik eléréséhez, amit különböző milliárdos lobbis is finanszíroz. Iskolai rendezvényekkel, színdarabokkal, plakátokkal propagálják a homoszexualitást, illetve védelmükben világszerte feltűnő megmozdulásokat, meleg felvonulásokat szerveznek. Propagandájukhoz, céljaik eléréséhez politikai erőket és a médiák segítségét is felhasználják. Az Európai Unió hivatalos programjához tartozik a „melegek jogainak”, helyesebben mondva, követeléseinek az elismerése és elismertetése. Ez a trend. A mai liberális világszemlélet hatására ma már több európai országban börtönbe vetik azokat, akik ez ellen felemlik szavaikat, és ezzel „diszkriminálják” a homoszexuálisokat.

2006-ban az Európai Parlament elfogadta a homofóbiáról szóló határozatot, amely arra szólít fel, hogy a kontinens országaiban legyen büntetendő cselekmény, ha „*valaki félelemkeltő módon, idegenkedéssel szól a homoszexualitásról, illetve a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyekről, mivel ez a rasszizmushoz, az idegengyűlölethez, az antiszemitizmushoz hasonló magatartás*”.

Valójában a szólás- és vallásszabadság elleni lépésekről beszélhetünk, hiszen egy keresztyén nem beszélhet a homoszexualitásról mint bűnről, mert ez több országban bűncselekmény. Számos példa közül a legismertebb talán Kim Davis, egy Kentucky állambeli önkormányzati alkalmazott esete, aki lelkiismereti okokból nem állított ki házassági anyakönyvi kivonatot egy meleg párnak, és ezért börtönbe zárták.

3) Társaság, barátok, környezet, média, divat

A családi körülmények és a nevelés mellett nagy hatással van a fiatalokra és a személyiség formálódására a baráti környezet, az iskola, valamint az, hogy hol és hogyan tölti el a fiatal szabadidejét. Sok szülő nem törődik vele, hol van gyereke a tanítás után, kikkel barátkozik, milyen társaságokba keveredik, hogyan tölti szabadidejét. A Biblia azt mondja, hogy még „*jó erkölcsöt is megrontanak gonosz társaságok.*” (1Kor 15:33). Ha a fiatal rossz társaságba kerül, elkezd inni, kábítószerrel, bulizni, majd kipróbálja a szexet, esteleg különböző szexuális orgiákba keveredik. Lehet, hogy egy-két sikertelen szexuális élmény kiváltja nála a másik nem iránti ellenérzetet, és az azonos neműek iránti vonzalmat.

Ezen kívül a fiatalokra nagy hatással van a média célzatos propagandája is. Ha valaki békát akar főzni, ne dobja azt forró vízbe, mert a béka kiugrik belőle. De ha hideg vízbe teszi, ott a béka jól érzi magát. Azt sem veszi észre, hogy alatta már ég a gáz, és egyszerre csak megfőtt. Az ördög lassan-lassan „szalámis” módszerrel dolgozik. Neki van ideje. Nem akarja mindjárt rávenni a fiatalt, hogy homoszexuális legyen, de lassan-lassan, filmekben, folyóiratokon keresztül, a propaganda hatására a melegekkel való szimpatizálással, lassan ő maga is azzá változik. Ehhez hozzájárul a divat és az öltözködés is.

Ahogy említettem, Isten az embert férfiúvá és asszonnyá teremtette két egymástól teljesen eltérő nemiséggel. Ez az eltérő nemiség külsőleg megmutatkozik az öltözködésben is. Nem akarok törvényeskedő lenni, de megemlítem, hogy a Biblia szól arról, hogy nem illik férfinak női ruhát viselni, nőnek pedig férfi ruhát. Arról is, hogy a nőknek ékességük, dicsőségük a hosszú haj, a férfiaknak viszont illik rövid haját viselni. Nem akarom ezt részletezni, hogy milyen a női, ill. férfi viselet, vagy a haj hossza. Itt csak arról van szó, hogy kell lenni különbségnek a nő ill. a férfi külső megjelenése között. Nem olyan túl régen ez a különbség meg is volt. Az utóbbi évtizedekben a liberalizmus, a szubkultúrák elterjedése, a divathóbort és a szexuális forradalom hatásának gyümölcse megmutatkozik ezen a téren is. A világ szelleme, a sátán ezt az isteni rendet igyekszik feje tetejére állítani, azzal, hogy a két nem között elmossa a különbséget, hogy ezen a területen teljes legyen a káosz. Manapság hátulról nézve nem lehet megállapítani, de sokszor előlről nézve sem, hogy ki a fiú és ki a lány.

4) A pornográfia hatása

A szakértők szerint a mai fiatal fiúk között nagyon el van terjedve a pornográfia, aminek következménye az, hogy így saját maguk szexuális kielégüléséhez eljutnak, de nem vágnak, nincs bátorságuk nővel való reális kapcsolatok felvételére. Tudniillik a pornográfia olyan szexuális teljesítményeket propagál, aminek reális kapcsolatokban való megvalósításához nem érznek képességet. Így hamarabb felveszik a kapcsolatot hasonlóan érző más férfiakkal.

5) Gender-program

A „gender” szó aránylag újkeletű fogalom, amelyik kifejezi az ú.n. „szociális nemet” és azt megkülönbözteti a „biológiai nemtől”. A gender elmélet lényege, hogy a „szociális nem” független a „biológiai nemtől” és annak jellegzetes külső megnyilvánulásaitól, tehát a hagyományosan tipikus férfias és nőies tulajdonságoktól, ill. szerepvállalástól.

A gender mainstreaming (fő áramlat) szerint az ember nem férfinak és nőnek születik (még ha biológiailag rendelkezik is ilyen adottságokkal), hanem csupán a család és társadalom elvárásai nevelik őt férfivá és nővé. Az ember valamiféle semleges lénynek születik, és alapvető joga és képessége, hogy maga határozza meg nemét, szexuális kapcsolatainak formáját. Az utódok létrehozatalának pedig, szerintük nemcsak egyetlen útja van: a hagyományos házasság. A gender-ideológia így eljut a nemek, sőt a család tagadásáig. Pontosabban: szerintük a nemek közötti egyenlőség elérésének feltétele a férfi és női nem, illetve a házasság és család megszüntetése.

Ez azt jelenti, hogy már az óvodai nevelési programokat is úgy kell módosítani, hogy az óvónők tudatosan kerüljék a nemi sztereotípiák erősítését. Például a mesében nem apának és anyának, hanem egyes és kettes szülőnek kell hívni a családot. Avagy be kell avatkozni a gyermekek játékába, ha a kislány túl sokat babázik, és meg kell próbálni rávenni, hogy játsszon inkább a markolóval. Nemi sztereotípiák a lányos öltözködés, a szoknya, a hosszú haj, a masni és a lakkcipő is. A fiúkat pedig rá kell vezetni arra, hogy ne csak autókkal játszanak, hanem babázzanak, vagy gyöngyöt fűzzenek. És öltözzenek rózsaszínű ruhába. Bele kell oltani a gyerekekbe, hogy ők nem fiúk és lányok, hanem gyerekek, akik nemiségük felől majd saját maguk döntenek. Erre a legalkalmasabb hely a bölcsőde és az óvoda. Már az óvodában el kell kezdeni a gyermekek ráébresztését arra, hogy nincs alá- és fölérendeltség nő és férfi között. A gender-program ezzel a lépéssel tudatos támadást indított a család mint intézmény ellen, és a hagyományos anyakép és apakép lerombolására törekszik. Ez végzetes következményekkel járhat, hiszen egyre több lesz a nemi identitását kereső felnőtt, aki nem él majd családban. A gender-program védelmezői ezt nem is titkolják, hanem azt állítják, hogy nincs természetes különbség férfi és nő között, ezért a „nemi szerep” és minden, ami a nemek közötti különbségekre utal, eltörölnöd.

A Biblia ezt mondja: *„Jaj azoknak, akik a rosszat jónak mondják, és a jót rossznak; a sötétséget fényre és a fényt sötétséggé, a keserűt édessé az édest keserűvé teszik!”* (Ézs 5:20).

A gender mozgalom egy szellemi áramlat, ami rohamosan árad szét a világban. Célja új /gender/ embert teremteni, akinek szabadsága legyen arra, hogy saját nemét és szexuális orientáltságát megválassza, ill. eldöntse, hogy férfi vagy nő akar-e lenni, heteroszexuális, homoszexuális, lesbikus, biszexuális vagy transzszexuális. Ez a vélemény a szabadságról és szexualitásról már a bölcsődétől kezdve kell, hogy a gyerekeket befolyásolja – az ENSZ, az EÚ, valamint az egyes országok kormányai akarataiból.

A gender-ideológia fontos előkészítő lépése a homoszexualitásnak. A nemiség területén lerombol minden olyan normalitást, mely a teremtés kezdete óta elfogadott. Ma már az élet majdnem minden területét dominálni kívánó erőszakos lobbitevékenység, mely világszerte egyre terjedő mértékben jelentkezik. Megjelenik a filmekben, TV sorozatokban, újságokban és folyóiratokban, behatolt sok intézménybe, iskolába, egyetemre, civil szervezetekbe, és a legmagasabb törvényhozó testületekbe is. Több országban már törvények formájában is megjelent. A legnagyobb világcégek a zászlóvivői ennek a mozgalomnak, akik dollármilliárdokkal támogatják ezeket a programokat.

A gender ideológiája, és annak követői először az ENSZ által rendezett 1995-ös pekingi női világkonferencián léptek a nyilvánosságra. A konferencia záródokumentumában vezették be hivatalosan a „gender mainstreaming” kifejezést; vagyis a „társadalmi nem fő irányként” való érvényesítését. Ennek megfelelően (a hagyományos értékek képviselőinek tiltakozása ellenére) a csúcstalálkozó dokumentumából kiiktatták ezeket a kifejezéseket, hogy apa, anya, feleség, férj, mert ezek túlhaladott, konzervatív nézeteket sugallnak. A dokumentum semmiben nem respektálja az emberi méltóságot, igyekszik a család intézményét szétrombolni, ignorálja a házasságot, ledegradálja az anyaságot, támogatja a perverz praktikákat, szexuális promiszkuitást és tinédzserek közötti szexualitást. Elképesztő stratégikus előrelátással sikerült nekik, a „szex” (nemi jelleg) kifejezést – ami a két neműség kifejezője – a hivatalos dokumentumokban a „gender” kifejezéssel helyettesíteni, amelyik semmilyen nemhez nem kötődik, és tetszés szerint megváltoztatható. Ezek szerint olyan, hogy pedofil, már nincs, mert azt már generációk közötti szexuális kapcsolatnak nevezhetik.

Amerikában az elmúlt hónapokban a nyilvános transzgender vécék kapták a legnagyobb figyelmet, amikben azok az emberek végzik a dolgukat, akik nem olyan neműnek érzik magukat, mint amilyenek születtek. Az iskolákban biztosítani kell a transznemű gyerekek számára a transzgender vécéket, mert ha nem, az állam megvonja tőlük a pénzügyi támogatást.

A transzgender mosdó/WC témával kapcsolatosan megjelent az a megalapozott félelem, hogy ahol nem áll rendelkezésre ilyen mellékhelyiség, ott egy férfi bármikor bemehet a női vécébe, elég annyival indokolnia tettét, hogy ő „másnak” érzi magát. Ezzel viszont az erőszaktevők is zöld utat és szabad belépést kaptak a női vécékbe, hiszen ki az, aki meg meri kérdőjelezni, hogy tisztességes szándékkal, dolgukat végezni mentek be, vagy pedig azért, mert zaklatni akarják a mosdóban tartózkodó nőket, lányokat?

Az utóbbi időben meg is jelent jó pár eset zaklatásokról, sőt, nemi erőszakról. Ám ettől nem változott meg semmi. Az egyik áruház egyik biztonsági őrét azért rúgták ki, mert a női mosdóban egy férfi tartózkodott, akinek jelenléte zavarta a bent lévő nőket, akik szóltak a biztonsági őrnek, hogy oldja meg a problémát. Nos, az őt a problémát megoldotta, de az eset úgy végződött, hogy diszkriminációért kirúgták, a férfitől pedig, aki egyszerűen arra hivatkozott, hogy ő valójában nő, elnézést kértek, és megnyugtatták, hogy bármelyik mosdót használhatja, attól függően, hogy mikor milyen napja van, mikor minek érzi magát. A kérdés az, hogy hosszú távon hová vezet mindez, és vajon hány perverz, beteges hajlamú kéjenc fog erőszakot elkövetni a női mosdókban nőként tartózkodó nőknön, mire valaki rájön arra, hogy ez így nincs rendjén? Mert a másságot elfogadni egy dolog. Az viszont, hogy mindez éppen a saját nemüknek megfelelően érző és viselkedő tömegeket diszkriminálja, az egy másik.

Mi bátran maradjunk normálisak! Higgadtan és nem gyűlölködve, de határozottan képviselnünk kell az értékrendünket! A gyermeknevelésben a lányokat lánynak, a fiúkat pedig fiúnak kell nevelnünk. Hirdetnünk kell az embereknek az evangéliumot, hiszen Jézus Krisztus megváltására mindenkinek szüksége van.

A Biblia meghatározza nemcsak a férfi és női nemet, hanem a férfias ill. a női karaktert és tevékenységet. A Példabeszédek könyve 31. rész 10-31. verseiben olvashatunk a „derék asszony” erényeiről. A nemes karakterű nő /derék asszony/ egy erőteljes, aktív, boldog és teljes életet élő nő, aki házasságban él, gyermekeket nevel, vállalkozik, adakozik, megbecsült személy, és jól érzi magát a bőrében. Ez a bibliai minta a nők számára: *„Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke fölülmúlja az igazgyöngyét. Bízik benne férjének szíve, és vagyona nem fog el. Javát keresi, nem pedig a kárát élete minden napján. Előteremti a gyapjút vagy a lent, és jókedvűen dolgozik keze. Hasonló a kereskedők hajóihoz, jó messziről is elhozza az eledelt. Fölkel még éjjel, enni ad háza népének, és szolgálóleányainak is a maguk részét. Mező után néz, és megveszi, keze munkájával szőlőt ültet. Derekat erővel övezi föl, és megerősíti karjait. Látja, hogy hasznos a munkája, éjjel sem alszik el lámpása. Kezét a fonókerékre teszi, és kezével az orsót fogja. Tenyerét megnyitja a szegény előtt, és kezét nyújtja a szűkölködőknek. Nem félti háza népét a hótól, mert egész háza népe meleg gyapjába öltözött. Szőnyegetek sző magának, patyolat és bíbor az öltözete. Ismerik férjét a kapukban, mikor együtt ül a tartomány véneivel. Gyolcsot sző és eladja, és övet is ad el a kereskedőknek. Erő és ékesség a ruhája; vidáman néz a holnap elé. Szája bölcsességre nyílik, és kedves tanítás van a nyelvén. Vigyáz háza népe dolgaira, és nem eszi a lustaság kenyerét. Fölkelnek a fiai, és boldognak mondják, férje is dicséri őt: Sok leány végez derék munkát, de te felülmúlod mindnyájukat! Csalárd a kedvesség és hiábavaló a szépség, de az Urat félő asszony dicséretet szerez magának! Ismerjétek el keze munkájának gyümölcsét, és tettei dicsérik őt a kapukban.”*

Melyik férfi nem szeretne magának feleségül ilyen derék asszonyt? **„Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke fölülmúlja az igazgyöngyét.”**

De meg vagyok győződve arról is, hogy az asszonyoknak sem közömbös, milyen /lesz/ a férjük? Ők is keresnek. **„A legtöbb ember talál valakit, aki jó hozzá; de hű embert (férfit), megbízhatót, azt kicsoda találhat? Aki tökéletességében jár, igaz ember; boldogok az ő fiai őutána!”** (Példabeszédek 20:6-7).

C. HOMOSZEXUÁLIS KERESZTYÉN?

Gyakran felmerül a kérdés, hogy lehet-e egy keresztyén aktív homoszexuális?

Először is azt kell tisztázni, hogy mit jelent keresztyénnek lenni, ki a keresztyén? A keresztyén nem az, aki annak adja ki magát, talán azért, mert templomba jár, vagy mert csecsemőkorában megkeresztelték. A keresztyén Jézus Krisztusban való hit által megtért, újjászületett ember, aki eldöntötte, hogy Jézus Krisztus követője akar lenni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy már mindenben tökéletes. Ha jönnek is kísértések, hatalmában van, hogy a bűn felett győzedelmeskedjen. Az új krisztusi természete a hitben járás által napról-napra erősödik és növekszik. De neki is szüksége van szüntelen vigyázni, küzdeni és győzni. Az újjászületett ember nem könnyelmű, nem hazárdozik a bűnnel, hanem így gondolkodik: *„...Mert ELÉG VOLT nekünk, hogy életünk elfolyt idejében pogányok akaratát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, tobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban.”* Péter apostol még hozzáteszi: *„Ami miatt csodálkoznak, hogy nem futtok velök együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, szitkozódván...”* (1Pt 4:3-4). Gondolom, hogy ez elég világos magyarázat arra, hogy mit jelent keresztyénnek lenni.

Ennek fényében vizsgáljuk meg azt is, hogy lehet-e egy homoszexuális keresztyén?

Egy homoszexuális akkor lehet keresztyén, ha átéli a Jézus Krisztusban való hit általi újjászületést. Ekkor azonban megszűnik homoszexuálisnak lenni! Krisztusban új ember, új teremtés lesz, a régiek elmúltak, és újjá lesz minden! Olyan fogalom, mint „homoszexuális keresztyén” nem létezik. Olyan mitológiai szörnyhöz lehetne hasonlítani, mint a kentaur, amelyik – a mitológia szerint – félig ember, félig ló. Tehát se nem ember, se nem ló! Ilyet nem ismer a Biblia. Az ember vagy keresztyén, vagy pedig nem az! Még akkor sem, ha azt állítjuk, hogy Isten szereti a „melegeket” (is)! Igen, szereti, de őket is meg akarja szabadítani, újjá akarja szülni és meg akarja változtatni! Hogy van az, hogy egy „homoszexuális keresztyén” azt állítja magáról, hogy szereti Istent? Ez lehetséges olyan értelemben, hogy érez valamilyen misztikus érzelmi vonzalmat Isten iránt, de az igazság ismerete nélkül. Hiszen minden emberi lélek – a tudat alatt is – vágyakozik Isten iránt. Az Isten szeretete azonban nem az érzelem dolga. Az Isten szeretete az Ő iránta való gyakorlati engedelmességben nyilvánul meg. Az Úr Jézus Krisztus megmagyarázza tanítványainak, hogy mit jelen Isten szeretni. Ki az, aki Őt szereti? *„Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem... Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet... Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet...”* (Jn 14:21-24).

Istenhez jöhet mindenki úgy, ahogy van, Ő elfogad mindenkit! De ha valaki igazán találkozik az Úr Jézussal, új teremtéssé válik. Úgy, ahogy azt az A.4) pontban (Mit mond a Biblia...) említettem, Pál apostol azt mondja, hogy akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek (Gal 5:19-21). De Pál hozzáteszi: *„ILYENEK VOLTATOK PEDIG NÉMELYEK, DE MEGMOSATTATOK, megszentelődtek és megigazultatok az Úr Jézus nevében és a mi Istenünk Lelke által.”*

*„Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjete! Mert sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem férfiszexuálisok (fajtalankodók), sem tolvajok, sem nyereszkezők, sem részegesek, sem szitkozódók, sem rablók nem örökölhetik Isten országát. **Ilyenek voltak pedig némelyek**, de megmosattatok, megszentelődtek és megigazultatok az Úr Jézus nevében és a mi Istenünk Lelke által.”* (1Kor 6:9-11).

Egy másik helyen Pál apostol fiatal szolgatársának, Timóteusnak írja: *„Mindazáltal megáll az Isten erős fundamentuma, melynek a pecsétje ez: Ismeri az Úr az övéit, és álljon el a hamisságtól mindenki, aki az Úr nevét vallja.”* (2Tim 2:19).

Az éremnek két oldala van: 1.) *„Ismeri az Úr az övéit!”* - Nem elég megvallani, hogy keresztyén (Krisztusé) vagyok. Ez a vers első fele, az éremnek egyik oldala. A másik oldala: 2.) *„Álljon el a hamisságtól mindenki, aki az Úr nevét vallja!”* Konkrét cselekedetekre van szükség: határozottan szakítani minden hamissággal. A homoszexualitással is, amelyik Isten Igéje szerint egyértelműen hamisság, amelyik az embert kizárja Isten országából!

Néhány évvel ezelőtt fel voltam kérve, hogy egyházi folyóiratunkban válaszoljak fiatalok kérdéseire. Ezek között a kérdések között voltak a homoszexualitással kapcsolatosak is.

1) Az egyik fiatal, aki sajnos, már „meleg” lett, mégis keresztyénnek gondolta magát, ezt írta: *„Én évekig imádkoztam azért, hogy Isten mutassa meg, mi az igazság, tegyen velem csodát és változtassa meg helyzetemet.”*

A válaszom: Azért imádkoztál, hogy Isten mutassa meg az igazságot. **Ő már megmutatta! Az igazság ott van a Bibliában!** *„Tegyen csodát...!”* – **Ő respektálja akarati döntésünket. De a csodát ma megteheti!** Úgy, hogy a Szent Lélek meggyőző *„bűn, igazság és ítélet tekintetében...”* (Jn 16:8), és új emberré leszel. Ez a Szent Lélek küldetése.

2) Azt írja, hogy megbánta bűneit. **A homoszexualitást is?** Amit nem bánunk meg, sőt szeretünk, dédelgetünk, védelmezzük, attól Isten nem szabadít meg! Az nincs megbocsátva! A homoszexualitás pedig bűn!

3) Továbbá írja, hogy: *„Isten elfogadott így, de nem mondhatom 100%-os biztonsággal, hogy így van-e ez jól. Isten nem válaszolt erre a kérdésemre soha.”* **Isten válaszolt. Válasza benne van a Bibliában!**

Lehet, hogy valaki azt gondolja, hogy nem kellett volna őket ilyen egyenesen konfrontálni a Bibliával. Ehelyett inkább buzdítanom kellett volna őket: *„Nem baj, minden rendben van...!”*. Ezt nem tehettem. Annál is inkább nem, mert egyik levelezőtársam így kérte: *„Örülnék, ha visszaírnál, bármilyen őszintén vagy egyenesen is fogsz írni!”*

4) Volt, aki azt írta, hogy: *„Nem vonzódtam soha a nők felé, de én is egy szeretetet igénylő ember vagyok, nem tudok és nem is akarok egyedül élni. Nem tudom elképzelni magányosan az életemet...”*.

Gondolom, hogy senki nem kívánja, hogy az ember magányosan élje le az életet. Egy férfi maradhat akkor is, ha nem vonzódik nők felé. És egy ilyen férfi élete is lehet boldog és tartalommal teljes. Pál apostol nem nősült meg, lehet, hogy soha nem vonzódott a nők felé, de ő ezt egy ajándéknak (karizmának) tartja, amit ajánl másoknak is, akik teljes életüket Isten szolgálatának oltárára tették. Ezt a cölibátust azonban nem tartja kötelezőnek, hanem aszerint, hogy kinek milyen ajándék adatott. Ez semmiképpen sem jelenti azt, hogy szexuálisan Pál nem volt normális férfi, vagy, hogy homoszexuális lett volna. Ez az ő döntése volt. Istennek megszentelt életű szolgája volt, aki annak ellenére, hogy nőtlen volt, a Szent Lélek által adatott bölcsesség által tanácsot tudott adni a házassági együttélés, nőtlenség stb. kérdésére. Nem élte le életét hiába, életének volt értéke. Se magányosan nem élte le életét, hanem szerető testvérek kísérték útjain, és szerető testvérek vették őt körül a gyülekezetekben is, és ő is szeretetet árasztott maga körül. Persze volt sok ellensége is – de ez más kérdés. És Pál apostol nem volt az egyetlen ilyen férfi a történelem folyamán.

Természetes dolog, hogy minden ember vágyik a szeretetre. A szeretet szónak azonban több értelme, jelentése van: eros (sexus), fileo és agapé. Isten az „eros”-t a házasság kereteire korlátozta, és Ő nagyon jól tudja, hogy miért! És igaza van! Házasságon kívül az „eros” bűn, legyen az paráznaság, házasságtörés, homoszexuális életmód, vagy állatokkal való közösülés. Ezért az „eros” kísértése felett ugyanúgy harcolnia és győzedelmeskednie kell egy nőtlennek, mint egy nő embernek. Mert a nő férfiakkal is vannak szexuális kísértései! A homoszexuális hajlam ellen is ugyanúgy kell harcolni és győzedelmeskedni, mint a paráznaság és a házasságtörés kísértésével szemben. **A recept:** Meg kell feszíteni az ótermészetet, meg kell tagadni a bűnt és Jézus nevében el kell utasítani a paráznaság szellemét. Persze, én most azokról beszélek, akik Jézus Krisztus követőinek vallják magukat.

A „fileo” a rokoni, baráti szeretet. Ennek kapcsán el tudom képzelni, hogy ha két barát szexuális érzelmek nélkül együtt lakik, minden rendben van, érvényesülhet a „fileo” szeretet. De ezt őrizni is kell, hogy ne lépje túl a „fileo” határát. Meg vagyok győződve arról, hogy Istennek igaza van, és az ember javát akarja, amikor ilyen korlátokat szabott a szeretet kapcsolatoknak. Mert semmi sem nyújthat egy életkapcsolat számára olyan garanciát, mint egy férfinak és egy nőnek Istentől megszentelt és megáldott házassága, amelyekben Jézus az Úr. Ő annak *„a hármaskötélnek”* a harmadik fonata, amelyik könnyen nem szakad el (Préd 4:12). Meg vagyok győződve arról, hogy a gyermekek számára semmi sem nyújt olyan biztonságot, mint egy ilyen család. De meg vagyok győződve arról is, hogy a melegek pillanatnyi „szerelmi kapcsolatainak” törvényszerűen nincs sírig tartó biztosítéka, perspektívája. És bekövetkezik az, amitől félnek, hogy egyedül kell majd leélniük az életet.

Van azonban itt még egy szeretet, **az agapé, az isteni szeretet**, a megmentő szeretet. Az az önzetlen, tiszta szeretet, amit Isten bizonyított Jézus Krisztusban a Golgotán. Ez a szeretet egy homoszexuális számára is rendelkezésre áll, ez őt is boldoggá teheti, megbocsátja bűneit, megszabadítja, meggyógyítja lelki sérüléseit, sebeit, beteg szívét, életében mindent újjá tesz, és kipótolja azt a „hendikepedet”, hogy nem vonzódik nők felé. Sőt el tudom hinni, hogy Isten megteheti azt a csodát is, hogy képes lesz vonzódni egy Istentől kirendelt feleség után, és Istentől megáldott boldog családban élheti le hátralevő életét. Persze ehhez az egyik „szerelméhez” hűtlennek kell lenni. Mert senki sem szolgálhat két úrnak. Választani kell: „agapé” vagy tiltott „eros”!

Több fiatalnak szavaiból kitűnik, hogy valószínűleg gyermek-, serdülő- és fiatalkorukban sok sebet kaptak az élettől. Nem tudom, milyenek voltak családi körülményeik, és hogy hogyan alakult ki ez az „orientációjuk”? Egyik ismerősöm a Facebookon ezt írta státuszába: *„Járj először az én cipőmben, éld át mindazt, amit én átéltem, és csak azután ítélezz felettem.”* **Távol legyen tőlem az ítékezés!** Bár nem szeretnék az ő „cipőjükben járni”, és átélni mindazt, amit átéltek, ítélezni nem akarok. De szükségét éreztem, hogy még ha az igazságnak szeretetbe csomagolt kemény szavaival is, de felvilágosítsam őket. E kényes dologgal kapcsolatosan nem mondhatom saját véleményemet, hanem csak azt, amit legjobb Isten- és Biblia-ismeretem, lelkiismeretem, istenfélelmem és velük való maximális megértési szándékom és együttérzésem mellett válaszolhatok. Ezért képletesen mondva, mégis megpróbálom „felhúzni cipőjüket”, megpróbálom lelkileg bele élni magamat helyzetükbe, és imádkozni értük. Kívánom, hogy érintse meg őket Isten agapé szeretete, és a Szent Lélek munkálja ki életükben az újjászületés és szabadulás boldog csodáját!

D. A HOMOSZEXUALITÁS EGY AZ UTOLSÓ IDŐK JELEI KÖZÜL

A homoszexualitás elterjedéséről az Úr Jézus úgy beszélt tanítványainak, mint az utolsó idők egyik jeléről: *„És amint a Noé napjaiban volt, úgy lesz az Emberfiának napjaiban is. Az emberek ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek mind ama napig, a melyen Noé a bárkába bement, és eljött az özönvíz és mindenkit elpusztított. Hasonlóképpen mint a Lót napjaiban is: ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; de amely napon Lót kiment Szodomából, tűz és kénkö esett az égből, és mindenkit elpusztított.”* (Lk 17:26-29).

Noé napjaiban az emberek még *„házasodtak, férjhez mentek”*, Lót napjaiban már nem házasodtak, mert már elterjedt a homoszexualitás. Ezért jött Isten ítélete Szodomára és Gomorára. Ez történelmi tény, amit archeológiai kutatások igazolnak. A Holt tenger környéke ennek katasztrófának a bizonyítéka. De nagy világbirodalmak bukását is az erkölcstelenség, főleg a homoszexualitás elterjedése okozta és előzte meg.

Szodoma és Gomora pusztulásához hasonlóan elrettentő példaként áll előttünk Pompeii pusztulása is. Pompeii ókori római város volt Nápoly közelében, amely hírhedt volt prostitúciójáról. A Vezúv kitörése pusztította el i.u. 79.-ben. Hatalmas hamu- és lapillitömeg (*megj: lapilli = borsószemtől mogyorónagyságig terjedő kövek*) lepte be a várost, teljesen eltemetve azt. A városban számos épületben találtak erotikus, szexuális tartalommal bíró, a prostitúcióval kapcsolatos ábrázolásokat és graffitiket. A városnak virágkorában kb. 20000 lakosa volt. Pompeii és környéke a rómaiak egyik kedvenc üdülőhelye volt, erről tanúskodnak a környező településeken feltárt villák is.

I.u. 62–79 között a környéken gyakoriak voltak a földrengések. Az első erős földrengés, amelyik 62. február 5-én rázta meg a vidéket, súlyos károkat okozva a kikötőben és a városban, az utólagos becslések szerint 5-ös és 6-os (Richter-skála) erősségű lehetett. A feltételezések szerint szinte a város összes épülete megrongálódott. Az újjáépítést további kisebb földrengések (Isten figyelmeztetése?!) akadályozták, amelyek a Vezúv kitöréséig egyre gyakrabban jelentkeztek. 79. augusztus 24-én, éppen Vulcanalia volt, Vulcanus ünnepe, aki a római mitológiában a tűz és a vulkánok istene volt (bálványimádat!). Ezen a napon a Vezúv kráterét évezredekig elzáró lávadugó váratlanul, iszonyú erővel kidobódott a derült égre. A tűzhányó kilométernyi magasságba lövellte a kőtörmeléket, és fülsiketítő égzengés kíséretében felrobbant a hegy csúcsa. Az eget elsötétítette a vulkáni hamuból képződött sötét felhő, amely azután 3 napig gomolygott a katasztrófa színhelye fölött. Pompeiit 7–8 méter vastag hamuréteg fedte be, s a kövek szüntelenül hulló zápora temette el. Akiknek nem volt ideje elmenekülni a városból azok elsősorban összedőlt házaikban haltak, vagy a másodjára belélegzett lávakőportól okozott légszomj okozatával fulladtak meg.

A 2. században élt Cassius Dio utólagos beszámolóik nyomán írja is a kitörés történetét. Innen tudjuk, hogy a kitörés idején Pompeii lakossága a pincékbe húzódott a kőzár elöl. A házak tetőzete a hatalmas súly alatt hamar beomlott. Az utcákat magas lapilli- és hamuréteg borította, ami lehetetlenné tette az ajtók és kapuk kinyitását, így aki pincébe menekült, kijönni többé már nem tudott. A lapilliből és vulkáni hamuból álló réteg szintje néhány ház falán látható. A lakosság nagy része a Vezúvval ellentétes irányba menekült, ahol utolérte őket a vég. Számos csontvázat és jelentős értéket találtak az itt végzett ásatások során. Pompeii áldozatait betemette a vulkáni hamu.

A látogatókra nagy hatással vannak Pompeii romjai. Mindenekelőtt az ablak nélküli épületek és az obszcén festmények gondoskodtak arról, hogy Pompeiihez az elvetemültség és kicsapongások gondolata társuljon. Kétség nélkül Pompeii a szexuális perverziók paradicsoma volt. Az egyik kutató gipszet fecskendezett az egykori élőlények alakját megőrző üregekbe, majd miután az megkötött, lebontotta róluk a megkeményedett hamuréteget. Ezek a „szobrok” szemléletesen mutatják az emberek utolsó pillanatait.

Sajnos, az emberiség a mai napig nem tanult a történelemből. Amint láttuk, a homoszexualitás ma renenszánst él. Ami valamikor nem volt normális, ma nemcsak normális, hanem lassan az a norma, standard. A liberális demokráciában lassan a normális többség lesz diszkriminálva. De hová vezet mindez? Az erkölcstelenség elterjedése, a melegek „házasságának” törvényesítése iránti törekvések, a gender program propagálása, a házasság szentségének, mint Isten szerzeményének semmibe vétele? Már ma is láthatjuk, hogy mindezek következménye a sok nemi betegség, az AIDS, mint Isten válasza – mert *„Isten nem csúfoltatik meg! Amit vet az ember, azt aratja is!”* (Gal 6:7).

Végülis, jön az ítélet! Az utolsó szó az Istené! De mi az utolsó szó?

Ahol a bűn megsokasodik, ott a kegyelem is. Ma még tart a kegyelem ideje. A Jelenések könyvében még az utolsó nagy csapások közepette is, mindig újból és újból felhangzik az isteni felívás: *„Térjete meg és adjatok dicsőséget az Istennek!”*

Nem örvendetes ez a jóhír és nem méltó-e arra, hogy elfogadd Te is? Nem szeretnél-e ma mindent előlről kezdeni – Jézussal, Aki meghalt bűneidért, és Aki feltámadt a halálból a te megigazulásodért? Isten áldja meg életedet!

BEFEJEZÉSÜL NÉHÁNY SZÓ

Kedves Olvasó! Köszönöm, hogy volt türelmed végigolvasni ezeket az elmélkedéseket. Ugye, sok mindennel egyet értettél? Ugye, nem is volt olyan kemény eledel?

Sőt, bizonyára kiérezted ezekből a sorokból, hogy megírásukra Isten szeretete indított, és hogy e sorok által Számokra is Isten szeretetét közvetíteni volt a szándékom. Az Igazság szeretetét, amelyik ugyan nem mindig kellemes, de ha beengedjük szívünkbe, Életet hoz!

Ezékiel prófétának látomásban volt egy átélése: *„...láttam, hogy íme, egy kéz nyúlt felém, és egy irattekercs volt benne. Kigöngyöltette előttem, és íme, tele volt írva elől és hátul. Gyászének, panasz és jajszó volt ráírva. Azt mondta nekem: Embernek fia! Edd meg, ami előtted van! Edd meg ezt a tekercset, és menj, beszélj Izráel házához! Erre kinyitottam a számat, és ő megette velem azt a tekercset. Azt mondta nekem: Embernek fia! Elégítsd meg hasadat, és töltsd meg bensődet ezzel a tekerccsel, amelyet neked adok! Ekkor megettem azt, és olyan lett a számban, mint az édes méz.”* (Ez 2:9-10 – 3:1-3).

Hasonló átélése volt János apostolnak is: *„És láttam egy felhőbe öltözött, erős angyalt leszállni az égből: a fején szivárvány volt, arca, mint a nap, és lába, mint a tűzoszlop. Kezében egy nyitott könyvecske volt, és jobb lábát a tengerre tette, bal lábát pedig a földre... És a hang, amelyet hallottam a mennyből, megszólított, és azt mondta: Menj el, és vedd át a nyitott könyvet, amely a tengeren és a földön álló angyal kezében van! Odamentem az angyalhoz, és azt mondtam neki, hogy adja nekem a könyvecskét. Ő pedig így szólt hozzám: Vedd és edd meg, és megkeseríti a gyomrod, jóllehet a szádban édes lesz, mint a méz. Átvettem az angyal kezéből a könyvecskét, megettem, és a számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor megettem, megkeseredett a gyomrom.”* (Jel 10:1-2, 8-10).

Ez azt szemlélteti, hogy Isten adott szolgálóinak küldetést, hogy tolmácsolják az Ő üzenetét. Isten szava, mint egy *„könyvtekercs, ami tele van írva elől és hátul”*, először édesnek tűnik, mint a méz. Jeremiás próféta így mondja: *„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid öröömre váltak nekem és szívemnek vígasságára.”* (Jer 15:16). De amikor a próféta megkapja feladatát, amikor átéli az üzenetnek súlyát és nehéz helyzetben komoly figyelmeztetést kell átadni a népnek, nehéznek tűnik számára a feladat, és gyomrát megkeseríti. Végül mégiscsak „megemészt” a könyvet és teljesíti a feladatot. Ez pedig a nép számára megmentést, szabadulást, Életet eredményez.

Hasonló módon éltem át én is e könyv megírására való indíttatásomat. Tudtam, hogy nehéz feladat, és több dolgot nekem is meg kellett emésztennem. Némelyik téma édes volt számomra, mint a méz, de volt olyan kemény eledel is, ami gyomromban keserűséget okozott, mert tudtam, hogy sok ember számára Isten (a Biblia) véleménye nem népszerű.

A prófétáknak szájában Isten beszéde előbb édes volt, mint a méz, majd később gyomrukban keseredett meg. Kedves Olvasó! Én Neked azt kívánom, hogy még ha a szádban először keserűnek tűnik is, „gyomrodban” mégis édessé váljon, mint méz. Kívánom, hogy Isten beszéde, bár lehet, hogy először kemény eledelnek tűnik, mégiscsak életet és áldást hozzon Életedbe! Hogy a zsoltáráróval együtt tudd vallani: *„Mily édes az én ínyemnek a te beszéded; méznél édesebb az az én számnak!”* (Zsolt 119:103).

Szeretettel, Tóth József

TARTALOM:

AJÁNLÁS ÉS KÖSZÖNET	1
ELŐSZÓ	3
I. Fejezet - AZ EMBERI ÉLET ÉRTELME – AZ IGAZSÁG KERESÉSE	5
II. Fejezet - AZ EMBERI ÉLET ÉRTELME – A BOLDOGSÁG KERESÉSE	11
III. Fejezet - AZ EMBERI ÉLET ÉRTELME – MIÉRT SZÜLETTEM ERRE A VILÁGRA?	14
IV. Fejezet - MI AZ IGAZSÁG ISTENRŐL?	17
V. Fejezet - ISTEN LÉTEZÉSE – ARGUMENTUMOK	21
1.) ŐSKINYILATKOZTATÁS	21
2.) ISTEN LÉTEZÉSET NEM LEHET KIZÁRNI	21
3.) AZ OK ÉS AZ OKOZAT TÖRVÉNYE	22
4.) A VILÁGMINDENSÉGBEN URALKODÓ REND, SZÉPSÉG, CÉLTUDATOSSÁG	23
5.) TEREMTÉS VAGY ŐSROBBANÁS?	24
6.) TEREMTÉS VAGY KÉMIAI EVOLÚCIÓ?	26
7.) TEREMTÉS VAGY BIOLÓGIAI EVOLÚCIÓ?	28
8.) PSZICHOLÓGIAI ARGUMENTUM	30
A. AZ EMBER STRUKTÚRÁJA	30
B. PSZICHIKAI JELENSÉG: ÉN-TUDAT	32
C. PSZICHIKAI JELENSÉG: FELELŐSSÉGÉRZET	32
D. PSZICHIKAI JELENSÉG: IGAZSÁGÉRZET	32
E. PSZICHIKAI JELENSÉG: A LELKIISMERET	32
F. PSZICHIKAI JELENSÉG: KOMPLEXUSOK	33
G. PSZICHIKAI JELENSÉG: ÜRESSÉG A SZÍVBEN	33
9.) SZEMÉLYES ARGUMENTUM	34
VI. Fejezet - A BIBLIA MEGBÍZHATÓSÁGA ÉS JÉZUS KRISZTUS ISTENSÉGE	39
10.) A BIBLIA MEGBÍZHATÓSÁGA	39
A. A TÖRTÉNELEMTUDOMÁNY ÉS A RÉGÉSZET	40
B. A TERMÉSZETTUDOMÁNY	41
C. A BIBLIA ERKÖLCSI HATÁSA ÉS EGYEDÜLLÁLLÓSÁGA	41
11.) JÉZUS KRISZTUS ISTENSÉGE	43
A. A BIBLIA BIZONYÁGTÉTELE JÉZUS KRISZTUSRÓL	43
B. JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA – MESSIÁS	44
C. JÉZUS KRISZTUS ISTEN	44
D. JÉZUS KRISZTUS EMBERRÉ LETT ISTEN FIA	44
E. NÉHÁNY TOVÁBBI ÉRV JÉZUS KRISZTUS ISTENSÉGÉVEL KAPCSOLATOSAN	45
VII. Fejezet - INTERMEZZO	47
VIII. Fejezet - MI A MEGTÉRÉS? – IRÁNYVÁLTOZTATÁS!	51
IX. Fejezet - MI VAN A HALÁL UTÁN? (1)	53
1.) HELYTELEN VÉLEMÉNYEK	54
A. A HALÁL A LÉTEZÉS (EGZISZTENCIA) MEGSZŪNÉSE	54

B. MINDENKI ÜDVÖZÜL	55
C. A REINKARNÁCIÓ TANA	57
D. A TISZTÍTÓTŰZ TANA	59
E. A LÉLEKVÁNDORLÁSBAN VALÓ HIT	62
F. AZT SENKI SEM TUDJA	63
X. Fejezet - MI VAN A HALÁL UTÁN? (2)	66
1.) AZ ÓSZÖVETSÉG KIJELENTÉSE	69
2.) AZ ÚJSZÖVETSÉG ÁLLÁSPONTJA	71
3.) KELL-E AZ EMBERNEK BŰNHŐDNIE BŰNEIÉRT?	75
4.) DR. STOVELL BIZONYÁGTÉTELE	78
XI. Fejezet - MI LESZ EZZEL A VILÁGGAL?	79
1.) BEVEZETÉS	79
2.) A BIBLIAI PRÓFÉCIÁK MEGÉRTÉSÉNEK FELTÉTELEI	80
A. ISTEN A TÖRTÉNELEM URA	80
B. PRÓFÉTAI TÁVLAT, PRÓFÉTAI PERSPEKTÍVA	82
3.) A BEKÖVETKEZENDŐ FONTOSABB ESEMÉNYEK A BIBLIA ALAPJÁN	83
4.) AZ UTOLSÓ IDŐK JELEI ÉS VESZÉLYEI	86
A. TERMÉSZETI KATASZTRÓFÁK, ÉHSÉG, HÁBORÚK, GAZDASÁGI VÁLSÁG	86
B. AZ EMBEREK JELLEMÉT ÉS VISZONYÁT ILLETŐEN A TÁRSADALOMBAN	87
C. AZ EMBEREK JELLEMÉT ÉS VISZONYÁT ILLETŐEN AZ EGYHÁZBAN	88
D. AZ ERKÖLCS TERÜLETÉN	88
E. OKKULT, TITKOS SZELLEMI PRAKTIKÁK ELTERJEDÉSE	89
F. A KOR VILÁGPOLITIKAI ESEMÉNYEI	90
G. A TECHNIKA FEJLŐDÉSE ÉS A MÉDIÁK HATÁSA	90
H. AZ EMBEREKKEL VALÓ MANIPULÁCIÓK, A MEGTÉVESZTÉS SZELLEME	93
I. GENETIKAI MANIPULÁCIÓK	93
J. A VILÁGVALLÁSOK EGYESÍTÉSÉRE IGYEKVŐ TÖREKVÉSEK	93
XII. FEJEZET - MELYIK EGYHÁZ AZ „IGAZI“?	95
1.) A KERESZTYÉN FELEKEZETEK KIALAKULÁSÁNAK TÖRTÉNETE	95
2.) KRISZTUS EGYHÁZÁNAK ALAPTANÍTÁSA	98
XIII. FEJEZET - MINDEN VALLÁS ISTENHEZ VEZET?	101
1.) MIÉRT ÉPPEN KRISZTUS? NEM MINDEGY KIBEN, MIBEN HISZEK?.....	101
2.) A SOK VALLÁS EREDETE	104
XIV. Fejezet - AZ OKKULTIZMUSRÓL	119
XV. Fejezet - A HOMOSZEXUALITÁSRÓL?	137
A. MIT MOND A BIBLIA A HOMOSZEXUALITÁSRÓL?	137
B. A HOMOSZEXUALITÁS KIALAKULÁSÁNAK OKAI	140
C. HOMOSZEXUÁLIS KERESZTYÉN?	146
D. A HOMOSZEXUALITÁS EGY AZ UTOLSÓ IDŐK JELEI KÖZÜL	149
BEFEJEZÉSÜL NÉHÁNY SZÓ	151

GONDOLATOK az élet értelméről

Tóth József

Gyülekezeti és családi használatra
Érsekújvár 2017